

สาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา
กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี

วิรัชพล วชิรเสวตกิจ

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม
คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
กรกฎาคม 2561
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ ได้พิจารณา
งานนิพนธ์ของ วิวิธพิณ วชิรเสวกิจ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม
ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษา

(รองศาสตราจารย์ ว่าที่เรือตรี ดร.เอกวิทย์ มณีธร)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ว่าที่เรือตรี ดร.เอกวิทย์ มณีธร)

..... กรรมการ

(พันตำรวจเอกหญิง ดร.ศุภลักษณ์ เหลี่ยมวรวงศ์)

..... กรรมการ

(ดร. โชติสา ขาวสนิท)

คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม
ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ว่าที่เรือตรี ดร.เอกวิทย์ มณีธร)

วันที่ 31 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2561

ประกาศคุณูปการ

งานนิพนธ์ฉบับนี้ สามารถสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีอันเนื่องจากการได้รับความอนุเคราะห์จากรองศาสตราจารย์ ว่าที่เรือตรี ดร.เอกวิทย์ มณีธร ซึ่งได้ให้ความรู้ ชี้แนะแนวทางการศึกษา ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดจนให้คำปรึกษาซึ่งเป็นประโยชน์ในการวิจัย จนกระทั่งการวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้ศึกษาขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่กรุณาสละเวลาให้ข้อมูลในการตอบแบบสอบถาม รวมทั้งอาจารย์ท่านอื่น ๆ ที่ได้ถ่ายทอดวิชาความรู้ และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้สุดท้ายนี้ ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา และสมาชิกในครอบครัว รวมทั้งเพื่อน ๆ ทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนเป็นกำลังใจที่ดี ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ตลอดมา

วิสิทธิ์พล วชิรเสวตกิจ

58920176: สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม; ร.ม. (การบริหารงานยุติธรรมและสังคม)

คำสำคัญ: สาเหตุของการกระทำผิด/ ผู้ถูกคุมความประพฤติ/ ชลบุรี/ คดีอาญา

วิธีวิจัย: วิจัยเชิงคุณภาพ: สาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา
 กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี (CAUSE THE PROBATIONER COMMITTED
 THE CRIME ON CRIMINAL CASE, A CASE STUDY: PROBATION OFFICE,
 CHONBURI.) คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์: เอกวิทย์ มณีธร, ร.ด., 200 หน้า. ปี พ.ศ. 2560.

การวิจัยเรื่อง สาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา
 สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความ
 ประพฤติในคดีอาญา เพื่อเปรียบเทียบสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา
 โดยใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 371 คน สถิติที่ใช้ในการวิจัย
 ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษา พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญาส่วนใหญ่เกินครึ่งเป็นเพศชาย
 คิดเป็นร้อยละ 89.5 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.2 ส่วนใหญ่จบการศึกษา
 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 30.7 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทหรือโรงงาน
 คิดเป็นร้อยละ 37.7 ส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 32.6 ส่วนใหญ่
 เกินครึ่งเป็น โสดคิดเป็นร้อยละ 57.7 ส่วนใหญ่กระทำผิดคดีเกี่ยวกับพระราชบัญญัติจราจรทางบก
 คิดเป็นร้อยละ 41.2 ส่วนใหญ่ทำความผิดครั้งแรก คิดเป็นร้อยละ 73.9 ส่วนใหญ่บิดามารดาอยู่
 ด้วยกันคิดเป็นร้อยละ 41.2 ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา คิดเป็นร้อยละ 24.0 ส่วนใหญ่เกิน
 ครึ่งได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบไม่เข้มงวดเกินไปแต่ก็ดูแลตลอด คิดเป็นร้อยละ 57.7

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำผิด พบว่า เป็นสาเหตุอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย
 เท่ากับ 2.45 เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า สภาพแวดล้อมที่อยู่ในชุมชน ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.55 มาก
 ที่สุด รองลงมาคือ การคบหาสมาคมกับเพื่อน ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.46 ทัศนคติต่อการกระทำผิด
 ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.42 และสภาพของครอบครัว ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.38

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ข้อหาในการกระทำ
 ผิด จำนวนครั้งที่กระทำผิด ลักษณะครอบครัว บุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วย และลักษณะการเลี้ยงดู
 อบรมที่ต่างกันมีผลต่อสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญาอย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติที่ระดับ .05 และเป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนเพศ อายุ และสถานภาพการสมรสต่างกัน มี
 สาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญาไม่แตกต่างกันและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

58920176: MAJOR: JUSTICE AND SOCIAL ADMINISTRATION; M.Pol.Sc.

KEYWORD: COMMITTED THE CRIME/ PROBATIONER/ CHONBURI

WIRITPOL WACHIRASAWETHKIT: CAUSE THE PROBATIONER
COMMITTED THE CRIME ON CRIMINAL CASE, A CASE STUDY: PROBATION
OFFICE, CHONBURI. ADVISOR: EAKAWIT MANEETHORN, Ph.D, 200 P., 2017.

The purposes of this research were study the committed crime of probationer in criminal case, A Case Study : Probation Office, Chonburi to compare the causes of the offender's conduct in a criminal case. The Samples for this research were 371 probationers. Data statistics analysis was using average (mean) and percentage.

Research findings were as follows:

1. Most of the samples more than half were male were 89.5% 2. Age ranges 21-30 were 40.2% 3. Graduated from lower secondary education was 30.7 % 4. Used to work in company or factory before being prohibited was 37.7%. 5. Income per month between 10,001-15,000 Baht was 32.6% 6. Single in marital status was 57.7% 7. Violated the road traffic act was 41.2% 8. First time of committed crime was 79.3% 9. Family's status stayed with parents was 41.2% 10. Stayed with spouse was 24.0% 11. Family background which parents was not too strict but kept taking care was 57.7%

The analysis of data on causes of committed was found at a moderate level, mean of 2.45. In each case, the environment in the community was 2.55, followed by the association with the peers. The mean of 2.46 attitudes toward committed was 2.42 and the family condition was 2.38.

The results of the hypothesis testing showed that the level of occupation, education, income, charges in the committed, family background, people which used to living with and the different types of raising were found to have a significant impact on the causes of committed crime at .05 level, and were follow with hypothesis. The hypothesis about sex, age and marital status showed causes of committed crime were are not different and do not follow the hypothesis.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ถ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ในการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
สมมุติฐานการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
แนวคิดทฤษฎีทางอาชญากรรมวิทยาในการกระทำความผิด.....	8
แนวคิดเกี่ยวกับการกระทำผิดซ้ำ.....	35
แนวคิดเกี่ยวกับการคุมประพฤติ.....	36
ประวัติกรมคุมประพฤติ.....	42
วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	53
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	69
3 ระเบียบการวิจัย.....	70
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	70
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	71
การรวบรวมข้อมูล.....	72
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	73

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	75
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม.....	76
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาสาเหตุการกระทำผิด.....	81
ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน.....	87
5 สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	152
สรุปผลการศึกษา.....	152
อภิปรายผลการศึกษา.....	158
ข้อเสนอแนะในการศึกษา.....	162
บรรณานุกรม.....	165
ภาคผนวก.....	171
ภาคผนวก ก.....	172
ภาคผนวก ข.....	178
ภาคผนวก ค.....	196
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	200

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3-1	การกระทำความผิดในระหว่างเดือนมกราคม 2559 – เดือนธันวาคม 2559..... 70
4-1	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ..... 76
4-2	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา..... 76
4-3	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ..... 77
4-4	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้..... 77
4-5	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพการสมรส..... 78
4-6	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ..... 78
4-7	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อหาในการกระทำความผิด..... 79
4-8	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามครั้งที่กระทำความผิด..... 79
4-9	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะครอบครัว..... 80
4-10	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบุคคลที่พำนักอาศัยอยู่ด้วยกัน..... 80
4-11	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะการเลี้ยงดูจากครอบครัว..... 81
4-12	จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับสาเหตุการกระทำความผิด ของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี 81
4-13	จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับสาเหตุการกระทำความผิด ของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี สภาพของครอบครัว..... 82
4-14	จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับสาเหตุการกระทำความผิด ของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน..... 83
4-15	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับสาเหตุการกระทำความผิด ของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี การคบหาสมาคมกับเพื่อน..... 85
4-16	จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับสาเหตุการกระทำความผิด ของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี ทัศนคติการกระทำความผิด..... 86
4-17	การเปรียบเทียบระหว่างเพศกับสาเหตุการกระทำความผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติ ในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี..... 87

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-18 การเปรียบเทียบระหว่างเพศกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว	87
4-19 การเปรียบเทียบระหว่างเพศกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน	88
4-20 การเปรียบเทียบระหว่างเพศกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน	88
4-21 การเปรียบเทียบระหว่างเพศกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิด	89
4-22 การเปรียบเทียบระหว่างอายุกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี	89
4-23 การเปรียบเทียบระหว่างอายุกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว	90
4-24 การเปรียบเทียบระหว่างอายุกับสาเหตุการทำความผิดถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน	90
4-25 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอายุกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน	91
4-26 การเปรียบเทียบระหว่างอายุกับสาเหตุของการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน	92
4-27 การเปรียบเทียบระหว่างอายุกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิด	92

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-28 การเปรียบเทียบระหว่างระดับการศึกษากับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุม ความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี	93
4-29 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างระดับการศึกษากับสาเหตุการกระทำผิด ของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี ..	93
4-30 การเปรียบเทียบระหว่างระดับการศึกษากับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุม ความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตาม สภาพของครอบครัว.....	94
4-31 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างระดับการศึกษากับสาเหตุการกระทำผิด ของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว	95
4-32 การเปรียบเทียบระหว่างระดับการศึกษากับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุม ความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตาม สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน.....	96
4-33 การเปรียบเทียบระหว่างระดับการศึกษากับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุม ความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตาม การคบหาสมาคมกับเพื่อน	96
4-34 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างระดับการศึกษากับสาเหตุการกระทำผิด ผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน.....	97
4-35 การเปรียบเทียบระหว่างระดับการศึกษากับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุม ความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตาม ทัศนคติต่อการกระทำผิด.....	98
4-36 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างระดับการศึกษากับสาเหตุการกระทำผิด ของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี ตามทัศนคติต่อการกระทำผิด.....	99
4-37 การเปรียบเทียบระหว่างอาชีพกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติ ในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามภาพรวม	100

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-38 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอาชีพกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามภาพรวม.....	101
4-39 การเปรียบเทียบระหว่างอาชีพกับสาเหตุของการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว.....	102
4-40 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอาชีพกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว.....	102
4-41 การเปรียบเทียบระหว่างอาชีพกับสาเหตุของการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน.....	103
4-42 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอาชีพสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน.....	104
4-43 การเปรียบเทียบระหว่างอาชีพกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน.....	105
4-44 การเปรียบเทียบระหว่างอาชีพกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิด.....	105
4-45 การเปรียบเทียบระหว่างรายได้กับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามภาพรวม.....	106
4-46 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างรายได้กับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี.....	106

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-47 การเปรียบเทียบระหว่างรายได้กับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติ ในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของ ครอบครัว.....	107
4-48 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายชื้อระหว่างรายได้กับสาเหตุการกระทำผิดของ ผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว.....	107
4-49 การเปรียบเทียบระหว่างรายได้กับสาเหตุของกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติ ในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อม ที่อยู่อาศัยในชุมชน.....	108
4-50 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายชื้อระหว่างรายได้กับสาเหตุการกระทำผิดของ ผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน.....	109
4-51 การเปรียบเทียบระหว่างรายได้กับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติ ในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหา สมาคมกับเพื่อน.....	110
4-52 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายชื้อระหว่างรายได้กับสาเหตุการกระทำผิดของ ผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน.....	110
4-53 การเปรียบเทียบระหว่างรายได้กับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติ ในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อ การกระทำผิด.....	111
4-54 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายชื้อระหว่างรายได้กับของสาเหตุการกระทำผิดของ ผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิด.....	111
4-55 การเปรียบเทียบระหว่างสถานภาพการสมรสกับของสาเหตุการกระทำผิดของ ผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามภาพรวม.....	112

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-56 การเปรียบเทียบระหว่างสถานภาพการสมรสกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว.....	113
4-57 การเปรียบเทียบระหว่างสถานภาพการสมรสกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน.....	113
4-58 การเปรียบเทียบระหว่างสถานภาพการสมรสกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน.....	114
4-59 การเปรียบเทียบระหว่างสถานภาพการสมรสกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิด.....	114
4-60 การเปรียบเทียบระหว่างข้อหาในกระทำความผิดกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามภาพรวม.....	115
4-61 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างข้อหาในกระทำความผิดกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี.....	115
4-62 การเปรียบเทียบระหว่างข้อหาในกระทำความผิดกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว.....	116
4-63 การเปรียบเทียบระหว่างข้อหาในกระทำความผิดกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน.....	116
4-64 การเปรียบเทียบระหว่างข้อหาในกระทำความผิดกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน.....	117

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
4-65	การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างข้อหาในกระทำความผิดกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน.....	117
4-66	การเปรียบเทียบระหว่างข้อหาในกระทำความผิดกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิด.....	119
4-67	การเปรียบเทียบระหว่างจำนวนครั้งที่กระทำผิดกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามภาพรวม.....	119
4-68	การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างจำนวนครั้งที่กระทำผิดกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี.....	120
4-69	การเปรียบเทียบระหว่างจำนวนครั้งที่กระทำผิดกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว.....	121
4-70	การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างจำนวนครั้งที่กระทำผิดกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว.....	121
4-71	การเปรียบเทียบระหว่างจำนวนครั้งที่กระทำผิดกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน.....	122
4-72	การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างจำนวนครั้งที่กระทำผิดกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน.....	122
4-73	การเปรียบเทียบระหว่างจำนวนครั้งที่กระทำผิดกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน.....	123

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
4-74	การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างจำนวนครั้งที่กระทำผิดกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน.....	124
4-75	การเปรียบเทียบระหว่างจำนวนครั้งที่กระทำผิดกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิด.....	125
4-76	การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างจำนวนครั้งที่กระทำผิดกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิด.....	125
4-77	การเปรียบเทียบระหว่างลักษณะครอบครัวกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามภาพรวม.....	126
4-78	การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างลักษณะครอบครัวกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี	126
4-79	การเปรียบเทียบระหว่างลักษณะครอบครัวกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว.....	127
4-80	การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างลักษณะครอบครัวกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว.....	128
4-81	การเปรียบเทียบระหว่างลักษณะครอบครัวกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน.....	129
4-82	การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างลักษณะครอบครัวกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน.....	129

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-83 การเปรียบเทียบระหว่างลักษณะครอบครัวกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุม ความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตาม การคบหาสมาคมกับเพื่อน.....	130
4-84 การเปรียบเทียบระหว่างลักษณะครอบครัวกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูก คุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนก ตามทัศนคติต่อการกระทำผิด.....	131
4-85 การเปรียบเทียบระหว่างบุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยกันกับสาเหตุการกระทำผิด ของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามภาพรวม.....	131
4-86 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างบุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยกันกับสาเหตุ การกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุม ประพฤติจังหวัดชลบุรี.....	132
4-87 การเปรียบเทียบระหว่างบุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยกันกับสาเหตุการกระทำผิด ของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว.....	134
4-88 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างบุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยกันกับสาเหตุการ กระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว.....	134
4-89 การเปรียบเทียบระหว่างบุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยกันกับสาเหตุการกระทำผิดของ ผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน.....	136
4-90 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างบุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยกันกับสาเหตุ การกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุม ประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน.....	137
4-91 การเปรียบเทียบระหว่างบุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยกันกับสาเหตุการกระทำผิดของ ผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน.....	140

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-92 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างบุคคลที่พักรักษาอยู่ด้วยกันกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน.....	140
4-93 การเปรียบเทียบระหว่างบุคคลที่พักรักษาอยู่ด้วยกันกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิด.....	143
4-94 การเปรียบเทียบระหว่างการเลี้ยงดูจากครอบครัวกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามภาพรวม.....	143
4-95 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างการเลี้ยงดูจากครอบครัวกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี.....	144
4-96 การเปรียบเทียบระหว่างการเลี้ยงดูจากครอบครัวกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว.....	145
4-97 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างการเลี้ยงดูจากครอบครัวกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว.....	145
4-98 การเปรียบเทียบระหว่างการเลี้ยงดูจากครอบครัวกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน.....	147
4-99 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างการเลี้ยงดูจากครอบครัวกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน.....	147
4-100 การเปรียบเทียบระหว่างการเลี้ยงดูจากครอบครัวกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน.....	149

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-101 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างการเลี้ยงดูจากครอบครัวกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน.....	149
4-102 การเปรียบเทียบระหว่างการเลี้ยงดูจากครอบครัวกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิด.....	150
4-103 ผลการทดสอบสมมติฐาน.....	151

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2-1 ลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow).....	17
2-2 ขั้นตอนการสืบเสาะและพินิจ.....	51
2-3 ขั้นตอนการควบคุมและสอดส่อง.....	52
2-4 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	69

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยเกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยีต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดความเจริญเติบโตและความก้าวหน้าในปัจจุบัน แต่หากย้อนกลับไปพิจารณาถึงความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในด้านสังคมกลับพบผลกระทบที่ตามมาในหลาย ๆ ด้าน จากปัญหาสังคมในระยะเริ่มต้นสู่วิกฤตทางสังคม เนื่องจากการสะสมของปัญหาที่เรื้อรังมาเป็นระยะเวลายาวนาน ทั้งปัญหาครอบครัว ปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมบุคคลที่ไม่เหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปัญหาความรุนแรงที่มีต่อตนเอง ครอบครัวและสังคม ไม่ว่าจะเป็นการตัดสินใจด้วยการใช้ความรุนแรง การใช้กำลังทะเลาะวิวาททำร้ายจนถึงขั้นก่อให้เกิดอันตรายและสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ด้วยสภาพสังคมและสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจะเห็นถึงพฤติกรรมกระทำผิดความผิดมากมายที่เกิดขึ้น ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันรวมถึงแนวโน้มที่จะเพิ่มสูงขึ้นที่มีความแตกต่างของลักษณะและรูปแบบการกระทำผิด ตลอดจนระดับของความรุนแรง จนอาจกล่าวได้ว่าสังคมไทยมีแนวโน้มและความรุนแรงที่เพิ่มสูงขึ้นของอาชญากรรม ย่อมส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานของกระบวนการยุติธรรม จากรายงานข้อมูลสถิติอาญา 5 กลุ่มของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ระหว่าง พ.ศ. 2550 – 2556 พบว่าสถานการณ์ ด้านอาชญากรรมของประเทศไทยยังคงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แม้ว่าสถิติการรับแจ้งประเภทความผิดในคดีอุกฉกรรจ์สะเทือนขวัญ คดีชีวิตร่างกายและเพศ และคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง แต่ในสถิติประเภทความผิดในคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหายที่มีการจับกุมกลับมีแนวโน้มสูงขึ้นตามลำดับ โดยเฉพาะคดียาเสพติด มีการรับแจ้งความจำนวน 1,967,419 คดี สามารถจับกุมผู้ต้องหาได้ 2,070,128 ราย ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2556 มีผลการรับแจ้งและจับกุมคดีประเภทต่าง ๆ ได้แก่ คดีอุกฉกรรจ์สะเทือนขวัญ รับแจ้ง 4,437 คดีสามารถจับกุมได้ 3,127 ราย (ร้อยละ 64.6) คดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกาย รับแจ้ง 24,953 คดีสามารถจับกุมได้ 15,794 ราย (ร้อยละ 63.3) คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ รับแจ้ง 51,137 คดีสามารถจับกุมได้ 23,909 ราย (ร้อยละ 58.5) คดีที่น่าสนใจ เช่น คดีโจรกรรมรถยนต์โจรกรรมรถจักรยานยนต์ คดีปล้นชิงรถยนต์โดยสารและรถแท็กซี่คดีข่มขืนและฆ่าคดีลักพาเรียกค่าไถ่คดีฉ้อโกงและคดีข่มขืน มีการรับแจ้ง 31,074 คดี สามารถจับกุมได้ 9,487 ราย (ร้อยละ 30.5) และคดีรัฐเป็นผู้เสียหาย มีรับแจ้ง 559,093 คดี สามารถจับกุมผู้ต้องหาได้ 662,358 ราย ซึ่งแสดงให้เห็นว่า มีการจับกุมผู้กระทำผิดเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมจำนวนมาก (กระทรวงยุติธรรม, 2558, หน้า 7)

ด้วยปัญหาอาชญากรรมที่มีเพิ่มสูงขึ้นส่งผลกระทบต่อกระบวนกรยุติธรรมของไทย ถือเป็นปัญหาสำคัญและเร่งด่วนที่ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนต่างให้ความสนใจและตระหนักอยู่ตลอดเวลาว่า สังคมไทยอยู่ในยุควิกฤต เพราะปัญหาทางสังคมเริ่มจางกลายเป็นกระแสวิพากษ์วิจารณ์ของคนในสังคมอยู่ตลอดเวลา รัฐต้องสูญเงินงบประมาณในแต่ละปีเป็นจำนวนมาก ให้กับหน่วยงานในกระบวนยุติธรรม เพื่อใช้ในการอำนวยความสะดวกงานยุติธรรม การบริหารจัดการป้องกันและปราบปรามปัญหาอาชญากรรม ตลอดจนดำเนินการแก้ไขและฟื้นฟูผู้กระทำความผิดที่มีแนวโน้มที่จะมีปริมาณเพิ่มสูงขึ้นพร้อมกับอัตราการเพิ่มของจำนวนประชากรจากปริมาณคดีที่เข้าสู่ศาลจำนวนมากดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมคุมประพฤติ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และกรมราชทัณฑ์ (กระทรวงยุติธรรม, 2558, หน้า 8) อีกทั้งมองในอีกมิติการบริหารจัดการหากสังคม มีความเจริญเติบโตมากขึ้น ย่อมส่งผลให้การจัดระเบียบทางสังคมที่ซับซ้อนมากขึ้น ประกอบกับความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและระบบสารสนเทศก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญในปัจจุบันที่เข้ามามีบทบาท ในการดำรงชีวิตของคนในสังคมเพิ่มมากขึ้น แม้ว่ารัฐบาลในแต่ละยุคแต่ละสมัยต่างตระหนัก ถึงความสำคัญของปัญหา และพยายามดำเนินการแก้ไขป้องกันและปราบปรามแล้วก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นการออกกฎหมาย กำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ แต่พบว่าปัญหาอาชญากรรมกลับยังคงมีปริมาณเพิ่มจำนวนมากขึ้น ด้วยสภาพสังคมที่มีความเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วทำให้รูปแบบในการกระทำความผิดก็มีความสลับซับซ้อนและรุนแรงขึ้น ซึ่งจากที่ผ่านมารัฐมุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ที่เน้นการปราบปรามและการลงโทษผู้กระทำความผิด แต่กลับจะทำให้ผู้กระทำความผิดมีเพิ่มมากขึ้นอีกเรื่อย ๆ และส่งผลกระทบต่อสังคมและกระบวนกรยุติธรรมเป็นอย่างมาก นับว่าเป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ ทั้งยังไม่สามารถยับยั้งปัญหาและพฤติกรรมกรกระทำความผิดที่เกิดขึ้นได้ รวมไปถึงรัฐบาลต้องสูญเสียบงบประมาณ ในแต่ละปีเพื่อใช้ในการป้องกันและปราบปรามไปเป็นจำนวนมากด้วยเหตุนี้รัฐบาลจึงได้มีการกำหนดนโยบายในการพัฒนาประเทศ ตลอดจนแผนแม่บทกรบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2558 - 2561 โดยมีแนวคิดที่เน้นการอำนวยความสะดวก การป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม การคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพให้กับประชาชน การบังคับใช้ตามกฎหมายและการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน (กระทรวงยุติธรรม, 2558, หน้า 7) ซึ่งกรกระทำผิดมีขอบเขตอยู่ 2 นัย คือ การตีความกฎหมาย หมายถึง ผู้ที่กระทำผิดกฎหมายอาญา และการตีความในแง่ของสังคม หมายถึง ผู้ที่มีพฤติกรรมที่ส่งผล ให้เกิดความเสียหายต่อสังคมส่วนรวม ซึ่งรวมถึงพฤติกรรมต่อต้านหรือฝ่าฝืนกฎระเบียบ ประเพณี ศีลธรรมของสังคม ผู้กระทำความผิดกลุ่มนี้ยังไม่ถึงขั้นทำผิดกฎหมาย จึงยังไม่มียกโทษตามกฎหมาย แต่เป็นกลุ่มที่มีโอกาสเสี่ยงที่จะก้าว

ไปสู่การกระทำคามผิดกฎหมาย จึงได้มีมาตรการทางกฎหมายเพื่อที่จะสนองต่อความมุ่งหมายของการลงโทษด้านการแก้ไขผู้กระทำความผิดและการยับยั้งการกระทำผิด เนื่องจากการรอลงโทษโดยให้โอกาสผู้ประทำผิดได้รับการแก้ไขในชุมชน วิธีที่จะนำมาใช้วิธีหนึ่ง คือ การคุมประพฤติ (กระทรวงยุติธรรม กรมคุมประพฤติ, 2552, หน้า 4)

การคุมประพฤติจึงเป็นวิธีหนึ่งในมาตรการป้องกันอาชญากรรม กระทรวงยุติธรรมได้เล็งเห็นประโยชน์ของงานคุมประพฤติเพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาผู้กระทำความผิดในชุมชน ปัญหาผู้ต้องขังที่มีจำนวนมากอยู่ในเรือนจำ การแก้ไขปัญหายาเสพติดและฟื้นฟูผู้กระทำความผิดในระดับผู้เสพผู้ติดด้วยแนวคิดที่ว่าผู้เสพยาเสพติดเป็นผู้ป่วยจึงต้องได้รับการบำบัดรักษา ตลอดจนให้ผู้กระทำความผิดได้รับโอกาสกลับสู่สังคมได้อย่างปกติสุข ซึ่งงานประชาสัมพันธ์ กระทรวงยุติธรรม กรมคุมประพฤติ (ม.ป.ป., หน้า 5) ได้อธิบายไว้ว่า การคุมประพฤติเป็นมาตรการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดด้วยวิธีการไม่ควบคุมตัว โดยการกำหนดเงื่อนไขการคุมความประพฤติเพื่อให้ผู้กระทำความผิดกลับไปใช้ชีวิตในสังคมตามปกติ การคุมประพฤติจึงเป็นวิธีการที่เปลี่ยนแนวความคิดจากวิธีการลงโทษมาเป็นวิธีการบำบัดฟื้นฟูและจากการลงโทษจำคุกมาเป็นการเลี้ยงโทษจำคุก โดยมีพนักงานคุมประพฤติคอยดูแลช่วยเหลือให้บุคคลดังกล่าวสามารถแก้ไขปรับปรุงนิสัย และความประพฤติของตนภายใต้การช่วยเหลือของชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมและรับผิดชอบในการป้องกันอาชญากรรมและการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด ซึ่งมาตรการดังกล่าวนี้สามารถลดความสูญเสียทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศชาติได้ อีกทั้งจากแผนแม่บทการบริการงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2558-2561 ที่ให้เกิดการขับเคลื่อนและบูรณาการบริการงานยุติธรรมแห่งชาติ ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรมกับ องค์กรท้องถิ่น ภาคเอกชน สื่อมวลชน และสาธารณชนทั่วไป (กระทรวงยุติธรรม, 2558, หน้า 55-56) ให้ชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดในชุมชน ปัจจุบันได้มีการใช้วิธีการคุมประพฤติกับผู้กระทำความผิด แสดงให้เห็นว่าการคุมประพฤติเป็นวิธีการแก้ไขและฟื้นฟูผู้กระทำความผิดที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการป้องกันสังคมจากปัญหาอาชญากรรม ทั้งการกำหนดเงื่อนไขให้คุมความประพฤติซึ่งถือเป็นการแก้ปัญหาโดยสร้างจิตสำนึกต่อกระทำความผิดของผู้กระทำความผิด เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ดังนั้นจำเป็นต้องทราบถึงสาเหตุของการกระทำ ความผิด เพื่อที่จะช่วยให้สามารถดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหา ตลอดจนเป็นการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมให้สามารถเท่าทันต่อสภาพปัญหา และสาเหตุที่มีผลต่อการกระทำผิด เมื่อผู้กระทำความผิดมีจำนวนลดลง ทำให้รัฐสามารถนำงบประมาณในแต่ละปีไปใช้ประโยชน์ในการบริหารและพัฒนาประเทศด้านอื่นได้ ตลอดจนเมื่อปัญหาอาชญากรรมลดลงย่อมส่งผลกระทบต่อสภาพด้านเสถียรภาพ ทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองของประเทศเกิดความมั่นคง

ก่อนานอารยประเทศ งานคุ้มครองสิทธิในกระบวนการยุติธรรมจึงมีความสำคัญไม่ว่าจะเป็น เพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบทางลบของเรือนจำที่มีต่อผู้กระทำผิด เพื่อฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชน และเพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายของรัฐในการควบคุมดูแลผู้กระทำผิด (กระทรวงยุติธรรม กรมคุมประพฤติ, 2552, หน้า 5) จะเห็นได้ว่าปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในสังคมไทยในปัจจุบันนับว่าเป็นเรื่องเร่งด่วนที่ควรศึกษาอย่างจริงจัง เพื่อหาหนทางในการแก้ไขและแสวงหาแนวทางในการป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำผิดซ้ำด้วยการทำความเข้าใจถึงสภาพสังคม สภาพปัญหา สาเหตุการกระทำผิด ย่อมถือเป็นสิ่งสำคัญที่สามารถจะช่วยให้ได้รับรู้และหาแนวทางแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้อง ตรงจุด รวดเร็ว และปรับเปลี่ยนพฤติกรรม เพื่อให้สามารถกลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุขและไม่ก่อปัญหาสังคม ภายใต้การช่วยเหลือของชุมชน ผ่านภารกิจหลักเพื่อคืนคนดีสู่สังคม

ด้วยสภาพของจังหวัดชลบุรีเป็นจังหวัดที่มีลักษณะโดดเด่นทั้งในด้านสังคมและเศรษฐกิจ เนื่องจากเป็นจังหวัดหนึ่งที่เป็นศูนย์กลางทางด้านอุตสาหกรรมโดยมีนิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่รวมกันกว่า 15 แห่งซึ่งทำให้มีโรงงานอุตสาหกรรมมากกว่าร้อยแห่งประกอบกับมีท่าเรือน้ำลึกแห่งสำคัญ อีกทั้งยังมีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญมากมาย จึงทำให้พื้นที่ของจังหวัดชลบุรีมีประชากรแฝงอยู่เป็นจำนวนมากที่เข้ามาสู่พื้นที่ สภาพทางสังคมจึงเป็นแบบสังคมเมือง แบบกระจุกตัว ส่งผลให้เกิดปัญหาการก่ออาชญากรรม ปัญหายาเสพติด การประกอบอาชีพที่ผิดกฎหมายต่าง ๆ ซึ่งปัญหาดังกล่าวจึงเป็นเหตุให้ปริมาณคดีที่เกิดจากการกระทำผิดกฎหมายเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมอย่างต่อเนื่องและเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งคดีที่กระทำผิดแล้วศาลมีคำสั่งให้รอการลงโทษและกำหนดเงื่อนไขคุมความประพฤติ จากสถิติคดีที่เข้าสู่กระบวนการคุมประพฤติ ส่วนการควบคุมและสอดส่องตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 มีจำนวน 2,606 คดี ปี พ.ศ. 2554 มีจำนวน 5,397 คดี ปี พ.ศ. 2555 มีจำนวน 5,303 คดี ปี พ.ศ. 2556 มีจำนวน 5,514 คดี ปี พ.ศ. 2557 มีจำนวน 6,814 คดี และปี พ.ศ. 2558 มีจำนวน 5,210 คดี จนถึงปี พ.ศ. 2559 ซึ่งมีจำนวน 5,079 คดี ซึ่งจะให้ได้ถึงปริมาณคดีที่เข้าสู่กระบวนการคุมประพฤติที่มีจำนวนเพิ่มสูงขึ้น (สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี, 2559)

จากประเด็นข้างต้นที่กล่าวมาทำให้ผู้ศึกษามีความสนใจที่จะศึกษาสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี ว่าเกิดจากสาเหตุใดที่มีผลต่อการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติเพื่อนำผลการศึกษามาเป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง และแก้ไขกระบวนการคุมความประพฤติ เพื่อให้การคุมประพฤติมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา
2. เพื่อเปรียบเทียบสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ศึกษาสาเหตุของการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญาที่ถูกคุมความประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี ในด้านสภาพของครอบครัว สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน การคบหาสมาคมกับเพื่อน และทัศนคติต่อการกระทำผิดซึ่งผู้ถูกคุมความประพฤติอยู่ในระหว่างการคุมประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี ในปี พ.ศ. 2559 จำนวน 5,079 ราย (สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี, 2559)

2. ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่าง

เป็นผู้ถูกคุมความประพฤติที่อยู่ในระหว่างการคุมประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี ในปี พ.ศ. 2559

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2560 ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2561

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 เพศที่แตกต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 อายุที่แตกต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 อาชีพที่แตกต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 รายได้ที่แตกต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 6 สถานภาพการสมรสที่แตกต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 7 ข้อหาในการกระทำผิดที่แตกต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกลง ความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 8 จำนวนครั้งที่กระทำผิดที่แตกต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกลง ความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 9 ลักษณะครอบครัวที่แตกต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกลง ความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 10 บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยที่แตกต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกลง ความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 11 การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวที่แตกต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกลง ความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้ทราบถึงสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกลง ความประพฤติในคดีอาญา
2. เพื่อนำเสนอแนวทางในการป้องกันและการแก้ไขการกระทำผิด ซึ่งนำไปสู่การลด ปริมาณจำนวนการกระทำผิดของผู้ถูกลง ความประพฤติ

นิยามศัพท์เฉพาะ

การกระทำผิด หมายถึง การกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายที่ได้บัญญัติไว้และถูก ศาลพิพากษาลงโทษดำเนินคดีตามกฎหมาย

การคุมประพฤติ หมายถึง การสืบเสาะและพินิจ และการคุมความประพฤติผู้ถูกลง ความประพฤติให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามคำสั่งหรือหนังสือแจ้งของศาล หรือเจ้าพนักงานผู้มี อำนาจ รวมทั้งการเข้ามาตรวจการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด

ผู้ถูกลง ความประพฤติ หมายถึง ผู้ต้อง จำเลย นักโทษเด็ดขาด หรือบุคคลอื่นที่ศาลหรือ เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจ กำหนดให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กฎหมายบัญญัติภายใต้การคุมความประพฤติ ของพนักงานคุมประพฤติ

คดีอาญา หมายถึง การกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายที่ได้บัญญัติไว้

การรอการลงโทษ หมายถึง คำพิพากษาของศาลที่พิพากษาให้จำเลยรอการลงโทษ ตาม กำหนดระยะเวลาที่ศาลจะเห็นสมควร การสืบเสาะและพินิจ หมายถึง การแสวงหาข้อเท็จจริง ประวัติภูมิหลังทางสังคม และรายละเอียดหลักฐานต่าง ๆ ของจำเลย ก่อนศาลพิจารณาพิพากษาคดี โดยพนักงานคุมประพฤติเป็นผู้ดำเนินการตามคำสั่งศาล แล้วนำข้อเท็จจริงมาวิเคราะห์ ประเมินและ

ทำรายงานพร้อมทั้งความเห็นเสนอต่อศาล เพื่อใช้ประกอบดุลยพินิจในการพิจารณาพิพากษาคดีว่าจะใช้มาตรการใดจึงจะเหมาะสมต่อจำเลย

การควบคุมและสอดส่อง หมายถึง การควบคุมและสอดส่องเป็นกระบวนการติดตามควบคุม ดูแล และช่วยเหลือผู้กระทำผิดที่อยู่ระหว่างการแก้ไขฟื้นฟูในชุมชนภายใต้เงื่อนไขการคุมความประพฤติ เพื่อช่วยให้ผู้กระทำผิดสามารถปรับตัวอยู่ในชุมชนได้อย่างปกติ ตลอดจนไม่หวนกลับไปกระทำผิดซ้ำ

พนักงานคุมประพฤติ หมายถึง เจ้าหน้าที่หรือข้าราชการในสังกัด กรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุมประพฤติ พ.ศ. 2559

ผู้ถูกคุมความประพฤติ หมายถึง ผู้กระทำความผิดซึ่งศาลพิพากษาว่ามีความผิดแต่รอการลงโทษหรือรอการกำหนดโทษไว้แล้วปล่อยตัวไป พร้อมทั้งกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุมประพฤติไว้ให้ผู้ถูกคุมความประพฤติปฏิบัติตาม หรือผู้ได้รับการพักการลงโทษ/ลดวันต้องโทษ ซึ่งคณะกรรมการพักการลงโทษ/ลดวันต้องโทษพิจารณาให้ได้รับการปล่อยตัวภายหลังจากได้รับโทษจำคุกมาสักระยะหนึ่งแล้วแต่ยังไม่ครบกำหนดโทษ พร้อมทั้งกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุมประพฤติไว้ให้ผู้ถูกคุมประพฤติปฏิบัติตาม

สภาพของครอบครัว หมายถึง สภาพความเป็นอยู่ในครอบครัว เช่น บิดามารดาอยู่ร่วมกัน หย่าร้าง เลิกร้าง แยกกันอยู่ บิดาหรือมารดาต่างมีคู่ครองใหม่ ความสัมพันธ์และพฤติกรรมของบุคคลในครอบครัวของผู้ถูกคุมประพฤติ

สภาพแวดล้อมทางสังคม หมายถึง สภาพความเป็นอยู่ทางสังคมของผู้ถูกคุมประพฤติ ประกอบด้วย ที่พักอาศัย การคบหาสมาคมกับเพื่อน

ภูมิหลังส่วนบุคคล หมายถึง ลักษณะส่วนตัวบุคคลที่คาดว่าจะเป็นสาเหตุของการกระทำผิดของผู้ถูกคุมประพฤติ ประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ การศึกษา รายได้ สถานภาพการสมรส และฐานความผิด

ภูมิหลังสภาพแวดล้อม หมายถึง สภาพแวดล้อมของการอยู่อาศัยในครอบครัว การพักอาศัย และการอบรมเลี้ยงดู ที่ส่งผลต่อการดำรงชีวิตของผู้ถูกคุมความประพฤติ

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเรื่อง สาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี ผู้ศึกษา กำหนดการนำเสนอแนวคิด ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดทฤษฎีทางอาชญากรรมวิทยาในการกระทำผิด
2. แนวคิดเกี่ยวกับการกระทำผิดซ้ำ
3. แนวคิดเกี่ยวกับการคุมประพฤติ
4. ประวัติการคุมประพฤติ
5. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดทฤษฎีทางอาชญากรรมวิทยาในการกระทำผิด

การกระทำผิดทางอาญา (นวลจันทร์ ทัศนชัยกุล, 2548, หน้า 3-4) คือ อาชญากรรม และผู้กระทำคือ “อาชญากร” เมื่อพิจารณาถึงระดับความรุนแรงแต่ละประเทศ แต่ละสังคมจะมีความนิยมในการจัดจำแนกระดับความรุนแรง ที่ถือว่าเป็นอาชญากรรมแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับวัฒนธรรม การยอมรับค่านิยมและความเชื่ออันมีความยึดต่อเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ในความเชื่อ และวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน เช่น ประเทศอังกฤษ กฎหมายอาญาเกิดมาจากประเพณี วัฒนธรรม กฎหมายจารีตประเพณี และคำพิพากษาของศาล (Williams, 2001, p. 5)

แพคเคอร์ (Pacder, n.d. cited in Gibbons, 1973, pp. 23-24) ได้ให้หลักของการกระทำที่ฝ่าฝืนกฎหมายอาญา ดังนี้

1. เป็นการกระทำที่มีผลต่อสังคมประชาชนไม่ยอมให้อภัย
2. พฤติกรรมควรมีการลงโทษ โดยความเห็นของสังคม
3. สังคมต้องการกำจัดกระทำนั้นให้สิ้นไป
4. การกระทำควรอยู่ภายใต้การควบคุมอย่างเดียวกัน
5. การกระทำผิดจะต้องผ่านการตรวจพิสูจน์โดยกระบวนการยุติธรรม

ความหมายของอาชญากรรม

คำว่า “อาชญากรรม” ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2556) หมายถึง

การกระทำผิดทางอาญา

สาวิตรี ไพฑูรย์ (2533, หน้า 5) ได้ให้ความหมายของ “Crime” ว่ามีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า “Crimen” แปลว่า การกล่าวหาหรือการกระทำความผิดโดยบุคคลหนึ่งต่อบุคคลอื่น

สารานุกรมบริเตนนิกา (Britannica, n.d. อ้างถึงใน สาวิตรี ไพฑูรย์, 2533, หน้า 6) ได้ให้ความหมายของอาชญากรรมว่าเป็น การกระทำที่มีเจตนาโดยรู้สึกรู้ว่าเป็นภัยต่อสังคมหรือเป็นอันตรายต่อสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามปกติได้กำหนดข้อห้ามและโทษโดยกฎหมายอาญา

อาชญากรรมหรือการกระทำความผิดมีมาตั้งแต่ยุคก่อนคริสตกาล แต่จัดว่าเป็นเรื่องส่วนบุคคลซึ่งรัฐจะไม่เข้าไปแทรกแซง ผู้เสียหายจึงสามารถเรียกค่าเสียหายหรือเรียกชำระหนี้ความเสียหายจากผู้กระทำความผิด หรือแม้แต่จากสมาชิกคนอื่น ๆ ในครอบครัวของผู้กระทำความผิดได้โดยตรง ซึ่งปรากฏชัดในประมวลกฎหมายฮัมมูราบี (Code of Hammurabi) ซึ่งได้บัญญัติไว้ในราว 1900 ปี ก่อนคริสตกาล ต่อมารัฐบาลเกรงว่าถ้าขึ้นปล่อยไว้จะก่อให้เกิดความเสียหายหรือเกิดความยุ่งยากมากขึ้น จึงเข้ามาแทรกแซงโดยวิธีการพิพากษาคดีและกำหนดโทษที่จะลงโทษกับผู้กระทำความผิดเพื่อรักษาความสงบสุขของประชาชนและสังคม (สาวิตรี ไพฑูรย์, 2533, หน้า 5)

กาลาฟาโร (Garafalo, 1914 , p. 59 อ้างถึงใน สาวิตรี ไพฑูรย์, 2533, หน้า 5) ได้ให้คำจำกัดความของอาชญากรรมไว้ว่าเป็นความรุนแรงที่มีผลต่อความรู้สึกต่อความเชื่อศรัทธา

เซลลิน (Sellin, 1938 , p. 59 อ้างถึงใน สาวิตรี ไพฑูรย์, 2533 , หน้า 5-6) ได้ให้ความหมายของอาชญากรรมไว้ว่าเป็นพฤติกรรมที่ละเมิดบรรทัดฐานความประพฤติ ซึ่งจะพบได้ในทุกสังคมอย่างเป็นสากล โดยจะไม่เป็นบรรทัดฐานที่สร้างขึ้นมาจากกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือสังคมใดสังคมหนึ่งและไม่อยู่ภายในขอบเขตทางการเมืองและไม่จำเป็นต้องปรากฏอยู่ในกฎหมาย นอกจากนี้ เซลลิน ยังขยายความไว้อีกว่า ความประพฤติที่เบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานไม่ใช่เป็นการประพฤทร้ายต่อสังคม แต่เป็นการไม่ยอมรับบรรทัดฐานที่คนในสังคมนั้นส่วนใหญ่ยอมรับ

เบนธัม (Bentham, n.d. อ้างถึงใน สาวิตรี ไพฑูรย์, 2533 , หน้า 6) ได้ให้ความหมายว่าอาชญากรรม คือ การกระทำที่ถือว่าเป็นความผิดทางอาญา และเป็นการกระทำที่กฎหมายห้ามไว้ ซึ่งจะมีผลร้ายมากกว่าผลดี

เรคเลส (Reckless, 1967, p. 17 อ้างถึงใน สาวิตรี ไพฑูรย์, 2533, หน้า 6) ได้ให้คำนิยามว่าอาชญากรรมเป็นพฤติกรรมที่ละเมิดบรรทัดฐานความประพฤติซึ่งจะมีบทลงโทษ ไม่ว่าจะบัญญัติไว้ในกฎหมายอาญาหรือในกฎหมายทางสังคมในส่วนอื่น ๆ และยังเป็นปัญหาทางสังคมอย่างหนึ่งด้วย

บองเกอร์ (Bonger, 1969, p. 25 อ้างถึงใน สาวิตรี ไพฑูรย์, 2533, หน้า 6) ได้ให้คำจำกัดความของอาชญากรรมว่าเป็นพฤติกรรมที่ต่อต้านสังคมและเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นในกลุ่มของ

บุคคลที่รวมกันเป็นสังคมก่อนและเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อส่วนรวมหรือผู้มีอำนาจในสังคม อันเป็นผลให้ผู้ประกอบการอาชญากรรมต้องถูกลงโทษโดยกลุ่มหรือบางส่วนของกลุ่มโดยเครื่องมือลงทัณฑ์ที่มีความรุนแรงมากกว่ามาตรการทางด้านศีลธรรม

ไวน์ (Wine, 1983, p. 10 อ้างถึงใน นวลจันทร์ ทัศนชัยกุล, 2548, หน้า 8) ให้ความหมายเน้นไปที่อาชญากรรมส่งผลกระทบต่อสังคมและต่อผู้ตกเป็นเหยื่อซึ่งเป็นผู้เสียหายโดยตรง

เสริน ปุณณะหิตานนท์ (2515, หน้า 514 อ้างถึงใน นวลจันทร์ ทัศนชัยกุล, 2548, หน้า 12-13) ได้ให้คำจำกัดความของอาชญากรรมว่าเป็นการกระทำที่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความเจ็บปวดเสียหายแก่บุคคลเป็นการกระทำที่ผิดไปจากข้อตกลงของชุมชนซึ่งข้อตกลงนั้นก็แล้วแต่ชุมชนนั้น ๆ จะได้ตกลงกันไว้ อย่างไรก็ตามเมื่อมีการกระทำที่ล่วงละเมิดหรือกระทำการเกินเลยไปก็ถือว่าเป็นความผิด แม้ว่าการกระทำบางอย่างจะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายก็ถือว่าเป็นการกระทำ ความผิดเพราะเป็นการผิดข้อตกลงที่ได้มีการตกลงกันไว้ เช่น การเล่นเกมพนัน ไฮโล ถั่ว ไพ่โป๊กเกอร์ แปกเก๋า เป็นต้น ซึ่งในตัวของมันแล้วไม่ถือว่าเป็นความผิดและไม่เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ใด การเสพยาเสพติด การค้าประเวณี ซึ่งเจ้าตัวเต็มใจเองแต่การกระทำดังกล่าวนี้เป็นเรื่องต้องห้ามเพราะเรื่องดังกล่าวจะเป็นต้นเหตุที่นำไปสู่ปัญหาอาชญากรรมในอนาคต

อรรถ สุวรรณบุปผา (2515 อ้างถึงใน สุวริย์ ฉายากุล, 2524, หน้า 11) ได้ให้คำนิยามของอาชญากรรมว่าเป็นปรากฏการณ์ทางหนึ่งของสังคมที่เกิดขึ้นโดยการกระทำของบุคคล ซึ่งการกระทำนั้น ๆ กฎหมายได้บัญญัติเป็นข้อห้ามและถือเป็นความผิดซึ่งผู้กระทำความผิดจะต้องได้รับโทษ

พล.ต.ต. ชาย เสวิกุล (2519, หน้า 14 อ้างถึงใน สุวริย์ ฉายากุล, 2524, หน้า 12-14) ได้ให้คำจำกัดความของอาชญากรรม (Crime) เป็น 2 นัย คือ การพิจารณาทางด้านกฎหมายอย่างหนึ่งและพิจารณาทางด้านสังคมอีกอย่างหนึ่ง ดังนี้

กรณีที่ 1 อาชญากรรมทางด้านกฎหมาย (Legal approach) คือ การกระทำอันเป็นการละเมิดฝ่าฝืนหรือขัดกับข้อกฎหมายที่วางไว้

กรณีที่ 2 อาชญากรรมทางด้านสังคม (Sociological approach) คือ การเพ่งเล็งถึงความขัดแย้งระหว่างบุคคลและสังคมเป็นหลัก และพิจารณาว่าการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือขัดแย้งกันนั้นเกิดขึ้นได้อย่างไร อะไรเป็นปัจจัยที่มีส่วนบุคคลนั้นไม่สามารถปรับปรุงหรือปฏิบัติตนให้สอดคล้องกับกฎหมายได้ ปัจจุบันสภาพของสังคมได้เปลี่ยนแปลงไปทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองจึงมีผลทำให้เกิดการผลักดันให้ผู้หญิงออกมทำงานนอกบ้าน ทั้งยังไม่ต้องรับภาระในการเลี้ยงดูบุตร เพราะฉะนั้นจึงเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้หญิงกระทำความผิดมากขึ้น เพราะสามารถเห็นสิ่งต่าง ๆ มากขึ้น ดังที่ พอลลาค (Pollak) นักสังคมวิทยาชาวอเมริกันกล่าวว่าผู้หญิงที่อยู่กับ

บ้าน มีโอกาสกระทำความผิดน้อยกว่าผู้หญิงที่ทำงานตามโรงงานอุตสาหกรรม สำหรับลักษณะ ความผิดที่กระทำนั้นขึ้นอยู่กับ โอกาสและอาชีพของผู้หญิงด้วย เช่น ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ผู้ประกอบอาชญากรรมประเภทนี้คือ ผู้หญิงที่อยู่ในวงการธุรกิจชั้นสูงและอาชญากรรมที่เกี่ยวกับลัก เล็ขโมยน้อย ผู้ประกอบการประเภทนี้ส่วนใหญ่มาจากชนบทและมีฐานะยากจน สำหรับ อาชญากรรมของผู้หญิงที่มีความรุนแรง เช่น การฆาตกรรมมีไม่มาก และบุคคลซึ่งตกเป็นเหยื่อ อาชญากรรมประเภทนี้มักจะเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดกับผู้กระทำความผิดมากกว่าบุคคลอื่น ๆ เช่น สามีและ บุตร เป็นต้น

ในทางอาชญาวิทยา ทฤษฎีทางอาชญาวิทยา (นวลจันทร์ ทัศนชัยกุล, 2529, หน้า 19-20 อ้างถึงใน ชัยพร บุญเจริญ, 2541, หน้า 21-22) เป็นทฤษฎีที่กล่าวถึงการกระทำที่ละเมิดต่อกฎหมาย อาญาและกฎเกณฑ์ทางสังคม ดังนั้น การกระทำความผิด จึงเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่เรียกว่า “อาชญากรรม” ซึ่งในปัจจุบันมีการมองอาชญากรรมอยู่ 2 แบบใหญ่ ๆ คือ

แบบที่ 1 มองว่าอาชญากรรมเป็นผลผลิตโดยตรงของกฎหมายหรือเป็นสิ่งที่กฎหมาย สร้างขึ้น ซึ่งสิ่งที่อาชญากรรมทั้งหลายจะต้องคำนึงร่วมกัน คือ การที่ผู้ประกอบอาชญากรรมจะต้อง ถูกจับกุมถูกดำเนินคดี ถูกพิพากษา และทนายที่สุดก็ถูกลงโทษ แต่ผลแห่งการกระทำความผิดในคดี แพงและคดีอาญามีความแตกต่างกันมากอย่างเห็นได้ชัด กล่าวคือ คดีแพ่งมีการชดใช้ค่าเสียหาย ส่วนคดีอาญาเป็นการลิดรอนสิทธิ คือ จะต้องมีการถูกจำคุก ใส่กุญแจมือ มีโซ่ตรวนล่ามที่ข้อเท้า

แบบที่ 2 มองว่าอาชญากรรมเป็นผลของปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างบุคคลหรือ ระหว่างบุคคลกับกลุ่ม สังคมจะบอกได้ว่าพฤติกรรมใดเป็นอาชญากรรมและอะไรที่ไม่ถือว่าเป็น อาชญากรรมอย่างไรก็ตามกระบวนการกำหนดลักษณะการเป็นอาชญากรรมจะไม่เหมือนกันใน ทุก ๆ แห่ง หรือไม่เหมือนกันในทุกสังคม

อาชญากรรมตามความหมายของกฎหมาย หมายถึง ความประพฤตินอกกฎหมายอาญาห้าม และมีบทกำหนดโทษไว้ ดังนั้น เมื่อเกิดอาชญากรรมหรือมีการกระทำความผิดที่เกิดขึ้น จะต้องมี การจับกุม โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ทำหน้าที่รักษากฎหมาย และดำเนินการผ่านขั้นตอน กระบวนการ ยุติธรรมต่าง ๆ จนกระทั่งศาลพิพากษาลงโทษ ถ้าพิจารณาแล้วเห็นว่ามีผิดตามฟ้อง

ดังความในประมวลกฎหมายอาญา หมวด 2 การใช้กฎหมายอาญา มาตรา 2 บัญญัติว่า “บุคคลจักต้องได้รับโทษในทางอาญาต่อเมื่อได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำนั้น บัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ และโทษที่ลงแก่ผู้กระทำความผิดนั้นต้องเป็นโทษที่บัญญัติไว้ใน กฎหมาย” ทั้งนี้โทษสำหรับลงแก่ผู้กระทำความผิดนั้น ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 18 บัญญัติ ิบทลงโทษไว้ 5 ประเภทดังนี้ (พิชัย นิลทองคำ, 2546, หน้า 583)

1. ประหารชีวิต

2. จำคุก
3. กักขัง
4. ปรับ
5. ริบทรัพย์สิน

ความมุ่งหมายของการลงโทษ (ประเทือง ธนิยผล, 2548, หน้า 138-139) มีสาระสำคัญ ดังนี้

1. เพื่อเป็นการตอบแทนแก้แค้น (Retribution or retaliation) โดยถือหลักที่ว่าเมื่อบุคคลใดกระทำความผิดทำร้าย หรือกระทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนก็ต้องได้รับผลตอบแทนในการกระทำนั้น โดยให้สาสมแก่ผลแห่งการกระทำนั้น

2. เพื่อเป็นการตัด (กำจัด) ผู้กระทำความผิดออกจากสังคม (Removal from society or expiation) การลงโทษ ประหารชีวิต จำคุก กักขัง ต่อผู้กระทำความผิดนับเป็นการกีดกันตัวผู้กระทำความผิดออกไปจากสังคมตลอดไป หรือชั่วระยะเวลาหนึ่ง นอกจากเป็นการลงโทษทดแทนแล้ว ยังทำให้สังคมส่วนรวมปลอดภัยด้วย ทั้งยังทำให้สมาชิกในสังคมรู้สึกพอใจที่เห็นผู้กระทำความผิดถูกลงโทษ และถูกกำจัดออกไปจากสังคมชั่วคราว

3. เพื่อเป็นการยับยั้งการกระทำความผิด (Deterrence) การลงโทษผู้กระทำความผิดนอกจากจะมีผลโดยตรงในการยับยั้งการกระทำความผิดซ้ำของผู้นั้นแล้ว ยังมีผลทำให้ผู้อื่นเกิดการเกรงกลัว ไม่กล้าเอาเยี่ยงอย่างอันเป็นการยับยั้งการกระทำความผิดโดยทั่วไปอีกด้วย

4. เพื่อเป็นการแก้ไขผู้กระทำความผิด (Corrections) หรือเป็นการดัดนิสัย (Reformation) การที่ผู้กระทำความผิดถูกลงโทษจะทำให้เขาสำนึกได้บ้างว่าไม่ควรกระทำความผิด และตลอดเวลาที่ถูกคุมขังก็จะได้รับการอบรม แก้ไข ฝึกวิชาชีพ ก็จะทำให้เขาสำนึกและกลับตัวเป็นคนดีได้ต่อไปเมื่อพ้นโทษ

5. เพื่อเป็นการป้องกันสังคม (Protection of Society) การลงโทษผู้กระทำความผิดเป็นการดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย เป็นการรักษากฎระเบียบ แบบแผนของสังคมและเป็นการป้องกันสังคมให้ปลอดภัย รวมทั้งเป็นการป้องกันอาชญากรรมมิให้เกิดขึ้น โดยการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำความผิดนั้นและเป็นการข่มขู่มิให้ผู้อื่นเอาเยี่ยงอย่าง นับเป็นการป้องกันสังคมและอาชญากรรมทั้งทางตรงและทางอ้อม

สำหรับการลงโทษผู้กระทำความผิดทางอาญาในระบบงานยุติธรรมทางอาญาสมัยใหม่ ประกอบด้วยจุดมุ่งหมาย 4 ประการ คือ (สุพจน์ สุโรจน์, 2525, หน้า 175-178)

1. การลงโทษเพื่อการแก้แค้น (Punishment as a retribution, retaliation or revenge)
2. การลงโทษเพื่อเป็นการชดเชยความผิด (Punishment as an expiation or atonement)

3. การลงโทษเพื่อเป็นการยับยั้งและป้องกัน (Punishment as and deterrence or restraint or prevention)

4. การลงโทษเพื่อเป็นการ (Punishment as a mean of reform)

ในวัตถุประสงค์ประการสุดท้ายนี้ ประเทศที่เจริญและพัฒนาแล้วได้คำนึงถึงคุณธรรมในการลงโทษจึงได้พยายามคิดหามาตรการในการแก้ไขจิตพฤติกรรมของคนมากกว่าการลงโทษหรือตัดขาดบุคคลนั้นไปจากสังคมอย่างสิ้นเชิงเช่นที่เคยปฏิบัติมา ความคิดที่จะไม่เอาคนกระทำความผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ มาจำคุกระยะสั้นจึงค่อย ๆ พัฒนามาโดยลำดับในปัจจุบันสังคมตื่นตัวต่อปัญหาอาชญากรรมมากขึ้นเนื่องจากประชาชนตระหนักถึงภัยอันตรายร่วมกัน บางครั้งผลเสียหายอาจประเมินค่าไม่ได้เพราะผลเสียหายเกิดแก่ทรัพย์สินและจิตใจของคนจำนวนมาก นอกจากนี้การเกิดอาชญากรรมยังแสดงออกถึงความผิดปกติทางสังคมกล่าวคือ การเกิดอาชญากรรมย่อมแสดงถึงลักษณะของสังคมที่บกพร่องสมาชิกสังคมควรพิจารณาปรับปรุงข้อบกพร่องของสังคมร่วมกันจากเหตุผลดังกล่าวจึงเกิดแนวคิดที่ทุกคนจะมีส่วนร่วมในการแก้ไขตัวผู้กระทำความผิดด้วย ดังนั้นการปรับปรุงแก้ไขผู้กระทำความผิดในยุคปัจจุบัน นอกจากจะคำนึงถึงตัวผู้กระทำความผิดโดยจำแนกวิธีการในการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดแตกต่างกันไปแล้ว ชุมชนก็ควรมีบทบาทด้วย โดยการช่วยกันดูแลติดตามสอดส่องและอาจจะโดยการเปลี่ยนทัศนคติต่อผู้กระทำความผิดเสียใหม่ โดยการยอมรับว่าบุคคลเหล่านั้นสามารถกลับตัวเป็นคนดีได้ให้โอกาสผู้กระทำความผิดอีกครั้ง วิธีการในการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดโดยให้สังคมเข้ามาช่วยกันแก้ไขด้วยสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การคุมประพฤติ (Probation) การพักการลงโทษ (Parole) เป็นต้น (ประหยัด พวงจำปา, 2537, หน้า 9)

ประมวลกฎหมายอาญาได้แยกความผิดออกเป็น 2 ประเภทคือ

ประเภทที่ 1 ความผิดในตัวเองคือ ความผิดซึ่งโดยลักษณะและการกระทำที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าเกิดจากจิตใจหรือเจตนาชั่วร้ายของผู้กระทำ โดยธรรมชาติแล้วผู้กระทำย่อมรู้ตัวเองว่าอะไรเป็นความผิดไม่จำเป็นที่ความผิดประเภทนี้จะต้องมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นความผิดทุก ๆ คน ก็ควร ต้องรู้ได้เองตามธรรมชาติว่าการกระทำเช่นนี้เป็นความผิด เช่น การฆ่าคนตาย การทำร้ายร่างกาย การปล้นทรัพย์ การข่มขืนกระทำชำเรา และการลักทรัพย์ เป็นต้น ดังนั้น ความผิดประเภทนี้ในทางอาญาวิทยาถือว่าเป็น การประกอบอาชญากรรม

ประเภทที่ 2 ความผิดซึ่งเกิดขึ้นจากข้อห้ามคือ ความผิดทางอาญาที่เกิดขึ้นจากข้อห้ามที่กำหนดโดยสังคม ซึ่งบางกรณีการกระทำบางอย่างในตัวของมันเองไม่มีความผิด แต่เนื่องจากสังคมบอกว่าการกระทำดังกล่าวเป็นความผิด การกระทำเช่นนั้นก็ต้องถือว่าเป็นความผิด ความผิดประเภทนี้บางครั้งผู้กระทำความผิดอาจจะไม่ทราบการกระทำเช่นนั้นเป็นความผิด เมื่อสังคมเป็นฝ่ายกำหนด ข้อห้าม จึงจำเป็นที่จะต้องมีการบัญญัติเป็นกฎหมายและระบุดังโทษที่ผู้กระทำจะ

ได้รับไว้ (นวลจันทร์ ทศนชัยกุล, 2529, หน้า 19-20 อ้างถึงใน ร.ต.ท.ชัยพร บุญเจริญ, 2541, หน้า 22-23)

จากการให้ความหมายของอาชญากรรมในข้างต้น สรุปได้ว่า อาชญากรรม หมายถึงการกระทำผิดทางอาญา ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ละเมิดบรรทัดฐานความประพฤติของสังคม และเป็นการกระทำอันเป็นการละเมิด ฝ่าฝืน หรือขัดกับกฎหมายได้บัญญัติไว้เป็นข้อห้ามและถือว่าเป็นความผิด ซึ่งผู้กระทำความผิดนั้นจะต้องได้รับโทษ

แนวคิดทฤษฎีทางอาชญาวิทยา

แนวคิดทฤษฎีทางอาชญาวิทยาแบ่งตามสำนักอาชญากรรมวิทยา สามารถแบ่งเป็น 3 สำนักดังนี้

1. สำนักอาชญาวิทยาแบบดั้งเดิม (Classical school)

ผู้ก่อตั้งแนวความคิดอาชญาวิทยาแบบดั้งเดิม คือ ซีซาร์ เบคคาเรีย (Cesare Beccaria) ซึ่งเชื่อว่าเจตจำนงเสรี (Free will) เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของมนุษย์ สาระสำคัญของแนวคิดของเบคคาเรียที่เป็นหลักการสำคัญของสำนักอาชญาวิทยาแบบดั้งเดิม สรุปได้ว่า มนุษย์เป็นผู้มีเหตุผลในการมุ่งแสวงหาเพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์สูงสุดทางวัตถุและการตัดสินใจและการตัดสินใจเลือกกระทำหรืองดเว้นการกระทำใด ๆ มนุษย์จะพิจารณาจากทางเลือกต่าง ๆ ที่มีอยู่อย่างมีเหตุผล และมีการพิจารณาหรือคำนวณถึงผลประโยชน์หรือผลเสียที่จะได้รับการกระทำนั้น ดังนั้น การป้องกันไม่ให้มนุษย์กระทำความผิดกฎหมาย จึงต้องกำหนดบทลงโทษที่มีลักษณะรุนแรง แน่นนอน และรวดเร็ว เพื่อให้มนุษย์เห็นถึงผลเสียที่จะได้รับมากกว่าผลประโยชน์ที่จะได้จากการกระทำผิด

2. สำนักอาชญากรรมวิทยาปฏิฐานนิยม (Positive school of criminology)

แม้ว่าสำนักแนวความคิดนี้ รับแนวคิดพื้นฐานมาจากสำนักอาชญาวิทยาแบบดั้งเดิมในเรื่องของเจตจำนงเสรี แต่มีความคิดต่างออกไปว่า มนุษย์บางคนอาจไม่สามารถใช้เหตุผลในการตัดสินใจเลือกหรือไม่เลือกประกอบอาชญากรรมได้ เนื่องจากอาจมีปัจจัยอื่น ๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น ปัญหาทางอารมณ์ จิตใจ หรือความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เป็นต้น ดังนั้น การลงโทษจึงต้องคำนึงถึงปัจจัยเหล่านี้ด้วย สำนักแนวความคิดนี้มีหลักการสำคัญที่มีผลต่อกระบวนการยุติธรรม คือ

- แนะนำให้มีการนำพฤติกรรมแห่งคดีมาใช้เพื่อประกอบการพิจารณาคดี ซึ่งจะทำให้กระบวนการยุติธรรมให้ความสนใจต่อสถานการณ์ที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและทางสังคมที่ผู้กระทำความผิดประสบอยู่

- เสนอแนะให้กระบวนการยุติธรรมตระหนักถึงความสำคัญในการพิจารณาถึงประวัติ หรือ ภูมิหลังของผู้กระทำความผิด

- เสนอแนะให้กระบวนการยุติธรรมยอมรับฟังคำให้การของผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ชำนาญการในทางสาขาวิชา เช่น แพทยศาสตร์ นิติเวชศาสตร์ จิตเวชวิทยา เพื่อประกอบในการพิจารณาคดี

- เสนอให้กระบวนการยุติธรรมทางอาญาคำนึงถึงลักษณะส่วนบุคคล ซึ่งอาจแตกต่างกันเฉพาะตัวแต่ละบุคคล ทำให้ไม่สามารถกำหนดเจตจำนงเสรีได้เท่าเทียมกับผู้อื่น ดังนั้นจำเป็นต้องมีข้อยกเว้นให้บุคคลเหล่านี้บ้าง เช่น มีการผ่อนปรนในการลงโทษ

จะเห็นได้ว่าอิทธิพลของแนวความคิดสำนักอาชญาวิทยาที่ดั้งเดิมสะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจนในงานคุมประพฤติในปัจจุบัน รวมทั้งในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดในขั้นตอนอื่น ๆ ของกระบวนการยุติธรรมด้วย

3. สำนักอาชญากรรมวิทยาป้องกันสังคม (Social defense of criminology)

แนวความคิดของสำนักนี้ เชื่อว่าการเกิดอาชญากรรมมาจากปัจจัยที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของมนุษย์ ไม่ได้เกิดจากการเลือกกระทำหรือเจตจำนงเสรี โดยมีลอมโบโรโซ (Cesare Lombroso) เป็นผู้ริเริ่มแนวคิดนี้ นักทฤษฎีในสำนักแนวความคิดนี้ เห็นว่าปัจจัยที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมอาจเกิดจากปัจจัยทางชีวภาพ ปัจจัยทางจิต หรือปัจจัยทางสภาพแวดล้อมภายนอก การแก้ไขปัญหอาชญากรรมควรมุ่งเน้นไปที่ตัวอาชญากรมากกว่าอาชญากรรม โดยเห็นว่าควรบำบัดรักษาอาชญากรมากกว่าใช้การลงโทษและการกำหนดโทษควรมีความเหมาะสมกับผู้กระทำผิดแต่ละราย ไม่ใช่ลงโทษตามการกระทำผิด และเน้นการใช้หลักทางวิทยาศาสตร์มาศึกษาเกี่ยวกับอาชญากรรมและอาชญากร

สิ่งแวดล้อมกับการเกิดอาชญากรรม

สิ่งแวดล้อมในทางอาชญากรรมวิทยา หมายความว่าเหตุภายนอกที่แวดล้อม ผู้กระทำผิดเพื่อให้เห็นต่างกับเหตุภายในตัวผู้กระทำผิด การศึกษาถึงสาเหตุในทางสิ่งแวดล้อมมี 2 ทางคือ

1. สิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ (Physical environment)

2. สิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น (Social environment)

สิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ ได้แก่ ภูมิประเทศ ฤดูกาล อากาศและสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น สิ่งแวดล้อมนี้มีความสัมพันธ์กับการเกิดอาชญากรรม มีความครอบคลุมถึงครอบครัว โรงเรียน เพื่อนบ้าน สภาพเศรษฐกิจ การเมือง ชุมชน และสื่อมวลชนทั้งหลาย เช่น หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ และหนังสืออ่านเริงรมย์ สิ่งแวดล้อมเหล่านี้อาจทำให้เกิดอาชญากรรมขึ้นได้

ในการศึกษาสิ่งแวดล้อมกับอาชญากรรมนี้ หน่วยงานของตำรวจหลายแห่งในสหรัฐอเมริกาได้บันทึกไว้ว่าเป็นสถานที่ที่มีอาชญากรรมเกิดขึ้นเสมอกล่าวคือ ใครก็ตามที่อยู่ในสถานที่เหล่านี้ก็อาจตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมได้ (นวลจันทร์ ทัศนชัยกุล, 2541, หน้า 127-128)

แนวความคิดทฤษฎีอาชญากรรมแนวจิตวิทยา

ทฤษฎีแนวจิตวิทยา (Psychological theory) เป็นทฤษฎีที่มุ่งศึกษาสาเหตุอาชญากรรมเฉพาะรายบุคคล โดยมีความเชื่อว่า สาเหตุที่พฤติกรรมของบุคคลมีความแตกต่างเกิดจากปัจจัยทางด้านจิตใจ

อธิบายในลักษณะการกระทำผิดของคนนั้นเกิดจากสภาวะจิตใจที่มีผลต่อพฤติกรรมสนใจถึงสาเหตุที่จะมากระทบต่อจิตใจผลักดันให้กระทำผิด โดยส่วนรวมแล้วการศึกษาทางจิตวิทยานั้น เพื่อเข้าใจสภาพธรรมชาติของมนุษย์และสามารถทำนายพฤติกรรมของมนุษย์ได้ ซึ่งพฤติกรรมโดยทั่วไปนั้นอาจจำแนกออกเป็น 2 ด้าน คือ (จำรอง เงินดี, 2532 อ้างถึงใน ประหยัด พวงจำปา, 2537, หน้า 28)

1. พฤติกรรมในทางบวก เช่น มีความคิดเป็นวิทยาศาสตร์ มีเหตุผล มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีความอดุสาหะ มีความเชื่อมั่นในตัวเองสูง

2. พฤติกรรมในทางลบ ได้แก่ การเป็นคนใจร้อน ก้าวร้าว เห็นแก่ตัว เกียจคร้าน เฉื่อยชา การที่บุคคลจะมีพฤติกรรมออกไปในทางใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับการเรียนรู้พฤติกรรมในสังคมค่านิยม ทัศนคติ และลักษณะอื่น ๆ ซึ่งเกิดจากการปะทะสัมพันธ์กันระหว่างบุคคลที่เข้าไปในกลุ่มซึ่งการเรียนรู้จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงให้เหมือนกับคนอื่น ๆ ในสังคมหากบุคคลได้เข้าไปในปะทะสัมพันธ์กับกลุ่มซึ่งการเรียนรู้ทางสังคมนั้นมีทฤษฎีทางจิตวิทยาหลายทฤษฎี ที่พูดถึงลักษณะการเกิดการเรียนรู้ทางสังคมในทางจิตวิทยาจะกล่าวถึงแรงจูงใจ บุคลิกภาพ ความเครียด ความรู้สึก ขัดแย้ง อารมณ์ ความไม่สมปรารถนาว่าเป็นพื้นฐานในการกระทำผิดของคน สามารถแยกให้เห็นเป็น 2 ประเด็น คือ

1. แนวคิดทางจิตวิทยา จะเน้นลักษณะเฉพาะของบุคคลมากกว่าพิจารณากลุ่มบุคคลในเรื่องแนวความคิดทางจิตวิทยามีทฤษฎีความต้องการ (Theory of needs) ซึ่ง Maslow (1970 อ้างถึงใน สาวิตรี ไพฑูรย์, 2533) ได้เสนอไว้โดยเขาได้สร้างลำดับความต้องการของมนุษย์ซึ่งเริ่มจากความต้องการพื้นฐานทางร่างกายขึ้นไปถึงขั้นสูงสุด แบ่งชั้นความต้องการของมนุษย์เป็น 5 ระดับ โดยเริ่มจากการสนองความต้องการทางด้านร่างกายไปสู่จุดสุดยอด คือ ความต้องการที่จะยอมรับตัวเอง

ภาพที่ 2-1 ลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow)

ตามแนวคิดของมาสโลว์ (Maslow) สามารถนำมาอธิบายสาเหตุของการกระทำผิดได้ คือ คนเราต้องการที่จะตอบสนองความต้องการในแต่ละขั้นตอนของตัวเอง แต่เมื่อไม่สามารถบรรลุต่อความต้องการของตัวเองโดยวิถีทางที่สังคมยอมรับได้ เขาจึงตอบสนองความต้องการของตนโดยไม่ยึดหลักวิถีทางที่สังคมยอมรับนั่นก็คือ การละเมิดกฎหมาย (สาวตรี ไพฑูรย์, 2533, หน้า 6-8)

1. แนวคิดจิตวิเคราะห์ จะพิจารณาในเรื่องของจิตใต้สำนึกที่มีส่วนผลักดันให้เกิดการกระทำผิดซึ่งการกระทำผิดของคนเรานั้นเกิดขึ้นจากสภาวะทางจิตใจเป็นสำคัญกล่าวคือ ภาวะจิตใจทำให้มีผลต่อการกระทำหรือพฤติกรรมหรือพฤติกรรมต่าง ๆ คนเราทุกคนจะทำอะไรลงไปย่อมแล้วแต่การสั่งการของจิตใจ ดังนั้น ภาวะจิตใจจึงเป็นตัวการที่ทำให้มนุษย์ทำสิ่งผิดหรือถูก

ฟรอยด์ (Frued, n.d. อ้างถึงใน นวลจันทร์ ทศนชัยกุล, 2529, หน้า 46-48) ได้เสนอความคิดด้านจิตวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบของจิตใมนุษย์ 3 ส่วน คือ อิด (Id), อีตตา (Ego) และ อภีอีตตา (Super Ego) เป็น โครงสร้างทางจิตใจขั้นพื้นฐานมีลักษณะสัญชาตญาณที่ฝังลึกเป็นบุคลิกภาพของมนุษย์ที่มาจากแรงผลักดันทางชีววิทยา

อิด (Id) คือ พลังสัญชาตญาณทางชีวภาพที่กระตุ้นหรือผลักดันให้บุคคลมีพฤติกรรมที่มีลักษณะเป็นการตอบสนองความต้องการความสุขความเพลิดเพลิน รวมทั้งสภาวะที่จิตใจที่ยังไม่เกิด

การขัดเกลาอย่างไรเลย เป็นความคิดความต้องการแรกเริ่มและสำคัญของชีวิต เช่น ความต้องการอาหารความต้องการทางเพศ Id เป็นองค์ประกอบที่ติดมาตั้งแต่เกิดซึ่งองค์ประกอบนี้จะช่วยให้เด็กรู้จักตัวเองภายหลังการเกิดและถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นของจิตใต้สำนึกที่มีต่อสภาพต่าง ๆ ที่อยู่รอบ ๆ ตัว

อัตตา (Ego) คือ ส่วนบุคลิกภาพที่ทำหน้าที่ควบคุมพฤติกรรมและลงทัณฑ์บุคคล ซึ่งเกิดขึ้นจากประสบการณ์ตั้งแต่วัยเด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูจากบิดามารดาหรือครอบครัว เป็นส่วนประกอบที่ทำให้ตระหนักถึงความเป็นจริงของบุคคล และคอยประสานงานระหว่างความต้องการของอิดกับข้อห้ามของอภีอัตตา ซึ่งโดยทั่วไปเด็กจะมีพัฒนาการทำงานของอิด อัตตา และอภีอัตตา ตั้งแต่วัยเด็ก หากมีความผิดปกติในการพัฒนาการทำงานของจิตใต้สำนึกในขั้นตอนต่าง ๆ จะนำไปสู่การพัฒนาพฤติกรรมต่อต้านสังคมของเด็กหรือเยาวชนผู้นั้นเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่

อภีอัตตา (Super Ego) เป็นภาวะจิตใจขั้นสูงสุดมีความขัดเกลาพัฒนาด้วยการที่คน ๆ นั้น ได้รับอิทธิพลจากศีลธรรม ศาสนา การคำนึงถึงความผิดบาป การยึดมั่นในจารีตประเพณี กฎเกณฑ์ของสังคม รวมถึงประสบการณ์ที่เคยได้รับ การอบรมสั่งสอนทำให้ได้เรียนรู้ว่า อะไรเป็นสิ่งที่ดีที่ควรกระทำและอะไรที่ควรละเว้น ไม่ปฏิบัติ

ทฤษฎีอาชญากรรมแนวจิตวิทยานี้อธิบายสาเหตุของความผิดปกติทางด้านจิตใจว่ามาจากสาเหตุ 2 ประการ คือ ประการที่ 1 เกิดจากการที่บุคคลไม่เจริญเติบโตตามธรรมชาติหรือการขาดการควบคุมสัญชาตญาณของมนุษย์พัฒนาทางด้านอารมณ์ การขาดความรักความเอ็นดูจากบิดาหรือมารดา การขาดการพัฒนาทางด้านอารมณ์ และการถูกกดดันในด้านความรู้สึกทางเพศหรือความรับผิดชอบชั่วดี ประการที่ 2 เกิดจากการไม่พัฒนาอภีอัตตาหรือการพัฒนาอภีอัตตาถูกรบกวนเนื่องจากการขาดความรักความอบอุ่นจากบิดามารดา หรือการที่บิดามารดามีนิสัยดุร้าย ไม่รักบุตร ซึ่งฟรอยด์เห็นว่า พฤติกรรมอาชญากรรมจะเกิดขึ้นหากมีปัญหาด้านการพัฒนาจิตใจในวัยเด็ก (พรชัย ชันดี, 2543, หน้า 133-134)

การใช้หลักจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์จึงสามารถอธิบายได้ว่า หากคนเราพบกับเหตุการณ์สภาพแวดล้อมหรือมีสิ่งเร้าต่าง ๆ ที่เข้ามากระตุ้นให้เกิดความต้องการอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว กรณีจิตใจจะเกิดความขัดแย้งสองอย่างคือ การกระทำที่ถูกและการกระทำในสิ่งที่ผิด ถ้าบุคคลใดมีภาวะจิตใจก่อนไปในทาง อภีอัตตา (Super Ego) สูงกว่า อิด (Id) และ อัตตา (Ego) บุคคลนั้นก็จะไม่กระทำความผิดสามารถเอาชนะในตัวเอง ยับยั้งชั่งใจในการกระทำ และได้ไม่โน้มตัวไปในทางที่ไม่ดีไม่ถูก

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social learning theory)

แนวคิดจิตทฤษฎีที่ศึกษาถึงกระบวนการการเรียนรู้ซึ่งเป็นกระบวนการทางสังคมที่พัฒนาพฤติกรรมของมนุษย์ตามวิถีของแต่ละสังคม พฤติกรรมเบี่ยงเบนและอาชญากรรมก็สามารถถูกสร้างขึ้นหรือพัฒนาขึ้นได้โดยกระบวนการเรียนรู้ อย่างไรก็ตามการพัฒนาอาชญากรรมโดยการเรียนรู้มีรูปแบบหรือแนวทางที่อาจแตกต่างกันไปจากพฤติกรรมคล้อยตามทั่วไป เนื่องจากลักษณะพื้นฐานของอาชญากรรมนั้นเป็นพฤติกรรมที่คนในสังคมไม่ยอมรับ

มิลเลอร์ และดอลแลนด์ (Miller & Dollard, n.d. อ้างถึงใน ประหยัด พวงจำปา, 2537, หน้า 29-30) นักจิตวิทยาเน้นว่าการที่แต่ละบุคคลเลียนแบบจากตัวแบบมีองค์ประกอบสำคัญอยู่ 4 ประการ คือ

1. ความต้องการเลียนแบบ (Drive) คือ ตัวเราใด ๆ ก็ตามที่มีพลังมากพอที่จะเราให้อินทรีย์เกิดการกระทำขึ้น ตัวเรานี้แบ่งออกเป็น 2 พวก ได้แก่ ตัวเราที่เกิดขึ้นจากความต้องการขั้นพื้นฐานของร่างกายเพื่อให้อินทรีย์คงชีวิตอยู่ได้หรือเรียกว่า “แรงขับปฐมภูมิ” (Secondary drive) ที่เป็นแรงขับที่ทดแทนแรงขับปฐมภูมิและเป็นแรงขับที่ทำให้เกิดการแสดงออกที่สังคมยอมรับ

2. สื่อเร้าให้เกิดการเลียนแบบ (Cue) สื่อเร้านี้จะเป็นตัวตัดสินใจว่าจะมีการสนองตอบอะไรเกิดขึ้น ตอบสนองเมื่อไร และที่ไหนในสถานการณ์ที่มีการเรียนรู้ทางสังคมเกิดขึ้นนั้น สื่อเร้าที่สำคัญที่สุด ได้แก่ พฤติกรรมของบุคคลอื่นในสังคม

3. การตอบสนอง (Response) เป็นการตอบสนองของบุคคลต่อสิ่งเร้า โดยเริ่มต้นจากการเรียนรู้แบบลองผิดลองถูก แต่เมื่อมีการกระทำของผู้อื่นเป็นตัวแบบปรากฏให้ลอกเลียนแบบได้แล้วจึงไม่สามารถลองผิดลองถูก แต่เป็นการลอกเลียนแบบจากการกระทำของตัวแบบแทน

4. รางวัล (Reward) รางวัลที่ได้รับจะเป็นเครื่องช่วยตัดสินใจว่าจะมีพฤติกรรมนั้นซ้ำอีกหรือไม่ และรางวัลยังหมายถึง ความพึงพอใจของผู้ลอกเลียนแบบด้วย

ทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันของ เอ็ดวิน ซันเธอร์แลนด์ (Sutherland's differential association theory)

ทฤษฎีของซันเธอร์แลนด์ (Sutherland) มีแนวคิดที่สำคัญว่า พฤติกรรมทางอาชญากรรมเรียนรู้กันได้โดยการติดต่อกันอย่างใกล้ชิดภายในกลุ่ม และพฤติกรรมที่แสดงออกมาในลักษณะที่จะเป็นอาชญากรนั้นขึ้นอยู่กับความแตกต่างในช่วงระยะเวลาและความสม่ำเสมอในการติดต่อสัมพันธ์และซันเธอร์แลนด์ ได้อธิบายถึงพฤติกรรมทางอาชญากรรมไว้ดังนี้ (อรรถพร ชูบำรุง, 2527 อ้างถึงใน ประหยัด พวงจำปา, 2537, หน้า 30-32)

1. พฤติกรรมทางอาชญากรรมสามารถเรียนรู้กันได้คือ พฤติกรรมทางอาชญากรรมมิใช่เป็นการถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์แต่เกิดจากการเรียนรู้และฝึกรอบม บุคคลที่มีได้รับการฝึกรอบมให้ประกอบอาชญากรรม จะไม่ได้รับการถ่ายทอดพฤติกรรมทางอาชญากรรม

2. พฤติกรรมทางอาชญากรรมเรียนรู้ได้จากบุคคลอื่น โดยกระบวนการติดต่อ กระบวนการติดต่อกว่านี้เป็นไปได้ทั้งการอบรมสั่งสอนได้พบเห็นหรือรับรู้จากคำบอกเล่าสืบต่อกัน มา รวมทั้งการเลียนแบบจากวิธีการต่าง ๆ

3. หลักการสำคัญของการเรียนรู้พฤติกรรมทางอาชญากรรมจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อได้มีการติดต่อกันอย่างใกล้ชิดภายในกลุ่ม การติดต่อโดยผิวเผินหรือการพบปะชั่วคราวชั่วคราว ไม่ใช่ปัจจัยสำคัญของการถ่ายทอดพฤติกรรมทางอาชญากรรม

4. เมื่อมีการเรียนรู้พฤติกรรมทางอาชญากรรมการเรียนรู้จะประกอบด้วย

4.1 วิธีที่จะประกอบอาชญากรรม ซึ่งจะมีความยากง่ายแตกต่างกันออกไป

4.2 แรงบันดาลใจ แรงขับเคลื่อนภายใน ความมุ่งหมาย ทศนคติ

5. การเรียนรู้ถึงแรงบันดาลใจและแรงขับเคลื่อนภายในจะเป็นการเรียนรู้จากการปฏิบัติต่อ กฎหมายบ้านเมืองในทางที่นิยมชมชอบหรือเป็นปฏิบัติก็ได้ ทั้งนี้เพราะในบางสังคม สมาชิก ไม่ได้รับการอบรมสั่งสอนให้เคารพกฎหมาย ย่อมถือว่าการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายเป็นค่านิยมที่จะ ได้รับการยกย่อง

6. เด็กกระทำความผิดเพราะเห็นว่าการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายเป็นสิ่งที่มีความนิยม มากกว่าการปฏิบัติตามกฎหมาย ซึ่งประเด็นนี้ถือว่าเป็นหลักการสำคัญของทฤษฎีนี้เพราะ โดยธรรมชาติแล้ว พฤติกรรมของเด็กจะดีหรือไม่ ย่อมขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่จะนำไปปฏิบัติ บุคคล ที่กลายเป็นอาชญากรก็เพราะมีความเกี่ยวข้องและเคยชินต่อพฤติกรรมทางอาชญากรรมจนถูกกลืน หรือถลำตัวเข้าไป

7. ความสัมพันธ์ของความแตกต่างหมายถึง ความแตกต่างในช่วงระยะเวลาความ สม่่าเสมอและลำดับเหตุการณ์ที่จะก่อให้เกิดความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางอาชญากรรมหรือ พฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่ออาชญากรรม จากการศึกษาพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่น อาจจะพบว่า พฤติกรรมเกรจะ เป็นพฤติกรรมหนึ่ง ที่อาจเกิดขึ้นได้ ขณะที่เด็กกำลังพัฒนาทั้งทางร่างกายหรือ จิตใจ พฤติกรรมดังกล่าวนี้ถ้าเกิดขึ้นตลอดระยะเวลาของการพัฒนาการและเป็นไปอย่างสม่ำเสมอ แล้วพฤติกรรมเกรก็จะกลายเป็นสภาพเป็นพฤติกรรมทางอาชญากรรมได้ในอนาคต ตาม กระบวนการในประเด็นนี้ ระยะเวลาและความสม่ำเสมอคือ ระยะเวลาที่เด็กได้รับการปฏิบัติอยู่ใน สภาพเลวร้ายนั้น ๆ หรือมีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมของสังคมอาชญากรรมจนเกิดความเคยชิน และมีพฤติกรรมไม่แตกต่างไปจากเหล่าอาชญากร อาทิเช่น การกระทำที่ผิดกฎหมายหรือมี พฤติกรรมฝืนสังคมโดยไม่เกิดความละอายใจ ส่วนลำดับเหตุการณ์นั้นตามกระบวนการนั้น หมายถึงลำดับขั้นตอนการพิจารณาทั้งทางร่างกายและจิตใจในช่วงชีวิตหนึ่งซึ่งจะมีส่วนก่อให้เกิด ประสบการณ์และความเคยชินต่อสภาพแวดล้อม

8. กระบวนการของการเรียนรู้พฤติกรรมทางอาชญากรรม สัมพันธ์กับแบบของอาชญากรรม และแบบที่ต่อต้านอาชญากรรมซึ่งเกี่ยวข้องกับกลไกของการเรียนรู้ในทางอื่น ๆ ด้วย กระบวนการนี้หมายความว่า การเรียนรู้พฤติกรรมทางอาชญากรรมไม่จำกัดอยู่เพียงกระบวนการของการเลียนแบบเท่านั้น บุคคลที่ถูกล่อลวงหรือชักชวนก็อาจจะเรียนรู้พฤติกรรมทางอาชญากรรมได้โดยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมนั้น ๆ

9. พฤติกรรมทางอาชญากรรมเป็นการแสดงออกถึงความต้องการ โดยทั่วไป และค่านิยม แต่พฤติกรรมทางอาชญากรรมไม่สามารถอธิบายหรือตัดสินใจได้จากความต้องการและค่านิยมนั้น ๆ ในขณะที่พฤติกรรมปกติก็เป็นการแสดงออกถึงความต้องการและค่านิยมอย่างเดียวกัน ได้ชี้ให้เห็นว่า พวกขโมยทั้งหลายจะใช้วิถีกลโกง คัดช่องย่องเบาเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินแต่กรรมกรทำงานด้วยความซื่อสัตย์เพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินเช่นเดียวกัน ทรัพย์สินหรือเงินเป็นค่านิยมอย่างหนึ่งในสังคมและเป็นความต้องการโดยทั่ว ๆ ไปของมนุษย์โดยเหตุนี้ค่านิยมและความต้องการจึงไม่สามารถนำมาตัดสินพฤติกรรมทางอาชญากรรมได้

หลักการสำคัญ 9 ข้อ ตามทฤษฎีของซัทเทอร์แลนด์นำเสนอว่า พฤติกรรมอาชญากรรมไม่ได้มีสาเหตุโดยตรงมาจากพันธุกรรมหรือสภาพแวดล้อมทางสังคม หากแต่เกิดจากกระบวนการเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรรมจากบุคคลใกล้ชิด โดยการติดต่อสื่อสารกันไม่ว่าจะเป็นทางวาจาหรือลักษณะท่าทาง แต่การเรียนรู้จะต้องผ่านกระบวนการตัดสินใจที่เห็นชอบด้วยกับพฤติกรรมที่ละเมิดกฎหมายมากกว่าความเห็นด้วยกับพฤติกรรมถูกกฎหมาย และสิ่งที่ทำให้บุคคลมีความเห็นด้วยกับพฤติกรรมที่ละเมิดกฎหมายก็คือวัฒนธรรมและค่านิยมที่มากับกระบวนการในการเรียนรู้พฤติกรรมผิดกฎหมายนั้น ซึ่งในที่นี้หมายถึงแรงดลใจ แรงกระตุ้น การให้เหตุผล และทัศนคติของการประกอบอาชญากรรมนั้น ๆ

ทฤษฎีของซัทเทอร์แลนด์อาจจะสรุปสั้น ๆ ได้คือ คนที่กระทำผิดเพราะเรียนรู้พฤติกรรมของอาชญากรจากผู้ที่สนิทสนมคุ้นเคยเป็นเวลานานจนผู้ที่เรียนรู้มองเห็นว่าสิ่งผิดกฎหมายเป็นสิ่งที่ถูกต้องแล้ว ก็ทำให้ผู้นั้นเกิดการเรียนรู้ในเรื่องเทคนิค แรงจูงใจ วิธีหาเหตุผลเข้าข้างตนเอง และทัศนคติต่าง ๆ ในการกระทำผิด

ทฤษฎีควบคุมทางสังคม (Social control theory)

ทฤษฎีควบคุมทางสังคมมีความเชื่อว่า มนุษย์จะไม่กระทำผิดเนื่องจากมีกลไกควบคุมที่เกิดจากสภาพแวดล้อมทางสังคมและกระบวนการทางสังคม ได้เหนี่ยวรั้งหรือขัดขวางไม่ให้มนุษย์มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือกระทำผิดกฎหมาย กลไกที่สำคัญได้แก่ สถาบันทางสังคมที่มนุษย์ได้ใช้ชีวิตประจำวัน เช่น ครอบครัว โรงเรียน เพื่อ หน้าที่การงาน ศาสนา เป็นต้น

ทฤษฎีของเรคเลส (Reckless, 1961 อ้างถึงใน พรชัย ชันดี, 2537, หน้า 242-243) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมที่บุคคลได้ถูกอิทธิพลของแรงผลักดันหลายประการให้กระทำผิดกฎหมายและพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนการกระทำผิด แต่ในขณะที่เดียวกันก็มีแรงที่คอยต่อต้านหรือขัดขวางไม่ให้บุคคลกระทำผิดกฎหมาย อันมีแรงผลักดันทั้งภายนอกและภายใน ตลอดจนแรงดึงภายนอกและภายใน จะกระตุ้นหรือจูงใจให้บุคคลมีพฤติกรรมอาชญากรรม หากแรงต่อต้านทั้งภายนอกและภายในไม่สามารถต้านทานต่อแรงกระตุ้นดังกล่าวได้

สำหรับแรงผลักดันให้กระทำผิดกฎหมายมีหลายอย่างซึ่งอันดับแรกคือ

1. แรงกดดันทางสังคม (Social pressures) ได้แก่ สภาพความเป็นอยู่ การขัดแย้งในครอบครัว สภาพภาพที่ต่ำ การขาดโอกาส เช่น ความยากจน การถูกเอารัดเอาเปรียบ การขัดแย้ง การทะเลาะเบาะแว้ง ข้อห้ามต่าง ๆ ของสังคม สภาพความเป็นชนกลุ่มน้อย การขาดโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต

2. แรงดึงดูดให้กระทำผิดทางสังคม (Social pulls) เป็นสิ่งที่มากระตุ้นให้บุคคลไม่ยอมรับในค่านิยมและบรรทัดฐานของสังคมในการดำรงชีพ เช่น การมีเพื่อนไม่ดี เล่นการพนัน

3. แรงผลักดันให้กระทำผิดทางชีวภาพหรือจิตใจ (Biological or psychological pushes) ซึ่งมีอยู่ภายในร่างกายของบุคคล อันได้แก่ ความอ่อนเพลีย ความไม่พอใจ การตั้งเครียดภายในจิตใจ การเป็นปรปักษ์ ความก้าวร้าว การต้องการได้รับการตอบสนองอย่างรวดเร็ว เป็นต้น

สำหรับแรงที่คอยขัดขวางไม่ให้บุคคลกระทำผิดกฎหมายก็คือ ตัวกีดกันจากภายนอกและตัวกีดกันจากภายใน

1. ตัวกีดกันภายนอก (External containment) ประกอบด้วยการมีประสิทธิภาพของสถาบันครอบครัวและกลุ่มเพื่อน จริยธรรม ระเบียบข้อบังคับของสถาบันในสังคม บรรทัดฐานที่สมเหตุสมผลและการคาดหวัง ความสามัคคี การบังคับบัญชา การควบคุมทางวินัยที่มีประสิทธิภาพ เป็นต้น

2. ตัวกีดกันภายใน (Inner containment) เป็นผลที่ได้รับมาจากการสร้างนิสัยภายในตัวบุคคล ซึ่งประกอบไปด้วยการควบคุมตนเอง (Self-control) การมีอัตตา (Ego) ที่เข้มแข็ง การอดทนอดกลั้นต่อความผิดหวัง ความรู้สึกรับผิดชอบ ความมุ่งหวัง ความสามารถในการหาสิ่งอื่นมาทดแทนต่อความต้องการ เป็นต้น

นอกจากทฤษฎีต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วยังมีแนวความคิดของบุคคลต่าง ๆ ที่กล่าวถึงการกระทำและการก่ออาชญากรรม โดยเน้นถึงการคบเพื่อนเป็นปัจจัยที่สำคัญ

อิชอน และเรคเลส (Eyon & Reckless, 1961, p. 164 อ้างถึงใน ประหยัด พวงจำปา, 2537, หน้า 32) กล่าวว่า การคบเพื่อนเลวเป็นพลังผลักดันที่สำคัญที่สุดในการก่อให้เกิดปัญหาการกระทำผิดและอาชญากรรม

เชลดอน และกลูซ์ (Sheldon & Gluech, 1961, p.104 อ้างถึงใน ประหยัด พวงจำปา, 2537, หน้า 32) ให้ความเห็นว่าเด็กเกรส่วนใหญ่มิมีเพื่อนเกร

ชอว์ และเมคเคย์ (Shaw & McKay, n.d. อ้างถึงใน ชัยพร บุญเจริญ, 2541, หน้า 21) กล่าวว่า ประเพณีของการเกรได้ถูกถ่ายทอดผ่านทาง การติดต่อระหว่างกลุ่ม ซึ่งตัวการสำคัญในการถ่ายทอดความเกร คือ กลุ่มเพื่อนและแก๊ง โดยจะถ่ายทอดและเรียนรู้กันและกัน

ทฤษฎีโอกาสที่แตกต่างกัน (Differential opportunity theory)

ทฤษฎีนี้โคลเวิร์ด (Cloward, n.d. อ้างถึงใน นาดยา บัวลอย, 2543, หน้า 30-31) เสนอว่า โอกาสที่จำกัดเป็นช่องทางผลักดันให้คนกระทำความผิดกฎหมายได้ คนทุกคนมีโอกาสไม่เท่ากัน เมื่อคนแต่ละคนมีความต้องการที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายในวิถีทางที่ถูกต้องเหมาะสมสภาพแวดล้อมรอบข้างมีความสำคัญมาก ถ้าใครก็ตามอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี เช่น บ้านอยู่ใกล้แหล่งการพนัน เมื่อเกิดความต้องการอย่างใดอย่างหนึ่ง ปัจจัยจากสภาพแหล่งการพนันจะผลักดันให้คน ๆ นั้น มีพฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย เช่น คนนั้นจะหาทางเข้าไปเล่นการพนันเพื่อได้เงินมาซื้อสิ่งที่ต้องการ แต่กรณีในทางตรงข้าม คนที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีมีการเรียนรู้ที่ดีจากบุคคลใกล้เคียง คนนั้นก็ จะไม่กระทำสิ่งที่ผิดกฎหมาย

โคลเวิร์ด ได้เสนอสภาพแวดล้อมซึ่งมีวัฒนธรรมรองที่เอื้ออำนวยต่อการกระทำความผิด อยู่ 2 ลักษณะ คือ

1. ที่อยู่อาศัยแออัดของชนชั้นล่างลักษณะเช่นนี้ คือ สลัมในบริเวณนี้จะมีอาชญากรอาศัยอยู่และอาชญากรก็อยู่ในฐานะสมาชิกคนหนึ่งในชุมชนมีความเคยชินที่ได้เห็นการกระทำผิดกฎหมายจนเป็นเรื่องธรรมดา เช่น คนในสลัมอาจเห็นคนเสพยาเสพติดอยู่ทั่วไป และขณะเดียวกัน บุคคลกลุ่มนี้จะไม่เคยมีโอกาสเห็นคนที่ประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม และการใช้ชีวิตที่ดิ้นรน เมื่อได้เห็น ได้ใกล้ชิดกับสิ่งไม่ดีหรือเลวร้าย โอกาสที่จะกระทำความผิดก็มีมาก

2. บริเวณที่ไม่มีความมั่นคงและไม่มีการเปลี่ยนแปลงผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนเช่นนี้จะไม่มีโอกาสได้ออกไปพบกับสิ่งแวดล้อมภายนอก จึงคุ้นเคยกับการปฏิบัติที่ไม่มีวัฒนธรรมที่ดิ้นรน บรรทัดฐานที่มั่นคง จุดยืนที่จะเป็นหลักยึดเหนี่ยวในการปฏิบัติไม่ได้รับคำนิยมและหลักของการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องชัดเจนที่จะยึดถือเป็นกฎระเบียบและสภาพแวดล้อมเช่นนี้จึงไม่ใช่เขตที่วัยรุ่นจะประสบความสำเร็จในชีวิตตามค่านิยมของสังคม เนื่องจากไม่มีแบบอย่างที่ดีให้เห็นจึงพูดได้ว่า โอกาสของพวกเขาก็ถูกจำกัดนั่นเอง

นับเป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงความแตกต่างของวิถีทางที่จะไปสู่เป้าหมายนั้น มีทั้งที่ถูกต้องตามกฎหมายและไม่ถูกต้องตามกฎหมาย เช่นในสลัมหรือแหล่งชุมชนแออัด หรือแหล่งสังคมเสื่อมโทรมก็มีวิถีชีวิตที่มีความแตกต่างกัน ตลอดจนความแตกต่างกันทางชนชั้นของสังคม เช่น ชนชั้นต่ำกับชนชั้นกลางต่างมีโอกาสที่จะแสดงบทบาทของการเป็นอาชญากรที่แตกต่างกันไป บุคคลในสังคมไม่ว่าจะอยู่ตำแหน่งใด มีต่างมีโอกาสที่จะไม่เท่าเทียมกันในการใช้วิถีทางอันไม่ถูกต้องตามกฎหมายหรือถูกต้องตามกฎหมาย

ทฤษฎีทางนิเวศวิทยา (Ecological theory)

นิเวศวิทยา (Ecology) (วริศรา ศิริสุทธิเดชา, 2546, หน้า 15) เป็นสาขาวิชาหนึ่งของชีววิทยากล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งมีชีวิตกับสภาพแวดล้อม นักนิเวศวิทยาจะศึกษานิยมและวิถีทางในการดำเนินชีวิตของสิ่งมีชีวิตทั้งหลายว่ามีความเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัวอย่างไรบ้าง มนุษย์นิเวศวิทยา (Human ecology) เป็นวิชาที่กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับพื้นที่ที่มีความเป็นไปได้ทางสังคมการนำนิเวศวิทยามาศึกษาในปัญหาอาชญากรรมนั้น มุ่งศึกษาในแง่สถานที่หรือแหล่งอาชญากรรมที่อยู่อาศัยของอาชญากรรม หรืออิทธิพลของพื้นที่ที่ก่อให้เกิดการกระทำผิดซึ่งมีทฤษฎีเกี่ยวข้องดังนี้

ชอว์ และคณะ (Shaw et al., n.d. อ้างถึงใน ประหยัด พวงจำปา, 2537, หน้า 46) ได้ศึกษาพบว่า การกระทำผิดของเด็กมีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมในแต่ละเขตซึ่งจัดว่าการกระทำผิดจะแตกต่างกันออกไป การกระทำผิดของเด็กจะมีจำนวนสูงมากในท้องที่ที่เป็นย่านสลัมและย่านธุรกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งย่านที่มีการอพยพเข้าออก ซึ่งมีลักษณะเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาและพบว่าอัตราเกิดของผู้กระทำผิดซ้ำจะมีมากตามอัตราการเกิดของเยาวชนที่กระทำผิด อัตราการเกิดผู้กระทำผิดจะน้อยลงเมื่ออยู่ห่างจากศูนย์กลางของเมือง เยาวชนที่กระทำผิดในเขตที่มีอัตราการเกิดสูง จะมีแนวโน้มเป็นผู้กระทำผิดซ้ำต่อไปได้ และอัตราผู้กระทำผิดจากเขตดังกล่าวจะถูกพาตัวขึ้นศาลถึง 3 ครั้ง หรือมากกว่านั้น

ชมิด (Schmjd, n.d. อ้างถึงใน วริศรา ศิริสุทธิเดชา, 2546, หน้า 16) นักอาชญาวิทยาได้ศึกษาเชิงนิเวศวิทยา ณ เมืองซีแอตเติล (Seattle) ได้สรุปว่าการประกอบอาชญากรรมจะมีมากในเขตที่มีความสามัคคีของผู้คนอยู่ในระดับต่ำ ครอบครัวมีความอ่อนแอ ฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับต่ำ ททรัพย์สินเสื่อมโทรม การเคลื่อนย้ายของผู้คนอยู่ในระดับสูง และมีการประพฤติดีศีลธรรมในลักษณะต่าง ๆ มากมาย

เฟลซอล (Felson, n.d. อ้างถึงใน วริศรา ศิริสุทธิเดชา, 2546, หน้า 17) ได้เสนอทฤษฎีทางนิเวศวิทยาที่ชื่อว่าทฤษฎีกิจกรรมประจำวัน (Routine activities theory) เสนอว่าอาชญากรรมใด ๆ จะเกิดขึ้นต้องมีองค์ประกอบ 3 อย่าง คือ

ก. ผู้กระทำความผิดที่ได้รับการจูงใจ

ข. เป้าหมายที่เหมาะสม

ค. การขาดผู้คุ้มครองรักษาดูแล

เช่น เพื่อนบ้านที่ตื่นตัวอยู่เสมอ ระบบสิ่งเตือนภัย เป็นต้น ทฤษฎีนี้ชี้ชัดถึว่า การเคลื่อนไหวของบุคคลในการดำเนินกิจกรรมประจำวันก่อให้เกิดการตกเป็นเหยื่อในลักษณะต่าง ๆ มากมาย ดังนั้นวิธีการที่จะควบคุมอาชญากรรมอย่างมีประสิทธิภาพก็คือ การจัดการให้มีการไปมาหาสู่ระหว่างผู้คนสม่ำเสมอจะทำให้มีผู้คอยป้องกันการกระทำความผิดอยู่ตลอดเวลา อาชญากรรมก็จะเกิดขึ้นได้ยาก

ทัฟ และอิงแลนด์ (Taft & England, 1964, pp. 204-206) นักอาชญาวิทยาชาวอเมริกันได้แบ่งแยกลักษณะของชุมชนที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดของเยาวชนกล่าวคือ เยาวชนใดเข้าไปอยู่อาศัยในเขตนั้นแล้วจะมีความโน้มเอียงที่จะกระทำผิดได้ซึ่งแบ่งเป็นเขตได้ดังต่อไปนี้

1. เขตที่มีความยากจนมีครอบครัวธรรมดา ๆ ตั้งอยู่และไม่ได้รับอิทธิพลจากสิ่งอื่นใด บุคคลส่วนใหญ่ยากจนแต่ไม่ได้หมายความว่าจะมีการกระทำความผิดของเยาวชนอย่างมากมายเพียงแต่มีการลักขโมยบ้างซึ่งมีอยู่ทั่วไปในเขตเช่นนี้ประจำ

2. เขตชุมชนแออัดหรือเขตสลัมเป็นที่มีความยากจนที่มีความสลับซับซ้อนในด้านประชากรและปัญหาอื่น ๆ มีตรอกแคบ ๆ มีด ๆ และมีความชื้นและโดยที่มีความเป็นอยู่แบบตัวใครตัวมัน ลักษณะที่เห็นได้จากชุมชนนี้มีสิ่งไม่พึงปรารถนาอันเกิดจากการอพยพของคนที่เข้ามาอยู่ใหม่มีครอบครัวที่แตกแยกประสบความทุกข์เชิงกระจายทั่วไปมีคนขาดที่พึ่งและไม่ประสบความสำเร็จในอาชีพเพราะความชำนาญ มีคนอนาถาที่พึ่งใครไม่ได้ มีผู้ติดยาเสพติดและคิดสุราเรื้อรัง มีคนเคลื่อนย้ายเข้าออกอยู่เสมอ และไม่คอยรู้จักหน้ากัน อยู่กันอย่างแออัดยัดเยียด ขาดการควบคุมในเรื่องความประพฤติ ขาดสิ่งส่งเสริมในทางด้านสร้างสรรค์ สลัมเป็นเขตที่มีคนหลายพวกหลายเหล่านี้นี้ประสบความล้มเหลวในชีวิตขาดสิ่งจำเป็นสำหรับ ชีวิตขาดความหยิ่งศักดิ์ศรีลักษณะต่าง ๆ ดังกล่าวมานี้ จึงทำให้สลัมเป็นที่เกิดของอาชญากรรม

3. เขตชุมชนที่บ้านเรือนอยู่กันหนาแน่นไม่ใช่เขตสลัมมีลักษณะคล้ายเป็นเขตบ้านเช่า ขาดการเคารพนับถือประเพณีอันดีงาม คนอยู่กันแบบไม่มีความสัมพันธ์กันเป็นส่วนตัว ไม่รู้จักกัน ไม่มีการควบคุมทางสังคม ขาดการสนใจทางการเมือง โดยเฉพาะปัญหาการปกครองท้องถิ่นเป็นสภาพสังคมที่ขาดระเบียบวินัย ขาดความต้องการในเรื่องการรักษาความปลอดภัย ไม่มีใครเอาใจใส่กัน คนที่อยู่อาศัยในห้องต่างอยู่อย่างโดดเดี่ยว มักแสดงพฤติกรรมในทางผิดปกติหรือมีละเมิดนี้ประกอบอาชญากรรม

4. เขตแห่งความชั่วร้ายโดยที่ตามปกติเขตแห่งความชั่วร้ายมักจะเป็นเขตสลัมแต่ก็ไม่ได้หมายความว่าเขตสลัมเป็นเขตแห่งความชั่วร้ายเสมอไป เขตนี้จะได้รับการปกป้องคุ้มครองจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อการประกอบอาชญากรรม ธุรกิจที่ผิดกฎหมาย เช่น ย่านโสเภณี แหล่งการพนัน นอกจากนี้จะเป็นเขตที่มีการกระทำผิดกฎหมายมากแล้ว เขตนี้ยังเป็นเขตที่ดึงดูดอาชญากรร้ายกาจที่เข้าไปคอยแสวงหาประโยชน์อยู่ด้วย บางทีอาจจะเกิดการต่อสู้กันระหว่างเจ้าพ่อในเขตนั้น ๆ จึงเกิดแก๊งขึ้น เขตเช่นนี้เป็นเขตที่มีการทุจริตคอร์รัปชันในทางการเมือง มีผู้อุปการะในการประกอบกรรมชั่วเยาวชนที่อยู่ในเขตนี้อาจจะน้อยแต่ก็ต้องคบค้าสมาคมกับคนไม่ดีอยู่เป็นนิจ

5. เขตชนบทเสื่อมโทรมเป็นเขตที่มีอิทธิพลต่อการเกิดอาชญากรรม บางแห่งเป็นที่หลบซ่อนของพวกแก๊งที่หลบไปจากเมืองเป็นที่เสื่อมคลายในทางธุรกิจการค้า ขาดผู้นำทางชุมชนเป็นที่อยู่ของคนจนตรอกมีการกระทำผิดศีลธรรมโดยทั่วไป

ความคิดทางมนุษย์นิเวศวิทยาเกี่ยวกับการเกิดอาชญากรรมในระยะเริ่มแรกในสหรัฐอเมริกา โดยยึดหลักทฤษฎีจุดรวมของวงกลม (The concentric circle theory) ของเบอร์เจส (Burgess, 1994) ที่เสนอถึงการแบ่งเขตเมืองออกเป็น 5 เขตใหญ่ ๆ ตรงศูนย์กลางเมืองเป็นเขตที่ 1 (Loop) นับเป็นเขตธุรกิจการค้าใจกลางเมืองเป็นแหล่งธุรกิจของเมือง เขตที่ 2 (Zone in Transition) จัดเป็นทางผ่านซึ่งเป็นเขตที่มีความเจริญทางธุรกิจและอุตสาหกรรมขยายออกไป ซึ่งคนส่วนมากที่พักอาศัยเป็นผู้มีรายได้น้อย เขตที่ 3 (Zone of workingman's homes) เป็นเขตถิ่นที่อยู่ของชนชั้นทำงาน เขตพื้นที่นี้จึงเป็นแหล่งอาคารที่พักอาศัยหรือบ้านเช่าที่มีราคาปานกลาง ผู้อาศัยส่วนมากมีรายได้สูงกว่าบุคคลในเขตที่ 2 มีความสามารถในการหาที่อยู่ที่เหมาะสมได้ เขตที่ 4 (Residential zone) เป็นเขตที่อยู่อาศัยของผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมขึ้นมาอีก พื้นที่ส่วนมากจะประกอบไปด้วยบ้านเรือนหรือบ้านเช่าหรือห้องชุดที่มีค่าเช่าราคาแพงหรือค่อนข้างแพง และเขตที่ 5 (Commuters zone) เป็นเขตย่านชานเมืองที่มีเขตพื้นที่ติดกับชนบท ผู้คนที่พักอาศัยในเขตนี้จะออกจากบ้านในตอนเวลากลางวันและกลับมาพักผ่อนในตอนกลางคืน ซึ่งจากสภาพของเขตต่าง ๆ ทำให้ตกอยู่ใต้อิทธิพลของสภาพแวดล้อม การคบหาสมาคมจะคบหาแต่คนที่มีลักษณะเหมือนกัน ตลอดจนความแตกต่างทางด้านชนชั้นในสังคม

ทฤษฎีการกระทำความคิดจากค่านิยมของชนชั้นต่ำ (Lower-Class Culture)

ทฤษฎีนี้ได้ให้ความสำคัญของทัศนคติและค่านิยม (Attitude value) ของคนที่กระทำความผิด มิลเลอร์ (Miller, 1995) ได้อธิบายถึงสาเหตุของการกระทำความผิดโดยเฉพาะชนชั้นต่ำ ชนชั้นล่างจะมีวัฒนธรรมของตนเอง ซึ่งตัวเขาและพรรคพวกเห็นพ้องกันสร้างขึ้นเป็นวัฒนธรรมย่อย (Sub-culture) วัฒนธรรมของชนชั้นล่างจะแตกต่างจากวัฒนธรรมหลักของสังคมโดยส่วนรวมเช่น ในสังคมส่วนใหญ่จะเคารพข้อบังคับของประเทศชาติ แต่ชนชั้นล่างที่กระทำความผิดจะรวมกลุ่มตั้ง

วัฒนธรรมย่อยขึ้นมาในกลุ่มของตนเอง เช่น ต้องรักษาพวกพ้อง ช่วยเหลือกันแม้จะผิดกฎหมายก็ตาม

การขอหาเรื่อง (Trouble) การขอเข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องผิดกฎหมายคนกลุ่มนี้เห็นว่าในบางสถานการณ์การละเมิดกฎหมายจะเป็นการนำมาซึ่งเกียรติยศและมีความเชื่อว่าจะกระทำการฝ่าฝืนกฎหมายจะทำให้เป็นที่รู้จักขอบวางอำนาจและชอบเบียดเบียนคนอื่น

1. ความแกร่ง (Toughness) มีความเชื่อในความแข็งแกร่ง ความกล้าในการแสดงออก ชอบการแข่งขันต่อสู้ คนชั้นล่างจะยกย่องในความเป็นลูกผู้ชาย

2. ความฉลาด (Smartness) คนที่มีความสามารถในการได้มาซึ่งวัตถุต่าง ๆ หรือสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งโดยใช้สติปัญญา และใช้กำลังกายน้อยที่สุดจะได้รับการยอมรับ เช่น การชนะในการเล่นการพนัน

3. ความตื่นตัว (Excitement) คนในชุมชนล่างมักชอบความตื่นเต้น ส่วนมากจะแสดงออกมา ในทางการดื่ม และการเล่นการพนันในประเภทต่าง ๆ เช่น เล่นไพ่ เล่นหวย เล่นม้า

4. ความเชื่อในโชคชะตา (Pate) คนชั้นล่างมักรู้สึกว่าคนไม่สามารถกำหนดความเป็นไปของชีวิตของตนเองได้ คิดสรุปลึ้น ๆ เอาว่าทุกอย่างกำหนดโดยดวงชะตาจึงไม่คิดกระตือรือร้นทำการใดให้ตัวเองดีขึ้นปล่อยให้ชีวิตดำเนินไปตามธรรมชาติ

5. การปกครองตนเอง (Autonomy) คนในชนชั้นต่ำจะแสดงออกถึงการต่อต้านไม่ยอมรับ การควบคุมจากภายนอกโดยมองว่าผู้มีอำนาจหน้าที่ต่าง ๆ มีความไม่ยุติธรรมต่อพวกตน

ทฤษฎีติดตรา (Labeling theory)

นวลจันทร์ ทศนชัยกุล (2541, หน้า 114-115) ทฤษฎีนี้มีชื่อเรียกต่าง ๆ กัน เช่น ทฤษฎีตราหน้า ทฤษฎีขนานนาม และทฤษฎีรอยมลทิน นักสังคมวิทยาหลายท่านมีแนวความคิดร่วมกัน เช่น ฮอลคาร์ดและอิริคสัน ทฤษฎีนี้ไม่ได้อธิบายถึงสาเหตุการกระทำผิดโดยตรง แต่เป็นการเสนอสาเหตุการสืบเนื่องจากการกระทำผิด โดยให้ความสำคัญไปที่สังคมและผู้ที่มีอำนาจบังคับกฎหมาย

สาระสำคัญของทฤษฎีนี้สรุปได้ว่า พฤติกรรมอาชญากรรมหรือพฤติกรรมเบี่ยงเบนเกิดจากกระบวนการที่ปัจเจกชนได้ให้ความหมายแก่ตนเองว่าเป็นอาชญากรหรือผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน และเป็นผลสะท้อนมาจากการที่ปัจเจกชนได้ถูกติดตราหรือประณามจากหน่วยงานของรัฐหรือประชาชนในสังคม ตลอดจนมีแนวคิดที่ไม่ได้ให้ความสำคัญในทางวัตถุวิสัยของเหตุการณ์ที่เป็นข้อเท็จจริงแห่งคดีคือ ไม่ได้มองตามเนื้อผ้าแต่กลับมองจิตใจ ภาวะความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่ประสบพบหรือสังคมรอบข้างตัวผู้กระทำความผิดนั่นเองคือ ให้ความสำคัญที่สังคมนมากกว่าผู้กระทำความผิด กล่าวคือ โดยธรรมชาติของมนุษย์ย่อมต้องการการยอมรับจากสังคมในความรู้สึก

เฉพาะคนจะยอมรับว่าการที่สังคมมองคนมีอิทธิพลเหนือจิตใจของเขาเมื่อสังคมมองเช่นไรคนผู้นั้นก็จะหวั่นไหวและวิตกกังวลและเป็นที่ยอมรับอยู่ว่าโดยธรรมชาติแล้วมนุษย์ชอบอยู่รวมตัวกัน ชอบรวมกันเป็นกลุ่มมีความหวั่นไหวต่อสังคมตามทฤษฎีเมื่อมีการกระทำผิดเกิดขึ้น มนุษย์จะยอมรับเอาทัศนคติจากสังคมเข้ามาเก็บไว้และแนวคิดที่สอดคล้องอีกประการหนึ่งก็คือมนุษย์เราทุกคนกังวลว่าจะถูกลงโทษจากสังคม (Social sanction) อาจเป็นในลักษณะต่าง ๆ เช่น ไม่พูดด้วย การตำหนิ และการไม่คบหาสมาคมด้วย

ทฤษฎีนี้จึงมองว่า ไม่มีพฤติกรรมใดเป็นอาชญากรรมในตัว แต่พฤติกรรมอาชญากรรมนั้นถูกนิยามขึ้นมาโดยคนของสังคมนั้น ๆ การกระทำผิดอาจกระทำไปโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เพราะความจำเป็นที่ผู้กระทำผิดมิได้มีเจตนาชั่วร้ายที่จะทำความผิด แต่เมื่อทำลงไปแล้วจะถูกสังคมประณามตราหน้า

ทฤษฎีโครงสร้างทางสังคม (Social structure and anomie theory)

ทฤษฎีโครงสร้างทางสังคมได้อธิบายว่า โครงสร้างทางสังคมอาจก่อให้เกิดแรงกดดันต่อบุคคลบางคนและผลักดันให้เขากระทำผิด ค่านิยม วัฒนธรรมจะเป็นตัวกำหนดเป้าหมายของชีวิต ผู้ที่มาจากชนชั้นต่ำอาจมีโอกาสน้อยในการบรรลุเป้าหมายของชีวิต เพราะประสบความยากลำบากทางด้านเศรษฐกิจและด้านการศึกษา จึงอาจใช้วิธีการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายทำการประกอบอาชญากรรมเพื่อให้ประสบความสำเร็จในชีวิต สาเหตุพื้นฐานของอาชญากรรมจึงเกิดจาก ความบกพร่องของโครงสร้างทางสังคมและปัจจัยต่าง ๆ ทางสังคม เช่น สถาบันครอบครัว ความสัมพันธ์ในครอบครัว การศึกษา เศรษฐกิจ ลักษณะทางบรรทัดฐานในสังคม ลักษณะทางวัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ในสังคม ซึ่งก่อให้เกิดความแตกต่างระหว่างเป้าหมายทางวัฒนธรรมและวิธีการที่สังคมกำหนดซึ่งเปิดโอกาสให้บรรลุถึงเป้าหมาย โดยแบ่งความต้องการหรือชีวิตทางสังคมของมนุษย์ออกเป็น 2 กรณี คือ

โครงสร้างทางวัฒนธรรม ซึ่งประกอบไปด้วยเป้าหมาย (Goal) และบรรทัดฐาน (Norm) ของแต่ละบุคคล

โครงสร้างทางสังคม ซึ่งประกอบไปด้วยความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งวัดกันตามระดับชั้น โดยดูที่ความร่ำรวย เกียรติยศ และอำนาจ

ทฤษฎีนี้จึงเน้นเรื่องความสำเร็จของชีวิต โดยถือเอาฐานะความร่ำรวย เกียรติยศและอำนาจมาเป็นตัวกำหนด เมื่อความสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายที่ต้องการกับความถูกต้องของวิธีการที่จะบรรลุถึงเป้าหมายขาดสะบั้นลง การล่งละเมิดต่อบรรทัดฐานทางสังคมก็จะเกิดขึ้น โดยเฉพาะพวกชนชั้นต่ำ เช่น พวกที่อาศัยตามสลัมที่ต้องดิ้นรนหาเงินทอง ก็ย่อมมีความจำเป็นบีบบังคับให้ทำในสิ่งผิดกฎหมาย โดยมักเกิดในหมู่ผู้ที่ด้อยการศึกษาและฐานะทางเศรษฐกิจเป็นส่วนใหญ่

สำหรับทฤษฎีแนวความคิดที่สำคัญเกี่ยวข้องที่จะนำกล่าวในงานวิจัยนี้มีดังนี้คือ
 เกี่ยวกับการศึกษา การศึกษาก็เป็นสิ่งสำคัญต่อพฤติกรรมของมนุษย์เป็นสิ่งสำคัญยิ่ง
 เพราะการศึกษาช่วยให้มนุษย์ฉลาดมีความรู้ความสามารถ ในสังคมใดถ้าสมาชิกส่วนใหญ่ของ
 สังคม มีการศึกษาดีก็จะทำให้สังคมนั้นเจริญก้าวหน้า สมาชิกของสังคมมีความคิดริเริ่มทางความ
 ช่วยเหลือกันให้กว้างขวางต่อไป นอกจากนี้ยังสามารถใช้ความคิดวิจารณ์ญาณมีเหตุมีผลในการ
 ตัดสินใจต่อพฤติกรรมใด ๆ ได้อย่างสุขุมรอบคอบประพฤติกฎปฏิบัติตามแบบฉบับวัฒนธรรมอันดี
 งานการกระทำผิดต่าง ๆ นอกถ่วงนอกรอยก็จะลดน้อยลงไป ในทางตรงกันข้ามถ้าสมาชิกของสังคมมี
 การศึกษาต่ำสังคมนั้นก็จะต่ำลงไปด้วย ฉะนั้นจะเห็นได้ว่าการศึกษามีความสำคัญและจำเป็นอย่าง
 ยิ่ง เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องช่วยกันพัฒนาปรับปรุงตัวเองช่วยตัวเอง โดยมีรายได้ให้
 อยู่ในสังคมได้

เกี่ยวกับเศรษฐกิจ ได้อธิบายถึงความสำคัญของภาวะทางเศรษฐกิจ เช่น ผลสืบ
 เนื่องมาจากความยากจน หรือผลของเศรษฐกิจตกต่ำที่มีต่ออัตราส่วนของอาชญากรรม ทฤษฎีทาง
 เศรษฐกิจนี้มีมานานแล้ว เช่น มาร์ค (Mark) เชื่อว่าระบบเศรษฐกิจเป็นตัวกำหนดตัวเดียวที่สำคัญใน
 การเกิดอาชญากรรม และเมื่ออาชญากรรมเป็นเสมือนปรากฏการณ์ทางสังคมอื่น ๆ ซึ่งมีผลมาจาก
 ระบบเศรษฐกิจนั้นทางเดียว ที่จะป้องกันคือ เปลี่ยนแปลงระบบนั้นเสีย ซึ่งแนวความคิดนี้ได้รับ
 การสนับสนุนโดยนักอาชญากรรมชื่อ บองเลอร์ (Bonger) ซึ่งเห็นได้ว่า บองเลอร์ได้สนับสนุน
 แนวความคิดนี้ว่า ระบบเศรษฐกิจเป็นตัวก่อให้เกิดบรรยากาศของกระบวนการผลักดันให้มี
 พฤติกรรมอาชญากรรม (Climate of mutation for criminal behavior) (พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ, 2524,
 หน้า 71 อ้างถึงใน ประหยัด พวงจำปา, 2537, หน้า 45) และในปี 1925 บาร์ท (Bart) ได้เขียนเรื่อง
 The Yong Delin Quent โดยได้แสดงสถิติตัวเลขไว้ว่าร้อยละ 56 ของบรรดาผู้กระทำผิดในกรุง
 ลอนดอนนั้นมาจากผู้ที่มีฐานะยากจน

ซัทเทอร์แลนด์ (Sutherland) ได้กล่าวไว้ในหนังสือ Principles of Criminology ว่าเหตุผล
 ที่คนมั่งมีไม่ตกเป็นอาชญากร มีอยู่สองประการ คือ ประการแรกกรรมวิธีในด้านบริหาร
 (Administrative processes) มักจะมีส่วนช่วยผู้ที่มั่งมีมากกว่าคนที่ยากจน ฉะนั้นถ้าสมมุติว่าคนสอง
 คนซึ่งคนหนึ่งรวย อีกคนหนึ่งยากจนได้กระทำความผิดอย่างเดียวกัน แต่คนที่ยากจนมักจะถูกจับถูก
 ลงโทษและถูกตัดสินให้จำคุกในที่สุด ส่วนคนที่มั่งมีอาจจะรอดตัวไปได้และไม่ต้องติดคุก ประการ
 ที่สอง กฎหมาย (ที่มีโทษทางอาญา) มักจะถูกบัญญัติขึ้นด้วยความมุ่งหมายเบื้องต้น ที่จะให้บังคับ
 แก่อาชญากรรมประเภทที่บุคคลซึ่งอยู่ในฐานะต่ำจะประกอบขึ้น

การกระทำความผิดที่มีสาเหตุมาจากความยากจนนั้นมักจะเป็นการกระทำความผิดที่
 เกี่ยวกับทรัพย์สินเล็ก ๆ น้อย ๆ และการที่คนที่มีฐานะยากจนหรือขาดแคลนเหล่านั้นกระทำผิดส่วน

ใหญ่ก็มีได้เนื่องมาจากความหิวโหยหรือความขาดแคลนหรือความจำเป็นที่แท้จริง แต่เนื่องมาจากความอิจฉาริษยา ความทะเยอทะยานคือ ไม่มีความพอใจในสภาพความเป็นอยู่อย่างขาดแคลนของตน ไม่มีความพอใจในรายได้อันน้อยนิด อยากมีความหรูหราฟุ่มเฟือยอย่างเช่นคนอื่น อยากกินอาหารดีราคาแพง อยากมีรถยนต์สวย ๆ เพื่อความโก้เก๋อยากมีผู้หญิงสวย ๆ ไว้เคียงข้าง อยากเที่ยวไนต์คลับบ่อย ๆ เป็นต้น น้อยนักที่การกระทำความคิดของคนที่มีฐานะยากจนจะกระทำเพื่อบำบัดความต้องการอันเป็นความจำเป็นเพื่อมีชีวิตอยู่โดยแท้จริง ตัวอย่างของความหรูหราฟุ่มเฟือยที่ได้พบได้เห็นด้วยตนเอง หรือได้รับการบอกเล่าให้ฟังทำให้บางคนเกิดความรู้สึกทะเยอทะยานอยากที่จะเป็นเช่นนั้นบ้าง ถ้าความคิดฟุ้งซ่านทะเยอทะยานมีความรุนแรงประกอบด้วย มีปัจจัยอื่นเข้ามาช่วยกระตุ้นหรือทำให้ความสามารถในการนึกคิดไตร่ตรองว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิด สิ่งใดควรทำสิ่งใดไม่ควรทำลดน้อยลง ผู้นั้นก็อาจกระทำความคิดเพื่อจะให้ได้เงินมาใช้จ่ายให้สนุกสนานสมความปรารถนา

ความยากจนทำให้บิดามารดาต้องชวนขวดยทำมาหากิน ประกอบการเลี้ยงชีพไม่มีเวลาที่จะให้การอบรมสั่งสอนลูกไม่มีเวลาเพียงพอในการสอดส่องดูแลความประพฤติ ไม่มีโอกาสที่จะได้แสดง ความเอ็นดูรักใคร่ หรือมีความสนิทสนมกันเท่าที่ควร ทำให้เด็กขาดการพัฒนาด้านจิตใจ นอกจากนั้น ความน้อยเนื้อต่ำใจเนื่องจากขาดสิ่งที่ต้องการ เช่น ของเล่นหรือเครื่องแต่งตัว เงินทองที่เด็กจะจับจ่ายใช้สอย ก็มีไม่เพียงพอ ทำให้เด็กเกิดความรู้สึกว่าด้อยกว่าคนอื่น และอีกประการหนึ่งคือ ความยากจนเป็นเครื่องบีบบังคับจิตใจของผู้ใหญ่ ทำให้มีความกระวนกระวาย หงุดหงิด จุกแฉิวโกรธง่าย อารมณ์เสียบ่อยเสมอ ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่กับลูกต้องเสียไปเพราะเหตุนี้พ่อแม่บางคนด้วยความที่อารมณ์ไม่ดีมีระบายอารมณ์เอาที่ลูก ทำให้เด็กเกิดความรู้สึกว่าแห้วเปล่าเปลี่ยวและเห็นบ้านไม่น่าอยู่มากขึ้นเลยออกไปใช้เวลาส่วนมากอยู่นอกบ้าน คบเพื่อนฝูง และหาความเพลิดเพลินไปในหมู่เพื่อน ซึ่งส่วนใหญ่ก็มีความประพฤติที่ไม่ค่อยดี และมีหัวอกอันเดียวกัน โอกาสที่จะชักชวนกันไปเที่ยวเล่นเสียหยาบประพฤติก้าวหรือเกะกะเกราะหลายเป็นแก๊งก็มีมากขึ้นหรือมีจะนั้นก็อาจจะถูกผู้ใหญ่ที่มีอาชีพในทางทุจริตเกลียดชังล่อลวงชักชวนล่อลวงไปเป็นเครื่องมือหาประโยชน์ได้โดยง่าย เพราะเด็กย่อมมีความคิดอ่านน้อยกว่าผู้ใหญ่อยู่แล้วก็ตามปกติและยังกำลังมีจิตใจว่าุ่นสับสนอยู่การที่จะคิดว่าอะไรดีอะไรไม่ดีก็ยากขึ้น (ชัยพร บุญเจริญ, 2541, หน้า 16-17)

อนึ่ง ในระยะหลังการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะทางเศรษฐกิจกับการกระทำความคิดนั้นปรากฏว่าผลที่ออกมาเป็นไปในแบบเดียวกัน และในบางครั้งก็ขัดกันทั้ง ๆ ที่ภาวะทางเศรษฐกิจกับอัตราของการกระทำผิดจะมีความสัมพันธ์กันมาก แต่ก็มีได้หมายความว่าความยากจนจะเป็นสาเหตุโดยตรงต่อการกระทำผิด ความคิดความยากจนเป็นเพียงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์

อันหนึ่งเท่านั้นและจะต้องมีปัจจัยอย่างอื่นมาประกอบอีก ถึงจะมีอิทธิพลมากพอที่จะทำให้เกิดการกระทำผิดขึ้นได้

จากการศึกษาพบว่า การกระทำผิดส่วนใหญ่ไม่ได้กระทำไปเพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจเท่านั้น ความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำผิดกับความยากจนนั้นมักจะพบเห็นได้ในเขตเสื่อมโทรม (Deteriorated areas) หรือเขตที่ถูกคุกคามโดยการขยายของย่านธุรกิจการค้า (Zone in transition) ย่านเหล่านี้จะมีประชาชนพวกเดียวเท่านั้น คือ ชนชั้นต่ำ (ผู้ยากจน) และมักปรากฏว่าอัตราการกระทำผิดสูง อย่างไรก็ตามแม้ว่าสภาพความเป็นอยู่ที่ยากจนจะมีอิทธิพลทำให้เกิดการกระทำผิดแต่ไม่ได้หมายความว่าผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตเช่นว่านี้ จะละเมิดกฎหมายเสียทุกคนไป ความจริงนั้นปรากฏว่ายังมีคนส่วนใหญ่ที่อยู่ในเขตด้อยพัฒนาหรือเขตเสื่อมโทรมเป็นผู้ที่ทำมาหาเลี้ยงชีพด้วยสัมมาอาชีพะ

หนึ่ง ภาวะเศรษฐกิจของครอบครัวที่ยากจน นอกจากเป็นอุปสรรคต่อการอบรมเลี้ยงดูแล้ว ยังทำให้เด็กได้รับการศึกษาน้อยเกินไป จนกระทั่งไม่สามารถแข่งขันกับคนอื่นในการประกอบอาชีพได้ กล่าวคือ เมื่อเด็กเติบโตเป็นผู้ใหญ่ขึ้นก็ยากจะหาอาชีพเป็นหลักฐานมั่นคงพอเลี้ยงตัวเองและครอบครัวได้ ขณะที่ท้องทิวโหยและไม่มีอะไรจะกิน ไม่มีเสื้อผ้าจะนุ่งห่มย่อมจะหาทางอยู่รอดและก่อให้เกิดการกระทำผิดขึ้นได้

ปัจจัยเกี่ยวกับความยากจนมีส่วนสัมพันธ์กับอาชญากรรมดังนี้ (ชาย เสวกุล, 2520, หน้า 97 อ้างถึงใน อัมภา เหล่าเอกภักดี, 2523, หน้า 54)

1. ความยากจนไม่ใช่เหตุที่จะทำให้เกิดการกระทำผิดขึ้นได้เสมอไป เพราะคนมั่งมีที่กระทำความผิดก็ยังมีอยู่มาก คนที่มีฐานะยากจนส่วนมากก็เป็นคนดีทำมาหากินเลี้ยงชีพโดยสุจริตอดทน ต่อความยากลำบาก

2. เมื่อพูดถึงความสัมพันธ์ระหว่างความยากจนกับการกระทำความผิด ทำให้เข้าใจไปว่าการกระทำความผิดมีสาเหตุอันเนื่องมาจากความยากจนนั้นเป็นการกระทำความผิดเพื่อหวังประโยชน์จากทรัพย์เท่านั้น แต่การกระทำความผิดที่มีมูลเหตุชกแจงใจเกี่ยวกับทรัพย์ยังมีอีกมากซึ่งคนทุกฐานะอาจกระทำได้เช่นเดียวกัน

3. การกระทำความผิดที่มีผู้ประกอบขึ้น โดยความมุ่งหมายที่จะได้ทรัพย์มาเพื่อบำบัดความจำเป็น โดยแท้จริงนั้นมีอยู่น้อยมาก ความประสงค์ในทรัพย์อันเป็นมูลเหตุจูงใจให้ประกอบกรกระทำความผิดประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์เป็นส่วนใหญ่หรือแทบทั้งหมดเกิดจากความอยากได้ ความโลภ ความหิวกระหาย หรือเพื่อความจำเป็นอย่างอื่นหรืออาจกล่าวสั้น ๆ ว่ามี คนเราทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์นั้น มิใช่เพราะตนเองไม่มีแต่เพราะมีไม่พอ

4. ความยากจนทำให้เกิดความทุกข์ ทำให้ต้องตกอยู่ในสภาพอันเลื่อมโทรมทั้งในด้านจิตใจและสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะโน้มนำให้คนเราประพฤติดีทำนองคลองธรรมได้ง่ายกว่าปกติ

เดิร์กแฮม (Durkheim, 1971) เป็นนักสังคมวิเคราะห์ที่นำเสนอว่าการกระทำผิดเป็นเพียงภาระสำคัญของสังคมเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องชีวิตสังคม โดยเน้นว่าถ้าการกระทำผิดไม่ปรากฏในสังคมแล้วความสร้างสรรค์จะไม่เกิดขึ้นไม่มีการเปลี่ยนแปลงหรือความก้าวหน้าใด ๆ เดิร์กแฮมแนะว่าสังคมได้มีการลงโทษผู้กระทำผิด โดยมีบรรทัดฐานทางสังคมที่สนับสนุนและเขากล่าวว่ากฎเกณฑ์ระเบียบของสังคมมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อผู้กระทำผิด โดยที่บุคคลที่ได้กระทำผิด ซึ่งเป็นเพราะตกอยู่ในสภาวะทางสังคมที่เขาเผชิญอยู่และส่งผลสะท้อนให้เห็นภาพสังคมในขณะนั้นได้ เป็นสังคมที่ขาดระเบียบหรือการขัดแย้งทางวัฒนธรรม เดิร์กแฮมเน้นถึงความสำคัญของระเบียบกฎเกณฑ์ทางสังคม ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญที่ทำให้เกิดการกระทำผิดได้

การเกิดการกระทำผิดที่เกิดจากการปรับตัวของคนในสังคมนั้นเป็นการปรับตัวของคนในสังคมตามค่านิยมและวิถีทางสังคม ซึ่งเป็นโครงสร้างสำคัญของสังคมสำหรับการปรับตัวของคนในสังคมประกอบด้วย 5 แบบด้วยกันคือ

1. ลักษณะการปรับตัวแบบการปฏิบัติตามกลุ่ม (Conformity) เป็นการปรับตัวแบบปฏิบัติตามซึ่งเป็นรูปแบบการปรับตัวของพฤติกรรมที่มีลักษณะโดยปกติ เป็นการปรับตัวของคนส่วนใหญ่ในสังคม ซึ่งบุคคลในสังคมยอมรับทั้งวัตถุประสงค์หรือค่านิยมในสังคมและยอมรับวิถีทางแห่งสังคม เพื่อที่จะนำไปสู่วัตถุประสงค์ หรือค่านิยมในสังคมนั้น ๆ การปรับตัวของสมาชิกในลักษณะดังกล่าวจะไม่ก่อให้เกิดปัญหาสังคมและทำให้สังคมอยู่รอดได้

2. ลักษณะการปรับตัวแบบนวัตกรรม (Innovation) คือการยอมรับในเป้าหมายของสังคมแต่ไม่สามารถปฏิบัติตามวิธีการที่สังคมกำหนดได้ เป็นรูปแบบการปรับตัวของบุคคลในสังคมที่ยอมรับทั้งวัตถุประสงค์หรือค่านิยมในสังคม แต่ไม่ยอมรับวิถีทางในสังคมเพื่อที่จะนำไปสู่วัตถุประสงค์หรือค่านิยมในสังคม ซึ่งบุคคลที่มีการปรับตัวในลักษณะแบบนี้จะปฏิเสธกฎเกณฑ์หรือระเบียบข้อบังคับของสังคมโดยทั้งหมดอันนำไปสู่ปัญหาสังคมในที่สุด

3. ลักษณะการปรับตัวแบบวัฒนธรรมใหม่ (Ritualism) หรือ คือ แบบเลิกยึดถือเป้าหมายเดิมของสังคมแต่ก็ปฏิบัติตามวิธีการทางสังคมเพื่อให้ตนเองปลอดภัยจากการละเมิดกฎหมาย แต่ก็มิได้เสียใจที่ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้เพราะได้ละทิ้งเป้าหมายไปแล้ว กล่าวคือ เป็นรูปแบบการปรับตัวของบุคคลในสังคมที่ยอมรับวิถีทางแห่งสังคมเพื่อที่จะนำไปสู่วัตถุประสงค์หรือค่านิยมในสังคมแต่ไม่ยอมรับวัตถุประสงค์หรือค่านิยมในสังคม ซึ่งอาจจะมีการตัดความต้องการของตนเองตามวัตถุประสงค์หรือค่านิยมต่าง ๆ ในสังคม

4. ลักษณะการปรับตัวแบบล่าถอย (Retreatism) หรือเป็นแบบที่ไม่ยอมรับเป้าหมายและวิธีการของสังคมเพราะเคยยึดถือเป้าหมายและวิธีการทางสังคมแล้วไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้จึงได้หลีกหนีจากแรงกดดันโดยปฏิเสธเป้าหมายและวิธีการกล่าวคือเป็นรูปแบบการปรับตัวของบุคคลในสังคมที่ปฏิเสธโครงสร้างทางสังคมทั้งสองส่วนคือ ปฏิเสธวัตถุประสงค์หรือค่านิยมทางสังคมและวิถีทางแห่งสังคม เพื่อที่จะนำไปสู่วัตถุประสงค์หรือค่านิยมในสังคม ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าบุคคลกลุ่มนี้เป็นบุคคลประเภทหนีสังคม และมักจะหันเหไปหาสิ่งอื่นมาทดแทน ซึ่งสามารถอธิบายพฤติกรรมของผู้กระทำผิดได้ว่า เป็นกลุ่มที่ปฏิเสธโครงสร้างของสังคมทั้งสองส่วน ไม่ว่าจะจะเป็นวัตถุประสงค์หรือค่านิยมในสังคมและวิถีทางแห่งสังคม

5. ลักษณะการปรับตัวแบบปฏิวัติเป็นการปรับตัว (Rebellion) หรือแบบปฏิเสธทั้งเป้าหมายและวิธีการของทางสังคม ทั้งได้พยายามสร้างเป้าหมายและวิธีการขึ้นใหม่ตามที่ตนเองเห็นว่าดี กล่าวคือ เป็นลักษณะการปรับตัวของบุคคลในสังคมที่ไม่ยอมรับวัตถุประสงค์หรือค่านิยมและวิถีทางในสังคม นอกจากนี้ยังพร้อมที่จะเสนอ โครงสร้างทางสังคมแบบใหม่ เพื่อทดแทนโครงสร้างทางสังคมที่มีอยู่แล้ว บุคคลกลุ่มนี้ได้แก่ นักปฏิวัติ นักการเมืองหัวรุนแรงและพวกที่ก่อการร้ายเพื่อล้มล้างรัฐบาล

แมนไฮม์ (Mannheim, 1965, pp.201-203 อ้างถึงใน สุวริย์ ฉายากุล, 2524, หน้า 21-26) นักทฤษฎีอาชญาวิทยาแห่งอังกฤษได้สรุปว่าปัจจัยสังคมที่เกี่ยวข้องกับการทำความผิดมีดังนี้

1. ครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมที่สำคัญสถาบันหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม และมีการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กจนถึงผู้ใหญ่ในวันหน้า ทั้งในด้านความเป็นอยู่ด้านจิตใจ และอารมณ์ได้แก่ การต้องการความรัก ความอบอุ่นทางใจ ถ้าหากสมาชิกในครอบครัวได้รับความต้องการทางใจหรืออารมณ์ที่ดีและสมบูรณ์แล้ว ย่อมส่งผลต่อบุคลิกภาพและบุคคลที่มีจิตใจหนักแน่นต่อไปในอนาคตเมื่อเติบโต

นักสังคมวิทยาได้ศึกษาพบว่า สัมพันธภาพในครอบครัวเป็นสาเหตุหนึ่งที่มีส่วนผลักดันให้เกิดการทำความผิดขึ้น ถ้าครอบครัวใดมีสัมพันธภาพในครอบครัวที่ดีต่อกันแล้ว ครอบครัวนั้นก็จะมีความสุข ความราบรื่น ความมั่นคง และความเป็นปึกแผ่นให้กับประเทศชาติ เนื่องจากสังคมที่ดีนั้นเริ่มต้นมาจากครอบครัวที่ดี ถ้าครอบครัวแตกแยกหรือขาดความรัก ความเข้าใจกันแล้ว สังคมก็จะแตกแยก เป็นเงาตามตัวไปด้วย ดังนั้นความสามัคคี ความรัก ความไม่เบียดเบียนต่อกันจะเป็นกุญแจที่นำไปสู่ความสุข ซึ่งจะส่งผลทางอ้อมในการช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ลักษณะสัมพันธภาพในครอบครัวอาจแยกกล่าวได้เป็นสัมพันธภาพระหว่างสามีภรรยาซึ่งถือว่าเป็นสัมพันธภาพที่สำคัญที่สุด เพราะถ้าสามีภรรยามีความรักใคร่ เข้าใจซึ่งกันและกันแล้วย่อมทำให้ครอบครัวนั้นมีความราบรื่นมั่นคง สมาชิกคนอื่น ๆ ในครอบครัวก็จะมีความสุขไปด้วย

สัมพันธภาพระหว่างบิดามารดาและบุตรซึ่งจะมีพื้นฐานมาจากสัมพันธภาพระหว่างสามีภรรยา เพราะเมื่อมีการให้กำเนิดบุตรแล้วความสัมพันธ์ในครอบครัวก็จะเพิ่มขึ้นเป็นความสัมพันธ์ระหว่าง บิดามารดาและบุตรตามมา สัมพันธภาพระหว่างพี่น้องจะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับสภาพการณ์ภายใน ครอบครัวอันประกอบไปด้วยความสัมพันธ์พื้นฐาน และลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของ บิดามารดา ดังนั้นบิดามารดาจะต้องคอยดูแลเอาใจใส่ และต้องคอยสอดส่องดูแลพฤติกรรมบุตรของตน ตลอดเวลาและความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว ถ้าครอบครัวใดมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน แล้วจะทำให้ครอบครัวนั้นมีความสุข

2. สภาพบ้านแตกมีส่วนสัมพันธ์กับการเกิดการกระทำผิด เพราะการที่บิดามารดา แยกกันอยู่หรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหย่าร้างกัน ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายถึงแก่กรรม ซึ่งเป็นผลให้ ภายในครอบครัวแตกแยก และไม่มีการปรองดองกันระหว่างบิดามารดาและสมาชิกภายใน ครอบครัว การที่มารดาต้องมีภาระหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการหารายได้มาจุนเจือ ครอบครัวทำให้ต้องออกทำงานนอกบ้านแทนที่จะอยู่เป็นแม่บ้านที่ดี ดังนั้นจึงไม่มีใครให้คำแนะนำ และชี้แนวทางให้เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น

3. ความยากจนนับว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญในการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต และความประพฤติ ครอบครัวยุคใหม่ที่สมาชิกในสังคมมีความแตกต่างกันในฐานะทางเศรษฐกิจมาก กล่าวคือ คนจนมากกว่าคน รวย ปัญหาสังคมอื่น ๆ โดยเฉพาะปัญหาอาชญากรรมก็จะเกิดขึ้นมากกว่าสังคมที่มีความแตกต่าง ทางเศรษฐกิจน้อย

4. การศึกษามีส่วนที่จะเสริมสร้างลักษณะนิสัยและพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคลเพื่อให้ สามารถปรับปรุงตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมและความเปลี่ยนแปลงของสังคมได้ จะเห็นได้ว่าอาชญา กรส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีการศึกษาต่ำ สำหรับประเทศที่กำลังพัฒนา อุปสรรคที่สำคัญของการศึกษาเกิด จากภาวะบีบคั้นทางด้านเศรษฐกิจและความต้องการที่จะใช้กำลังแรงงานของเด็ก ภาวะเช่นนี้ย่อม บั่นทอนความก้าวหน้าทางการศึกษาของเด็กโดยปริยายซึ่งมีผลให้เด็กกลายเป็นผู้กระทำความผิดใน เวลาต่อมา เช่น ผู้ต้องขังหญิงที่ขาดหลักจริยศึกษาและพุทธศึกษา สามารถสรุปได้ว่าเป็นผู้ที่ไม่ได้ รับการศึกษาหรือมีการศึกษาน้อยจะมีโอกาสกระทำความผิดได้มากเนื่องจากขาดความยับยั้งชั่งใจ หรือรู้เท่าไม่ถึงการณ์นั่นเอง

5. ชุมชนและเพื่อนบ้านการกระทำผิดมักเกิดขึ้นมากในบริเวณชุมชนที่มีพลเมืองที่ หนาแน่น เพราะจะต้องประสบกับความตึงเครียดและความกดดันทั้งทางด้านจิตใจ สังคมและ เศรษฐกิจมากกว่าคนที่อยู่ในชนบทที่มีพลเมืองอยู่น้อยกว่า และดำเนินชีวิตอยู่อย่างง่าย ๆ ในย่าน ธุรกิจการค้า อุตสาหกรรมที่มีคนแออัดยัดเยียด เด็กที่อยู่ในย่านนี้จะได้ยินได้ฟังได้เห็นแต่ตัวอย่างที่

ไม่ดี ทำให้เกิดการเลียนแบบและเอาเยี่ยงอย่าง ประกอบกับบิดามารดาอาจจนมีแต่ความขาดแคลน ไม่มีความรู้ และไม่มีเวลาในการอบรมเลี้ยงดู โอกาสที่เด็กจะก่อการทำความผิดก็มีมากขึ้น

6. อิทธิพลจากวัฒนธรรมและความเปลี่ยนแปลงทางสังคม ก่อให้เกิดความไม่สมดุลของ วัฒนธรรมขึ้น โดยสาเหตุการทำความผิดย่อมขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่บังคับ รวมทั้งสาเหตุ ต่าง ๆ ที่มีส่วนสนับสนุนให้มีการทำความผิดเกิดขึ้น

7. อิทธิพลจากสื่อมวลชน นับว่าเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อความประพฤติของบุคคลในสังคม เป็นอย่างมาก อาจเป็นสาเหตุช่วยทำให้เกิดการทำความผิดขึ้นได้ เพราะสื่อมวลชนจะออกข่าว แพร่หลายอยู่ทั่วประเทศ ดังนั้นผู้คนทั่วไปสามารถหาชมหรือหาอ่านได้ง่าย

8. หนังสือพิมพ์และสิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ เป็นสาเหตุให้เกิดการทำความผิดขึ้นได้ถ้า ผู้อ่านมีจิตใจไม่มั่นคงและเห็นอยู่เป็นประจำก็อาจจะถูกชักจูงไปในทางที่ไม่ดีได้โดยไม่รู้ตัว

9. ภาพยนตร์ วิทยุ และโทรทัศน์ แม้จะได้เป็นสาเหตุโดยตรงต่อการเกิดการกระทำ ความผิด แต่ก็มีส่วนทำให้เกิดผลทางอ้อมได้หากสื่อมวลชนนั้น ๆ ขาดความรับผิดชอบและ บิดเบือนความเป็นจริง

แนวคิดที่เกี่ยวกับการกระทำผิดซ้ำ

บทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาเกี่ยวกับการกระทำผิดซ้ำ ซึ่งอยู่ในประเทศไทย ขณะนี้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการกระทำผิดอีก หรือการกระทำผิดซ้ำของผู้เคยกระทำ ความผิดมาแล้วเช่นกัน แต่มุ่งที่จะเพิ่มโทษต่อผู้ที่ได้กระทำความผิดให้หนักขึ้นไปกว่าที่จะได้รับ จริงจากคำพิพากษา โดยถือเสมือนว่าผู้กระทำผิดไม่เข็ดหลาบจากการที่ได้รับการลงโทษมาแล้ว ซึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2499 หมวด 8 มาตรา 92 บัญญัติว่า “ผู้ใดต้องคำพิพากษาถึงที่สุด ให้ลงโทษจำคุก และ ถ้าได้กระทำความผิดใด ๆ อีกในระหว่างที่ยังจะต้องรับโทษอยู่ก็ดี ภายใน เวลา 5 ปี นับแต่วันพ้นโทษก็ดี หากศาลจะพิพากษาลงโทษครั้งหลังถึงจำคุก ก็ให้เพิ่มโทษที่จะ ลงโทษให้แก่ผู้กระทำความผิดนั้นประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 18 บัญญัติลงโทษไว้ 5 ประเภท คือ โทษประหารชีวิต จำคุก กักขัง ปรับ และริบทรัพย์สิน

การกระทำผิดซ้ำ คำว่า “กระทำผิดซ้ำ” (Recidivism) เป็นศัพท์ที่ใช้ในสาขาวิชาอาชญา วิทยาหรืออาจเรียกว่ากระทำผิดซ้ำซ้อน หมายถึง การกระทำผิดเพิ่มเติมขึ้นอีกหลังจากผู้กระทำผิด ถูกจับและถูกลงโทษแล้ว และยังหมายถึง การละเมิดเงื่อนไขที่ผู้ได้รับโอกาสให้คุมความประพฤติ หรือผู้ที่ได้รับการพักการลงโทษหรือผู้ที่ได้รับการลดวันต้องโทษกระทำขึ้น การกระทำผิดซ้ำอาจ นับรวมถึงการกระทำผิดครั้งที่ 2 ขึ้นไป อาจเรียกได้ว่าเป็นการทำความผิดที่ติดเป็นนิสัยและยาก

ต่อการแก้ไขพฤติกรรมที่ติดนิสัยให้กลับคืนสู่สังคมปกติได้ นับว่าเป็นการแก้ปัญหาอาชญากรรมให้กับสังคมเพิ่มมากขึ้น ทั้งที่ผู้กระทำซ้ำได้ผ่านขั้นตอนการขังและแก้ไขจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมาแล้ว

สาเหตุประการหนึ่งที่ทำให้อาชญากรรมไม่สามารถลดลงได้มาจากผู้ต้องขังที่ได้กระทำ ความผิดซ้ำอาชญากรรมบางคนได้กระทำผิดมาแล้วนับครั้งไม่ถ้วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกระทำผิดซ้ำในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ แม้หน่วยงานภาครัฐจะพยายามเร่งดำเนินการ โดยใช้กลวิธีทุกรูปแบบไม่ว่าจะเป็นทางด้านป้องกันและปราบปรามเพื่อให้ปัญหาอาชญากรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาเสพติดลดลง แต่ในข้อเท็จจริงยังปรากฏว่าปริมาณการก่ออาชญากรรมกลับเพิ่มสูงขึ้นทั้งในด้านรูปแบบและวิธีที่สลับซับซ้อนยิ่งขึ้น อีกทั้งผู้ต้องขังอีกจำนวนมากที่กลับไปกระทำผิดซ้ำอีก ดังนั้นการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำที่จะประสบความสำเร็จจำเป็นต้องทราบถึงสาเหตุการกระทำผิดของผู้ต้องขังอย่างชัดเจนเสียก่อน เพื่อนำไปสู่การวางแผนทางการป้องกันแก้ไขและฟื้นฟูรวมทั้งการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดอย่างถูกต้องเหมาะสมต่อไป (ร.ต.อ.ประจักษ์ เปี่ยมสมบูรณ์, 2531, หน้า 157)

แนวคิดเกี่ยวกับการคุมประพฤติ

ความหมายของการคุมประพฤติ

การคุมประพฤติ (Probation) มีรากศัพท์มาจากภาษาละติน ซึ่งแปลว่า ระยะเวลาแห่งการพิสูจน์หรือทดลอง เดรสเลอร์ (Dressler, 1962, p. 6 อ้างถึงใน เกษวรงค์ จินะเสน, 2542, หน้า 36) ทั้งนี้ หมายถึง การทดสอบความประพฤติหรืออุปนิสัย ศีลธรรมจรรยา และระเบียบวินัยของบุคคลว่าเหมาะสมหรือไม่ที่จะอนุมัติให้เข้าร่วมกิจกรรมกับบุคคลอื่น ๆ หรือก่อนที่จะแต่งตั้งบุคคลใดเข้ามารับตำแหน่งในกิจการสำคัญก็มักจะให้บุคคลนั้นเข้าฝึกงาน โคนมีผู้ควบคุมในระยะหนึ่งก่อน ความหมายของการคุมประพฤตินี้มีนักอาชญาวิทยาและนักวิชาการ ได้ให้คำจำกัดความไว้ดังนี้

เรนแมนน์ (Reinermann, 1953, p. 603 อ้างถึงใน เกษวรงค์ จินะเสน, 2542, หน้า 36) ได้ให้ คำจำกัดความไว้ว่า การคุมประพฤติเป็นวิธีการอย่างหนึ่งที่ใช้กำกับผู้กระทำผิดกฎหมายให้กับประพฤติดี โดยการปล่อยตัวไปภายใต้เงื่อนไขคุมประพฤติที่ศาลกำหนดไว้และมีพนักงานคุมประพฤติคอยให้คำแนะนำ การคุมประพฤติให้ได้ทั้งกับเด็กและผู้ใหญ่

บริกวอเตอร์ และเคิร์ตซ์ (Brigwater & Kurtz, 1963, p. 1725 อ้างถึงใน เกษวรงค์ จินะเสน, 2542, หน้า 37) กล่าวว่า การคุมประพฤติเป็นวิธีการลงอาญาแก่ผู้กระทำผิดอย่างมีเงื่อนไข ผู้กระทำผิดยังคงดำเนินชีวิตในชุมชนเดิม ภายใต้การสอดส่องดูแลของพนักงานคุมประพฤติ ซึ่งศาล

เป็นผู้แต่งตั้งการคุมประพฤติไม่ใช่เป็นแบบของความเมตตาปราณีแต่มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้กระทำผิดแก้ไขตนเองด้วยอิทธิพลของชุมชนมากกว่าการจำคุก

โทมัส (Thomas, 1964, p. 72 อ้างถึงใน เกษวรงค์ จิณะเสน, 2542, หน้า 37) ได้ให้คำจำกัด ความไว้ว่า การคุมประพฤติเป็นแบบของ การดำเนินการซึ่งศาลกำหนดให้หรือคำพิพากษาหรือรอการลงอาญาแก่ผู้กระทำผิดโดยการกำหนดกฎเกณฑ์ และอำนาจเพื่อควบคุม แนะนำและช่วยเหลือเขา โดยเจ้าหน้าที่ที่ศาลแต่งตั้ง

สมคิด ศรีสังคม (2504, หน้า 35 อ้างถึงใน เกษวรงค์ จิณะเสน, 2542, หน้า 37) เห็นว่าการคุมประพฤติ หมายถึง วิธีการเปิดโอกาสให้ผู้กระทำผิดได้พิสูจน์ตนเองว่ามีความสามารถเพียงพอที่จะกลับตนเป็นคนดีไว้หรือไม่

ศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง (2537, หน้า 25 อ้างถึงใน เกษวรงค์ จิณะเสน, 2542, หน้า 37) ได้ให้คำจำกัดความว่า การคุมประพฤติ คือ การที่ศาลปล่อยตัวจำเลยกลับไปอยู่กับครอบครัวโดยวางข้อกำหนดเงื่อนไขคุมประพฤติข้อเดียว หรือหลายข้อ หรือไม่มีเงื่อนไขใด ๆ เลยก็ได้เพื่อให้จำเลยซึ่งอยู่ในฐานะผู้ถูกคุมประพฤติ ปฏิบัติตามข้อกำหนดเงื่อนไขนั้น และให้พนักงานคุมประพฤติหรือพนักงานสังคมสงเคราะห์ ทำหน้าที่สอดส่องและทำการรายงานเสนอต่อศาล

สุพจน์ สุโรจน์ (2525, หน้า 195-196) ได้สรุปว่าการคุมประพฤติ หมายถึง อย่างไม่อย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

1. สถานะทางกฎหมายว่า การที่ผู้กระทำผิดจะถูกเรียกว่า ผู้ถูกคุมประพฤตินั้นจะต้องเป็นผู้ที่ได้กระทำความผิดมาก่อน และศาลได้มีคำพิพากษาหรือมีคำสั่งให้คุมประพฤติผู้กระทำผิดคนนั้นไว้ และให้อยู่ภายใต้การควบคุมสอดส่องของพนักงานคุมประพฤติ

2. คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล หมายถึง การที่ผู้กระทำความผิดคนใดจะถูกคุมความประพฤติได้นั้น ต้องมีคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้คุมความประพฤติจำเลยโดยตรง

3. กระบวนการยุติธรรม กระบวนการหนึ่ง ซึ่งส่วนใหญ่จะประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ 2 ขั้นตอน คือ

3.1 การสืบเสาะและพินิจจำเลยแล้วทำรายงานเสนอต่อศาลก่อนจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง

3.2 การควบคุมสอดส่อง หลังจากศาลได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้คุมความประพฤติจำเลย โดยกำหนดเงื่อนไขให้จำเลยปฏิบัติตามแล้ว พนักงานคุมประพฤติจะเป็นเจ้าหน้าที่ที่ควบคุมและสอดส่องจำเลยให้ปฏิบัติตามที่ศาลกำหนดไว้ ถ้าผู้ถูกคุมความประพฤติฝ่าฝืนเงื่อนไขหรือกระทำความผิดขึ้นอีก พนักงานคุมประพฤติจะต้องทำรายงานเสนอให้ศาลทราบ เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป แต่ในกรณีผู้ถูกคุมความประพฤติปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ศาลกำหนดด้วยดี พนักงาน

คุมประพฤติก็จะต้องรายงานต่อให้ศาลทราบเป็นครั้งคราว จนกว่าจะครบกำหนดระยะเวลาคุมความประพฤติและรายงานครั้งสุดท้าย เมื่อครบกำหนดระยะเวลาคุมประพฤติแล้ว

4. ระบบงาน หมายความว่า จะต้อง มีหน่วยงานและการบริหารงาน โดยมีสายการบังคับบัญชาจากสูงไปหาล่าง คือ ตั้งแต่ผู้บริหารระดับสูงไปจนถึงพนักงานคุมประพฤติ และเจ้าหน้าที่ธุรการต่าง ๆ ระบบงานคุมประพฤติในบางประเทศก็มีสถานะเป็นหน่วยงานอิสระ ระดับกรมหรือคณะกรรมการ และในบางแห่งก็มีระดับเป็นสำนักงานระดับกอง

ศักดิ์ชัย เลิศพานิชพันธุ์ (2539, หน้า 17) ให้คำจำกัดความไว้ว่า การคุมประพฤติ หมายถึงมาตรการทางกฎหมาย (Legal measure) สำหรับผู้กระทำผิดโดยวิธีปล่อยตัวไปด้วยความไว้วางใจว่า ผู้นั้นจะประพฤติตัวดีได้ตามเงื่อนไขที่ศาลกำหนด และให้อยู่ในความสอดส่องดูแลของพนักงานคุมประพฤติ จุดมุ่งหมายของการคุมประพฤติก็คือ เพื่อแก้ไขผู้กระทำความผิดเป็นรายบุคคล และมุ่งป้องกันสังคมให้ปลอดภัย ในขณะเดียวกัน พนักงานคุมประพฤตินี้มีหน้าที่จะช่วยเหลือผู้ถูกคุมประพฤติให้ปรับตัวเสียใหม่

ปรัชญาการคุมประพฤติ

การคุมประพฤติเป็นวิวัฒนาการอย่างหนึ่งของระบบการศาล ซึ่งได้นำมาใช้ตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 17 ในสมัยก่อนหน้านั้นขึ้นไป เมื่อผู้ใดกระทำความผิดก็จะถูกจับตัวมาลงโทษให้สาสมกับความผิดนั้นเพื่อเป็นการแก้แค้น (Retaliation) เป็นการชดใช้ทดแทน (Retribution) ให้แก่ผู้ได้รับความเสียหาย และช่วยให้เขาได้รับความพึงพอใจพร้อมกันด้วย เมื่อการลงโทษมีจุดมุ่งหมายไปในทางตอบแทนแก้แค้นเช่นนี้ จึงไม่เกิดความคิดที่จะเมตตาปราณีแต่อย่างใด ดังนั้น ปรากฏว่าผู้ที่ถูกจำคุกเมื่อออกมาแล้วไม่อาจกลับตัวเป็นคนดีได้แต่กลับประพฤติผิดมากยิ่งขึ้น เมื่อเป็นเช่นนี้จะเห็นว่าปรัชญา แนวความคิด ทศนคติ ตลอดจนวิธีการที่แล้ว ๆ ไม่สามารถช่วยเหลือผู้กระทำผิดให้กลับตัวเป็นคนดีได้ จึงเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงปรัชญา แนวความคิดและทศนคติดังกล่าวโดยอาศัยหลักและเหตุผลดังนี้ (Reineman, 1953, p. 604 อ้างถึงใน เกษวรางค์ จินะเสน, 2542, หน้า 42)

1. ลดความเชื่อในเรื่องการลงโทษ การจำคุก ผู้กระทำผิดและความรุนแรงของตัวบทกฎหมายในเรื่องการลงโทษผู้กระทำผิด
2. ตระหนักถึงผลการลงโทษจำคุกว่า ทำให้นักโทษจำนวนมากเลวลง และเกิดผลเสียยิ่งกว่าปล่อยตัวไป
3. มีแนวความคิดว่าควรจะศึกษาผู้กระทำผิดเป็นรายบุคคลเพื่อจะได้เป็นแนวทางแก้ไขให้พวกเขาสามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ หรือสิ่งแวดล้อมของแต่ละคนแทนการจำขังก่อนตัดสิน

4. กระตุ้นให้ชุมชนตระหนักถึงความรับผิดชอบของชุมชนต่ออาชญากรรมและสาเหตุแห่งอาชญา

5. เสริมสร้างความรู้สึกรับผิดชอบค่าแห่งเกียรติ และศักดิ์ศรีของการเป็นมนุษย์ เพื่อป้องกันการกระทำผิด

จากการเปลี่ยนแปลงแนวความเชื่อและปรัชญาดังกล่าวเป็นผลให้เกิดกระบวนการในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด โดยใช้วิธีการอบรมนิสัย และจิตใจให้มีผู้ควบคุมเป็นพี่เลี้ยงคอยช่วยเหลือ แนะนำความประพฤติระยะหนึ่ง จนผู้กระทำผิดสามารถปรับตัวได้ ซึ่งนับว่าเป็นแนวทางป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ทั้งเป็นการปรับปรุงแก้ไขผู้กระทำความผิดขณะเดียวกัน (สุชา จันทร์เอม, 2533, หน้า 53)

และจาก Anintroduction to the Federal Probation System (Government, 1983, pp. 2-3 อ้างถึงใน เกษวราชค์ จิณะเสน, 2542, หน้า 43) ได้กล่าวถึงปรัชญาของการคุมประพฤติไว้ว่าการคุมประพฤติ เป็นการหลีกเลี่ยงการกระทำผิดในอนาคต ด้วยการช่วยเหลือผู้กระทำผิดให้เรียนรู้ที่จะมีชีวิตอยู่ในสังคม อย่างเป็นประโยชน์ต่อสังคมและเขาสามารถที่จะเรียนรู้ได้ก็โดยการที่ตัวเองได้ อยู่ในสังคมนั้น กล่าวได้ว่า การคุมประพฤติเป็นมากกว่าความเมตตาและไม่ใช่ประโยชน์สูงสุดต่อผู้ที่กระทำผิดเพียงอย่างเดียว แต่เป็นประโยชน์สูงสุดต่อสังคมและชุมชนด้วย

วัตถุประสงค์ของการคุมประพฤติ

จากปรัชญาของการคุมประพฤตินี้จึงพัฒนามาเป็นวัตถุประสงค์ของการคุมประพฤติ คาร์เตอร์ และคณะ (Carter, et al., 1984, pp. 7-10 อ้างถึงใน ศักดิ์ชัย เลิศพานิชพันธุ์, 2539, หน้า 29-31) ได้สรุปวัตถุประสงค์หลักของการคุมประพฤติว่ามีดังนี้

1. ป้องกันชุมชน (Communit protection) จากพฤติกรรมต่อต้านสังคม (Antisocial behavior) โดยการสืบเสาะและพินิจเพื่อเป็นการประเมินระดับอันตรายของบุคคลและความเป็นไปได้ที่บุคคลอาจกระทำผิดซึ่ง ตลอดจนเสนอความเห็นต่อศาลว่า ควรใช้วิธีการเช่นใดกับผู้กระทำผิด จึงจะเป็นการบำบัดแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดและป้องกันชุมชนมากที่สุด ในส่วนการควบคุมและสอดส่อง พนักงานคุมประพฤติ จะเป็นผู้ดำเนินการสอดส่องและดูแลผู้ถูกคุมประพฤติเท่าที่จำเป็น เพื่อคุ้มครองชุมชน และต้องปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไข การกระทำผิด หากมีพฤติกรรมเท่าที่จำเป็นเพื่อคุ้มครองชุมชน และต้องปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไข การกระทำผิด หากมีพฤติกรรมที่มีอันตรายต่อชุมชนพนักงานคุมประพฤติต้องรับรายงานให้ศาลทราบ เพื่อให้มีการเพิกถอนการคุมประพฤติทันที

2. ทำให้ผู้กระทำผิดกลับคืนสู่ชุมชน (Reintegration of offenders) เน้นการสร้าง ความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างผู้กระทำผิดกับชุมชนโดยประเมินเงื่อนไขส่วนบุคคล และเงื่อนไข

ทางสังคมของบุคคลที่เข้ามาสู่กระบวนการคุมประพฤติ เพื่อพิจารณาความต้องการรายบุคคลตามความจำเป็นการส่งบุคคลนั้นกลับคืนสู่ชุมชน ตลอดจนเตรียมแผนปฏิบัติการ และวิธีการที่เหมาะสมในการทำให้ผู้กระทำผิดกลับตนเป็นพลเมืองดีมีพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ

3. ส่งเสริมความเป็นธรรมในสังคม (Furthering justice) โดยคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของบุคคลในงานคุมประพฤติ ทำให้บุคคลที่เข้ามาสู่กระบวนการคุมประพฤติ เข้าใจสิทธิและความรับผิดชอบของตน

4. ให้บริการที่จำเป็นเพื่อให้การจัดการงานคุมประพฤติและวัตถุประสงค์ในข้อที่ 1 ถึงข้อที่ 3 ประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพโดยการแสวงหาความร่วมมือและการสนับสนุนจากชุมชน

ประโยชน์ของการคุมประพฤติ

แคลลิสัน (Callison, 1983, pp. 101-102) ได้ประมวลประโยชน์หรือผลดีของการคุมประพฤติ ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

1. ผู้กระทำผิดพ้นจากการที่จะต้องมีการปรับในการจำคุกและการถูกตัดขาดออกจากชุมชน ยิ่งกว่านั้นพวกเขาไม่ต้องถูกตราหน้าจากครอบครัว เพื่อและนายจ้าง
2. ผู้กระทำผิดได้รับประโยชน์จากการควบคุมและสอดส่อง การให้คำปรึกษา และการแนะนำ ซึ่งสามารถหาได้ในชุมชน แหล่งที่จะคอยสนองความต้องการที่สามารถหาได้ ได้แก่ โรงเรียน คลินิกสุขภาพจิต และหลักสูตรการฝึกอาชีพ ผู้กระทำผิดที่ล้มเหลวในการปรับตัวเข้ากับความเป็นอิสระภายใต้การควบคุมสอดส่องจะถูกส่งไปที่ทัณฑสถานภายใต้การควบคุมที่เคร่งครัด
3. การคุมประพฤติประหยัดกว่าการจำคุก เนื่องจากผู้กระทำผิดยังคงสามารถหาเลี้ยงตัวเองและคนในอุปการะของเขาได้ ยิ่งกว่านั้นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานคุมประพฤติน้อยกว่าค่าใช้จ่ายในการกักขังผู้กระทำผิดถึง 13 เท่าต่อผู้กระทำผิด 1 คน ผู้กระทำผิดยังคงเสียภาษีและครอบครัวของเขาไม่ต้องอาศัยความช่วยเหลือจากรัฐ
4. ผู้กระทำผิดซึ่งอยู่ในชุมชนยังคงประกอบอาชีพ พักอาศัยกับครอบครัวและไม่ได้ติดต่อสมาคมกับวัฒนธรรมที่ต่อต้านสังคม ซึ่งมีอยู่ในเรือนจำ ทำให้ไม่เกิดความยุ่งยากสับสนในชีวิตของพวกเขา
5. ผู้กระทำผิดอยู่ในฐานะที่จะจ่ายค่าชดใช้สำหรับการกระทำผิด เขาสามารถจ่ายค่าชดใช้ในศาล ค่าปรับ และชดใช้ความเสียหายได้
6. ผู้กระทำผิดบางคนเหมาะที่จะอยู่ภายใต้การควบคุมสอดส่องมากกว่าที่จะปล่อยตัวหรือรอการลงโทษเขาไปเลย ๆ

สุพจน์ สุโรจน์ (ม.ป.ป., หน้า 7 อ้างถึงใน กองแผนงานและสารสนเทศ กรมคุมประพฤติ, 2549, หน้า 7) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการคุมประพฤติ ซึ่งนอกเหนือไปจากที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ดังนี้

1. ช่วยเหลือศาลให้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับจำเลยอย่างละเอียด และถูกต้อง พร้อมทั้งความเห็นและข้อเสนอแนะ เพื่อศาลใช้ดุลยพินิจพิจารณาว่าควรใช้มาตรการหรือวิธีการใดที่เหมาะสมกับจำเลยแต่ละคน และพิพากษาคดีของจำเลยแต่ละคนนั้นได้อย่างเหมาะสม และเป็นธรรม
2. คุ้มครองป้องกันสังคมจากอาชญากรรม
3. เป็นการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดที่ไม่ร้ายแรงเป็นรายบุคคลที่ได้ผลดีกว่าการจำคุกบุคคลประเภทเดียวกันนี้

4. ลดความแน่นแออัดในเรือนจำลงได้มาก ซึ่งทำให้การแก้ไขบำบัดผู้ที่จะต้องรับโทษจำคุกได้ผลดีมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ อุทัย อติแพทย์ (2527, หน้า 113-114 อ้างถึงใน ศักดิ์ชัย เลิศพานิชพันธุ์, 2539, หน้า 33-34) กล่าวไว้ว่าการคุมประพฤตินี้มีผลดีหลายประการสรุป คือ

1. เป็นวิธีการแก้ไขบำบัดที่มีมนุษยธรรม โดยคำนึงถึงการแก้ไขบำบัดผู้กระทำผิดเป็นรายบุคคลในชุมชนที่ตนอาศัยอยู่
2. เป็นวิธีการส่งเสริมให้ผู้กระทำผิดยังคงมีความสัมพันธ์กับครอบครัวของตนตามธรรมชาติ คือ ทำหน้าที่อุปการะเลี้ยงดูครอบครัวตามปกติ
3. เป็นวิธีการที่ไม่ตัดอิสรภาพ ทำให้ผู้กระทำผิดสามารถประกอบอาชีพต่อไป เพื่อเลี้ยงตัวเองครอบครัวและเสียภาษีบำรุงรัฐ
4. เป็นวิธีการช่วยให้ผู้กระทำผิดสามารถหารายได้อย่างสุจริตและนำไปใช้จ่ายเสียหาย
5. เป็นวิธีการที่ประหยัดค่าใช้จ่ายเพราะผู้กระทำผิดยังคงอยู่กับครอบครัวของเขาในชุมชน และใช้พนักงานคุมประพฤติกอยสอดส่องจำนวนไม่มากนัก ซึ่งถ้าเปรียบเทียบกับการจำคุกแล้ว ค่าใช้จ่ายในการคุมประพฤติจะถูกกว่ามาก
6. เป็นวิธีการที่ได้ผลดีกว่าการจำคุกที่ผู้ถูกคุมประพฤติจะไม่ได้รับสมญาว่า “คนจี้คุก” และไม่ได้เรียนรู้สิ่งไม่ได้ต่าง ๆ จากอาชญากรในคุก
7. เป็นการลดความแออัดในเรือนจำ และทำให้การช่วยเหลือบุคคลที่จำเป็นต้องใช้วิธีการจำคุกได้ผลดีขึ้น
8. เป็นการลดภาระของสังคมที่จะต้องคอยช่วยเหลือ สงเคราะห์ครอบครัวผู้ถูกคุมประพฤติ

ประวัติการคุมประพฤติ

การคุมประพฤติได้เริ่มเป็นครั้งแรกในมลรัฐแมสซาชูเซตส์ สหรัฐอเมริกา ในปี ค.ศ. 1841 โดยนายจอห์น ออกัสตัส ช่างทำรองเท้าแห่งเมืองบอสตัน ได้เป็นผู้ที่กำเนิดคำว่า Probation เป็นคนแรกนายออกัสตัสชอบนั่งฟังการพิจารณาคดีในศาลเสมอ ๆ และได้เห็นคนมาสุราถูกจับฟ้องศาล เมื่อศาลสั่งปรับพวกนี้ไม่มีเงินจะเสียค่าปรับจึงถูกจำคุกหรือกักขังแทน เขาจึงเกิดความสงสารและสลดใจจึงไปขอร้องต่อผู้พิพากษา เมื่อตัดสินว่าจำเลยมีความผิดแล้วขออย่าเพิ่งกำหนดโทษและลงโทษทันที เขาจะขอวางเงินประกันตัวผู้นั้นไปก่อนสักระยะหนึ่ง และภายหลังจากเป็นผู้นำตัวมาให้ศาลกำหนดโทษและลงโทษซึ่งศาลก็ยอมทำตามคำขอ เขามาปฏิบัติงานเช่นนี้เรื่อยมาเนื่องจากมีความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจและมีความเป็นมิตรต่อจำเลยพร้อมกับช่วยเหลือหางานให้ทำ ตลอดจนช่วยสงเคราะห์ครอบครัวของจำเลยด้วยเมื่อผู้นั้นกลับตัวได้แล้วเขาจึงนำตัวไปยังศาลเพื่อขอถอนประกัน พร้อมทั้งรายงานให้ศาลทราบถึงความประพฤติของจำเลยว่าสามารถกลับตัวได้แล้ว เมื่อศาลมีความพอใจและตัดสินลงโทษปรับจำเลย 1 เซนต์ ซึ่งเหมือนกับค่าธรรมเนียมศาลเท่านั้น ซึ่งด้วยวิธีการเช่นนี้ เขาสามารถช่วยเหลือคนเป็นจำนวนมากให้กลับตัวได้ นายออกัสตัส ได้ขยายกิจการของเขาออกไปกว้างขวางเขาก็ได้ให้ความช่วยเหลือหญิงที่กระทำผิดในคดีอื่น ๆ ซึ่งกฎหมายยอมให้ประกันตัว เช่น หญิงโสเภณี เป็นต้น เขาใช้เวลา 18 ปี อุทิศตัว เวลาและรายได้ของเขาเพื่อดำเนินงานนี้จนได้มีผู้ได้รับการสงเคราะห์ของเขา 1,946 คน เป็นชาย 1,182 คน หญิงและเด็ก รวม 794 คน นับได้ว่าเป็นความสำเร็จครั้งยิ่งใหญ่ของเขาจนได้รับการยกย่องว่าเป็นบิดาแห่งงานคุมประพฤติ (Tappan, 1949 อ้างถึงใน สุชา จันทรเฒ, 2533, หน้า 53)

การคุมประพฤติในระยะเริ่มแรกคงมีลักษณะเป็นเพียงการลดหย่อนโทษเท่านั้น กล่าวคือในมลรัฐแมสซาชูเซตส์ สหรัฐอเมริกา เมื่อต้นคริสต์ศตวรรษที่ 17 เคยใช้ทั้งการกำหนดโทษ และการรอลงอาญาซึ่งในสมัยเดียวกันนั้น อังกฤษก็ได้ใช้วิธีการปฏิบัติต่อผู้ต้องโทษทำนองเดียวกันนี้ โดยไม่มีการแก้ไขผู้กระทำผิดแต่อย่างใด วิธีการนี้นับได้ว่าเป็นที่มาแห่งระบบการคุมความประพฤติในสมัยต่อมา แต่ในระยะต่อมาทั้งสหรัฐอเมริกาและอังกฤษ ได้ออกกฎหมายห้ามใช้วิธีการนี้ระยะเวลาหนึ่งถึง ปี ค.ศ. 1830 การคุมประพฤติก็เจริญก้าวหน้าอีกวาระหนึ่งเนื่องจากมีนักอาชญาวิทยาและทัณฑสถานสมัยใหม่มองเห็นคุณค่าของการคุมประพฤติ ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้นำระบบคุมประพฤติมาใช้ใหม่สถานที่แห่งแรกที่นำระบบคุมประพฤติมาใช้คือ มลรัฐแมสซาชูเซตส์ ได้จัดให้มีการจัดให้มีการคุมประพฤติอย่างไม่เป็นทางการขึ้นใน ปี ค.ศ. 1831 โดยมองตัวผู้กระทำความผิดไว้ในความดูแลของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองและบุคคลอื่น ที่ไว้วางใจ ซึ่งนับได้ว่าระบบการคุมประพฤติในระยะนี้ได้ก้าวสู่กระบวนการแก้ไขผู้กระทำผิด ต่อมาได้มีกฎหมายบัญญัติรับรองให้ผู้แทนที่ดูแลผู้ถูกคุมประพฤติเป็นเจ้าพนักงานมีอำนาจสืบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน

ในปี ค.ศ. 1896 มลรัฐแมสซาชูเซตส์ ได้แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ขึ้นเพื่อดำเนินการสืบเสาะข้อเท็จจริง ดำเนินการควบคุมและช่วยเหลือในเรื่องงานตลอดจนส่งตัวเด็กไปอยู่ในความเลี้ยงดูของครอบครัวที่เหมาะสม

ดังนั้นในปลายศตวรรษที่ 18 ก็ได้มีเอกชน กิดตั้งองค์การคุมประพฤติขึ้นหลายแห่ง โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้ความคุ้มครองดูแลและให้การสงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่ถูกฟ้องซึ่งในเวลานั้นเด็กและเยาวชนต้องขึ้นศาลผู้ใหญ่เช่นเดียวกันเองจากยังไม่มีศาลคดีเด็กจนกระทั่งปี ค.ศ. 1899 จึงได้มีการสร้างศาลคดีเด็กและเยาวชนขึ้นในเมืองชิคาโก รัฐอิลลินอยส์ ซึ่งได้กลายเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาการคุมประพฤติให้มั่นคงขึ้นในเวลาต่อมา (Dressler, 1962, p. 20 อ้างถึงใน เกษวรงค์ จินะเสน, 2542, หน้า 46) ระบบการคุมประพฤติจึงได้แพร่หลายในสหรัฐอเมริกาและอังกฤษ นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ในประเทศอังกฤษ แม้กฎหมายอาญาจะได้บัญญัติเกี่ยวกับการภาคทัณฑ์และการประกันทัณฑ์บนมาเป็นเวลาช้านานก็ตาม แต่ระบบกฎหมายอังกฤษโบราณมุ่งไปทางป้องกันปราบปรามอาชญากรรมเป็นส่วนใหญ่มิได้มีลักษณะการลงโทษที่รุนแรง แม้จะปรากฏความผิดเพียงเล็กน้อยซึ่งยังผลให้วิวัฒนาการทางการคุมประพฤติในประเทศอังกฤษเป็นไปอย่างล่าช้าและเพิ่งจะมาริเริ่มอย่างจริงจังในปี ค.ศ. 1820 เป็นต้นมา กล่าวคือ ผู้พิพากษามณฑลวอริคเชียร์ ได้นำมาใช้กับเด็กกระทำผิดก่อน โดยพิพากษาจำคุก 1 วัน แล้วมอบตัวผู้นั้นให้แก่บิดามารดาผู้ปกครองหรือครูภายใต้เงื่อนไขว่าบิดามารดาผู้ปกครองหรือครูที่รับตัวเด็กไปจะต้องดูแลควบคุมอบรมตลอดจนสงเคราะห์ให้เด็กนั้นเป็นคนดีในอนาคต ต่อมาปี ค.ศ. 1841 ศาลที่เมืองเบอร์มิงแฮม ก็ได้นำมาใช้และขยายวิธีปฏิบัติเพิ่มขึ้น โดยให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กให้คำมั่นสัญญาไว้เป็นลายลักษณ์อักษร และให้ลงชื่อไว้เป็นหลักฐานว่าจะดำเนินการทุกอย่างให้ดีที่สุด เพื่ออนาคตที่ดีของเด็กและจัดเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการตรวจสอบความประพฤติของเด็กในระหว่างคุมประพฤติด้วย ต่อมาได้มีคำสั่งสืบเสาะเรื่องราวของเด็กอย่างละเอียดก่อนจะมอบให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองไป วิธีนี้ได้ผลเป็นที่น่าพอใจ และกลายเป็นหลักของการคุมประพฤติในสมัยต่อมา

ต่อมาปี ค.ศ. 1887 อังกฤษได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการคุมประพฤติเป็นครั้งแรก ซึ่งบัญญัติให้ปล่อยตัวผู้กระทำผิดอาญาที่มีโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี และไม่เคยกระทำผิดมาก่อนภายใต้เงื่อนไขคุมประพฤติแทนการจำคุก โดยมีหลักประกันไว้ด้วย เพื่อให้ผู้กระทำผิดรักษาความสงบเรียบร้อยและเป็นคนดี ต่อมาได้มีกฎหมายคุมประพฤติ ปี ค.ศ. 1907 ซึ่งกำหนดหน้าที่ของพนักงานคุมประพฤติไว้ด้วยในปี ค.ศ. 1948 ได้มีการตราพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญาขึ้นเพื่อแก้ไขอุปสรรคและข้อบกพร่องที่ยังมีอยู่ ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดว่าก่อนที่จะให้มีการคุมประพฤติให้ศาลพิพากษาให้จำเลยมีความผิดเสียก่อนศาลอาจสั่งคุมความประพฤติผู้กระทำ

ผิดได้ทุกคดี ระยะเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี และไม่เกิน 3 ปี และให้ศาลใช้ดุลพินิจอย่างกว้างขวาง โดยพิเคราะห์ถึงลักษณะแห่งความผิด อุปนิสัยใจคอ ตลอดจนความประพฤติของจำเลย รวมทั้งกำหนดให้มีการตรวจร่างกายและจิตใจของผู้กระทำความผิดด้วย นอกจากนี้ ยังมีความคุ้มครองผู้ที่ศาลสั่งคุมประพฤติหรือถูกศาลปล่อยตัวไป โดยปราศจากเงื่อนไขก็ตามมิให้ถูกจำกัดสิทธิใด ๆ อันจะเกิดจากคำพิพากษา

การใช้ระบบคุมประพฤติดังกล่าวในปัจจุบันตามกฎหมายดังกล่าว ซึ่งใช้กับเด็กและผู้ใหญ่เป็นเวลากว่า 50 ปีแล้ว ได้ช่วยให้ผู้กระทำผิดที่ไม่มีสันดานเป็นผู้ร้ายมีโอกาสรับปรับปรุงแก้ไขความประพฤติของตนโดยยังไม่ต้องถูกส่งตัวไปจำคุกซึ่งก่อให้เกิดผลเสียต่อทางด้านจิตใจด้วย

ปัจจุบันวิธีการคุมประพฤติได้นำมาใช้แพร่หลายเกือบทุกประเทศและแนวทางการคิดอันนี้ได้ขยายถึงทวีปเอเชีย เช่น ประเทศอินเดียและศรีลังกาได้ตรากฎหมายคุมประพฤติตามแบบของอังกฤษ เมื่อ ค.ศ. 1944 และประเทศไทยได้นำวิธีการคุมประพฤตินี้มาใช้พร้อมกับการจัดตั้งศาลเด็กและเยาวชน เมื่อ พ.ศ. 2495 (เกษวารงค์ จิณะเสน, 2542, หน้า 45-47)

ประวัติกรมคุมประพฤติ

ประเทศไทยเริ่มมีการนำระบบคุมประพฤตินี้มาใช้เป็นครั้งแรกตั้งแต่ปี พ.ศ. 2495 โดยมาใช้กับผู้กระทำผิดที่เป็นเด็กเยาวชนก่อน ส่วนผู้กระทำผิดที่เป็นผู้ใหญ่ นั้น แม้ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2499 มาตรา 56, 57 และ 58 จะได้บัญญัติถึงวิธีการเกี่ยวกับการคุมประพฤติไว้แต่อย่างไรก็ตามศาลลงใช้มาตรการรอกการกำหนดโทษ หรือรอกการลงโทษเพียงอย่างเดียวโดยไม่ใช้วิธีการคุมความประพฤติ เนื่องจากยังไม่มีหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ที่จะรับผิดชอบ ดำเนินการตามคำพิพากษาของศาลได้ จนกระทั่งปีพ.ศ. 2519 รัฐบาลจึงได้กำหนดนโยบายด้านความยุติธรรมว่า “รัฐบาลจะจัดให้มีระบบคุมประพฤติผู้ที่ศาลพิพากษาว่า กระทำผิดอาญาบางประเภทที่ไม่เป็นภัยต่อสังคมส่วนรวมแทนการจองจำอันเป็นการทำลายอนาคตของผู้นั้นและเป็นภาระแก่งบประมาณแผ่นดิน...”

ต่อมารัฐบาลได้ผ่านพระราชบัญญัติวิธีการดำเนินการคุมความประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2522 และได้มีการจัดตั้งสำนักงานคุมประพฤติกลาง ซึ่งเป็นหน่วยงานระดับกองสังกัดสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรม และได้เปิดดำเนินการเมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2522 โดยดำเนินการในกรุงเทพมหานครก่อนซึ่งปรากฏว่าการดำเนินงานคุมประพฤติได้รับผลเป็นที่น่าพอใจ ประกอบกับรัฐบาลเล็งเห็นว่าการดำเนินงานคุมประพฤติเป็นเรื่องของการกระจายความเป็นธรรมและ โอกาสทางสังคมให้แก่ประชาชน รัฐบาลจึงแถลงนโยบายต่อรัฐสภาในปี พ.ศ. 2523 ว่า “จะขยายงานคุมประพฤติผู้กระทำความผิดออกไปในส่วนภูมิภาคเพื่อปกป้องคุ้มครองและป้องกันสังคมจากอาชญากรรมและช่วยเหลือความคุมสอดส่องผู้กระทำผิดที่ร้ายแรง ให้กลับ

ตนเป็นพลเมืองดีของสังคมโดยไม่จำคุก” และเพื่อเป็นการให้โอกาสแก่ประชาชนในทั่วทุกภูมิภาคของประเทศให้ได้รับประโยชน์จากวิธีการคุมความประพฤติ จึงได้มีการเปิดดำเนินการสำนักงานคุมความประพฤติในส่วนภูมิภาคทั่วประเทศ

ในปีพ.ศ. 2524 มีการกำหนดแผนงานและโครงการในด้านการพัฒนางานคุมประพฤติ ซึ่งรวมถึงโครงการขยายงานคุมประพฤติผู้กระทำผิดที่เป็นผู้ใหญ่ออกสู่ส่วนภูมิภาคไว้ในแผนพัฒนาและกระทรวงยุติธรรมฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2524-2529) ซึ่งโครงการนี้ได้รับการบรรจุไว้ในแผนพัฒนา ฯ จนกระทั่งกระทรวงยุติธรรมประกาศใช้แผนแม่บทศาลและกระทรวงยุติธรรมฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2538 -พ.ศ. 2544) ก็ยังคงมีโครงการขยายงานคุมประพฤติฯ ไว้เช่นเดิม

ในปี พ.ศ. 2526 เปิดดำเนินการสำนักงานคุมประพฤติในส่วนภูมิภาคเป็นครั้งแรกที่จังหวัดสมุทรปราการ ชลบุรี และเชียงใหม่

ในปี พ.ศ. 2529 เริ่มมีการนำประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดที่เป็นผู้ใหญ่ในชุมชน ในรูปแบบของอาสาสมัครคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม และมีการนำโครงการระบบไมโครฟิล์มมาใช้ในการเก็บสำนวนคดีสืบเสาะและพินิจ และสำนวนคดีควบคุมและสอดส่อง

ในปี พ.ศ. 2530 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) ด้านแผนงานความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน กล่าวถึงงานคุมประพฤติไว้อย่างชัดเจนว่า จะใช้วิธีการคุมความประพฤติผู้กระทำความผิดที่กระทรวงยุติธรรม และกรมราชทัณฑ์ดำเนินการอยู่เพื่อระบายความแออัดในสถานที่ควบคุมและลดภาระของรัฐบาลในการควบคุมผู้กระทำผิด และผู้ต้องขัง โดยให้ชุมชนและครอบครัวมีส่วนร่วมในการแก้ไขฟื้นฟูจิตใจ และพฤติกรรมของผู้กระทำผิด และผู้ต้องขัง

เนื่องจากการขยายงานออกสู่ส่วนภูมิภาคมากขึ้น จึงให้สำนักงานคุมประพฤติกกลาง มีปริมาณงาน อำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นเพื่อประสิทธิภาพและความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน สำนักงานคุมประพฤติกกลางจึงได้รับการยกฐานะให้เป็น “กรมคุมประพฤติ” เมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2535 และพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่ และกิจการบริหารบางส่วนของสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ กระทรวงยุติธรรมไปเป็นของกรมคุมประพฤติ”

ในปี พ.ศ. 2556 การดำเนินงานกรมคุมประพฤติกขยายขอบเขตครอบคลุมพื้นที่กรุงเทพมหานคร และส่วนภูมิภาค โดยสำนักงานคุมประพฤติทั่วประเทศทั้งสิ้น 91 แห่ง โดยมีสำนักงานทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค รวมทั้งสิ้น 103 สำนักงาน (ส่วนกลาง 12 สำนักงาน, ส่วนภูมิภาค 91 สำนักงาน)

และในปี พ.ศ. 2559 การดำเนินงานกรมคุมประพฤติขยายขอบเขตครอบคลุมพื้นที่เพิ่มมากขึ้นในส่วนของภูมิภาค โดยปัจจุบันมีสำนักงานคุมประพฤติทั่วประเทศทั้งสิ้น 119 สำนักงาน (ส่วนกลาง 15 สำนักงาน, ส่วนภูมิภาคแบ่งเป็นสำนักงานคุมประพฤติจังหวัด 76 แห่ง และสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดแบ่งระดับสาขา 28 แห่ง)

ตลอดจนการประกาศใช้พระราชบัญญัติคุมประพฤติ พ.ศ. 2559 เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2559 เพื่อปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัยต่อการเปลี่ยนแปลงในสภาพการณ์ปัจจุบัน และให้สอดคล้องกับภารกิจของกรมคุมประพฤติ ทั้งก่อนการพิจารณาคดี การพิจารณาคดี และหลังการพิพากษาคดี นอกจากนี้ ยังมีภารกิจใหม่ในการคุมประพฤติผู้กระทำผิดที่เป็นเด็กหรือเยาวชน ผู้ได้รับการพักการลงโทษและการลดวันต้องโทษจำคุก การตรวจพิสูจน์และการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด การจัดให้มีการทำงานบริการสังคม การดำเนินการเพื่อสร้างคุณธรรมเชิงสมานฉันท์ การให้การสงเคราะห์ การให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมและแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด แต่โดยที่บทบัญญัติของกฎหมายที่มีอยู่ยังไม่ครอบคลุมภารกิจที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน และบางกรณียังมิได้กำหนดให้อำนาจพนักงานคุมประพฤติไว้ ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติการกิจของกรมคุมประพฤติมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตลอดจนมุ่งหวังที่จะคืนคนดีกลับสู่สังคม และสอดคล้องกับนโยบายในด้านการลดความเหลื่อมล้ำ ซึ่งตามพระราชบัญญัติได้กำหนดให้มีคณะกรรมการคุมประพฤติในการกำหนดและกำกับดูแลการทำงานตามกระบวนการคุมความประพฤติให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บทบาท

กรมคุมประพฤตินับบทบาทหน้าที่ดังนี้

1. ดำเนินการสืบเสาะและพินิจ ควบคุมและสอดส่อง แก้ไขฟื้นฟูและสงเคราะห์ผู้กระทำผิด ในชั้นก่อนฟ้องชั้นพิจารณาคดีของศาล และภายหลังที่ศาลมีคำพิพากษาตามที่กฎหมายกำหนด
2. ดำเนินการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ในระบบบังคับรักษาตามกฎหมาย ว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
3. ส่งเสริมสนับสนุนเกี่ยวกับการดำเนินการแก้ไขฟื้นฟูและสงเคราะห์ผู้กระทำผิดในชุมชน
4. พัฒนาระบบ รูปแบบ และวิธีการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดในชุมชน
5. จัดทำและประสานแผนงานของกรมให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนแม่บทของกระทรวง รวมทั้งเร่งรัดติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานในสังกัด
6. เสริมสร้าง สนับสนุน และประสานงานให้ชุมชนและภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วมและเป็นเครือข่ายในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด

7. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่บทกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรม หรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ภารกิจ

1. ดำเนินการตามมาตรการคุมประพฤติผู้กระทำผิดในชั้นก่อนและหลังการพิจารณาคดี
2. การบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแบบบังคับรักษา
3. การสงเคราะห์ผู้กระทำผิดภายหลังพ้นการคุมความประพฤติ
4. สนับสนุนและระดมการนำทรัพยากรชุมชนมาใช้ในการปฏิบัติงาน รวมทั้งเสริมสร้างและพัฒนาเครือข่ายชุมชน
5. ศึกษา ค้นคว้าและวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการคุมประพฤติ การแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งกฎหมาย กฎ และระเบียบที่เกี่ยวข้อง
6. พัฒนาโครงสร้างและการบริหารจัดการองค์กร รวมทั้งพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพและมีความเป็นวิชาชีพเพื่อการให้บริการดี

7. สนับสนุนป้องกันปัญหาอาชญากรรมและหันเหคดีออกจากกระบวนการยุติธรรม
วิสัยทัศน์ (Vision)

“เป็นหน่วยงานแก้ไขฟื้นฟูและคุมความประพฤติผู้กระทำผิดกฎหมายอาญาโดยใช้มาตรการไม่ควบคุมตัว เพื่อความสงบสุขของชุมชนอย่างยั่งยืน”

พันธกิจ (Mission)

1. แก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชน
2. ขับเคลื่อนการทำงานแบบบูรณาการกับทุกภาคส่วนด้วยบุคลากรมืออาชีพ
อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุมประพฤติ พ.ศ. 2559
1. การสืบเสาะและพินิจเกี่ยวกับอายุ ประวัติ ความประพฤติ สถิติปัญหา การศึกษา อบรมสุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ สิ่งแวดล้อม สภาพความผิด และเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวกับผู้ถูกสืบเสาะและพินิจ รวมทั้งข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับความเสียหายและความเห็นของผู้เสียหายหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องและจัดทำรายงานและความเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการแก้ไขปรับปรุงตนเอง และวิธีการคุมความประพฤติ
2. สอดส่อง ติดตาม สอบถาม แนะนำ ช่วยเหลือ ตักเตือน หรือดำเนินการใด ๆ เพื่อให้ผู้ถูกคุมความประพฤติปฏิบัติตามเงื่อนไขและสามารถแก้ไขปรับปรุงตนเองได้ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันอาชญากรรมและแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด
3. ให้การสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้

4. กำหนดรายละเอียดในการปฏิบัติตามเงื่อนไขตามที่ได้ตกลงกับผู้ถูกลงความประพฤติ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองความประพฤติ

5. ส่งตัวผู้ถูกสืบเสาะและพินิจผู้ถูกลงความประพฤติหรือผู้ได้รับการสงเคราะห์ตามมาตรา 41 ให้แพทย์ตรวจสุขภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจ หรือส่งตัวไปบำบัดรักษาการติดยาเสพติด ความบกพร่อง ทางกายหรือจิตใจ หรือความเจ็บป่วยอย่างอื่นตามที่เห็นสมควร

6. จัดการหรือดำเนินการเกี่ยวกับตัวผู้ถูกสืบเสาะและพินิจหรือผู้ถูกลงความประพฤติ เช่น ถ่ายภาพ พิมพ์ลายนิ้วมือ ตรวจร่างกาย เก็บตัวอย่างปัสสาวะ เส้นผม หรือขน เพื่อประโยชน์ในการพิสูจน์บุคคลและเป็นฐานข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการแก้ไขฟื้นฟู รวมทั้งสั่งหรือจัดให้ผู้ถูกสืบเสาะและพินิจหรือผู้ถูกลงความประพฤติในคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด หรือในกรณีที่มีหลักฐานอันควรเชื่อว่า บุคคลดังกล่าวเกี่ยวข้องกับยาเสพติดรับการตรวจหรือทดสอบว่ามียาเสพติดอยู่ในร่างกายหรือไม่ ทั้งนี้การตรวจหรือทดสอบเกี่ยวกับยาเสพติดให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

7. ใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรืออุปกรณ์อื่นใดในการติดตามตัวผู้ถูกลงความประพฤติตามเงื่อนไขที่ศาลหรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสั่ง ทั้งนี้หลักเกณฑ์และวิธีการใช้อุปกรณ์ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

8. เรียกผู้ถูกลงความประพฤติหรือผู้ได้รับการสงเคราะห์ตามมาตรา 41 เข้ารับการอบรมความรู้และทักษะต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการแก้ไขฟื้นฟูและป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ โดยอาจเชิญบุคคล ในครอบครัวของบุคคลดังกล่าวเข้าร่วมการอบรมด้วยก็ได้

9. จัดให้ผู้ถูกลงความประพฤติทำงานบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์

10. ในกรณีที่ผู้ถูกสืบเสาะและพินิจ ผู้ถูกลงความประพฤติ หรือผู้ได้รับการสงเคราะห์ตามมาตรา 41 เป็นเด็กหรือเยาวชน ให้มีการให้คำแนะนำแก่บิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กหรือเยาวชนดังกล่าวพักอาศัยอยู่ด้วย เกี่ยวกับการเลี้ยงดู การอบรมสั่งสอน และการใด ๆ ที่จำเป็น และเหมาะสม รวมถึงการปรับปรุงตนเองของบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กหรือเยาวชนดังกล่าว พักอาศัยอยู่ด้วย

11. มอบหมายและกำกับดูแลให้อาสาสมัครคุมประพฤติดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

12. ทำรายงานและความเห็นเกี่ยวกับความประพฤติ การประกอบอาชีพ และพฤติกรรมของ ผู้ถูกลงความประพฤติ

13. รายงานให้ผู้มีอำนาจเกี่ยวกับการพักการลงโทษหรือการลดวันต้องโทษจำคุกตามกฎหมาย ว่าด้วยราชทัณฑ์หรือกฎหมายว่าด้วยเรือนจำทหารซึ่งมีคำสั่งทราบ เมื่อนักโทษเด็ดขาดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข เพื่อให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวดำเนินการต่อไป

14. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่รัฐมนตรี หรืออธิบดีมอบหมาย หรือตามคำสั่งศาล

รูปแบบของงานคุมประพฤติ

การคุมประพฤติเป็นมาตรการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด ด้วยวิธีการไม่ควบคุมตัวโดยการกำหนดเงื่อนไขการคุมความประพฤติเพื่อให้ผู้กระทำผิดกลับไปใช้ชีวิตในสังคมตามปกติ การคุมประพฤติจึงเป็นวิธีที่เปลี่ยนแนวความคิดจากวิธีการบำบัดฟื้นฟู และจากการลงโทษจำคุกมาเป็นการเลี้ยงโทษจำคุกโดยมีพนักงานคุมประพฤติคอยดูแลช่วยเหลือให้บุคคลดังกล่าวสามารถแก้ไขปรับปรุงนิสัยและความประพฤติของตน ภายใต้การช่วยเหลือของชุมชน เฉพาะอย่างยิ่งให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมและรับผิดชอบ ในการป้องกันอาชญากรรมและแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด ซึ่ง

มาตรการดังกล่าวนี้สามารถลดความสูญเสียทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศชาติได้อย่างชัดเจน งานคุมประพฤติเป็นงานที่สำคัญในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ซึ่งอยู่ในขั้นตอนทั้งก่อนพิพากษาคดีของศาล หลังการพิพากษาคดีและในกรณีที่ต้องจำคุกต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกระยะเวลาหนึ่ง และได้รับโอกาสการพักการลงโทษหรือลดวันต้องโทษหรือลดวันต้องโทษผู้ต้องขังรายดังกล่าวก็ต้องถูกคุมความประพฤติไว้เช่นกัน ในการปฏิบัติงานในทุกขั้นตอนดังกล่าวมีพนักงานคุมประพฤติ (Probation officer) เป็นผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งการที่จะให้การแก้ไขฟื้นฟูบรรลุลักษณะประสงค้อย่างแท้จริง จะต้องประกอบด้วย กระบวนการสืบเสาะหาข้อเท็จจริงและความเห็นเกี่ยวกับจำเลย (Social investigation) และกระบวนการควบคุมและสอดส่อง (Supervision) ซึ่งพนักงานคุมประพฤติจะเป็นผู้ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือดูแลผู้กระทำผิดนั้น ๆ โดยการนำทรัพยากรในชุมชนเข้ามาช่วยเหลือเรียกว่า งานกิจกรรมชุมชน (Community affairs) โดยมุ่งหวังให้ผู้กระทำผิดกลับตนเป็นพลเมืองดีและกลับคืนสู่ชุมชนอย่างมีคุณค่าต่อไป

การสืบเสาะและพินิจ

การสืบเสาะพินิจ เป็นกระบวนการแสวงหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับประวัติและภูมิหลังทางสังคม รวมทั้งพฤติกรรมคดีของผู้กระทำผิด แล้วนำมาประมวล วิเคราะห์จัดทำรายงานพร้อมประกอบดุลยพินิจในการใช้มาตรการการลงโทษที่เหมาะสมต่อผู้กระทำผิดแต่ละราย โดยคำนึงถึงความปลอดภัยของสังคม เป็นสำคัญ

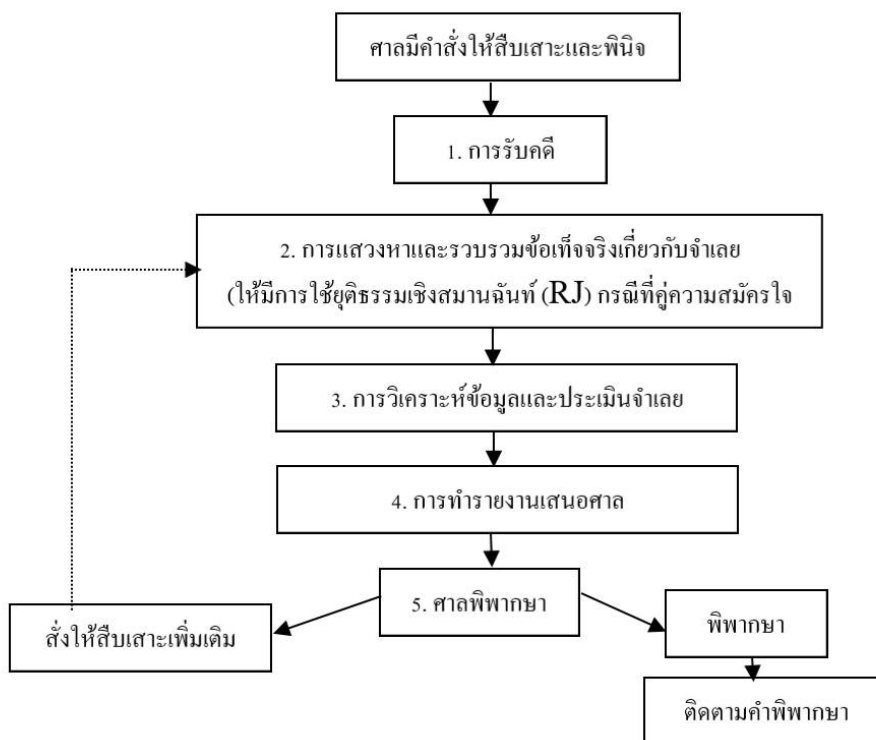
ปัจจุบันกรมประพฤตินำหน้าที่และความรับผิดชอบในการสืบเสาะและพินิจผู้กระทำผิดใน 2 ขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรมคือ

1. ขั้นตอนของศาล: ก่อนการพิจารณาคดี เป็นการสืบเสาะและพินิจจำเลยตามคำสั่งศาล เพื่อศาลจักได้ใช้ข้อมูลและความเห็นของพนักงานคุมประพฤติในรายงานสืบเสาะและพินิจ ประกอบดุลยพินิจในการพิพากษาเพื่อลงโทษจำเลยแต่ละรายอย่างเหมาะสมต่อไป จำเลยจะได้รับโอกาสในการสืบเสาะหาข้อเท็จจริงและความเห็นเกี่ยวกับประวัติและภูมิหลังทางสังคมว่าจำเลย ควรใช้มาตรการใดจึงเหมาะสมต่อจำเลยรายบุคคลและได้รับการกลั่นกรองว่าเหมาะสมเข้าสู่ กระบวนการคุมประพฤติแทนการลงโทษจำคุก เพื่อได้รับประโยชน์ในการที่พนักงานคุมประพฤติ วางแผนแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดในชุมชนเพื่อให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการแก้ไขฟื้นฟู

2. ขั้นตอนของราชทัณฑ์: หลังการถูกลงโทษจำคุกมาแล้วระยะหนึ่ง ในกรณีที่นักโทษ เด็ดขาดต้องโทษในเรือนจำมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ใน 3 ของกำหนดโทษตามหมายศาลในขณะนั้น หรือไม่น้อยกว่า 10 ปี ในกรณีที่ต้องโทษจำคุกตลอดชีวิตและสามารถพิสูจน์ได้ว่า เขาเหล่านั้น สามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้โดยไม่เป็นอันตรายต่อสังคม จะได้รับการพิจารณาให้พักการลงโทษ ในขั้นตอนนี้พนักงานคุมประพฤติต้องสืบเสาะข้อมูลทางสังคม เพื่อประกอบดุลยพินิจของ คณะกรรมการพักการลงโทษว่าผู้ต้องขังรายนั้น ๆ สมควรได้รับการพักการลงโทษหรือไม่ใน อนาคต หากมาตรการชะลอการฟ้องซึ่งเป็นกระบวนการในขั้นก่อนการพิจารณาคดีของศาลได้รับการ ประกาศเป็นกฎหมายแล้ว ในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นสมควรอาจมีคำสั่งให้พนักงานคุม ประพฤติดำเนินการสืบเสาะ เพื่อประกอบดุลยพินิจในการสั่งใช้มาตรการชะลอการฟ้องผู้กระทำความ ผิดด้วย

วัตถุประสงค์ของงานสืบเสาะและพินิจ

1. เพื่อเสนอข้อเท็จจริงและความเห็นเกี่ยวกับมาตรการการลงโทษ หรือการปฏิบัติที่ เหมาะสมกับผู้กระทำความผิดเป็นรายบุคคล โดยคำนึงถึงความปลอดภัยของสังคมเป็นสำคัญ
2. เพื่อประโยชน์ในการวางแผนแก้ไขฟื้นฟูที่เหมาะสมกับผู้กระทำความผิดแต่ละราย

ภาพที่ 2-2 ขั้นตอนการสืบเสาะและพินิจ

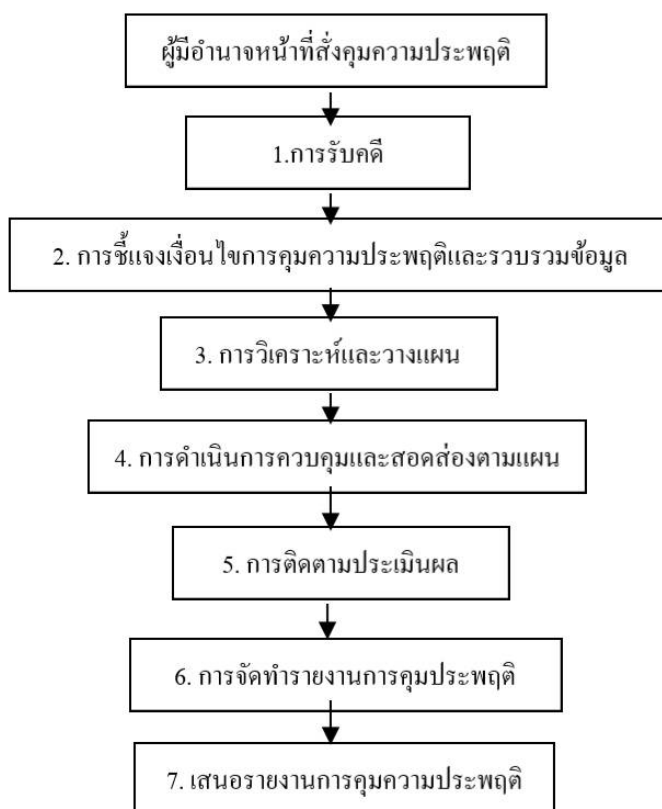
การควบคุมและสอดส่อง

การควบคุมและสอดส่องเป็นกระบวนการติดตาม ควบคุม ดูแลให้คำแนะนำและช่วยเหลือผู้กระทำผิดที่อยู่ระหว่างการแก้ไขฟื้นฟูในชุมชนภายใต้เงื่อนไขการคุมความประพฤติ เพื่อช่วยเหลือผู้กระทำผิดเหล่านั้นสามารถปรับปรุงแก้ไขนิสัยความประพฤติ และปรับตัวอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างปกติต่อไป ตลอดจนไม่หวนกลับไปกระทำความผิดซ้ำอีก โดยพนักงานคุมประพฤติเป็นผู้คอยควบคุมดูแลและติดตามเยี่ยมเยียน เพื่อให้คำปรึกษา แนะนำ ตักเตือน ช่วยเหลือในการดำเนินชีวิตด้านการปรับตัว นิสัยความประพฤติ การศึกษา งานอาชีพ ตลอดจนเรื่องอื่น ๆ ด้วยการแก้ไขฟื้นฟูตามสภาพปัญหาและความต้องการเป็นรายบุคคล โดยอาศัยเทคนิควิธีต่าง ๆ เช่นการให้คำปรึกษา การบำบัดรักษาอาการเจ็บป่วยทางกายและจิตใจ การให้ความรู้ การฝึกอาชีพ การปรับพฤติกรรม รวมทั้งให้การสงเคราะห์ในรูปแบบต่าง ๆ

ปัจจุบันผู้กระทำผิดที่อยู่ภายใต้การควบคุมและสอดส่องของกรมคุมประพฤติแบ่งเป็น 3 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ

1. ผู้กระทำผิดที่เป็นผู้ใหญ่ (อายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป) ที่ศาลพิพากษา รอการกำหนดโทษ หรือรอการลงโทษจำคุก ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56

2. ผู้กระทำผิดเป็นเด็กหรือเยาวชนที่ศาลเห็นควรใช้วิธีการคุมประพฤติ ซึ่งมี 3 กลุ่ม คือ
- 2.1 เด็กหรือเยาวชนที่พิพากษาแล้วว่าไม่มีความผิด แต่มีความประพฤติเสียหาย
  - 2.2 เด็กหรือเยาวชนที่กระทำผิด แต่ศาลเห็นสมควรให้โอกาสแก้ไขปรับปรุงตนเอง จึงให้รอการลงโทษไว้
  - 2.3 เด็กหรือเยาวชนที่ศาลเห็นสมควรส่งเข้าสถานฝึกอบรม โดยกำหนดปล่อยตัวแล้ว ศาลเห็นสมควรให้วางเงื่อนไขคุมความประพฤติต่อไปอีกระยะหนึ่งต่อไป
3. ผู้กระทำผิดที่ศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุก และเป็นนักโทษเด็ดขาดที่ได้รับโทษมาแล้วตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479 มาตรา 32 และได้รับการปล่อยตัวก่อนครบกำหนดโทษภายใต้เงื่อนไขการคุมประพฤติของผู้ได้รับการพักการลงโทษหรือลดวันต้องโทษ

ภาพที่ 2-3 ขั้นตอนการควบคุมและสอดส่อง

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

จำแนกออกเป็นหมวดประเภท ดังนี้

1. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับคดีเด็กและเยาวชน
2. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับคดีผู้ใหญ่ ซึ่งจำแนกได้ตามเพศ ดังนี้
  - 2.1 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับคดีผู้ใหญ่ที่เป็นเพศชาย
  - 2.2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับคดีผู้ใหญ่ที่เป็นเพศหญิง
3. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับคดีในภาพรวม
  1. วรรณกรรมที่ศึกษาเกี่ยวข้องกับคดีเด็กและเยาวชน

สุทธาทิพย์ จันทรวินิจ (2538) ได้ศึกษาเรื่อง สาเหตุของการกระทำผิดของเด็กและ

เยาวชน: ศึกษากรณีเด็กและเยาวชนที่ต้องโทษอยู่ในสถานฝึกและอบรมบ้านกรุณา พบว่า ผู้ที่ถูกควบคุมตัวเป็นเด็กและเยาวชนที่มีอายุโดยเฉลี่ย 16 ปี สถานภาพโสด และจบการศึกษาชั้นประถมเท่านั้น ในขณะที่สถานภาพสมรสของบิดามารดามีการหย่าร้างสูง และกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่เป็นบุตรคนโตของครอบครัวและไม่ได้อาศัยอยู่กับบิดามารดาอย่างพร้อมหน้ากัน ส่วนใหญ่กลุ่มเป้าหมายมีรายได้โดยเฉลี่ยต่ำมาก เมื่อพิจารณาถึงรายได้หลักของครอบครัว สภาพบ้านเรือนส่วนใหญ่เป็นบ้านเพิงไม้อยู่ในบริเวณชุมชนแออัดเป็นส่วนใหญ่ และมีสมาชิกในครอบครัวโดยเฉลี่ย 7 คน ความสัมพันธ์ของบิดามารดาทะเลาะกัน อย่างรุนแรงถึงขั้นทุบตีกัน ประสบการณ์ในการถูกทำโทษจากบุคคลในครอบครัวและจากโรงเรียน พบว่า ถูกทำโทษบ่อยครั้ง และกลุ่มเป้าหมายมีความคิดเห็นต่อบิดามารดาในเชิงลบ แรงเสริมในการกระทำความผิด สาเหตุส่วนใหญ่มาจากสภาพครอบครัวและลักษณะเพื่อนที่คบหา จะคิดยาเสพติด ติดการพนัน เป็นต้น และพฤติกรรมกระทำความผิดจนถูกควบคุมตัว ส่วนใหญ่จะเป็นความผิดเกี่ยวกับลักทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ทำร้ายร่างกาย เป็นต้น

อัจฉรา ทองตัน (2538) ได้ศึกษาเรื่อง การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในประเทศไทย พบว่า เด็กและเยาวชนชายกระทำความผิดมากกว่าเด็กและเยาวชนหญิง เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดมีการศึกษาดำเนินระดับประถมศึกษา และมาจากครอบครัวที่ยากจน ความสัมพันธ์ในครอบครัวมีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดส่วนใหญ่กระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์เพราะต้องการเงิน นอกจากนี้การคบหาสมาคมกับผู้ที่มีการผิดกรรมเบี่ยงเบนยังมีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

อุษา คงสาย (2538) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ เด็กและเยาวชนที่ถูกส่งฝึกอบรมอยู่ในสถานฝึกและอบรม บ้านกรุณา บ้านมุกดา และบ้านปราณี พบว่า

ระดับการศึกษา การติดยาเสพติด และสภาพความกดดันภายหลังออกจากสถานฝึกอบรมมี ความสัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนและพบว่ามี 4 ปัจจัยที่ส่งผลโดยตรงต่อการกระทำผิดซ้ำ เรียงตามลำดับ คือ ระดับการศึกษา การติดยาเสพติด สภาพความกดดันภายหลังออกจากสถานฝึกอบรมและการนำความรู้จากการฝึกอบรมไปใช้ภายหลังปล่อย ส่วนปัจจัยที่สนับสนุนปัจจัยข้างต้นซึ่งส่งผลต่อการกระทำผิดซ้ำ ได้แก่ ฐานะครอบครัว การคบเพื่อนที่มีความประพฤติไม่เหมาะสม ความสัมพันธ์ในครอบครัว และการสงเคราะห์ภายหลังการปล่อยตามลำดับ

เกษวารงค์ จินแสน (2542, หน้า 164-168) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างถูกคุมความประพฤติในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง พบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดทุกคนเป็นเด็กที่ขาดความอบอุ่นเพราะมาจากครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ภายในครอบครัวไม่ดี สมาชิกไม่ลงรอยกันหรือพ่อแม่ไม่สามารถทำหน้าที่ในการอบรมดูแลได้อย่างเต็มที่ เนื่องจากปัจจัยทางเศรษฐกิจหรือปัจจัยจากบุคลิกลักษณะของพ่อแม่ที่ไม่สามารถว่ากล่าวตักเตือนเด็กได้ อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อเด็กและเยาวชนขาดความอบอุ่นจากครอบครัว จึงหันไปคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อนละแวกบ้าน ซึ่งความประพฤติของเพื่อนมีทั้งดีและไม่ดี เด็กจะมีการรวมกลุ่มกัน โดยมีผู้นำกลุ่มคอยชักชวนให้สมาชิกในกลุ่มทดลองกระทำในสิ่งที่เบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานทางสังคมเพื่อความสนุกสนานตื่นเต้นเร้าใจ หรือเพื่อระบายความคับแค้นใจ ความกดดันที่มีอยู่ซึ่งไม่สามารถเล่าให้ใครฟังได้ เด็กจึงตัดสินใจใช้ยาเสพติดเป็นที่พึ่ง และปัจจัยจากความบกพร่องของโครงสร้างทางสังคมเป็นเหตุให้เด็กและเยาวชนกระทำผิด โดยทุกคนต่างต้องการมีฐานะร่ำรวย ต้องการมีเงินไว้ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยและต้องการเงินฝากในธนาคารเป็นจำนวนมาก เพื่อสร้างความมั่นคงในชีวิตให้แก่ตนเองและครอบครัว วิธีการที่จะทำให้พวกเขามีสิ่งเหล่านี้ได้ก็คือ การจำหน่ายยาบ้า เนื่องจากใช้ต้นทุนไม่สูงนัก อาศัยเพียงจังหวะ โอกาสและความเสี่ยงต่อการถูกจับกุม ก็สามารถทำให้พวกเขามีรายได้อย่างมหาศาลในเวลาไม่นานนัก

พ.ต.ท. นลอง สุขจันทร์ (2544, หน้า 74-75) ได้ศึกษาเรื่อง การกระทำผิดของเด็กและเยาวชน: กรณีปล้นทรัพย์ พบว่า บิดาและมารดามีอาชีพรับจ้างมากที่สุด รายได้ของครอบครัวอยู่ระหว่าง 5,000-10,000 บาทต่อเดือนมากที่สุด บิดาและมารดาจบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 1-4 มากที่สุด

พัฒนัชชา อธิทิมงคลวัฒน์ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์ของเด็กและเยาวชน ศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์แรกรับเด็กและเยาวชนชายบ้านเมตตา พบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ส่วนใหญ่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป จบ ป.6 ไม่เคยถูกดำเนินคดีก่อนต้องโทษ มีคดีฐานลักทรัพย์และวิ่งราว ไม่ได้ประกอบอาชีพ ไม่มีรายได้ประจำ สถานภาพของบิดามารดาอยู่ด้วยกัน บิดาประกอบอาชีพรับจ้าง มารดาประกอบอาชีพรับจ้าง

ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้าง รายได้ครอบครัวต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท ในส่วนของระดับความคิดเห็นพบว่า ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวและสภาพแวดล้อมในชุมชน มีความเห็นที่เห็นด้วยมาก สำหรับภาวะเศรษฐกิจของครอบครัว การคบเพื่อน ความคิดเห็นที่เห็นด้วยมาก ความคิดเห็นต่อสื่อมวลชน การเรียนรู้ บุคลิกภาพ และค่านิยม มีความเห็นที่เห็นด้วยปานกลาง ในการหาความสัมพันธ์โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พบว่า ลักษณะของการกระทำผิด ความสัมพันธ์ในครอบครัว ภาวะเศรษฐกิจของครอบครัว สภาพแวดล้อมในชุมชน การคบเพื่อน ความคิดเห็นต่อสื่อมวลชน การเรียนรู้ บุคลิกภาพ และค่านิยมมีความสัมพันธ์กันกับการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สำหรับการวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนแตกต่างกันตามลักษณะของการกระทำผิด ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ภาวะเศรษฐกิจของครอบครัว สภาพแวดล้อมในชุมชน การคบเพื่อน ความคิดเห็นต่อสื่อมวลชน การเรียนรู้ บุคลิกภาพ และค่านิยม ที่ต่างกัน จากการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชน พบว่า ส่วนใหญ่เด็กและเยาวชน พบว่า ส่วนใหญ่เด็กที่กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินจะมีภูมิหลังทางครอบครัวที่แตกแยก มีการใช้ความรุนแรงภายในครอบครัว ตัวเด็กและเยาวชนมักเกรงไม่เรียนหนังสือ มีการศึกษาต่ำ เป็นเด็กกระทำผิดซ้ำ ชุมชนที่อยู่อาศัยมีการใช้ยาเสพติดและพบว่าส่วนใหญ่กระทำผิดเพราะการคบหาสมาคมกับเพื่อน

จิตติวรรณ สุกใส (2554) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในสังคมไทย พบว่า 1. ลักษณะข้อมูลทั่วไป เด็กและเยาวชนกระทำผิดซ้ำส่วนมากเป็นเพศชาย อยู่ระหว่าง 15-18 ปี จบการศึกษาชั้นประถมศึกษา บิดามารดา หรือผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง 2. โครงสร้างของครอบครัวโดยรวมแล้วเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำเพศชายจำนวน 30 ราย ส่วนมากเป็นบุตรคนสุดท้อง เป็นครอบครัวที่บิดามารดาเลิกร้างกันมากที่สุด ภายหลังต่างมีคู่ครองใหม่ เด็กและเยาวชนก็จะอาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดาหรือญาติ และอาศัยอยู่ในชุมชนเมือง 3. ความสัมพันธ์ในครอบครัวเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำก่อนถูกจับ ส่วนมากอาศัยอยู่กับบิดาและมารดาทั้งคู่ จะได้รับคำแนะนำสั่งสอนตักเตือนจากบิดาเรื่องไม่ให้ออกไปเที่ยวเล่น ส่วนผู้ที่อยู่กับมารดาและบิดาเลี้ยงการดูแลเอาใจใส่จะเป็นบทบาทของมารดา นอกจากนี้เด็กและเยาวชนส่วนมากชอบรับประทานอาหารกับครอบครัว 4. การขัดเกลาทางสังคมของครอบครัวและชุมชนเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำเมื่ออยู่กับครอบครัวจะช่วยงานบ้าน เพราะถูกใช้ให้ทำหรือเห็นสมาชิกในครอบครัวทำจึงช่วยทำ นอกจากนี้ได้ร่วมและช่วยกิจกรรมในชุมชน ตามประเพณีและเทศกาลต่าง ๆ ที่ชุมชนจัดขึ้น 5. บทบาทบิดามารดา และผู้ปกครองของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำ ส่วนมากบิดาของเด็กและเยาวชนกระทำผิดซ้ำมีบทบาทในการแนะนำตักเตือนสั่งสอนและว่ากล่าวเด็กและเยาวชนกระทำผิดซ้ำ และมักตักเตือนว่ากล่าวในเรื่องไม่ให้ออกไปเที่ยวเล่นหรือกลับดอน

เข้า เป็นเรื่องที่น่าพิศวงจริงๆ แต่เด็กและเยาวชนก็ยังชอบเข้าบ้านเด็กเป็นประจำ บางครั้งก็กลับเข้าบ้านตอนเช้า ส่วนมากเป็นลักษณะการว่ากล่าวตักเตือนโดยวาจา ส่วนมารดาจะไม่มีบทบาทในการตั้งสอน สอดส่องดูแล 6. กลุ่มเพื่อนเป็นสาเหตุของการนำไปสู่การกระทำผิดซ้ำมากที่สุด เพราะการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการทำผิด จนกระทั่งนำไปสู่การทำผิดในที่สุด ซึ่งคดีที่ทำผิดซ้ำมากที่สุด คือ คดีลักทรัพย์ และฐานะทางครอบครัวก็ไม่ได้เป็นปัญหาหรือเป็นสาเหตุให้ก่อคดีลักทรัพย์ และเป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมคล้ายกัน มีนิสัยเบื่อการเรียน หนีเรียน และต้องออกจากโรงเรียนมารวมกลุ่มพากันเที่ยวเตร่ นั่งเล่นคุยกันปล่อยเวลาให้เปล่าประโยชน์

กาญจนา คุณารักษ์ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการป้องกันการกระทำผิดซ้ำเกี่ยวกับยาเสพติด : กรณีศึกษาสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน พบว่า ปัจจัยของการกระทำผิดซ้ำ คือระบบเศรษฐกิจ ระบบการเมืองการปกครองระบบสังคม และระบบการศึกษา ทว่าสาเหตุที่แท้จริง คือ 1. ไม่ตระหนักรู้ว่าการเสพยาเป็นกระทำความผิดกฎหมาย 2. กลับไปคบหาสมาคมกับเพื่อนกลุ่มที่เสพยา 3. ขาดโอกาสในการเข้ารับการดูแล รักษาบำบัด พื้นฟูอย่างถูกต้อง 4. ขาดระบบสังคมที่มีประสิทธิภาพคอยช่วยเหลือ 5. ครอบครัว/ผู้ปกครองมีการศึกษาน้อยไม่ทราบวิธีการช่วยเหลือที่ถูกต้อง 6. ขาดแรงจูงใจที่จะเลิกเสพยา 7. ไม่ตั้งใจที่จะเลิกเสพยาอย่างจริงจัง 8. สังคมไม่ยอมรับและไม่ให้ออกโอกาส กรณีรูปแบบการป้องกันการกระทำผิดซ้ำที่พัฒนาขึ้นมี 13 ส่วนประกอบ คือ 1. เป้าประสงค์ของการป้องกัน 2. แผนการป้องกัน 3. นโยบายป้องกัน 4. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง 5. การประเมินความเสี่ยง 6. ตระหนักรู้เกี่ยวกับธรรมชาติของเยาวชน 7. การคัดกรอง 8. กิจกรรมและโปรแกรมการป้องกัน 9. การให้คำปรึกษาแนะนำ 10. การส่งต่อ ติดตาม และประเมินผล 11. การมีความตั้งใจมุ่งในการป้องกัน 12. การมีอาชีพ และ 13. การมีเครือข่าย โดยอาจเรียกรูปแบบนี้ว่า GP-plansaction model ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้การประเมินและรับรองแล้ว

พรพรรณ มากบุญ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 2 จังหวัดราชบุรี พบว่า ทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน จำแนกตามอายุ รายได้ครอบครัว พฤติกรรมการดื่มสุราของสมาชิกในครอบครัว พฤติกรรมการเสพยาเสพติดของสมาชิกในครอบครัว พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหาของสมาชิกในครอบครัว จำนวนครั้งที่ถูกตำรวจจับกุมตัวมาดำเนินคดี ระยะเวลาที่ศาลพิจารณาพิพากษาให้เข้ารับการฝึกอบรม และการศึกษาและ/หรือการฝึกอบรมวิชาชีพ ในขณะที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ พบว่าไม่แตกต่างกัน ส่วนอิทธิพลจากเพื่อน และการเห็นคุณค่าในตนเอง สามารถร่วมทำนายทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ได้ร้อยละ 38.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

อรอุมา วชิรประดิษฐพร (2555, หน้า 24) ได้ศึกษาเรื่อง สาเหตุการกระทำผิดของเด็ก เยาวชนกับมาตรการแก้ไขเชิงรุก พบว่า สาเหตุหลักที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิด พอสรุปได้ ดังนี้ 1. ปัญหาจากปัจจัยทางด้านครอบครัวของเด็กและเยาวชน 2. ปัญหาจากปัจจัยทางด้านความบกพร่องทางจิตใจหรือร่างกายของเด็กและเยาวชน 3. ปัญหาจากปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ 4. ปัญหาจากปัจจัยทางด้านสภาพแวดล้อมในชุมชน 5. ปัญหาจากปัจจัยทางด้านความอ่อนด้อยทางสติปัญญาหรือประสบการณ์ของเด็กและเยาวชน

ศตวรรษ ทรพรภาณูจน์ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง การกระทำผิดกฎหมายอาญาซ้ำของเด็กและเยาวชน พบว่า สาเหตุที่ทำให้เด็กทำผิดซ้ำมักจะเกิดจาก 1. ปัญหาจากตัวเด็กเอง 2. ปัญหาที่เกิดจากครอบครัว 3. ปัญหาที่เกิดจากความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน 4. ปัญหาที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนของเด็กและเยาวชน 5. ปัญหาที่เกิดจากสภาพแวดล้อมและชุมชนต่อการทำผิดกฎหมายอาญา 6. สาเหตุจากการประมาทเลินเล่อรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และ 7. สาเหตุจาก ขบวนการอาชญากรรมส่วนปัญหาทางกฎหมายคือความหมายและนิยามของ “เด็ก” และ “เยาวชน” มีความหมายแตกต่างกันและส่งผลไปยัง การบังคับใช้กฎหมายเพื่อคุ้มครองเด็กและเยาวชนต่างกันออกไปด้วย เกิดช่องว่างให้เจ้าหน้าที่รัฐใช้ดุลยพินิจที่แตกต่างกันในการวิเคราะห์กฎหมายเพื่อแก้ปัญหาเด็ก ปัญหาต่อมา คือ ความไม่ครอบคลุมของขั้นตอนการปฏิบัติเพื่อคุ้มครองเด็ก เนื่องจากกฎหมายมุ่งคุ้มครองบุคคลตามกฎหมาย อันหมายถึงเด็กและเยาวชนที่มีทะเบียนสิทธิหรือเป็นเด็กสัญชาติไทยเท่านั้นหรือแม้จะเป็นเด็กสัญชาติไทยแต่ขาดเอกสารทางกฎหมายก็ไม่ได้ได้รับความคุ้มครอง ซึ่งหากเด็กและเยาวชนผู้ถูกละเมิดสิทธิไม่มีเอกสารแสดงทะเบียนสิทธิแล้วก็ไม่อาจดำเนินการรับสิทธิการเยียวยาได้ สำหรับข้อเสนอแนะของการศึกษานี้ คือ แม้จะมีปัญหาเรื่องความหมาย และนิยามของ “เด็ก” และ “เยาวชน” เจ้าหน้าที่ของรัฐควรใช้ดุลยพินิจที่ไม่ทำให้เด็กเสียสิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองโดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดที่เด็กควรจะได้รับเป็นที่ตั้ง

สุธรรม ชาญสุวิทยานันท์ (2556, หน้า 57) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ กรณีศึกษาสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดของเยาวชนมาจากปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ทั้งด้านครอบครัว สังคม ชุมชน การคบเพื่อน และเศรษฐกิจ กล่าวคือด้านครอบครัวหากครอบครัวขาดความอบอุ่น ขาดการอบรมเลี้ยงดูเอาใจใส่ ทำให้ง่ายต่อการถูกชักจูงจากกลุ่มคนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ปัญหาด้านสภาพจิตใจ ความวิตกกังวลกลัวสังคมไม่ให้การยอมรับ การตกงานถูกปฏิเสธจากสถานที่ทำงาน ล้วนเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้เยาวชนกลับไปกระทำความผิดซ้ำ นอกจากนี้ปัจจัยด้านบุคลิกภาพทั้งบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงออกต่างก็มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำเช่นกัน

2. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับคดีผู้ใหญ่

2.1 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับคดีผู้ใหญ่ที่เป็นเพศชาย

สุภาพ ทองรัตน์ (2531) ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังวัยหนุ่ม พบว่า อายุ 21-25 ปี กระทำความผิดมากที่สุด ระดับการศึกษา ป.4 และต่ำกว่า บิดามารดาแยกกันอยู่หรือเสียชีวิต ถิ่นที่อยู่อาศัยในแหล่งสลัม มีอาชีพเกษตรกรรม รายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท ลงมาคบเพื่อนที่เคยกระทำความผิด ความผิดครั้งแรกเกี่ยวกับทรัพย์สิน ความผิดซ้ำเกี่ยวกับทรัพย์สินมากที่สุด

ธีระชัย เจษฎารักษ์ (2542) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของผู้ต้องขังเรือนจำกลางคลองเปรม พบว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษา ความสัมพันธ์ของครอบครัว แหล่งที่อยู่อาศัย การคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน รายได้ อาชีพ และจำนวนครั้งที่ต้องโทษของผู้ต้องขัง ไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินของผู้ต้องขังเรือนจำกลางคลองเปรม

สุนิษา บุญมั่งมี (2553) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดคดียาเสพติดของนักเรียนในค่ายทหารวิวัฒน์พลเมือง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุกระทำผิดโดยประมาณ 23 – 26 ปี นอกจากนี้ปัจจัยสำคัญที่มีความสัมพันธ์กับการเสพยาเสพติดที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดียาเสพติดให้โทษของนักเรียนค่ายทหารวิวัฒน์พลเมือง คือปัจจัยการคบหาสมาคม ความผูกพันต่อสังคม ครอบครัว และปัจจัยทางด้านการควบคุมตนเอง สัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ปัญหาและอุปสรรคเกิดจาก 2 ปัจจัยหลักคือ ปัจจัยภายนอกของตัวนักเรียน เช่นด้านครอบครัวบิดามารดาครอบครอง ความรักความอบอุ่นอย่างจริงใจให้กับบุตร พุดคุยด้วยความสุภาพ ไม่แสดงอารมณ์ร้ายและควรให้ความสนิทสนมกับบุตร รวมทั้งสถาบันการศึกษาควรมีบทบาทในการอบรมขัดเกลา ให้ความรู้เด็กและเยาวชนพร้อมปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้องให้เด็กรู้จักโทษและพิษภัยของยาเสพติดควบคู่ไปกับมาตรการทางกฎหมายเพื่อให้เด็กและเยาวชนรู้จักเกรงกลัวต่อโทษกฎหมายที่จะได้รับ พร้อมทั้งรัฐบาลควรให้ความสำคัญกับการป้องกันปราบปรามยาเสพติดควบคู่ไปกับมาตรการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดต่อไป

2.2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับคดีผู้ใหญ่ที่เป็นเพศหญิง

พิศาล มุขแจ่ม (2530) ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิดของผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงกรุงเทพมหานคร พบว่าผู้ต้องขังหญิงที่มีระดับการศึกษาต่ำมีการกระทำผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกายในระดับที่รุนแรงกว่า ผู้ต้องขังหญิงที่มีการศึกษาสูงและผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่กระทำความผิดฐานลักทรัพย์

นวลจันทร์ ทัศนชัยกุล (2532) ได้ศึกษาเรื่อง การกระทำผิดของหญิง พบว่า ภูมิหลัง ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่มีอายุในช่วงระหว่าง 26-35 ปี มีการศึกษาต่ำ สถานภาพสมรส มีบุตรตั้งแต่ 3 คนขึ้นไปเขตที่พักอาศัยอยู่ในเขตชนบทไม่มีรายได้ และรายได้ไม่แน่นอน ความประพฤติและอุปนิสัยโดยทั่วไปไม่ชอบการออกนอกบ้าน กระทำความคิดต่อชีวิตและร่างกาย ในการกระทำ ความผิดไม่มีการวางแผนเป็นส่วนมากและมีสิ่งเร้าให้กระทำผิดคือ เงิน สุรา และยาเสพติด โดยเฉพาะเงินเป็นสิ่งเร้า ส่วนความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายนั้น ผู้กระทำผิดดังกล่าวเป็นสาเหตุมาจากภาวะจิตใจและอารมณ์คือ หึงหวงและริษยามีมากที่สุด

สาวิตรี ไพฑูรย์ (2533, หน้า 79-80) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่นำมาสู่การกระทำซ้ำของสตรี พบว่า อายุ ระดับการศึกษา ความผูกพันในสถาบันครอบครัวและความศรัทธาต่อกระบวนการยุติธรรมมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำ โดยผู้ต้องขังหญิงที่มีอายุมาก มีระดับความผูกพันกับครอบครัวต่ำ มีความศรัทธาต่อกระบวนการยุติธรรมต่ำกระทำผิดซ้ำสูงและผู้ต้องขังหญิงชอบแสดงออกซึ่งมีความรุนแรงสูง ผู้ต้องขังหญิงที่มีระดับความยากลำบากในการตัดสินใจกระทำผิดครั้งแรกสูงจะกระทำผิดซ้ำสูง ส่วนสาเหตุที่ผู้ต้องขังหญิงกระทำผิดซ้ำเพราะต้องการทรัพย์สินเงินทองให้มาก ๆ

สุรินทร์ ชาวศรีทอง (2539) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์การกระทำผิดของผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานกลาง พบว่า การกระทำผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายจะเกิดขึ้นในต่างจังหวัดมากกว่ากรุงเทพมหานคร เพราะความยากจนเร่รังแก ไม่มีงานทำหรืออาจเป็นเพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ไม่รู้เท่าทันผู้อื่น เพราะด้อยความรู้และประสบการณ์ มีระดับการศึกษาต่ำ ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง อาศัยอยู่บริเวณสวนไร่นา ชนบท มักจะใช้มีดเป็นอาวุธในการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย เนื่องจากเป็นอาวุธที่หยิบฉวยได้ง่าย จะไม่มีการวางแผน ไตร่ตรองการกระทำไว้ก่อน เป็นการกระทำผิดที่เกิดขึ้น โดยฉับพลันทันที เขื่อยมักจะเป็นสามีของผู้ต้องขังเองและผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ส่วนใหญ่จะมีความสัมพันธ์กับสามี ในลักษณะของการทะเลาะวิวาทกันเป็นประจำ เขื่อยของผู้ต้องขังหญิงมักเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดและคุ้นเคยกัน

ชัยพร บุญเจริญ (2541, หน้า 108-112) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำ ความผิดของผู้ต้องขังหญิงที่เป็นผู้ใช้แรงงาน: ศึกษาเฉพาะกรณีเรือนจำกลางจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางสังคม ปัจจัยทางจิตใจ และปัจจัยทางสถานการณ์มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของผู้ต้องขังหญิง เช่น อายุอยู่ในช่วง 26-30 ปี จบการศึกษาระดับชั้น ประถมศึกษาตอนปลาย ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป บิดามารดาประกอบอาชีพทำไร่ ทำนา บิดา

มารดาอยู่ด้วยกัน พักอาศัยอยู่กับสามีและบุตร กระทบความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด มีรายได้น้อยกว่า 4,000 บาทต่อเดือน เป็นต้น

นาตยา บัวลอย (2543, หน้า 137-138) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยในการกระทบความผิดของผู้ต้องขังหญิง ในคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย พบว่า การกระทบความผิดของผู้หญิงนั้นมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการคือ ปัจจัยด้านสังคม ปัจจัยด้านจิตวิทยา ปัจจัยที่เกี่ยวกับบุคลิกภาพ และปัจจัยเกี่ยวกับภูมิหลังของผู้หญิงซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญในการกระทบความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ทั้งเกี่ยวกับภูมิหลังพื้นฐานทางครอบครัว เศรษฐกิจ การศึกษานั้น ผู้กระทำผิดส่วนมากอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ มีความรู้เพียงระดับประถมศึกษา มีรายได้น้อย กระทบความผิดเพราะขาดเหตุผล ขาดการควบคุมอารมณ์ ซึ่งผู้กระทำผิด มีภูมิหลังพื้นฐานทางครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ ครอบครัวขาดความอบอุ่น บุคคลขาดการอบรมสั่งสอน เพื่อให้เกิดการพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม

ภานุพงษ์ เต็ดดวง (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดคดีจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิง ศึกษาเฉพาะกรณีทัณฑสถานหญิงกลาง พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่ มีอายุ 40 ปีขึ้นไป อายุขณะกระทำผิด อยู่ระหว่าง 30-39 ปี ภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร มีระดับการศึกษาประถมศึกษา มีสถานภาพสมรสแล้ว มีอาชีพรับจ้าง รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน ส่วนใหญ่ ไม่เคยมีประวัติการกระทำผิดและไม่เคยเกี่ยวข้องกับยาเสพติดมาก่อน ชนิดยาเสพติดที่ถูกจับกุม คือ ยาบ้า วิธีการจำหน่ายยาเสพติดส่วนใหญ่ เป็นคนกลางในการติดต่อซื้อขายเสพติด และกำหนดโทษที่ได้รับคือ จำคุกมากกว่า 15 ปีขึ้นไป ซึ่งเห็นได้ว่าการมีระดับการศึกษาต่ำ มีอาชีพไม่มั่นคง รายได้ต่ำ และมีภาระครอบครัวที่ต้องรับผิดชอบ มีส่วนต่อการจำหน่ายยาเสพติด ส่วนปัจจัยทางสังคมหรือสภาพแวดล้อม พบว่า ครอบครัวของผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์ที่ดี เพราะไม่ได้เห็นว่าการจำหน่ายยาเสพติดเป็นการสร้างรายได้ให้แก่ครอบครัว ชุมชนที่อยู่อาศัยมีมาตรการป้องกันและมีการแก้ไขปัญหาเสพติดโดยร่วมมือกับทางราชการ ในชุมชนยังไม่ยอมรับว่าการจำหน่ายยาเสพติดเป็นสิ่งที่ถูกต้องและสร้างรายได้ แต่การที่ผู้ต้องขังหญิงมาจำหน่ายยาเสพติดเป็นการตัดสินใจกระทำเอง โดยสมาชิกในครอบครัวไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง ไม่ทราบถึงการกระทำของผู้ต้องขังหญิง และไม่ใช้เพราะอาศัยอยู่ในชุมชนที่มีการจำหน่ายยาเสพติดอย่างแพร่หลาย ซึ่งการตัดสินใจจำหน่ายยาเสพติดอาจเป็นเพราะความจำเป็น เนื่องจากมีภาระครอบครัวที่ต้องดูแลรับผิดชอบ แต่รายได้ที่นำมาเลี้ยงดูครอบครัวมีไม่เพียงพอสำหรับปัจจัยทางจิตวิทยา พบว่า ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่ สามารถแยกแยะความถูกต้องและไม่ถูกต้องออกจากกันได้ ให้เหตุผลกับการกระทำของตนได้ เกรงกลัวต่อผลแห่งการกระทำผิด และทราบว่าการจำหน่ายยาเสพติดเป็นสิ่งผิดกฎหมาย แต่เห็นว่าตนเองอาจมีความจำเป็นที่จะต้อง

จำหน่ายยาเสพติดและยอมรับว่าการจำหน่ายยาเสพติดนั้นตนเป็นผู้ตัดสินใจกระทำเอง ไม่มีใคร บังคับ ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่ยังเห็นว่ากรจำหน่ายยาเสพติดมีความเสี่ยงต่อการถูกจับกุม แต่ให้ ผลตอบแทนสูงคุ้มค่าแก่การลงทุน ในส่วนข้อเสนอแนะ มาตรการและแนวทางแก้ไขการกระทำผิด ผู้ต้องขังหญิงมีข้อเสนอแนะว่า ควรดำเนินการปราบปรามแหล่งผลิตยาเสพติดให้จริงจังและ เต็ดขาดมากที่สุด รongลงมาควรให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษของยาเสพติดแก่ประชาชนให้ มากและทั่วถึง และเพิ่มความเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามการจำหน่ายยาเสพติดของ เจ้าหน้าที่ให้มากยิ่งขึ้นกว่าที่เป็นอยู่

จันทร์รา จินดามาศย์ (2551) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำ ของผู้ต้องขังหญิงศึกษากรณีทัณฑสถานหญิงชลบุรี พบว่า ผู้ต้องขังหญิงที่กระทำผิดซ้ำส่วนใหญ่ อายุไม่เกิน 30 ปี มีการศึกษาเพียงระดับชั้นประถมศึกษา มีสถานภาพโสด และก่อนถูกจับกุม ประกอบอาชีพรับจ้าง ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวทะเลาะ เบาะแว้งกันเป็นประจำบิดามารดาเสียชีวิต ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่มีความประพฤติไม่เกี่ยวข้องกับ อบายมุข โดยพักนอนอยู่กับบ้านและลักษณะที่อยู่อาศัยเป็นแหล่งชุมชนแออัด ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่กระทำผิดครั้งแรกในฐานะความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิด ซ้ำของผู้ต้องขังหญิง ได้แก่ สถานภาพ อาชีพ ก่อนถูกจับกุม กล่าวคือ ผู้หญิงที่มีสถานภาพโสดจะ กระทำผิดซ้ำมากกว่าผู้หญิงที่มีครอบครัวแล้ว ผู้หญิงที่ประกอบอาชีพรับจ้างจะกระทำผิดซ้ำ มากกว่าอาชีพอื่น

นิศากร อุบลสุวรรณ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง การกระทำผิดซ้ำคดียาเสพติดของผู้ต้องขัง หญิงเรือนจำนครศรีธรรมราช พบว่า การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังหญิงจะไม่สิ้นสุดหากมีชีวิต ความเป็นอยู่ที่แร้นแค้น มีภาระต้องรับผิดชอบเลี้ยงดูลูกและไม่มีญาติพี่น้องคอยช่วยเหลือด้วยแล้ว รวมทั้งส่วนใหญ่มีการศึกษาต่ำทำให้ถูกหลอกได้ง่ายจากผู้ชายที่เป็นแฟนหรือสามี หรือเพราะความ รักอยากมีอนาคตสร้างครอบครัวที่ดีต้องการเงินมากจนเลือกที่จะกระทำผิดอย่างมีอาชงหลีกเลี่ยงแม้ จะมีเจตนาหรือไม่ก็ตาม และส่วนใหญ่ได้รับโทษทัณฑ์ในสถานเบาและได้รับอภัยโทษออกมาใน ครั้งแรกซึ่งถือเป็น โชคดีมาก แต่ผู้ต้องขังหญิงเหล่านี้ก็ไม่เข็ดหลาบกับโทษทัณฑ์ที่ได้รับ แม้ตอนที่ ถูกจำคุกจะตั้งใจไว้ว่าไม่ข้องเกี่ยวกับยาเสพติดที่เป็นอบายมุขทางแห่งความเลื่อมอีก เมื่อกลับมา อยู่ในสภาวะสิ่งแวดล้อมเดิมและผู้คนใกล้ชิดรอบข้างเดิม ไม่นานนักก็เป็นสาเหตุให้หวนกระทำ ความผิดซ้ำ

3. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับคดีในภาพรวม

นัยวัฒน์ สะเดิมชิต (2533) ได้ศึกษาเรื่อง การตัดสินใจเลือกเป้าหมายและ โอกาสในการ ประกอบอาชญากรรมของผู้กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าภูมิหลัง

ของผู้กระทำผิดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย เป็นโสด มีอายุระหว่าง 19-25 ปี ประกอบอาชีพรับจ้างใช้แรงงาน มีระดับการศึกษาและรายได้ต่ำ มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร มีมูลเหตุในการตัดสินใจกระทำผิดเกิดจากเพื่อนหรือคนรู้จักชักชวน ประกอบกับความอยากจนและพบโอกาสที่เหมาะสม รูปแบบของการกระทำผิดส่วนใหญ่มีลักษณะฉวยโอกาส รองลงมาได้แก่ การวางแผนเสาะหาและวางแผนฉวยโอกาส การเปลี่ยนที่ประกอบอาชญากรรม โดยผู้กระทำผิดส่วนใหญ่สามารถกระทำผิดได้ในสถานที่ ช่วงเวลา และบุคคลแรกที่ตั้งไว้โดยไม่ถูกขัดขวางและหากผู้กระทำผิดถูกปิดกั้นหรือลดช่อง พบว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่จะเลือกคิดที่จะกระทำผิด การเลือกเป้าหมายและฉวยโอกาส ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านผลที่คาดว่าจะได้รับการกระทำผิด แต่เมื่อพิจารณาเฉพาะปัจจัยด้านความเสี่ยงแล้วพบว่า ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่ที่กระทำผิดอยู่ในอัตราความเสี่ยงระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ ผู้กระทำผิดส่วนใหญ่จะไม่คำนึงถึงโทษตามกฎหมายกำหนด

คมวิรัช พัฒนรัฐ (2537, หน้า 65-67) ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดนครปฐม พบว่า ผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 26-34 ปี อาชีพรับจ้าง มีรายได้ค่อนข้างต่ำ อาศัยอยู่ในเขตชนบท บิดาหรือมารดาเสียชีวิตทั้งคู่ สมาชิกในครอบครัวทะเลาะเบาะแว้งกันเป็นบางครั้ง ส่วนใหญ่กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน รองลงมากระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ชีวิตร่างกาย สาเหตุของการกระทำผิดส่วนใหญ่เนื่องจากบันดาลโทสะ มีสาเหตุแค้นเคือง ถูกข่มขู่ และถูกศาลตัดสินลงโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี

ประหยัด พวงจำปา (2537, หน้า 99-101) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยทางสังคมที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ถูกคุมประพฤติ พบว่า การคบเพื่อนและลักษณะชุมชนที่อยู่อาศัยมีความสัมพันธ์ต่อการกระทำผิดซ้ำ และสาเหตุการกระทำผิดเป็นเพราะเพื่อนชักชวน และลักษณะที่อยู่อาศัย โดยเฉพาะในแหล่งชุมชนแออัด แหล่งยาเสพติดให้โทษ แหล่งการพนัน บ่อน สถานเริงรมย์เป็นปัจจัยทำให้เกิดการกระทำผิดซ้ำ

นันทวัน ธารามาศ (2545) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนิสัยของผู้ถูกคุมประพฤติ: ศึกษากรณีผู้ถูกคุมประพฤติในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี พบว่า 1. ผู้ถูกคุมประพฤติมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนิสัยในทางที่ดีและไม่ดี ผู้ถูกคุมประพฤติที่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนิสัยในทางที่ดีคือ ผู้ที่ประกอบอาชีพสุจริต มีรายได้เลี้ยงตัวเองและครอบครัว ส่วนผู้ถูกคุมประพฤติที่มีพฤติกรรมนิสัยในทางที่ไม่ดี คือผู้ถูกคุมประพฤติที่ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ และไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขการคุมประพฤติ 2. ปัจจัยที่มีผลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนิสัยของผู้ถูกคุมประพฤติ คือ แรงสนับสนุนทางสังคม ซึ่งประกอบด้วยครอบครัว ชุมชน พนักงานคุมประพฤติ อาสาสมัครคุมประพฤติ และการควบคุมตัวเองของผู้ถูกคุมประพฤติ 3. เงื่อนไขการคุมประพฤติมีผลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนิสัยของผู้ถูกคุมประพฤติ แต่มีเงื่อนไขที่ขัดแย้งกัน 2 ข้อ คือ ข้อที่ 1 ห้าม

อุปสมบทขัดแย้งกับเงื่อนไขคุมประพฤติข้อที่ 5 ต้องปฏิบัติตามลัทธิศาสนา ซึ่งเป็นประเด็นที่ควรมีการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมต่อไป 4. ผลการศึกษาเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ทุกประการ กล่าวคือ การสนับสนุนและให้กำลังใจจากครอบครัวมีอิทธิพลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนิสัยของผู้ถูกคุมประพฤติ แรงสนับสนุนของชุมชนมีอิทธิพลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนิสัย เงื่อนไขการคุมประพฤติเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ผู้ถูกคุมประพฤติมีวินัยในตนเอง การมีอาชีพรองรับทำให้ผู้ถูกคุมประพฤติไม่หวนกลับไปกระทำผิดซ้ำอีกและการที่ผู้ถูกคุมประพฤติเข้าใจสถานภาพและบทบาททางสังคม ทำให้ผู้ถูกคุมประพฤติไม่หวนกลับไปกระทำผิดซ้ำอีก

วริศรา ศิริสุทธิเดชา (2546, หน้า 99-100) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดของผู้ต้องขังในคดีลักทรัพย์: ศึกษาเฉพาะกรณีเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ต้องขังมีระดับความคิดเห็นในด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวของผู้ต้องขังอยู่ในระดับปานกลาง การมีความผูกพันกับครอบครัวและญาติพี่น้องของผู้ต้องขังอยู่ในระดับมาก ในด้านการคบเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อกระทำผิดเพื่อน ๆ จะรู้สึกกลัวที่จะถูกจับกุมและกลัวการถูกลงโทษอยู่ในระดับมาก และมูลเหตุจูงใจ ในการกระทำผิดของผู้ต้องขังคดีลักทรัพย์พบว่า ผู้ต้องขังมีมูลเหตุจูงใจ ในการกระทำผิดเกิดจากการความรู้เท่าไม่ถึงการณ์มากที่สุดเป็นอันดับแรก รองลงมาเกิดจากการไม่มีงานทำขาดรายได้ ความอยากรวยต้องการทรัพย์สิน สภาพปัญหาความขัดแย้งภายในครอบครัว เพื่อนชักชวนและต้องการให้เพื่อนยอมรับ ดิถยาเสพติดไม่สามารถควบคุมตนเอง เพื่อความท้าทายสนุกและตื่นเต้น การทดลองทำตามผู้อื่นที่พบเห็นจากสื่อต่าง ๆ สภาพแวดล้อมที่พักอาศัยเป็นแหล่งอาชญากรรมและต้องการเรียกร้องความสนใจ อยากดัง ตามลำดับ

ปานดวงใจ ไกรสังข์ (2547, หน้า 39-40) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการฝึกอบรมวิชาชีพในเรือนจำจังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า ผู้ต้องขังจบการศึกษาระดับประถมศึกษา มากที่สุด รายได้ทั้งหมดของครอบครัวก่อนต้องโทษต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือนมากที่สุด

คลินาร์ด และแอบบอร์ต (Clinard & Abbott, 1973, pp. 139-140) ได้ศึกษาเรื่อง โครงสร้างทางสังคมของแหล่งชุมชนแออัดกับพฤติกรรมอาชญากรรมและเขียนไว้ในหนังสือเรื่อง “อาชญากรรมในประเทศกำลังพัฒนา” ว่าทุกประเทศต่างก็เอื้อมระอาต่อผลกระทบของการพัฒนาประเทศที่พวกเขาประสบอยู่ในขณะนี้ เนื่องจากปัญหาอาชญากรรมส่วนใหญ่เกิดจากผู้มีถิ่นที่พำนักอาศัยอยู่ในแหล่งชุมชนแออัด เช่น ในสหรัฐอเมริกาบรรดาอาชญากรรมทั้งหลายในอดีต ลัก วิ่ง ชิง ปล้น ฆ่า ช่มชู้ ทำร้ายร่างกาย รวมทั้งเหยื่อของพวกเขาต่างก็พำนักอาศัยอยู่ในแหล่งชุมชนแออัดและแม้แต่สถานที่เกิดเหตุเช่นกัน นอกจากนี้ผลการศึกษาวิจัยของบรรดาประเทศที่กำลังพัฒนาทั้งหลาย ก็มีลักษณะเช่นเดียวกันกล่าวคือ ที่กรุงมะนิลา พบอัตราการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนและอาชญากรรมมีความสัมพันธ์กับถิ่นที่พำนักอาศัยที่เป็นแหล่งชุมชนแออัดสูง โดยเฉพาะความผิด

เกี่ยวกับชีวิตร่างกาย รายงานประจำปี 1969 ของรัฐบาลมาเลเซีย ได้กล่าวถึง อัตราการเพิ่มของ อาชญากรรมและเด็กและเยาวชนกระทำผิดและปัญหาสังคมอื่น ๆ ว่าพบมากในย่านชุมชนแออัด เช่นเดียวกับที่เกิดขึ้นตามเมืองใหญ่ ๆ ของประเทศอินเดีย เปรูและเม็กซิโก แหล่งชุมชนแออัดมีความเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์อย่างมากต่อการก้าวเข้าสู่ “ความเป็นอาชญากร” ของเด็กและเยาวชนที่อพยพย้ายถิ่นเข้าไปพักอาศัยอยู่ในอาณาบริเวณดังกล่าว มิงงานวิจัยยืนยันชัดเจนว่า เพื่อนบ้านในแหล่งชุมชนแออัดเป็นตัวละครสำคัญที่ชักจูงให้เด็กและเยาวชนกระทำผิดมิใช่ครอบครัวของเด็ก นอกจากนี้แหล่งดังกล่าวยังเป็นที่ยอมรับชื่อ – นายของโจร แหล่งหล่อหลอมทัศนคติเชิงลบต่อเจ้าหน้าที่ ตำรวจและเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ของรัฐ แหล่งช่องสุ่มแก๊งอาชญากรอีกด้วย โดยสรุปแล้วประเทศที่กำลังพัฒนานั้นแหล่งชุมชนแออัดเป็นที่เกิดอาชญากรรมที่ก่อโดยคนในชนชั้นต่ำในตนเองเดียวกับที่อาชญากรรมคอเช็ตขาว เกิดขึ้นท่ามกลางชนชั้นสูง นักการเมือง เจ้าหน้าที่ของรัฐ นักธุรกิจ และนักกฎหมาย

วรุธ มั่นคง (2550) ได้ศึกษาเรื่อง ลักษณะทางสังคมและจิตวิทยาของผู้ถูกคุมความประพฤติ : กรณีศึกษาสำนักงานคุมประพฤติประจำศาลจังหวัดพระโขนง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 81.11 มีอายุระหว่าง 26-40 ปี ร้อยละ 53.00 ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ร้อยละ 41.94 มีภูมิลำเนาอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (อีสาน) ร้อยละ 33.18 สถานภาพสมรสเป็นโสด ร้อยละ 63.59 มีสถานภาพทางครอบครัวที่บิดา-มารดาอยู่ร่วมกัน ร้อยละ 61.75 มีรายได้อยู่ระหว่าง 5,001 – 10,00 บาทต่อเดือน มีระดับการศึกษา ป.1-ป.6 ร้อยละ 35.02 ลักษณะครอบครัวบิดา-มารดาอยู่ร่วมกัน ร้อยละ 69.13 โดยอาศัยอยู่กับบิดามารดา ร้อยละ 23.96 มีการอบรมเลี้ยงดูแบบไม่เข้มงวดเกินไปแต่ก็ดูแลอยู่ตลอด ร้อยละ 68.20 ประวัติการถูกจับกุมดำเนินคดี ร้อยละ 68.66 ลักษณะทางสังคมสภาพแวดล้อมในการทำงานมีความเข้มงวดของกฎระเบียบในที่ทำงานสูง ร้อยละ 27.19 สัมพันธภาพในครอบครัวไม่เป็นไปอย่างฉันท์พี่น้อง คิดเป็นร้อยละ 32.26 อยู่ในชุมชนที่มีแหล่งเสพและจำหน่ายสิ่งเสพติด ร้อยละ 6.91 คบเพื่อนที่เกี่ยวข้องกับการเที่ยวกลางคืนและเสพของมีนเมา ร้อยละ 3.69 มีภาระที่ต้องเลี้ยงดูสมาชิกในครอบครัว ร้อยละ 23.50 ลักษณะทางจิตวิทยาไม่สามารถเก็บกดอารมณ์และความรู้สึกได้ ร้อยละ 12.44 กระทำผิดทำไปเพราะความอยากรู้อยากลอง ร้อยละ 9.68 ไม่เกรงกลัวกฎหมายบ้านเมือง ร้อยละ 36.87 ไม่มีความรู้สึกผิดต่อการกระทำผิดที่ได้กระทำ ร้อยละ 45.16 การกระทำความผิดช่วยให้สุขภาพดีขึ้น ร้อยละ 8.29

วิวรรธน์ บรรจงช่วย (2551) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของครอบครัวในการแก้ไขฟื้นฟูผู้ถูกคุมความประพฤติ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงและเกี่ยวข้องเป็นภรรยาของผู้ถูกคุมความประพฤติอายุระหว่าง 16 – 30 ปี ลักษณะครอบครัวเป็นครอบครัวเดี่ยว ส่วนใหญ่จบ

การศึกษาระดับประถมศึกษาและประกอบอาชีพรับจ้างมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 2,000 – 6,000 บาท ซึ่งส่วนใหญ่มีสถานะทางการเงินพอกินพอใช้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในงานคุมประพฤติ โดยเฉพาะในประเด็นของวัตถุประสงค์การคุมประพฤติ และ ส่วนใหญ่เคยมาพบพนักงานคุมประพฤติอย่างน้อย 1 ครั้ง ซึ่งเป็นการมาพบพนักงานคุมประพฤติด้วยตนเอง ส่วนปัจจัยด้านครอบครัวในการทำหน้าที่ด้านต่าง ๆ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์ภายในครอบครัวระดับดีมาก การทำหน้าที่ตามบทบาทของตัวเองที่ได้รับในครอบครัวอยู่ในระดับดีมาก ภายในครอบครัวมีความผูกพันทางอารมณ์กันอย่างมาก แต่การสื่อสารภายในครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง และเห็นว่าภายในครอบครัวของตนมีการควบคุมพฤติกรรมอยู่ในระดับ ปานกลาง แต่กลุ่มตัวอย่างมีการแก้ปัญหาภายในครอบครัวอยู่ในระดับดีมาก โดยผลการทดสอบสมมติฐานปรากฏว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่ความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของครอบครัวในการแก้ไขฟื้นฟูผู้ถูกคุมความประพฤติในประเด็นของรายได้ ซึ่งจะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างการเข้าร่วมกิจกรรมของสำนักงานคุมประพฤติก่อผลกระทบต่อรายได้ของครอบครัว ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจในงานคุมประพฤติ และการมาพบพนักงานคุมประพฤติสามารถอธิบายได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้มีโอกาสติดต่อสอบถามกับพนักงานคุมประพฤติก่อมาจะมีความรู้ความเข้าใจในงานคุมประพฤติอย่างถูกต้อง ปัจจัยด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของครอบครัวในการแก้ไขฟื้นฟูผู้ถูกคุมความประพฤติ ในประเด็นของความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และการแก้ไขปัญหภายในครอบครัว ซึ่งย่อมแสดงให้เห็นว่า ครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ภายในครอบครัวดีจะสามารถจัดการแก้ปัญหาในครอบครัวได้เป็นอย่างดี

นุชนาฏ มุกระ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำกลางเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำกลางเชียงใหม่ นั้นมาจากปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นด้านครอบครัว สังคมและชุมชน การคบเพื่อน เศรษฐกิจ ก็ตามล้วนส่งผลให้เกิดการกระทำซ้ำในคดียาเสพติด ถ้าครอบครัวขาดความอบอุ่นขาดการอบรมเลี้ยงดูที่เอาใจใส่ก็ง่ายต่อการถูกชักจูงจากกลุ่มคนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด รวมถึงสภาพเศรษฐกิจ การคบเพื่อน ตลอดจนสภาพของสังคมและชุมชน ซึ่งเมื่อผู้ต้องขังพ้นโทษออกมาแล้วต้องประสบกับปัญหาทั้งด้านของสภาพจิตใจ ความวิตกกังวลกลัวที่สังคมจะไม่ให้การยอมรับ และต้องเจอกับปัญหาการตกงาน ถูกปฏิเสธจากสถานที่ทำงาน ทำให้ขาดรายได้ที่จะเลี้ยงดูตัวเองและครอบครัวส่งผลให้กลับไปทำผิดซ้ำนั่นเอง ปัจจัยด้านบุคลิกภาพก็มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดเช่นกัน ทั้งบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และแบบแสดงออกต่างก็มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำเช่นกัน ด้านปัจจัยส่วนบุคคลเฉพาะการศึกษา อาชีพ และรายได้

เท่านั้นที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำ ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ จำนวนบุตร ไม่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำกลางเชียงใหม่

นัตรกุล พงษ์ธรรม (2556) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน พบว่า ผู้ต้องขังที่กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน มีลักษณะครอบครัวที่แตกแยก มีฐานะทางครอบครัวระดับปานกลางถึงต่ำ มีการคบหาสมาคมกับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือพฤติกรรมผิดกฎหมาย อีกทั้งมีการยอมรับในพฤติกรรมการกระทำผิด แต่อย่างไรก็ตามก่อนได้โทษจำคุก ผู้ต้องขังก็ไม่เคยมีการกระทำผิดร้ายแรงมาก่อน นอกจากนี้ยัง พบว่า ผู้ต้องขังโดยส่วนใหญ่มีการเรียนแบบพฤติกรรมเบี่ยงเบนจากกลุ่มเพื่อนมากที่สุด และมีค่านิยมในความสำเร็จหรือให้คุณค่ากับสิ่งที่พึงปรารถนาคล้ายคลึงกัน เช่น การศึกษา วัตถุสิ่งของ เงินทอง เป็นต้น รวมถึงก่อนได้รับโทษจำคุกมีความหลงใหลในทรัพย์สินเงินทองมาก โดยเชื่อว่าเงินคือพระเจ้า และผู้ต้องขังมีโอกาในการประสบความสำเร็จในชีวิตตั้งแต่ระดับต่ำไปจนถึงสูง ในส่วนของการลงโทษทางอาญา พบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่เชื่อว่ากฎหมายมีความรุนแรง และเมื่อมีการกระทำความผิดขึ้นจะได้รับการลงโทษอย่างรวดเร็ว แต่ทั้งนี้กลับมีความคิดเห็นว่ากฎหมายยังขาดความแน่นอนในการลงโทษ กล่าวคือ มีการจับตัวผู้กระทำผิดที่ไม่ใช่ผู้ที่กระทำผิดแท้จริง หรือมีการเลือกปฏิบัติจึงทำให้กฎหมายขาดความน่าเชื่อถือ และไม่สามารถป้องกันอาชญากรรมได้อย่างแท้จริง และจากผลการวิจัยเชิงปริมาณสามารถนำไปสู่ข้อเสนอแนะในการแก้ไขและป้องกันพฤติกรรมการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน (ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ฆังทรัพย์ และปล้นทรัพย์) คือ สถาบันครอบครัวควรให้ความสำคัญในการขัดเกลาทางสังคม ทั้งการปลูกฝังความคิด ให้การเลี้ยงดูอย่างเต็มความสามารถ สถาบันการศึกษาควรให้การปลูกฝังแนวคิดที่ถูกต้องและดีงาม สถาบันทางการเมืองการปกครองควรให้โอกาสทางสังคม สร้างสภาพแวดล้อมทางสังคมให้ผู้ที่กระทำความผิดหรือประกอบอาชญากรรมมีโอกาสในการกระทำผิดน้อยที่สุด และการให้รางวัลหรือยกย่องเมื่อบุคคลมีการกระทำผิดที่ถูกต้อง ดีงาม เป็นไปตามบรรทัดฐานหรือกฎหมายของสังคม รวมถึงมี การให้โทษ เมื่อบุคคลละเมิดบรรทัดฐานหรือกฎหมายของสังคมอย่างรวดเร็วและเฉียบขาด

กัลปาลีภา ฉินวิรุพหุศิริทรัพย์ (2557) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การดื่มสุราของผู้ถูกคุมความประพฤติ คดีเมาแล้วขับ พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การดื่มสุราประกอบด้วยปัจจัยด้านความคิดเห็นว่า ประเพณีต่าง ๆ ในท้องถิ่นมีส่วนสนับสนุน ส่งเสริมการดื่มสุรา ปัจจัยทางด้านการควบคุมตนเอง และปัจจัยทางด้านความผูกพันทางสังคม ได้แก่ ความผูกพันต่อครอบครัว ความเชื่อทางสังคม และความผูกพันทางสังคม มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการดื่มสุราของผู้ถูกคุมความประพฤติ คดีเมาแล้วขับ ร้อยละ 58.6 (Multiple R = .586)

ชกุล โตอ่อน (2557) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาผัดเจ็อนไขการคุมประพฤติจำเลยในคดี ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด:ศึกษาเฉพาะกรณีศาลจังหวัดลำปาง พบว่า ประเทศไทยจะนำวิธีการคุม ประพฤติมาใช้ดังกล่าวการคุมประพฤติก็ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากปริมาณคดีที่ศาลใช้ วิธีการคุมประพฤติจำเลยไว้ในแต่ละปีมีจำนวนมาก แต่พนักงานคุมประพฤติมีไม่เพียงพอที่จะ สอดส่องดูแลตลอดจนให้คำแนะนำผู้ถูกคุมประพฤติได้อย่างทั่วถึง อีกทั้งในปัจจุบันพนักงานคุม ประพฤติยังมีภาระหน้าที่ในการฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยา เสพติด พ.ศ. 2545 อีกด้วย และจากการศึกษาการคุมประพฤติในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของ ศาลจังหวัดลำปางพบว่าหลังจากคุมประพฤติ จำเลยผัดเจ็อนไขการคุมประพฤติเป็นจำนวนมาก โดยมี ปัจจัยหลัก ๆ อยู่หลายประการ ไม่ว่าจะเป็นจำเลยติดยาเสพติดให้โทษมาเป็นเวลานานจนไม่ สามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงตนเองได้โดยใช้เจ็อนไขทั่วไป ๆ ไปในการคุมประพฤติที่ศาลจังหวัด ลำปางใช้อยู่ นอกจากนี้ยังขาดความร่วมมือ และการมีส่วนร่วมจากคนในครอบครัวและชุมชนที่ จำเลยพักอาศัยอยู่ หากไม่หาทางแก้ไข การคุมประพฤติก็จะไร้ผลไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของ กฎหมาย ยิ่งไปกว่านั้นยังทำให้ยาเสพติดแพร่กระจายมากยิ่งขึ้น

เฉลิมพล เก็อนนาดี (2557) ได้ศึกษาเรื่อง สาเหตุการกระทำความผิดซ้ำในคดียาเสพติด ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า สาเหตุการกระทำผิดซ้ำใน คดียาเสพติด โดยจำแนกออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านครอบครัวมีสาเหตุมาจาก บิดามารดาหย่าร้าง ไม่ได้อยู่ร่วมกัน บิดามารดาต่างมีคู่อรองใหม่ไม่ดูแลเอาใจใส่ลูก ฐานะทางครอบครัวยากจน มี รายได้ต่ำ การที่คนในครอบครัวถูกจับกุมดำเนินคดีอาญาหรือเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษ คนใน ครอบครัวดูแลเข้มงวดเกินไป ครอบครัวปล่อยปะละเลยเกินไป และหัวหน้าครอบครัวเสพยาเสพติดหรือดื่มสุรา 2. ด้านกลุ่มเพื่อนมีสาเหตุมาจากจับเพื่อนไม่ดี รู้เท่าไม่ถึงการณ์ อยากรู้อยากลอง โดยเชื่อว่าไม่มีอันตราย เพื่อนชอบชักชวนให้เสพยาเสพติด และเพื่อนต่างเพศมีอิทธิพลต่อการใช้ยา เสพติด 3. ด้านสภาพแวดล้อมในชุมชนที่อยู่อาศัยมีสาเหตุมาจาก ผู้กระทำความผิดซ้ำอาศัยอยู่ใน สภาพแวดล้อมที่แวดล้อมด้วยอบายมุข สิ่งเสพติด มีการทะเลาะเบาะแว้งกัน ญาติพี่น้องเสพยาเสพติด เพื่อนบ้านเสพยาเสพติด 4. ด้านคุณลักษณะเฉพาะบุคคล มีสาเหตุมาจากผู้กระทำความผิดซ้ำ ในคดียาเสพติดส่วนใหญ่จะมีลักษณะนิสัยเฉพาะตัว คือ มีการศึกษาน้อย อายุน้อย รักสนุก อยากรู้ อยากรอง ชอบเที่ยวเตร่ ฟุ้งเฟ้อไม่พดเพียง ตามแฟชั่น ตามเพื่อน ชอบความสวย เกียจคร้าน ไม่รัก การทำงาน ไม่ชอบงานหนัก

วรชัย สนองคุณ (2557) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ถูกคุม ความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา: สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 80.0 มีช่วงอายุอยู่ระหว่าง 21 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.4

ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท/โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 44.2 มีระดับศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (1-3) คิดเป็นร้อยละ 39.9 มีรายได้สูงกว่า 10,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 45.3 มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 53.4 กระทบเกี่ยวกับพระราชบัญญัติจราจรทางบก คิดเป็นร้อยละ 50.4 บิดามารดาอยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 49.1 พักอาศัยอยู่กับภรรยา/สามี คิดเป็นร้อยละ 29.0 และได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบไม่เข้มงวดเกินไป แต่ดูแลตลอดเวลา คิดเป็นร้อยละ 67.3 ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญามากที่สุด คือ ปัจจัยสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย ในชุมชนมากที่สุด รองลงมา คือ ปัจจัยการคบหาสมาคมกับเพื่อน ปัจจัยสภาพทางครอบครัว และปัจจัยทัศนคติต่อการกระทำผิด ตามลำดับ

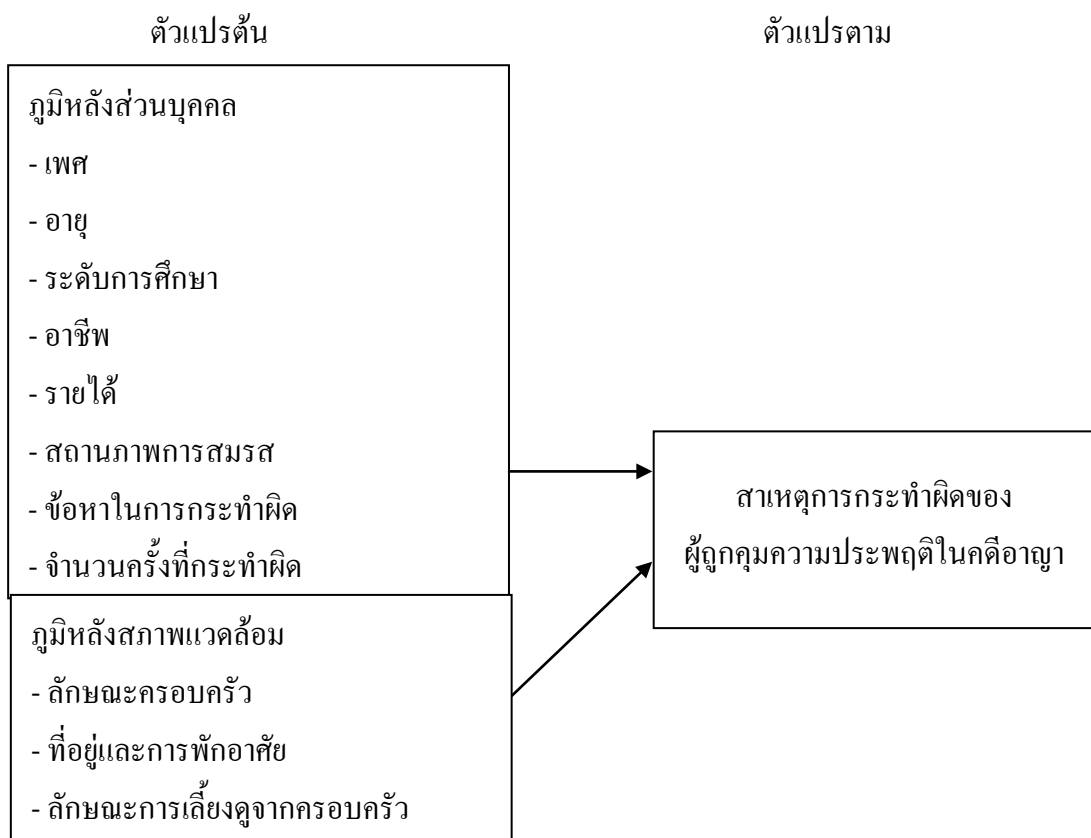
ภานุ อินทร์งาม (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ทัศนคติต่อขั้นตอนการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ของผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด กรมคุมประพฤติในเขตจังหวัดชลบุรี สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี พบว่า โดยรวมและตามขั้นตอน อยู่ในระดับมาก ขั้นตอนที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ขั้นตอนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด รองลงมา คือ ขั้นตอนการตรวจพิสูจน์การเสพยาหรือการติดยาเสพติด ขั้นตอนที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ขั้นตอนการสอบสวน การเปรียบเทียบ โดยรวมและตามขั้นตอน จำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ และรายได้ ไม่แตกต่างกัน จำแนกตามคำวินิจฉัย โดยรวมไม่แตกต่างกัน ขั้นตอนการตรวจพิสูจน์การเสพยาหรือการติดยาเสพติด แตกต่างกัน จำแนกตามการบำบัดยาเสพติด โดยรวมไม่แตกต่างกัน ขั้นตอนการสอบสวน แตกต่างกัน จำแนกตามการศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน ขั้นตอนการชะลอการฟ้องศาลดำเนินคดี แตกต่างกัน จำแนกตามการสมรส โดยรวมไม่แตกต่างกัน ขั้นตอนการสอบสวน การชะลอการฟ้องศาลดำเนินคดี และการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด แตกต่างกัน จำแนกตามฐานความผิด โดยรวมไม่แตกต่างกัน ขั้นตอนชะลอการฟ้องศาลดำเนินคดี แตกต่างกัน จำแนกตามระยะเวลาที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยรวมไม่แตกต่างกัน ขั้นตอนการตรวจพิสูจน์การเสพยาหรือการติดยาเสพติด แตกต่างกัน จำแนกตามประวัติการกระทำผิด โดยรวมไม่แตกต่างกัน ขั้นตอนการสอบสวน และการตรวจพิสูจน์การเสพยาหรือการติดยาเสพติด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โสฬส สุวรรณโณม (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี พบว่า สภาพเศรษฐกิจ/สภาพแวดล้อมในชุมชน/ความเป็นอยู่ อยู่ในระดับดี ปัจจัยกระบวนการทางสังคมของผู้ต้องขังคดียาเสพติดในเรือนจำพิเศษพัทยา ภาพรวม ความสัมพันธ์/ประสบการณ์ อยู่ในระดับน้อย ปัจจัยกระบวนการขัดเกลาทางสังคมของผู้ต้องขัง คดียาเสพติดในเรือนจำพิเศษพัทยา โดยรวม และทุกด้านได้รับการขัดเกลาทางสังคม อยู่ในระดับมาก ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย

โครงสร้างทางสังคม ปัจจัยกระบวนการทางสังคม และปัจจัยกระบวนการขัดเกลาทางสังคม พบว่า ปัจจัยกระบวนการทางสังคมมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาของการกระทำผิดซ้ำ โดยมีความสัมพันธ์ทางบวก ในระดับต่ำ ($r = 0.18$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และปัจจัยโครงสร้างทางสังคม มีความสัมพันธ์กับสาเหตุของการกระทำผิดซ้ำ โดยมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง ($r = 0.78$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.05 นอกจากนี้ปัจจัยโครงสร้างทางสังคม ปัจจัยกระบวนการทางสังคม และปัจจัยกระบวนการขัดเกลาทางสังคมไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งของการกระทำผิดซ้ำ ระยะเวลาของการกระทำผิดซ้ำ และสาเหตุของการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติดใน เรือนจำพิเศษพัทยา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ได้ดำเนินการศึกษาถึงสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติใน คดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี แผนภูมิแสดงกรอบแนวคิดในการศึกษา ค้นคว้า ดังภาพที่ 2-4

ภาพที่ 2-4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษาเรื่อง สาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้นำแนวความคิด เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมา กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยและวิธีการศึกษา ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. การรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากร (Population) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้กระทำความผิดที่ศาลมีคำสั่งให้ พนักงานคุมประพฤติควบคุมและสอดส่อง ในระหว่างเดือนมกราคม พ.ศ. 2559 – เดือนธันวาคม พ.ศ. 2559 จำนวนทั้งสิ้น 5,079 ราย (สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี, 2559)

ตารางที่ 3-1 การกระทำความผิดในระหว่างเดือนมกราคม พ.ศ. 2559 – เดือนธันวาคม พ.ศ. 2559

เดือน	ผู้ถูกคุมความประพฤติ (ราย)
มกราคม	463
กุมภาพันธ์	324
มีนาคม	420
เมษายน	534
พฤษภาคม	444
มิถุนายน	386
กรกฎาคม	435
สิงหาคม	394
กันยายน	371
ตุลาคม	359
พฤศจิกายน	425
ธันวาคม	524
รวม	5,079

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้กระทำความผิดที่ศาลมีคำสั่งให้พนักงานคุมประพฤติควบคุมและสอดส่อง ซึ่งอยู่ในระหว่างการคุมประพฤติ ทำการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยนำไปกำหนดหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของยามาเน่ (Yamane, 1967) ดังนี้

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดประชากร

e = ค่าความคลาดเคลื่อน กำหนดเป็น .05

$$\begin{aligned} \text{แทนค่ากลุ่มตัวอย่าง } n &= \frac{5,079}{1 + (5,079)(0.0025)} \\ &= 371 \text{ ราย} \end{aligned}$$

กล่าวโดยสรุปแล้วในการวิจัยนี้จะเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามจำนวน 371 ราย เพื่อเป็นฐานวิเคราะห์ภาพรวมของผู้ถูกคุมความประพฤติที่ศาลมีคำสั่งให้พนักงานคุมประพฤติควบคุมและสอดส่อง ในปี 2559 จำนวน 5,079 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ สถานภาพการสมรส ข้อหาในการกระทำผิด จำนวนครั้งที่กระทำผิด ลักษณะครอบครัว บุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วย ตลอดจนลักษณะการเลี้ยงดูจากครอบครัว

ตอนที่ 2 สาเหตุการกระทำผิด ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. สภาพของครอบครัว
2. สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน
3. การคบหาสมาคมกับเพื่อน
4. ทักษะต่อการกระทำผิด

ทั้งนี้ ได้ใช้มาตราวัดแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ซึ่งกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	กำหนดให้เท่ากับ	5	คะแนน
มาก	กำหนดให้เท่ากับ	4	คะแนน

ปานกลาง กำหนดให้เท่ากับ 3 คะแนน

น้อย กำหนดให้เท่ากับ 2 คะแนน

น้อยที่สุด กำหนดให้เท่ากับ 1 คะแนน

จากนั้นจึงทำการรวบรวมคะแนนและหาค่าเฉลี่ย (Mean) ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งแบ่งระดับชั้นออกเป็น 5 ระดับ ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณาระดับชั้น ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

จากเกณฑ์ดังกล่าวสามารถ แปลความหมายของระดับคะแนน ได้ดังนี้

มากที่สุด 4.21-5.00

มาก 3.41-4.20

ปานกลาง 2.61-3.40

น้อย 1.81-2.60

น้อยที่สุด 1.00-1.80

ส่วนเกณฑ์ในการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ยดังนี้

มากที่สุด 4.5-5.0

มาก 3.5-4.49

ปานกลาง 2.5-3.49

น้อย 1.5-2.49

น้อยที่สุด 0-1.49

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบโครงสร้างของแบบสอบถาม
2. นำข้อมูลมาวิเคราะห์เนื้อหา กำหนดกรอบแนวคิดเรื่องสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี
3. กำหนดรูปแบบของแบบสอบถาม
4. สร้างแบบสอบถามฉบับร่างให้ครอบคลุมเนื้อหา คือ
  - 4.1 ข้อมูลส่วนบุคคล
  - 4.2 สาเหตุการกระทำผิด

5. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาเสนอประธานและกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน คือ

5.1 รองศาสตราจารย์ ว่าที่ เรือตรี ดร.เอกวิทย์ มณีธร

5.2 พันตำรวจเอกหญิง ดร.ศุภลักษณ์ เหลี่ยมวรางกูร

5.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัมฤทธิ์ ยศสมศักดิ์

6. ทำการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้ว นำแบบสอบถามที่มี การปรับปรุงแก้ไขสมบูรณ์แล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยเก็บข้อมูลที่สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1990, pp. 202-204) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.869 โดยแบบสอบถามที่มีความน่าเชื่อถือควรมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.7 ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ถือว่าแบบสอบถามนี้มีความ เชื่อถือ

7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง ตามคำแนะนำของกรรมการควบคุมภาคสารนิพนธ์ให้เป็นฉบับสมบูรณ์ และนำแบบสอบถาม 371 ชุด ไปจัดพิมพ์ เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังจากที่ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวความคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาตามกรอบแนวความคิดในการวิจัย โดยผู้วิจัยได้ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการศึกษาวิจัยครั้งนี้อย่างเป็นทางการเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. นำหนังสือขออนุญาตจากฝ่ายบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยบูรพาถึงกรมคุมประพฤติ เพื่อขอ ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และสนับสนุนการวิจัย

2. นำแบบสอบถามเสนอคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยพิจารณา

3. ผู้วิจัยทำการแจกแบบสอบถามออกไปยังกลุ่มตัวอย่างจำนวน 371 ชุด โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามด้วยตนเองส่วนหนึ่ง และขอความอนุเคราะห์จากเพื่อนร่วมงานในหน่วยงาน และได้แบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 371 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

4. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบในแบบสอบถาม

5. นำข้อมูลไปวิเคราะห์ทางสถิติและแปรข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลมาประมวลผลและวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปใช้วิธีการทางสถิติที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. คุณลักษณะส่วนบุคคล นำมาวิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage)
2. สาเหตุของการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
3. เปรียบเทียบสาเหตุของการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตาม โดยใช้ค่าสถิติ การทดสอบค่า (t-Test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และเมื่อพบนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง สาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี เป็นผลจากการวิเคราะห์จากแบบสอบถามจำนวน 371 ราย ผลการวิจัยสามารถนำเสนอออกเป็นส่วนตัวต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอข้อมูลออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการศึกษานโยบายการกระทำผิด

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ย

SD แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

T แทน ค่าสถิติในการแจกแจงแบบที

F แทน ค่าสถิติที่ได้จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนจำแนกแบบทางเดียว

df แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of freedom)

SS แทน ผลรวมคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแต่ละตัวยกกำลังสอง

MS แทน ค่าความแปรปรวน

P แทน ค่าความน่าจะเป็นของความคลาดเคลื่อน

* แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4-1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (n=371)	ร้อยละ
ชาย	332	89.5
หญิง	39	10.5
รวม	371	100.0

จากตารางที่ 4-1 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญาส่วนใหญ่เกินครึ่งเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 89.5 และเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 10.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 21 ปี	82	22.1
21-30 ปี	149	40.2
31-40 ปี	96	25.9
41-50 ปี	38	10.2
สูงกว่า 50 ปี	6	1.6
รวม	371	100.0

จากตารางที่ 4-2 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญาส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.2 รองลงมา มีอายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.9 อายุต่ำกว่า 21 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.1 อายุระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.2 และอายุ 50 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 1.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้รับการศึกษา	16	4.3
ประถมศึกษา	64	17.3
มัธยมศึกษาตอนต้น	114	30.7
มัธยมศึกษาตอนปลาย	79	21.3
ปวช., ปวส.	64	17.3
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	34	9.2
รวม	371	100.0

จากตารางที่ 4-3 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญาส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 30.7 รองลงมา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 21.3 ระดับประถมศึกษา และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช., ปวส.) คิดเป็นร้อยละ 17.3 ระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า คิดเป็นร้อยละ 9.2 และไม่ได้รับการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 4.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	50	13.5
พนักงานบริษัท/โรงงาน	140	37.7
ค้าขาย	49	13.2
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	10	2.7
ทำนา/ทำไร่/ทำสวน	12	3.2
รับจ้างทั่วไป	108	29.1
อื่น ๆ	2	0.5
รวม	371	100.0

จากตารางที่ 4-4 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทหรือโรงงาน คิดเป็นร้อยละ 37.7 รองลงมาประกอบอาชีพเป็นรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 29.1 ไม่ได้ประกอบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 13.5 ประกอบอาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 13.2

ประกอบอาชีพทำไร่หรือทำนาหรือทำสวน คิดเป็นร้อยละ 3.2 ประกอบอาชีพรับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 2.7 และประกอบอาชีพอื่น ๆ ได้แก่ ธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 0.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	67	18.1
5,001 – 10,000 บาท	82	22.1
10,001 - 15,000 บาท	121	32.6
สูงกว่า 15,001 บาท	101	27.2
รวม	371	100.0

จากตารางที่ 4-5 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญาส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 10,001 - 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 32.6 รองลงมามีรายได้สูงกว่า 15,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.2 มีรายได้ระหว่าง 5,001 - 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 22.1 และมีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 18.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพการสมรส

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	214	57.7
อยู่กินฉันสามีภรรยา/ สมรส	109	29.4
หม้าย/ หย่าร้าง	19	5.1
แยกกันอยู่	29	7.8
รวม	371	100.0

จากตารางที่ 4-6 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญาส่วนใหญ่เกินครึ่งเป็นโสดคิดเป็นร้อยละ 57.7 รองลงมา อยู่กินฉันสามีภรรยาหรือสมรส คิดเป็นร้อยละ 29.4 แยกกันอยู่ คิดเป็นร้อยละ 7.8 และหม้ายหรือหย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 5.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อหาในการกระทำผิด

ข้อหาในการกระทำผิด	จำนวน	ร้อยละ
คดีเกี่ยวกับร่างกาย	42	11.3
คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน	36	9.7
คดีเกี่ยวกับยาเสพติด	138	37.2
คดีเกี่ยวกับพ.ร.บ.จราจรทางบก	153	41.2
คดีอื่น ๆ	2	.5
รวม	371	100.0

จากตารางที่ 4-7 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญาส่วนใหญ่กระทำผิดคดี เกี่ยวกับพระราชบัญญัติจราจรทางบก คิดเป็นร้อยละ 41.2 รองลงมา คดีเกี่ยวกับยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 37.2 คดีเกี่ยวกับร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 11.3 คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 9.7 และคดีอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ .5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนครั้งที่กระทำผิด

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
กระทำผิดครั้งแรก	274	73.9
กระทำผิด 2 ถึง 3 ครั้ง	65	17.5
กระทำผิด 4 ถึง 5 ครั้ง	17	4.6
กระทำผิดมากกว่า 5 ครั้ง	15	4.0
รวม	371	100.0

จากตารางที่ 4-8 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญาส่วนใหญ่กระทำความผิดครั้งแรก คิดเป็น ร้อยละ 73.9 รองลงมา กระทำผิด 2 ถึง 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.5 มี กระทำผิด 4 ถึง 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.6 และกระทำผิดมากกว่า 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะครอบครัว

ลักษณะครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
บิดามารดาอยู่ร่วมกัน	153	41.2
บิดามารดาเล็กร้าง/ หย่าร้าง	73	19.7
บิดามารดาแยกกันอยู่	45	12.1
บิดาหรือมารดาเสียชีวิต	100	27.0
รวม	371	100.0

จากตารางที่ 4-9 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญาส่วนใหญ่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 41.2 รองลงมาบิดาหรือมารดาเสียชีวิต คิดเป็นร้อยละ 27.0 บิดามารดาเล็กร้างหรือหย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 19.7 และบิดามารดาแยกกันอยู่ คิดเป็นร้อยละ 12.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยกัน

บุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยกัน	จำนวน	ร้อยละ
บิดามารดา	89	24.0
บิดาหรือมารดา	32	8.6
บิดาเลี้ยงกับมารดา	14	3.8
มารดาเลี้ยงกับบิดา	13	3.5
ปู่/ย่า/ตา/ยาย	22	5.9
ลุง/ป้า/น้า/อา	19	5.1
พี่หรือน้อง	54	14.6
ภรรยา/สามี	82	22.1
อื่น ๆ	46	12.4
รวม	371	100.0

จากตารางที่ 4-10 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญาส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา คิดเป็นร้อยละ 24.0 รองลงมาพักอาศัยอยู่กับภรรยาหรือสามี คิดเป็นร้อยละ 22.1 พักอาศัยอยู่กับพี่หรือน้อง คิดเป็นร้อยละ 14.6 พักอาศัยอื่น ๆ เช่น อยู่ตามลำพังหรือเพื่อนหรือนายจ้าง คิดเป็น

ร้อยละ 12.4 พักอาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดา คิดเป็นร้อยละ 8.6 พักอาศัยอยู่กับปู่ย่า ตายาย คิดเป็นร้อยละ 5.9 พักอาศัยอยู่กับลุง ป้า น้า อา คิดเป็นร้อยละ 5.1 พักอาศัยอยู่กับบิดาเลี้ยงกับมารดา คิดเป็นร้อยละ 3.8 และพักอาศัยอยู่กับมารดาเลี้ยงกับบิดา คิดเป็นร้อยละ 3.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะการเลี้ยงดูจากครอบครัว

ลักษณะการเลี้ยงดู	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีผู้ใดดูแล	28	7.5
เข้มงวดกวดขัน	47	12.7
ปล่อยให้เป็นอิสระ	82	22.1
ไม่เข้มงวดเกินไป แต่ก็ดูแลตลอด	214	57.7
รวม	371	100.0

จากตารางที่ 4-11 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญาส่วนใหญ่เกินครึ่งได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบไม่เข้มงวดเกินไป แต่ก็ดูแลตลอด คิดเป็นร้อยละ 57.7 รองลงมาได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยให้เป็นอิสระ คิดเป็นร้อยละ 22.1 ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน คิดเป็นร้อยละ 12.7 และแบบไม่มีผู้ใดดูแลคิดเป็นร้อยละ 7.5 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาสาเหตุการกระทำผิด

ตารางที่ 4-12 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี

ประเด็น	$\bar{x}$	SD	แปลความหมาย
สภาพของครอบครัว	2.38	.705	น้อย
สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน	2.55	.897	ปานกลาง
การคบหาสมาคมกับเพื่อน	2.46	.777	น้อย
ทัศนคติต่อการกระทำผิด	2.42	.716	น้อย
รวม	2.45	.598	น้อย

จากตารางที่ 4-12 ผลการสำรวจสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี พบว่า เป็นสาเหตุอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}= 2.45$)

เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ประเด็นสภาพแวดล้อมที่อยู่ในชุมชน ($\bar{X}= 2.55$) มากที่สุด รองลงมา คือ ประเด็นการคบหาสมาคมกับเพื่อน ($\bar{X}= 2.46$) ประเด็นทัศนคติต่อการกระทำผิด ($\bar{X}= 2.42$) และประเด็นสภาพของครอบครัว ($\bar{X}= 2.38$)

ตารางที่ 4-13 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี สภาพของครอบครัว

สภาพของครอบครัว	ระดับสาเหตุ					$\bar{X}$	SD	แปล ความ หมาย ระดับ	อัน ดับที่
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
1. ครอบครัวของท่านไม่รักใคร่ปรองดองกัน และทะเลาะกันอยู่เสมอ	23 (6.2)	45 (12.1)	42 (11.3)	113 (30.5)	148 (39.9)	2.14	1.24	น้อย	5
2. ท่านมักจะมีอารมณ์หงุดหงิดฉุนเฉียวกับสมาชิกในครอบครัวเป็นประจำ หลังจากมีอาการเหน็ดเหนื่อยจากการทำงาน	18 (4.9)	64 (17.3)	51 (13.7)	114 (30.7)	124 (33.4)	2.29	1.23	น้อย	4
3. ครอบครัวของท่านมีสมาชิกในครอบครัวบางคนที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษ	6 (1.6)	24 (6.5)	44 (11.9)	76 (20.5)	221 (59.6)	1.70	1.02	น้อย ที่สุด	7
4. ครอบครัวของท่านมีสมาชิกในครอบครัวบางคนเคยถูกจับกุมดำเนินคดีอาญามาก่อน	11 (3.0)	30 (8.1)	42 (11.3)	71 (19.1)	217 (58.5)	1.78	1.11	น้อย ที่สุด	6
5. ครอบครัวของท่านมีปัญหาทางการเงินที่ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต	19 (5.1)	83 (22.4)	84 (22.6)	90 (24.3)	95 (25.6)	2.57	1.23	ปาน กลาง	2
6. ท่านมีพฤติกรรมใช้จ่ายฟุ่มเฟือยเกินกว่ารายได้ของตนเองที่มีอยู่	13 (3.5)	69 (18.6)	91 (24.5)	107 (28.8)	91 (24.5)	2.48	1.15	น้อย	3
7. ท่านต้องทำงานหาเงินเพื่อเลี้ยงดูสมาชิกในครอบครัว	106 (28.6)	153 (41.2)	43 (11.6)	25 (6.7)	44 (11.9)	3.68	1.28	มาก	1
รวม	-	-	-	-	-	2.38	.71	น้อย	-

จากตารางที่ 4-13 ผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่างสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี สภาพของครอบครัว พบว่าอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.38$)

เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ข้อที่ 7.ท่านต้องทำงานหาเงินเพื่อเลี้ยงดูสมาชิกในครอบครัว ($\bar{X} = 3.68$) มากที่สุด รองลงมา คือ ข้อที่ 5.ครอบครัวของท่านมีปัญหาทางการเงินที่ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต ($\bar{X} = 2.57$) ข้อที่ 6.ท่านมีพฤติกรรมใช้จ่ายฟุ่มเฟือยเกินกว่ารายได้ของตนเองที่มีอยู่ ($\bar{X} = 2.48$) ข้อที่ 2.ท่านมักจะมีอารมณ์หงุดหงิดฉุนเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวเป็นประจำหลังจากมีอาการเหน็ดเหนื่อยจากการทำงาน ($\bar{X} = 2.29$) 1.ครอบครัวของท่านไม่รักใคร่ปรองดองกัน และทะเลาะกันอยู่เสมอ ($\bar{X} = 2.14$) ข้อที่ 4.ครอบครัวของท่านมีสมาชิกในครอบครัวบางคนเคยถูกจับกุมดำเนินคดีอาญามาก่อน ($\bar{X} = 1.78$) และข้อที่ 3.ครอบครัวของท่านมีสมาชิกในครอบครัวบางคนที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษ ($\bar{X} = 1.70$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-14 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน

สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน	ระดับสาเหตุ					$\bar{X}$	SD	แปลความหมายระดับ	อันดับที่
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
8. สภาพชุมชนที่ท่านพักอาศัยไม่มีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน	32 (8.6)	97 (26.1)	89 (24.0)	91 (24.5)	62 (16.7)	2.85	1.23	ปานกลาง	1
9. สภาพชุมชนที่ท่านพักอาศัยมักจะมีพฤติกรรมทะเลาะวิวาท หรือใช้ความรุนแรงให้เห็นบ่อยครั้ง	15 (4.0)	58 (15.6)	92 (24.8)	116 (31.3)	90 (24.3)	2.44	1.14	น้อย	5
10. สภาพชุมชนของท่านเป็นชุมชนที่มีพักอาศัยกันอย่างหนาแน่นและแออัด	32 (8.6)	88 (23.7)	65 (17.5)	118 (31.8)	68 (18.3)	2.73	1.25	ปานกลาง	2
11. สภาพชุมชนที่ท่านพักอาศัยนั้นเป็นแหล่งที่มียาเสพติดให้โทษแพร่ระบาด	17 (4.6)	50 (13.5)	115 (31.0)	85 (22.9)	104 (28.0)	2.44	1.16	น้อย	6
12. สภาพชุมชนที่ท่านพักอาศัยเป็นแหล่งการพนันต่าง ๆ เช่น ไฮโลว์ ไพ่ หวยได้ดิน เป็นต้น	8 (2.2)	50 (13.5)	111 (29.9)	88 (23.7)	114 (30.7)	2.33	1.11	น้อย	7

ตารางที่ 4-14 (ต่อ)

สภาพของครอบครัว	ระดับสาเหตุ					$\bar{X}$	SD	แปล ความ หมาย ระดับ	อัน ดับที่
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย ที่สุด	น้อย ที่สุด				
13. สภาพชุมชนที่ท่านพักอาศัยของท่านมีสถานเริงรมย์และมีการมั่วสุมของคนทั่วไป เช่น ร้านอาหาร โต๊ะสนุกเกอร์ เป็นต้น	18 (4.9)	84 (22.6)	73 (19.7)	93 (25.1)	103 (27.8)	2.52	1.25	ปาน กลาง	4
14. สภาพแวดล้อมใกล้ ๆ ที่พักอาศัยของท่านเป็นแหล่งเสื่อมโทรม	29 (7.8)	82 (22.1)	57 (15.4)	106 (28.6)	97 (26.1)	2.57	1.30	ปาน กลาง	3
รวม	-	-	-	-	-	2.55	.90	ปาน กลาง	-

จากตารางที่ 4-14 ผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่างสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชนพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.55$)

เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ข้อที่ 8.สภาพชุมชนที่ท่านพักอาศัยไม่มีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ($\bar{X} = 2.85$) มากที่สุด รองลงมา คือ ข้อที่ 10.สภาพชุมชนของท่านเป็นชุมชนที่มีพักอาศัยกันอย่างหนาแน่นและแออัด ($\bar{X} = 2.73$) ข้อที่ 14.สภาพแวดล้อมใกล้ ๆ ที่พักอาศัยของท่านเป็นแหล่งเสื่อมโทรม ($\bar{X} = 2.57$) ข้อที่ 13.สภาพชุมชนที่ท่านพักอาศัยของท่านมีสถานเริงรมย์และมีการมั่วสุมของคนทั่วไป เช่น ร้านอาหาร โต๊ะสนุกเกอร์ เป็นต้น ($\bar{X} = 2.52$) ข้อที่ 9.สภาพชุมชนที่ท่านพักอาศัยมักจะมีพฤติกรรมทะเลาะวิวาท หรือใช้ความรุนแรงให้เห็นบ่อยครั้ง และ 11.สภาพชุมชนที่ท่านพักอาศัยนั้นเป็นแหล่งที่มียาเสพติดให้โทษแพร่ระบาด ($\bar{X} = 2.44$) และข้อที่ 9. 12.สภาพชุมชนที่ท่านพักอาศัยเป็นแหล่งการพนันต่าง ๆ เช่น ไฮโลว์ ไพ่ หวยใต้ดิน เป็นต้น ($\bar{X} = 2.33$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-15 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี การคบหาสมาคมกับเพื่อน

การคบหาสมาคมกับเพื่อน	ระดับสาเหตุ					$\bar{X}$	SD	แปล ความ หมาย ระดับ	อัน ดับที่
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
15.เมื่อท่านประสบปัญหา ท่านจะขอคำปรึกษาจากเพื่อน	43 (11.6)	144 (38.8)	83 (22.4)	73 (19.7)	28 (7.5)	3.27	1.1 3	ปาน กลาง	1
16.เพื่อนของท่านมักจะชักชวนท่านไปดื่มสุราหรือเที่ยวตามผับหรือร้านอาหารในเวลากลางคืน	25 (6.7)	86 (23.2)	82 (22.1)	114 (30.7)	64 (17.3)	2.71	1.1 9	ปาน กลาง	2
17.เพื่อนของท่านมีนิสัยและพฤติกรรมชอบการทะเลาะวิวาทอยู่เสมอ	7 (1.9)	37 (10.0)	85 (22.9)	113 (30.5)	129 (34.8)	2.14	1.0 6	น้อย	5
18.เพื่อนของท่านมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษ	14 (3.8)	44 (11.9)	98 (26.4)	82 (22.1)	133 (35.8)	2.26	1.1 7	น้อย	4
19.เพื่อนที่ท่านคบหาอยู่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับการพนัน	5 (1.3)	42 (11.3)	95 (25.6)	88 (23.7)	141 (38.0)	2.14	1.0 9	น้อย	6
20.เพื่อนของท่านมักจะชวนทำสิ่งที่ไม่ดีกฎหมาย	6 (1.6)	40 (10.8)	70 (18.9)	105 (28.3)	150 (40.4)	2.05	1.0 8	น้อย	7
21.ท่านมักใช้เวลาว่างอยู่กับเพื่อนมากกว่าอยู่กับครอบครัว	21 (5.7)	97 (26.1)	63 (17.0)	110 (29.6)	80 (21.6)	2.65	1.2 4	ปาน กลาง	3
รวม	-	-	-	-	-	2.46	.78	น้อย	-

จากตารางที่ 4-15 ผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่างสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี การคบหาสมาคมกับเพื่อน พบว่า อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.46$)

เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ข้อที่ 15.เมื่อท่านประสบปัญหา ท่านจะขอคำปรึกษาจากเพื่อน ($\bar{X} = 3.27$) มากที่สุด รองลงมา คือ ข้อที่ 16.เพื่อนของท่านมักจะชักชวนท่านไปดื่มสุราหรือเที่ยวตามผับหรือร้านอาหารในเวลากลางคืน ($\bar{X} = 2.71$) ข้อที่ 21.ท่านมักใช้เวลาว่างอยู่กับเพื่อนมากกว่าอยู่กับครอบครัว ($\bar{X} = 2.65$) ข้อที่ 18.เพื่อนของท่านมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษ ($\bar{X} = 2.26$) ข้อที่ 17.เพื่อนของท่านมีนิสัยและพฤติกรรมชอบการทะเลาะวิวาทอยู่เสมอ และ

19.เพื่อนที่ท่านคบหาอยู่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับอาการพนัน ($\bar{x} = 2.14$) และข้อที่ 20.เพื่อนของท่านมักชวนทำสิ่งที่ผิดกฎหมาย ($\bar{x} = 2.05$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-16 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี
ทัศนคติต่อการกระทำผิด

ทัศนคติต่อการกระทำผิด	ระดับสาเหตุ					$\bar{X}$	SD	แปล ความ หมาย ระดับ	อัน ดับที่
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
22.ท่านไม่มีความรู้สึกผิดต่อการกระทำผิดของท่านครั้งนี้	24 (6.5)	30 (8.1)	36 (9.7)	89 (24.0)	192 (51.8)	1.94	1.23	น้อย	6
23.ท่านไม่รู้สึกเกรงกลัวต่อกฎหมายลงโทษในการกระทำผิด	20 (5.4)	42 (11.3)	29 (7.8)	79 (21.3)	201 (54.2)	1.92	1.25	น้อย	7
24.การกระทำผิดในครั้งนี้นี้เกิดจากความ รู้เท่าไม่ถึงการณ์โดย ไม่คำนึงถึงผลเสีย ที่จะเกิดขึ้น/ ประมาท	105 (28.3)	124 (33.4)	50 (13.5)	44 (11.9)	48 (12.9)	3.52	1.35	มาก	1
25.ท่านการกระทำผิดเพื่อต้องการ เลียนแบบเพื่อน/ บุคคลที่ชื่นชอบ	24 (6.5)	58 (15.6)	71 (19.1)	93 (25.1)	125 (33.7)	2.36	1.27	น้อย	4
26.ท่านกระทำความผิดเพราะคล้อย ตามเพื่อน หรือเพื่อต้องการให้เป็นที่ยอมรับ ในกลุ่มเพื่อน	33 (8.9)	67 (18.1)	61 (16.4)	95 (25.6)	115 (31.0)	2.48	1.33	น้อย	3
27.ท่านคิดว่ากฎหมายในปัจจุบันไม่มี ความยุติธรรมกับคนยากจนในสังคม	38 (10.2)	52 (14.0)	91 (24.5)	75 (20.2)	115 (31.0)	2.52	1.33	ปาน กลาง	2
28.ท่านรู้สึกอึดอัดในการปฏิบัติตาม กฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ในสังคม	13 (3.5)	38 (10.2)	91 (24.5)	96 (25.9)	133 (35.8)	2.20	1.14	น้อย	5
รวม	-	-	-	-	-	2.42	.72	น้อย	-

จากตารางที่ 4-16 ผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่างสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี ทัศนคติต่อการกระทำผิดพบว่า อยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.42$)

เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ข้อที่ 24.การกระทำผิดในครั้งนี้นี้เกิดจากความรู้เท่า

ไม่ถึงการณ์โดยไม่คำนึงถึงผลเสียที่จะเกิดขึ้น / ประมาท ($\bar{x} = 3.52$) มากที่สุด รองลงมา คือ ข้อที่ 27. ท่านคิดว่ากฎหมายในปัจจุบันไม่มีความยุติธรรมกับคนยากจนในสังคม ($\bar{x} = 2.52$) ข้อที่ 26. ท่านกระทำความผิดเพราะคล้อยตามเพื่อน หรือเพื่อต้องการให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน ($\bar{x} = 2.48$) ข้อที่ 25. ท่านการกระทำความผิดเพื่อต้องการเลียนแบบเพื่อน / บุคคลที่ชื่นชอบ ($\bar{x} = 2.36$) ข้อที่ 24. 28. ท่านรู้สึกอึดอัดในการปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ในสังคม ($\bar{x} = 2.20$) ข้อที่ 22. ท่านไม่มีความรู้สึกผิดต่อการกระทำผิดของท่านครั้งนี้ ($\bar{x} = 1.94$) และข้อที่ 23. ท่านไม่รู้สึกเกรงกลัวต่อกฎหมายลงโทษในการกระทำผิด ($\bar{x} = 1.92$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 4-17 การเปรียบเทียบระหว่างเพศกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี

เพศ	<i>n</i>	<i>Mean</i>	<i>df</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
ชาย	332	2.45	369	-0.49	0.63
หญิง	39	2.51	43.93		

จากตารางที่ 4-17 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีเพศต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามภาพรวมไม่แตกต่างกันและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 4-18 การเปรียบเทียบระหว่างเพศกับความคิดเห็นของสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว

เพศ	<i>n</i>	<i>Mean</i>	<i>df</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
ชาย	332	2.36	369	-1.20	0.23
หญิง	39	2.51	45.79		

จากตารางที่ 4-18 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีเพศต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัวไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-19 การเปรียบเทียบระหว่างเพศกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน

เพศ	<i>n</i>	<i>Mean</i>	<i>df</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
ชาย	332	2.53	369	-1.37	0.18
หญิง	39	2.76	44.77		

จากตารางที่ 4-19 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีเพศต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชนไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-20 การเปรียบเทียบระหว่างเพศกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน

เพศ	<i>n</i>	<i>Mean</i>	<i>df</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
ชาย	332	2.46	369	0.06	0.95
หญิง	39	2.45	43.33		

จากตารางที่ 4-20 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีเพศต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อนไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-21 การเปรียบเทียบระหว่างเพศกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิด

เพศ	<i>n</i>	<i>Mean</i>	<i>df</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
ชาย	332	2.43	369	1.08	0.28
หญิง	39	2.30	45.31		

จากตารางที่ 4-21 ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีเพศต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิดไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-22 การเปรียบเทียบระหว่างอายุกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามภาพรวม

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	4	2.00	0.50	1.41	0.23
ภายในกลุ่ม	366	130.12	0.36		
รวม	370	132.12			

จากตารางที่ 4-22 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีอายุต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามภาพรวมไม่แตกต่างกันและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 4-23 การเปรียบเทียบระหว่างอายุกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	4	2.13	0.53	1.07	0.37
ภายในกลุ่ม	366	181.97	0.50		
รวม	370	184.10			

จากตารางที่ 4-23 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติ มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัวไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-24 การเปรียบเทียบระหว่างอายุกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	4	9.65	2.41	3.07	0.02*
ภายในกลุ่ม	366	287.75	0.79		
รวม	370	297.40			

จากตารางที่ 4-24 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติ มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-25 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอายุกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน

อายุ	$\bar{x}$	ไม่เกิน 20 ปี	21 - 30 ปี	31 - 40 ปี	41 - 50 ปี	สูงกว่า 50 ปี
		N = 82	N = 149	N = 96	N = 38	N = 6
		2.71	2.56	2.32	2.65	3.14
ไม่เกิน 20 ปี	2.71	-	0.15	0.39*	0.07	0.43
21 - 30 ปี	2.56	-	-	0.24*	0.08	0.58
31 - 40 ปี	2.32	-	-	-	0.32	0.82*
41 - 50 ปี	2.65	-	-	-	-	0.50
สูงกว่า 50 ปี	3.14	-	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-25 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอายุกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน พบว่า

1. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีอายุไม่เกิน 20 ปี มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชนแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีอายุ 31 - 40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีอายุระหว่าง 21 - 30 ปี มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชนแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีอายุ 31 - 40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชนแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีอายุสูงกว่า 50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-26 การเปรียบเทียบระหว่างอายุกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	4	3.79	0.95	1.58	0.18
ภายในกลุ่ม	366	219.71	0.60		
รวม	370	223.50			

จากตารางที่ 4-26 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติ มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-27 การเปรียบเทียบระหว่างอายุกับความเห็นของผู้ถูกคุมความประพฤติ มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิด

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	4	2.03	0.51	0.99	0.41
ภายในกลุ่ม	366	187.54	0.51		
รวม	370	189.57			

จากตารางที่ 4-27 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีอายุต่างกันสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการทำความผิดไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-28 การเปรียบเทียบระหว่างระดับการศึกษากับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความ
ประพฤตินาคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	5	5.30	1.06	3.05	0.01*
ภายในกลุ่ม	365	126.82	0.35		
รวม	370	132.12			

จากตารางที่ 4-28 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีการศึกษาต่างกัน มีความเห็นของผู้ถูกคุมความประพฤติ มีความเห็นของสาเหตุของกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา จำแนกตามภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 4-29 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างระดับการศึกษากับสาเหตุการกระทำผิด
ของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัด
ชลบุรี

ระดับ การศึกษา	$\bar{X}$	ไม่ได้รับ	ประถม	มัธยมศึกษา	มัธยมศึกษา	ปวช./	ปริญญาตรี
		การศึกษา	ศึกษา	ตอนต้น	ตอนปลาย	ปวส.	หรือสูงกว่า
		<i>N</i> = 16	<i>N</i> = 64	<i>N</i> = 114	<i>N</i> = 79	<i>N</i> = 64	<i>N</i> = 34
	$\bar{X}$	2.84	2.56	2.48	2.42	2.32	2.30
ไม่ได้รับการศึกษา	2.84	-	0.28	0.36*	0.42*	0.52*	0.54*
ประถมศึกษา	2.56	-	-	0.08	0.14	0.25*	0.26*
มัธยมศึกษาตอนต้น	2.48	-	-	-	0.06	0.16	0.18
มัธยมศึกษาตอนปลาย	2.42	-	-	-	-	0.10	0.12
ปวช./ปวส.	2.32	-	-	-	-	-	0.02
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	2.30	-	-	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-29 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างระดับการศึกษากับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี พบว่า

1. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ไม่ได้รับการศึกษามีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความ

ประพจน์ในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี ในภาพรวมแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ไม่ได้รับการศึกษามีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี ในภาพรวมแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ไม่ได้รับการศึกษามีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี ในภาพรวมแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีการศึกษาระดับ ปวช./ปวส. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ไม่ได้รับการศึกษามีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี ในภาพรวมแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาที่มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี ในภาพรวมแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีการศึกษาระดับ ปวช./ปวส. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาที่มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี ในภาพรวมแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-30 การเปรียบเทียบระหว่างระดับการศึกษา กับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	5	8.41	1.68	3.49	0.00*
ภายในกลุ่ม	365	175.70	0.48		
รวม	370	184.10			

จากตารางที่ 4-30 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีการศึกษาต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-31 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างระดับการศึกษากับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ไม่ได้รับ	ประถม	มัธยมศึกษา	มัธยมศึกษา	ปวช./	ปริญญาตรี
		การศึกษา	ศึกษา	ตอนต้น	ตอนปลาย	ปวส.	หรือสูงกว่า
		N= 16	N= 64	N= 114	N= 79	N= 64	N= 34
	$\bar{X}$	2.46	2.57	2.48	2.33	2.17	2.16
ไม่ได้รับการศึกษา	2.46	-	0.11	0.01	0.14	0.30	.31
ประถมศึกษา	2.57	-	-	0.10	0.25*	0.41*	0.42*
มัธยมศึกษาตอนต้น	2.48	-	-	-	0.15	0.31*	0.32*
มัธยมศึกษาตอนปลาย	2.33	-	-	-	-	0.16	0.17
ปวช./ปวส.	2.17	-	-	-	-	-	0.01
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	2.16	-	-	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-31 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างระดับการศึกษากับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว พบว่า

1. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาที่มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัวแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาที่มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัวแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีการศึกษาระดับ ปวช./ปวส. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาที่มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัวแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัวแตกต่างกันกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีการศึกษาระดับ ปวช./ปวส. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัวแตกต่างกันกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-32 การเปรียบเทียบระหว่างระดับการศึกษากับสาเหตุของกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	5	7.18	1.44	1.81	0.11
ภายในกลุ่ม	365	290.22	0.80		
รวม	370	297.40			

จากตารางที่ 4-32 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีการศึกษาต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชนไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-33 การเปรียบเทียบระหว่างระดับการศึกษากับสาเหตุของกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	5	6.95	1.39	2.34	0.04*
ภายในกลุ่ม	365	216.54	0.59		
รวม	370	223.50			

จากตารางที่ 4-33 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีการศึกษาต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-34 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างระดับการศึกษากับสาเหตุต่อการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ไม่ได้รับการศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษาตอนต้น	มัธยมศึกษาตอนปลาย	ปวช./ปวส.	ปริญญาตรีหรือสูงกว่า
		N= 16	N= 64	N= 114	N= 79	N= 64	N= 34
	$\bar{X}$	3.04	2.47	2.49	2.43	2.31	2.40
ไม่ได้รับการศึกษา	3.04	-	0.56*	0.55*	0.60*	0.72*	0.64*
ประถมศึกษา	2.47	-	-	0.02	0.04	0.16	0.07
มัธยมศึกษาตอนต้น	2.49	-	-	-	0.06	0.18	0.09
มัธยมศึกษาตอนปลาย	2.43	-	-	-	-	0.12	0.03
ปวช./ปวส.	2.31	-	-	-	-	-	0.08
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	2.40	-	-	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-34 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างระดับการศึกษากับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน พบว่า

1. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ไม่ได้รับการศึกษามีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อนแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ไม่ได้รับการศึกษามีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อนแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น อย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ไม่ได้รับการศึกษามีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อนแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ไม่ได้รับการศึกษามีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อนแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีการศึกษาระดับปวช./ปวส. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ไม่ได้รับการศึกษามีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อนแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-35 การเปรียบเทียบระหว่างระดับการศึกษา กับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิด

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	5	6.22	1.25	2.48	0.03*
ภายในกลุ่ม	365	183.35	0.50		
รวม	370	189.57			

จากตารางที่ 4-35 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีการศึกษาต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-36 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างระดับการศึกษากับสาเหตุ

การกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา

สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิด

ระดับ การศึกษาสูงสุด	$\bar{X}$	ไม่ได้รับ	ประณ	มัธยมศึกษา	มัธยมศึกษา	ปวช./	ปริญญาตรี
		การศึกษา	ศึกษา	ตอนต้น	ตอนปลาย	ปวส.	หรือสูงกว่า
		N= 16	N= 64	N= 114	N= 79	N= 64	N= 34
	$\bar{X}$	2.75	2.53	2.44	2.47	2.27	2.18
ไม่ได้รับการศึกษา	2.75	-	0.22	0.31	0.28	0.48*	0.57*
ประถมศึกษา	2.53	-	-	0.09	0.06	0.26*	0.35*
มัธยมศึกษาตอนต้น	2.44	-	-	-	0.03	0.17	0.26
มัธยมศึกษาตอนปลาย	2.47	-	-	-	-	0.20	0.29*
ปวช./ปวส.	2.27	-	-	-	-	-	0.09
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	2.18	-	-	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-36 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างระดับการศึกษากับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิด พบว่า

1. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ไม่ได้รับการศึกษามีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิด แตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีการศึกษาระดับปวช./ปวส. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ไม่ได้รับการศึกษามีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิดแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาที่มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิด แตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีการศึกษาระดับ ปวช./ปวส. อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาที่มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิด แตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิด แตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-37 การเปรียบเทียบระหว่างอาชีพกับสาเหตุของกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามภาพรวม

แหล่งความแปรปรวน	d/f	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	6	5.12	0.85	2.45	0.03*
ภายในกลุ่ม	364	127.00	0.35		
รวม	370	132.12			

จากตารางที่ 4-37 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีอาชีพต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 4-38 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอาชีพกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี

อาชีพ	$\bar{X}$	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	พนักงานบริษัท/โรงงาน	ค้าขาย	รับราชการ/ พนักงานราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	ทำนา/ ทำไร่/ ทำสวน	รับจ้างทั่วไป	อื่น ๆ
		N = 50	N = 140	N = 49	N = 10	N = 12	N = 108	N = 2
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	2.55	-	0.24*	0.79	0.21	0.00	0.03	0.09
พนักงานบริษัท/โรงงาน	2.31	-	-	0.16	0.03	0.24	0.26*	0.15
ค้าขาย	2.47	-	-	-	0.13	0.08	0.10	0.00
รับราชการ/ พนักงานราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	2.34	-	-	-	-	0.21	0.24	0.13
ทำนา/ทำไร่/ทำสวน	2.55	-	-	-	-	-	0.02	0.09
รับจ้างทั่วไป	2.58	-	-	-	-	-	-	0.11
อื่น ๆ	2.46	-	-	-	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-38 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอาชีพกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี พบว่า

1. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี ในภาพรวม แตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีอาชีพพนักงานบริษัท/โรงงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีอาชีพพนักงานบริษัท/โรงงาน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี ในภาพรวม แตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-39 การเปรียบเทียบระหว่างอาชีพกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติ
ในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของ
ครอบครัว

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	6	7.04	1.17	2.41	0.03*
ภายในกลุ่ม	364	177.06	0.49		
รวม	370	184.10			

จากตารางที่ 4-39 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีอาชีพต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิด
ของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตาม
สภาพของครอบครัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-40 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอาชีพกับสาเหตุการกระทำผิดของ
ผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี
จำแนกตามสภาพของครอบครัว

อาชีพ	$\bar{X}$	ไม่ได้	พนักงาน	ค้าขาย	รับราชการ/ พนักงาน	ทำนา/ ทำไร่/ ทำสวน	รับจ้าง ทั่วไป	อื่น ๆ
		ประกอบ อาชีพ	บริษัท/ โรงงาน	ราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	รับราชการ/ พนักงาน	ทำนา/ ทำไร่/ ทำสวน	รับจ้าง ทั่วไป	อื่น ๆ
		<i>N</i> = 50	<i>N</i> = 140	<i>N</i> = 49	<i>N</i> = 10	<i>N</i> = 12	<i>N</i> = 108	<i>N</i> = 2
	$\bar{X}$	2.41	2.25	2.42	2.01	2.37	2.54	2.71
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	2.41	-	0.16	0.01	0.39	0.04	0.14	0.31
พนักงานบริษัท/โรงงาน	2.25	-	-	0.17	0.23	0.12	0.30*	0.47
ค้าขาย	2.42	-	-	-	0.41	0.05	0.12	0.29
รับราชการ/ พนักงานราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	2.01	-	-	-	-	0.35	0.53*	0.70
ทำนา/ทำไร่/ทำสวน	2.37	-	-	-	-	-	0.17	0.35
รับจ้างทั่วไป	2.54	-	-	-	-	-	-	0.17
อื่น ๆ	2.71	-	-	-	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-40 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอาชีพกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว พบว่า

1. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีอาชีพพนักงานบริษัท/โรงงาน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว แตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีอาชีพรับราชการ/พนักงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว แตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-41 การเปรียบเทียบระหว่างอาชีพกับสาเหตุของกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	6	13.15	2.19	2.81	0.01*
ภายในกลุ่ม	364	284.25	0.78		
รวม	370	297.40			

จากตารางที่ 4-41 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีอาชีพต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-42 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอาชีพกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน

อาชีพ	$\bar{X}$	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	พนักงานบริษัท/โรงงาน	ค้าขาย	รับราชการ/ พนักงานราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	ทำนา/ ทำไร่/ ทำสวน	รับจ้างทั่วไป	อื่น ๆ
		N = 50	N = 140	N = 49	N = 10	N = 12	N = 108	N = 2
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	2.74	-	0.43*	0.08	0.01	0.14	0.04	0.02
พนักงานบริษัท/โรงงาน	2.31	-	-	0.35*	0.42	0.29	0.39*	0.40
ค้าขาย	2.66	-	-	-	0.07	0.05	0.04	0.05
รับราชการ/ พนักงานราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	2.73	-	-	-	-	0.12	0.03	0.01
ทำนา/ทำไร่/ทำสวน	2.61	-	-	-	-	-	0.09	0.11
รับจ้างทั่วไป	2.70	-	-	-	-	-	-	0.01
อื่น ๆ	2.71	-	-	-	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-42 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอาชีพกับสาเหตุต่อการทำความผิดถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน พบว่า

1. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน แตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีอาชีพพนักงานบริษัท/โรงงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีอาชีพพนักงานบริษัท/โรงงาน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน แตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีอาชีพค้าขาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีอาชีพพนักงานบริษัท/โรงงาน มีความเห็นของสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน แตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-43 การเปรียบเทียบระหว่างอาชีพกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	6	5.50	0.92	1.53	0.17
ภายในกลุ่ม	364	217.99	0.60		
รวม	370	223.50			

จากตารางที่ 4-43 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีอาชีพต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อนไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-44 การเปรียบเทียบระหว่างอาชีพกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิด

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	6	4.55	0.76	1.49	0.18
ภายในกลุ่ม	364	185.02	0.51		
รวม	370	189.57			

จากตารางที่ 4-44 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีอาชีพต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิดไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-45 การเปรียบเทียบระหว่างรายได้กับสาเหตุของกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติ
ในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามภาพรวม

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	3	4.66	1.55	4.47	0.00*
ภายในกลุ่ม	367	127.47	0.35		
รวม	370	132.12			

จากตารางที่ 4-45 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีรายได้ต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 4-46 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างรายได้กับสาเหตุการกระทำผิดของ
ผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี

รายได้	$\bar{X}$	ไม่เกิน 5,000 บาท	5,001–10,000 บาท	10,001–15,000 บาท	สูงกว่า 15,000 บาท
		<i>N</i> = 67	<i>N</i> = 82	<i>N</i> = 121	<i>N</i> = 101
		2.63	2.47	2.48	2.29
ไม่เกิน 5,000 บาท	2.63	-	0.16	0.15	0.33*
5,001 – 10,000 บาท	2.47	-	-	0.01	0.17
10,001 – 15,000 บาท	2.48	-	-	-	0.18*
สูงกว่า 15,000 บาท	2.29	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-46 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างรายได้กับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี พบว่า

1. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี ในภาพรวมแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีรายได้สูงกว่า 15,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีรายได้ 10,001 – 15,000 บาท มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี ในภาพรวม แตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีรายได้สูงกว่า 15,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-47 การเปรียบเทียบระหว่างรายได้กับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	3	7.61	2.54	5.28	0.00*
ภายในกลุ่ม	367	176.49	0.48		
รวม	370	184.10			

จากตารางที่ 4-47 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีรายได้ต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-48 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายช่ระหว่างรายได้กับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว

รายได้	$\bar{x}$	ไม่เกิน 5,000	5,001–10,000	10,001–15,000	สูงกว่า 15,000
		บาท	บาท	บาท	บาท
		<i>N</i> = 67	<i>N</i> = 82	<i>N</i> = 121	<i>N</i> = 101
	$\bar{x}$	2.50	2.54	2.38	2.17
ไม่เกิน 5,000 บาท	2.50	-	0.03	0.13	0.34*
5,001 – 10,000 บาท	2.54	-	-	0.16	0.37*
10,001 – 15,000 บาท	2.38	-	-	-	0.21*
สูงกว่า 15,000 บาท	2.17	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-48 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างรายได้กับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว พบว่า

1. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว แตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีรายได้สูงกว่า 15,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีรายได้ 5,001 – 10,000 บาท มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว แตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีรายได้สูงกว่า 15,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีรายได้ 10,001 – 15,000 บาท มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว แตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีรายได้สูงกว่า 15,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-49 การเปรียบเทียบระหว่างรายได้กับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	3	8.35	2.78	3.53	0.02*
ภายในกลุ่ม	367	289.05	0.79		
รวม	370	297.40			

จากตารางที่ 4-49 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีรายได้ต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-50 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างรายได้กับสาเหตุต่อการกระทำผิดของผู้
 ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี
 จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน

รายได้	$\bar{x}$	ไม่เกิน 5,000	5,001–10,000	10,001–15,000	สูงกว่า 15,000
		บาท	บาท	บาท	บาท
		N = 67	N = 82	N = 121	N = 101
	$\bar{x}$	2.86	2.42	2.53	2.48
ไม่เกิน 5,000 บาท	2.86	-	0.44*	0.33*	0.38*
5,001 – 10,000 บาท	2.42	-	-	0.11	0.06
10,001 – 15,000 บาท	2.53	-	-	-	0.04
สูงกว่า 15,000 บาท	2.48	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-50 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างรายได้กับสาเหตุการ
 กระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี
 จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน พบว่า

1. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุม
 ความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตาม
 สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน แตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีรายได้ 5,001–10,000 บาท
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุม
 ความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตาม
 สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน แตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีรายได้ 10,001–15,000
 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท มีความเห็นของสาเหตุการกระทำ
 ผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนก
 ตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน แตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีรายได้สูงกว่า 15,000
 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-51 การเปรียบเทียบระหว่างรายได้กับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	3	6.38	2.13	3.60	0.01*
ภายในกลุ่ม	367	217.12	0.59		
รวม	370	223.50			

จากตารางที่ 4-51 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีรายได้ต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-52 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายชื้อระหว่างรายได้กับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน

รายได้	$\bar{X}$	ไม่เกิน 5,000	5,001–10,000	10,001–15,000	สูงกว่า 15,000
		บาท	บาท	บาท	บาท
		<i>N</i> = 67	<i>N</i> = 82	<i>N</i> = 121	<i>N</i> = 101
	$\bar{X}$	2.67	2.47	2.49	2.28
ไม่เกิน 5,000 บาท	2.67	-	0.20	0.18	0.39*
5,001 – 10,000 บาท	2.47	-	-	0.02	0.19
10,001 – 15,000 บาท	2.49	-	-	-	0.21*
สูงกว่า 15,000 บาท	2.28	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-52 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างรายชื้อระหว่างรายได้กับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน พบว่า

1. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน แตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีรายได้สูงกว่า 15,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีรายได้ 10,001 – 15,000 บาท มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน แตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีรายได้สูงกว่า 15,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-53 การเปรียบเทียบระหว่างรายได้กับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิด

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	3	4.30	1.43	2.84	0.04*
ภายในกลุ่ม	367	185.27	0.51		
รวม	370	189.57			

จากตารางที่ 4-53 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีรายได้ต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-54 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายช่ระหว่างรายได้กับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิด

รายได้	$\bar{X}$	ไม่เกิน 5,000	5,001–10,000	10,001–15,000	สูงกว่า 15,000
		บาท	บาท	บาท	บาท
		<i>N</i> = 67	<i>N</i> = 82	<i>N</i> = 121	<i>N</i> = 101
	$\bar{X}$	2.48	2.44	2.52	2.25
ไม่เกิน 5,000 บาท	2.48	-	0.04	0.04	0.23*
5,001 – 10,000 บาท	2.44	-	-	0.08	0.19
10,001 – 15,000 บาท	2.52	-	-	-	0.27*
สูงกว่า 15,000 บาท	2.25	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-54 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างรายได้กับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิด พบว่า

1. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิด แตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีรายได้สูงกว่า 15,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีรายได้ 10,001 – 15,000 บาท มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิด แตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีรายได้สูงกว่า 15,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-55 การเปรียบเทียบระหว่างสถานภาพการสมรสกับสาเหตุของกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามภาพรวม

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	3	1.13	0.38	1.05	0.37
ภายในกลุ่ม	367	130.99	0.36		
รวม	370	132.12			

จากตารางที่ 4-55 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีสถานภาพการสมรส มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามภาพรวมไม่แตกต่างกันและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 4-56 การเปรียบเทียบระหว่างสถานภาพการสมรสกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	3	3.20	1.07	2.16	0.09
ภายในกลุ่ม	367	180.90	0.49		
รวม	370	184.10			

จากตารางที่ 4-56 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัวไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-57 การเปรียบเทียบระหว่างสถานภาพการสมรสกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	3	4.80	1.60	2.01	0.11
ภายในกลุ่ม	367	292.60	0.80		
รวม	370	297.40			

จากตารางที่ 4-57 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน มีสาเหตุของกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชนไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-58 การเปรียบเทียบระหว่างสถานภาพการสมรสกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	3	1.37	0.46	0.76	0.52
ภายในกลุ่ม	367	222.12	0.61		
รวม	370	223.50			

จากตารางที่ 4-58 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีสถานภาพการสมรสก่อนกระทำ ความผิดต่างกัน มีความเห็นของสาเหตุของกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อนไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-59 การเปรียบเทียบระหว่างสถานภาพการสมรสกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิด

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	3	1.39	0.46	0.90	0.44
ภายในกลุ่ม	367	188.18	0.51		
รวม	370	189.57			

จากตารางที่ 4-59 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีสถานภาพการสมรส มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิดไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-60 การเปรียบเทียบระหว่างข้อหาในการกระทำผิดกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามภาพรวม

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	4	4.50	1.13	3.23	0.01*
ภายในกลุ่ม	366	127.62	0.35		
รวม	370	132.12			

จากตารางที่ 4-60 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ข้อหาในการกระทำผิดต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 4-61 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างข้อหาในการกระทำผิดกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี

ข้อหาในการกระทำผิด	$\bar{X}$	คดีเกี่ยวกับ	คดีเกี่ยวกับ	คดีเกี่ยวกับ	คดี พ.ร.บ.	คดีอื่น ๆ
		ร่างกาย	ทรัพย์สิน	ยาเสพติด	จราจร	ทางบก
		<i>N</i> = 42	<i>N</i> = 36	<i>N</i> = 138	<i>N</i> = 153	<i>N</i> = 2
คดีเกี่ยวกับร่างกาย	2.60	-	0.11	0.06	0.26*	0.70
คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน	2.49	-	-	0.04	0.15	0.60
คดีเกี่ยวกับยาเสพติด	2.53	-	-	-	0.20*	0.64
คดี พ.ร.บ. จราจรทางบก	2.34	-	-	-	-	0.44
คดีอื่น ๆ	1.89	-	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-61 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างข้อหาในการกระทำผิดกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติ

จังหวัดชลบุรี พบว่า

1. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่กระทำผิดคดีเกี่ยวกับร่างกายมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี ในภาพรวมแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่กระทำผิดคดี พ.ร.บ.จราจรทางบก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่กระทำผิดคดีเกี่ยวกับยาเสพติดมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี ในภาพรวมแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่กระทำผิดคดี พ.ร.บ.จราจรทางบก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-62 การเปรียบเทียบระหว่างข้อหาในการกระทำผิดกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	4	3.56	0.89	1.80	0.13
ภายในกลุ่ม	366	180.55	0.49		
รวม	370	184.10			

จากตารางที่ 4-62 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีข้อหาในการกระทำผิดต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัวไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-63 การเปรียบเทียบระหว่างข้อหาในการกระทำผิดกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	4	5.76	1.44	1.81	0.13
ภายในกลุ่ม	366	291.64	0.80		
รวม	370	297.40			

จากตารางที่ 4-63 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีข้อหาในการกระทำผิดต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชนไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-64 การเปรียบเทียบระหว่างข้อหาในการกระทำผิดกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	9.51	2.38	4.07	0.00*
ภายในกลุ่ม	366	213.99	0.59		
รวม	370	223.50			

จากตารางที่ 4-64 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีข้อหาในการกระทำผิดต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-65 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างข้อหาในการกระทำผิดกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน

ข้อหาในการกระทำผิด	$\bar{x}$	คดี พ.ร.บ.				
		คดีเกี่ยวกับร่างกาย	คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน	คดีเกี่ยวกับยาเสพติด	จราจร	คดีอื่น ๆ
		N = 42	N = 36	N = 138	N = 153	N = 2
	2.61	2.48	2.60	2.30	1.43	
คดีเกี่ยวกับร่างกาย	2.61	-	0.13	0.01	0.30*	1.18*
คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน	2.48	-	-	0.12	0.18	1.05
คดีเกี่ยวกับยาเสพติด	2.60	-	-	-	0.30*	1.17*
คดี พ.ร.บ. จราจรทางบก	2.30	-	-	-	-	0.30*
คดีอื่น ๆ	1.43	-	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-65 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างข้อหาในการกระทำผิด กับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน พบว่า

1. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่กระทำผิดคดีเกี่ยวกับร่างกายมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน แตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่กระทำผิดคดี พ.ร.บ.จราจรทางบก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่กระทำผิดคดีเกี่ยวกับร่างกายมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน แตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่กระทำผิดคดีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่กระทำผิดคดีเกี่ยวกับยาเสพติดมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน แตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่กระทำผิดคดี พ.ร.บ.จราจรทางบก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่กระทำผิดคดีเกี่ยวกับยาเสพติดมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน แตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่กระทำผิดคดีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่กระทำผิดคดี พ.ร.บ.จราจรทางบกมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน แตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่กระทำผิดคดีอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-66 การเปรียบเทียบระหว่างข้อหาในการกระทำผิดกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิด

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	4	3.11	0.78	1.52	0.19
ภายในกลุ่ม	366	186.46	0.51		
รวม	370	189.57			

จากตารางที่ 4-66 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ข้อหาในการกระทำผิดต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิดไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-67 การเปรียบเทียบระหว่างจำนวนครั้งที่กระทำผิดกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามภาพรวม

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	3	5.01	1.67	4.82	0.00*
ภายในกลุ่ม	367	127.11	0.35		
รวม	370	132.12			

จากตารางที่ 4-67 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีจำนวนครั้งที่กระทำผิดต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 4-68 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างจำนวนครั้งที่กระทำผิดกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติ จังหวัดชลบุรี

จำนวนครั้งที่กระทำผิด	$\bar{X}$	กระทำผิดครั้งแรก	กระทำผิด 2 ถึง 3 ครั้ง	กระทำผิด 4 ถึง 5 ครั้ง	กระทำผิดมากกว่า 5 ครั้ง
		$N = 274$	$N = 65$	$N = 17$	$N = 15$
	$\bar{X}$	2.39	2.59	2.79	2.67
กระทำผิดครั้งแรก	2.39	-	0.20*	0.41*	0.28
กระทำผิด 2 ถึง 3 ครั้ง	2.59	-	-	0.21	0.08
กระทำผิด 4 ถึง 5 ครั้ง	2.79	-	-	-	0.13
กระทำผิดมากกว่า 5 ครั้ง	2.67	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-68 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างจำนวนครั้งที่กระทำผิดกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติ จังหวัดชลบุรี พบว่า

1. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีจำนวนครั้งที่กระทำผิดครั้งแรกมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี ในภาพรวมแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีจำนวนครั้งที่กระทำผิด 2 ถึง 3 ครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีจำนวนครั้งที่กระทำผิดครั้งแรกมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี ในภาพรวมแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีจำนวนครั้งที่กระทำผิด 4 ถึง 5 ครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-69 การเปรียบเทียบระหว่างจำนวนครั้งที่กระทำผิดกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	3	5.13	1.71	3.51	0.02*
ภายในกลุ่ม	367	178.98	0.49		
รวม	370	184.10			

จากตารางที่ 4-69 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีจำนวนครั้งที่กระทำผิดต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-70 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างจำนวนครั้งที่กระทำผิดกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว

จำนวนครั้งที่กระทำผิด	$\bar{X}$	กระทำผิดครั้งแรก	กระทำผิด 2 ถึง 3 ครั้ง	กระทำผิด 4 ถึง 5 ครั้ง	กระทำผิดมากกว่า 5 ครั้ง
		<i>N</i> = 274	<i>N</i> = 65	<i>N</i> = 17	<i>N</i> = 15
	2.31	2.31	2.60	2.57	2.45
กระทำผิดครั้งแรก	2.31	-	0.29*	0.26	0.14
กระทำผิด 2 ถึง 3 ครั้ง	2.60	-	-	0.03	0.15
กระทำผิด 4 ถึง 5 ครั้ง	2.57	-	-	-	0.12
กระทำผิดมากกว่า 5 ครั้ง	2.45	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-70 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างจำนวนครั้งที่กระทำผิดกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว พบว่า

ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีจำนวนครั้งที่กระทำผิดครั้งแรกมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพ

ของครอบครัวแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีจำนวนครั้งที่กระทำผิด 2 ถึง 3 ครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-71 การเปรียบเทียบระหว่างจำนวนครั้งที่กระทำผิดกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	3	7.10	2.37	2.99	0.03*
ภายในกลุ่ม	367	290.30	0.79		
รวม	370	297.40			

จากตารางที่ 4-71 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีจำนวนครั้งที่กระทำผิดต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-72 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างจำนวนครั้งที่กระทำผิดกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน

จำนวนครั้งที่กระทำผิด	$\bar{x}$	กระทำผิดครั้งแรก	กระทำผิด 2 ถึง 3 ครั้ง	กระทำผิด 4 ถึง 5 ครั้ง	กระทำผิดมากกว่า 5 ครั้ง
		<i>N</i> = 274	<i>N</i> = 65	<i>N</i> = 17	<i>N</i> = 15
	2.48	2.48	2.64	3.00	2.90
กระทำผิดครั้งแรก	2.48	-	0.16	0.52*	0.42
กระทำผิด 2 ถึง 3 ครั้ง	2.64	-	-	0.36	0.26
กระทำผิด 4 ถึง 5 ครั้ง	3.00	-	-	-	0.10
กระทำผิดมากกว่า 5 ครั้ง	2.90	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-72 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างจำนวนครั้งที่กระทำผิดกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน พบว่า

ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีจำนวนครั้งที่กระทำผิดครั้งแรกมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชนแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีจำนวนครั้งที่กระทำผิด 4 ถึง 5 ครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-73 การเปรียบเทียบระหว่างจำนวนครั้งที่กระทำผิดกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	3	7.20	2.40	4.07	0.01*
ภายในกลุ่ม	367	216.30	0.59		
รวม	370	223.50			

จากตารางที่ 4-73 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีจำนวนครั้งที่กระทำผิดต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-74 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างจำนวนครั้งที่กระทำผิดกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน

จำนวนครั้งที่กระทำผิด	$\bar{x}$	กระทำผิดครั้งแรก	กระทำผิด 2 ถึง 3 ครั้ง	กระทำผิด 4 ถึง 5 ครั้ง	กระทำผิดมากกว่า 5 ครั้ง
		$N = 274$	$N = 65$	$N = 17$	$N = 15$
	$\bar{x}$	2.38	2.66	2.76	2.75
กระทำผิดครั้งแรก	2.38	-	0.28*	0.38*	0.37
กระทำผิด 2 ถึง 3 ครั้ง	2.66	-	-	0.10	0.09
กระทำผิด 4 ถึง 5 ครั้ง	2.76	-	-	-	0.00
กระทำผิดมากกว่า 5 ครั้ง	2.75	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-74 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างจำนวนครั้งที่กระทำผิดกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน พบว่า

1. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีจำนวนครั้งที่กระทำผิดครั้งแรกมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อนแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีจำนวนครั้งที่กระทำผิด 2 ถึง 3 ครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีจำนวนครั้งที่กระทำผิดครั้งแรกมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อนแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีจำนวนครั้งที่กระทำผิด 4 ถึง 5 ครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-75 การเปรียบเทียบระหว่างจำนวนครั้งที่กระทำผิดกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิด

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	3	3.94	1.31	2.59	0.05*
ภายในกลุ่ม	367	185.63	0.51		
รวม	370	189.57			

จากตารางที่ 4-75 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีจำนวนครั้งที่กระทำผิดต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-76 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างจำนวนครั้งที่กระทำผิดกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิด

จำนวนครั้งที่กระทำผิด	$\bar{X}$	กระทำผิดครั้งแรก	กระทำผิด 2 ถึง 3 ครั้ง	กระทำผิด 4 ถึง 5 ครั้ง	กระทำผิดมากกว่า 5 ครั้ง
		<i>N</i> = 274	<i>N</i> = 65	<i>N</i> = 17	<i>N</i> = 15
	2.38	2.38	2.45	2.85	2.56
กระทำผิดครั้งแรก	2.38	-	0.07	0.47*	0.18
กระทำผิด 2 ถึง 3 ครั้ง	2.45	-	-	0.40*	0.11
กระทำผิด 4 ถึง 5 ครั้ง	2.85	-	-	-	0.29
กระทำผิดมากกว่า 5 ครั้ง	2.56	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-76 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างจำนวนครั้งที่กระทำผิดกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิด พบว่า

1. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีจำนวนครั้งที่กระทำผิดครั้งแรกมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตาม

ทัศนคติต่อการกระทำผิดแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีจำนวนครั้งที่กระทำผิด 4 ถึง 5 ครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีจำนวนครั้งที่กระทำผิด 2 ถึง 3 ครั้งมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิดแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีจำนวนครั้งที่กระทำผิด 4 ถึง 5 ครั้ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-77 การเปรียบเทียบระหว่างลักษณะครอบครัวกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามภาพรวม

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	3	6.24	2.08	6.06	0.00*
ภายในกลุ่ม	367	125.89	0.34		
รวม	370	132.12			

จากตารางที่ 4-77 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีลักษณะครอบครัวต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา จำแนกตามภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 4-78 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างลักษณะครอบครัวกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี

ลักษณะครอบครัว	$\bar{x}$	บิดามารดา อยู่ด้วยกัน	บิดามารดา เลิกร้าง/หย่าร้าง	บิดามารดา แยกกันอยู่	บิดาหรือมารดา เสียชีวิต
		<i>N</i> = 153	<i>N</i> = 73	<i>N</i> = 45	<i>N</i> = 100
	$\bar{x}$	2.33	2.57	2.70	2.45
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	2.33	-	0.25*	0.37*	0.12
บิดามารดาเลิกร้าง/หย่าร้าง	2.57	-	-	0.13	0.12
บิดามารดาแยกกันอยู่	2.70	-	-	-	0.25*
บิดาหรือมารดาเสียชีวิต	2.45	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-78 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างลักษณะครอบครัวกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติ จังหวัดชลบุรี พบว่า

1. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกันมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี ในภาพรวมแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีบิดามารดาเลิกร้าง/หย่าร้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกันมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี ในภาพรวมแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีบิดามารดาแยกกันอยู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีบิดามารดาแยกกันอยู่มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี ในภาพรวมแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีบิดาหรือมารดาเสียชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-79 การเปรียบเทียบระหว่างลักษณะครอบครัวกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	3	11.41	3.80	8.08	0.00*
ภายในกลุ่ม	367	172.69	0.47		
รวม	370	184.10			

จากตารางที่ 4-79 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีลักษณะครอบครัวต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-80 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างลักษณะครอบครัวกับสาเหตุการกระทำ
ผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัด
ชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว

ลักษณะครอบครัว	$\bar{x}$	บิดามารดา อยู่ด้วยกัน	บิดามารดา เลิกร้าง/หย่าร้าง	บิดามารดา แยกกันอยู่	บิดาหรือมารดา เสียชีวิต
		$N = 153$	$N = 73$	$N = 45$	$N = 100$
	$\bar{x}$	2.21	2.41	2.77	2.44
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	2.21	-	0.20*	0.55*	0.22*
บิดามารดาเลิกร้าง/หย่าร้าง	2.41	-	-	0.36*	0.03
บิดามารดาแยกกันอยู่	2.77	-	-	-	0.33*
บิดาหรือมารดาเสียชีวิต	2.44	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-80 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างลักษณะครอบครัวกับ
สาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติ
จังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว พบว่า

1. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกันมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุม
ความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของ
ครอบครัวแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีบิดามารดาเลิกร้าง/หย่าร้าง อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05

2. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกันมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุม
ความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของ
ครอบครัวแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีบิดามารดาแยกกันอยู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05

3. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกันมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุม
ความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของ
ครอบครัวแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีบิดาหรือมารดาเสียชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05

4. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีบิดามารดาเลิกร้าง/หย่าร้าง มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูก
คุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพ
ของครอบครัวแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีบิดามารดาแยกกันอยู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ .05

5. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีบิดามารดาแยกกันอยู่มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัวแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีบิดาหรือมารดาเสียชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-81 การเปรียบเทียบระหว่างลักษณะครอบครัวกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	3	15.41	5.14	6.68	0.00*
ภายในกลุ่ม	367	281.99	0.77		
รวม	370	297.40			

จากตารางที่ 4-81 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีลักษณะครอบครัวต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-82 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างลักษณะครอบครัวกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน

ลักษณะครอบครัว	$\bar{x}$	บิดามารดา อยู่ด้วยกัน	บิดามารดา เล็กร้าง/หย่าร้าง	บิดามารดา แยกกันอยู่	บิดาหรือมารดา เสียชีวิต
		<i>N</i> = 153	<i>N</i> = 73	<i>N</i> = 45	<i>N</i> = 100
	$\bar{x}$	2.33	2.81	2.83	2.58
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	2.33	-	0.47*	0.49*	0.24*
บิดามารดาเล็กร้าง/หย่าร้าง	2.81	-	-	0.02	0.23
บิดามารดาแยกกันอยู่	2.83	-	-	-	0.25
บิดาหรือมารดาเสียชีวิต	2.58	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-82 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างลักษณะครอบครัวกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน พบว่า

1. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกันมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชนแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีบิดามารดาเลิกร้าง/หย่าร้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกันมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชนแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีบิดามารดาแยกกันอยู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกันมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชนแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีบิดาหรือมารดาเสียชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-83 การเปรียบเทียบระหว่างลักษณะครอบครัวกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	3	4.20	1.40	2.34	0.07
ภายในกลุ่ม	367	219.30	0.60		
รวม	370	223.50			

จากตารางที่ 4-83 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีลักษณะครอบครัวต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อนไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-84 การเปรียบเทียบระหว่างลักษณะครอบครัวกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิด

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	3	2.04	0.68	1.33	0.26
ภายในกลุ่ม	367	187.53	0.51		
รวม	370	189.57			

จากตารางที่ 4-84 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีลักษณะครอบครัวต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิดไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-85 การเปรียบเทียบระหว่างบุคคลที่พักอาศัยด้วยกันกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามภาพรวม

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	8	11.96	1.50	4.51	0.00*
ภายในกลุ่ม	362	120.16	0.33		
รวม	370	132.12			

จากตารางที่ 4-85 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีบุคคลที่พักอาศัยด้วยกันกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 4-86 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างบุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยกันกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติ จังหวัดชลบุรี

บุคคลที่พักอาศัย อยู่ด้วยกัน	$\bar{x}$	บิดา	บิดา	บิดาเลี้ยง	มารดา	ปู่/ย่า/	ลุง/ป้า/	พี่หรือ	ภรรยา/	อื่น ๆ
		มารดา	หรือ	กับ	เลี้ยง	ตา/ยาย	น้ำ/อา	น้อง	สามี	
			มารดา	มารดา	กับบิดา					
		N= 89	N= 32	N= 14	N= 13	N= 22	N= 19	N=54	N=82	N= 46
	$\bar{x}$	2.37	2.50	2.65	2.81	2.97	2.39	2.55	2.35	2.26
บิดามารดา	2.37	-	0.12	0.27	0.44*	0.60*	0.02	0.18	0.03	0.11
บิดาหรือมารดา	2.50	-	-	0.15	0.01	0.48*	0.10	0.06	0.15	0.23
บิดาเลี้ยงกับมารดา	2.65	-	-	-	0.17	0.33	0.25	0.09	0.30	0.38*
มารดาเลี้ยงกับบิดา	2.81	-	-	-	-	0.16	0.42*	0.26	0.46*	0.55*
ปู่/ย่า/ตา/ยาย	2.97	-	-	-	-	-	0.58*	0.42*	0.63*	0.71*
ลุง/ป้า/น้ำ/อา	2.39	-	-	-	-	-	-	0.16	0.05	0.13
พี่หรือน้อง	2.55	-	-	-	-	-	-	-	0.21*	0.29*
ภรรยา/สามี	2.35	-	-	-	-	-	-	-	-	0.08
อื่น ๆ	2.26	-	-	-	-	-	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-86 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างบุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยกันกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี พบว่า

1. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดามีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี ในภาพรวมแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่พักอาศัยอยู่กับมารดาเลี้ยงกับบิดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา มีความเห็นของสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี ในภาพรวมแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่พักอาศัยอยู่กับ ปู่/ย่า/ตา/ยาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่พักอาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดามีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี ในภาพรวมแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่พักอาศัยอยู่กับปู่/ย่า/ตา/ยาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-87 การเปรียบเทียบระหว่างบุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยกันกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	8	12.80	1.60	3.38	0.00*
ภายในกลุ่ม	362	171.31	0.47		
รวม	370	184.10			

จากตารางที่ 4-87 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีบุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยกันกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-88 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างบุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยกันกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว

บุคคลที่พักอาศัยอยู่ ด้วยกัน	<table style="display: inline-table; border-collapse: collapse;"> <tr> <td></td> <td>บิดา</td> <td>บิดา</td> <td>มารดา</td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td></td> <td>หรือ</td> <td>กับ</td> <td>เลี้ยง</td> <td>ปู่/ย่า/</td> <td>ลุง/ป้า/</td> <td>พี่หรือ</td> <td>ภรรยา/</td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td></td> <td>มารดา</td> <td>มารดา</td> <td>กับบิดา</td> <td>ตา/ยาย</td> <td>น้ำ/อา</td> <td>น้อง</td> <td>สามี</td> <td>อื่น ๆ</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td></td> <td><i>N</i> = 89</td> <td><i>N</i> = 32</td> <td><i>N</i> = 14</td> <td><i>N</i> = 13</td> <td><i>N</i> = 22</td> <td><i>N</i> = 19</td> <td><i>N</i> = 54</td> <td><i>N</i> = 82</td> <td><i>N</i> = 46</td> <td></td> </tr> </table>											บิดา	บิดา	มารดา									หรือ	กับ	เลี้ยง	ปู่/ย่า/	ลุง/ป้า/	พี่หรือ	ภรรยา/					มารดา	มารดา	กับบิดา	ตา/ยาย	น้ำ/อา	น้อง	สามี	อื่น ๆ				<i>N</i> = 89	<i>N</i> = 32	<i>N</i> = 14	<i>N</i> = 13	<i>N</i> = 22	<i>N</i> = 19	<i>N</i> = 54	<i>N</i> = 82	<i>N</i> = 46	
		บิดา	บิดา	มารดา																																																		
		หรือ	กับ	เลี้ยง	ปู่/ย่า/	ลุง/ป้า/	พี่หรือ	ภรรยา/																																														
	มารดา	มารดา	กับบิดา	ตา/ยาย	น้ำ/อา	น้อง	สามี	อื่น ๆ																																														
	<i>N</i> = 89	<i>N</i> = 32	<i>N</i> = 14	<i>N</i> = 13	<i>N</i> = 22	<i>N</i> = 19	<i>N</i> = 54	<i>N</i> = 82	<i>N</i> = 46																																													
$\bar{X}$	2.22	2.38	2.70	2.66	2.92	2.21	2.46	2.35	2.26																																													
บิดามารดา	2.22	-	0.15	0.48*	0.44*	0.70*	0.01	0.24*	0.13	0.04																																												
บิดาหรือมารดา	2.38	-	-	0.33	0.28	0.55*	0.16	0.09	0.02	0.11																																												
บิดาเลี้ยงกับมารดา	2.70	-	-	-	0.04	0.22	0.49*	0.24	0.35	0.44*																																												
มารดาเลี้ยงกับบิดา	2.66	-	-	-	-	0.26	0.45	0.20	0.31	0.40																																												
ปู่/ย่า/ตา/ยาย	2.92	-	-	-	-	-	0.71*	0.46*	0.57*	0.66*																																												
ลุง/ป้า/น้ำ/อา	2.21	-	-	-	-	-	-	0.25	0.14	0.05																																												
พี่หรือน้อง	2.46	-	-	-	-	-	-	-	0.11	0.20																																												
ภรรยา/สามี	2.35	-	-	-	-	-	-	-	-	0.09																																												
อื่น ๆ	2.26	-	-	-	-	-	-	-	-	-																																												

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่พักอาศัยอยู่กับปู่/ย่า/ตา/ยายมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว แตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่ก่อนถูกจับกุมดำเนินคดีอาศัยอยู่กับลุง/ป้า/น้า/อา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

9. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่พักอาศัยอยู่กับปู่/ย่า/ตา/ยายมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว แตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่ก่อนถูกจับกุมดำเนินคดีอาศัยอยู่กับพี่หรือน้อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

10. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่พักอาศัยอยู่กับปู่/ย่า/ตา/ยายมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว แตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่พักอาศัยอยู่กับภรรยา/สามี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

11. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่พักอาศัยอยู่กับปู่/ย่า/ตา/ยายมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว แตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่พักอาศัยอยู่กับอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-89 การเปรียบเทียบระหว่างบุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยกันกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	8	33.88	4.24	5.82	0.00*
ภายในกลุ่ม	362	263.52	0.73		
รวม	370	297.40			

จากตารางที่ 4-89 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีบุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยกันต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-90 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างบุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยกันกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน

บุคคลที่พักอาศัย อยู่ด้วยกัน	$\bar{X}$	บิดา	บิดา	บิดาเลี้ยง	มารดา	ปู่/ย่า/ ตา/ยาย	ลุง/ป้า/ น้า/อา	พี่หรือ น้อง	ภรรยา	อื่น ๆ
		มารดา	หรือ มารดา	กับมารดา	เลี้ยง กับบิดา				/	
		N= 89	N= 32	N= 14	N= 13	N= 22	N= 19	N=54	N=82	N= 46
	$\bar{X}$	2.39	2.65	2.49	3.19	3.40	2.65	2.71	2.49	2.13
บิดามารดา	2.39	-	0.27	0.10	0.80*	1.02*	0.27	0.32*	0.10	0.25
บิดาหรือมารดา	2.65	-	-	0.16	0.54	0.75*	0.00	0.05	0.16	0.52*
บิดาเลี้ยงกับ มารดา	2.49	-	-	-	0.70*	0.91*	0.16	0.22	0.00	0.36
มารดาเลี้ยงกับ บิดา	3.19	-	-	-	-	0.22	0.53	0.48	0.70*	1.05*
ปู่/ย่า/ตา/ยาย	3.40	-	-	-	-	-	0.75*	0.70*	0.91*	1.27*
ลุง/ป้า/น้า/อา	2.65	-	-	-	-	-	-	0.05	0.17	0.52*
พี่หรือน้อง	2.71	-	-	-	-	-	-	-	0.21	0.57*
ภรรยา/สามี	2.49	-	-	-	-	-	-	-	-	0.35*
อื่น ๆ	2.13	-	-	-	-	-	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-90 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างบุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยกันกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน พบว่า

1. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดามีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชนแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่พักอาศัยอยู่กับมารดาเลี้ยงกับบิดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดามีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตาม

ตารางที่ 4-91 การเปรียบเทียบระหว่างบุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยกันกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	8	17.90	2.24	3.94	0.00*
ภายในกลุ่ม	362	205.60	0.57		
รวม	370	223.50			

จากตารางที่ 4-91 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีบุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยกันต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-92 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างบุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยกันกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติ จังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน

บุคคลที่พักอาศัยอยู่ ด้วยกัน	$\bar{X}$	บิดา		มารดา		ปู่/ย่า/ ตา/ยาย	ลุง/ป้า/ น้ำ/อา	พี่หรือ น้อง	ภรรยา/ สามี	อื่น ๆ
		บิดา มารดา	หรือ มารดา	บิดาเลี้ยง กับมารดา	เลี้ยง กับบิดา					
		<i>N</i> = 89	<i>N</i> = 32	<i>N</i> = 14	<i>N</i> = 13					
	$\bar{X}$	2.41	2.54	2.73	3.04	3.03	2.48	2.49	2.28	2.25
บิดามารดา	2.41	-	0.14	0.33	0.64*	0.62*	0.07	0.08	0.12	0.16
บิดาหรือมารดา	2.54	-	-	0.19	0.50*	0.49*	0.06	0.05	0.26	0.30
บิดาเลี้ยงกับมารดา	2.73	-	-	-	0.31	0.30	0.25	0.24	0.45*	0.49*
มารดาเลี้ยงกับบิดา	3.04	-	-	-	-	0.01	0.56*	0.55*	0.76*	0.80*
ปู่/ย่า/ตา/ยาย	3.03	-	-	-	-	-	0.55*	0.54*	0.75*	0.79*
ลุง/ป้า/น้ำ/อา	2.48	-	-	-	-	-	-	0.01	0.20	0.24
พี่หรือน้อง	2.49	-	-	-	-	-	-	-	0.21	0.25
ภรรยา/สามี	2.28	-	-	-	-	-	-	-	-	0.04
อื่น ๆ	2.25	-	-	-	-	-	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-93 การเปรียบเทียบระหว่างบุคคลที่พัทอาศัยอยู่ด้วยกันกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูก
 คุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี
 จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิด

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	8	5.11	0.64	1.25	0.27
ภายในกลุ่ม	362	184.46	0.51		
รวม	370	189.57			

จากตารางที่ 4-93 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีบุคคลที่พัทอาศัยอยู่ด้วยกันต่างกัน มี
 สาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติ
 จังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิดไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-94 การเปรียบเทียบระหว่างลักษณะการเลี้ยงดูจากครอบครัวกับสาเหตุการกระทำผิด
 ของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัด
 ชลบุรี จำแนกตามภาพรวม

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	3	8.34	2.78	8.25	0.00*
ภายในกลุ่ม	367	123.78	0.34		
รวม	370	132.12			

จากตารางที่ 4-94 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีลักษณะการเลี้ยงดูจากครอบครัว
 ต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุม
 ประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ
 เป็นไปตามสมมติฐาน

ตารางที่ 4-95 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างลักษณะการเลี้ยงดูจากสาเหตุการกระทำ
ผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัด
ชลบุรี

ลักษณะการเลี้ยงดู จากครอบครัว	$\bar{x}$	ไม่มีผู้ใด	เข้มงวด	ปล่อยให้	ไม่เข้มงวดเกินไป
		ดูแล	กวดขัน	เป็นอิสระ	แต่ก็ดูแลตลอด
		N = 28	N = 47	N = 82	N = 214
	$\bar{x}$	2.82	2.21	2.58	2.41
ไม่มีผู้ใดดูแล	2.82	-	0.61*	0.23	0.41*
เข้มงวดกวดขัน	2.21	-	-	0.37*	0.20*
ปล่อยให้เป็นอิสระ	2.58	-	-	-	0.18*
ไม่เข้มงวดเกินไปแต่ก็ดูแลตลอด	2.41	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-95 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างลักษณะการเลี้ยงดูจาก
ครอบครัวกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุม
ประพฤติจังหวัดชลบุรี พบว่า

1. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ไม่มีผู้ใดดูแลมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความ
ประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามภาพรวมแตกต่าง
กับผู้ถูกคุมความประพฤติที่ครอบครัวเข้มงวดกวดขัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ไม่มีผู้ใดดูแลมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความ
ประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามภาพรวมแตกต่าง
กับผู้ถูกคุมความประพฤติที่ครอบครัวไม่เข้มงวดเกินไปแต่ก็ดูแลตลอด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05

3. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ครอบครัวเข้มงวดกวดขันมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุม
ความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามภาพรวม
แตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่ครอบครัวปล่อยให้เป็นอิสระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05

4. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ครอบครัวเข้มงวดกวดขันมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุม
ความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามภาพรวม
แตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่ครอบครัวไม่เข้มงวดเกินไปแต่ก็ดูแลตลอด อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05

5. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ครอบครัวปล่อยให้เป็นอิสระมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามภาพรวมแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่ครอบครัวไม่เข้มงวดเกินไปแต่ก็ดูแลตลอด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-96 การเปรียบเทียบระหว่างลักษณะการเลี้ยงดูจากครอบครัวกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	3	8.50	2.83	5.92	0.00*
ภายในกลุ่ม	367	175.60	0.48		
รวม	370	184.10			

จากตารางที่ 4-96 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ลักษณะการเลี้ยงดูจากครอบครัวต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-97 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างลักษณะการเลี้ยงดูจากครอบครัวกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว

ลักษณะการเลี้ยงดู จากครอบครัว	$\bar{x}$	ไม่มีผู้ใด	เข้มงวด	ปล่อยให้เป็น	ไม่เข้มงวดเกินไป
		ดูแล	กวดขัน	อิสระ	แต่ก็ดูแลตลอด
		<i>N</i> = 28	<i>N</i> = 47	<i>N</i> = 82	<i>N</i> = 214
	$\bar{x}$	2.77	2.08	2.43	2.37
ไม่มีผู้ใดดูแล	2.77	-	0.68*	0.34*	0.39*
เข้มงวดกวดขัน	2.08	-	-	0.34*	0.29*
ปล่อยให้เป็นอิสระ	2.43	-	-	-	0.05
ไม่เข้มงวดเกินไปแต่ก็ดูแลตลอด	2.37	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-97 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างลักษณะการเลี้ยงดูจากครอบครัวกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัว พบว่า

1. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ไม่มีผู้ใดดูแลมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัวแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่ครอบครัวเข้มงวดกวดขัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ไม่มีผู้ใดดูแลมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัวแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่ครอบครัวปล่อยให้ เป็นอิสระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ไม่มีผู้ใดดูแลมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัวแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่ครอบครัวไม่เข้มงวดเกินไปแต่ก็ดูแลตลอด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ครอบครัวเข้มงวดกวดขันมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัวแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่ครอบครัวปล่อยให้ เป็นอิสระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ครอบครัวเข้มงวดกวดขันมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพของครอบครัวแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่ครอบครัวไม่เข้มงวดเกินไปแต่ก็ดูแลตลอด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-98 การเปรียบเทียบระหว่างลักษณะการเลี้ยงดูจากครอบครัวกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	3	20.71	6.90	0.16	0.00*
ภายในกลุ่ม	367	276.69	0.75		
รวม	370	297.40			

จากตารางที่ 4-98 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ลักษณะการเลี้ยงดูจากครอบครัวต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-99 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างลักษณะการเลี้ยงดูจากครอบครัวกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน

ลักษณะการเลี้ยงดูจากครอบครัว	$\bar{x}$	ไม่มีผู้ใด	เข้มงวด	ปล่อยให้เป็น	ไม่เข้มงวดเกินไป
		ดูแล	กวดขัน	อิสระ	แต่ก็ดูแลตลอด
		<i>N</i> = 28	<i>N</i> = 47	<i>N</i> = 82	<i>N</i> = 214
	$\bar{x}$	3.20	2.36	2.77	2.43
ไม่มีผู้ใดดูแล	3.20	-	0.84*	0.43*	0.77*
เข้มงวดกวดขัน	2.36	-	-	0.41*	0.07
ปล่อยให้เป็นอิสระ	2.77	-	-	-	0.34*
ไม่เข้มงวดเกินไปแต่ก็ดูแลตลอด	2.43	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-99 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างลักษณะการเลี้ยงดูจากครอบครัวกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน พบว่า

1. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ไม่มีผู้ใดดูแลมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชนแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่ครอบครัวเข้มงวดกวดขัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ไม่มีผู้ใดดูแลมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชนแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่ครอบครัวปล่อยให้เป็นอิสระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ไม่มีผู้ใดดูแลมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชนแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่ครอบครัวไม่เข้มงวดเกินไปแต่ก็ดูแลตลอด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ครอบครัวเข้มงวดกวดขันมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชนแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่ครอบครัวปล่อยให้เป็นอิสระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ครอบครัวปล่อยให้เป็นอิสระมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชนแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่ครอบครัวไม่เข้มงวดเกินไปแต่ก็ดูแลตลอด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-100 การเปรียบเทียบระหว่างลักษณะการเลี้ยงดูจากครอบครัวกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	3	10.73	3.58	6.17	0.00*
ภายในกลุ่ม	367	212.77	0.58		
รวม	370	223.50			

จากตารางที่ 4-100 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ลักษณะการเลี้ยงดูจากครอบครัวต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-101 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างลักษณะการเลี้ยงดูจากครอบครัวกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน

ลักษณะการเลี้ยงดู จากครอบครัว	$\bar{x}$	ไม่มีผู้ใด	เข้มงวด	ปล่อยให้เป็น	ไม่เข้มงวดเกินไป
		ดูแล	กวดขัน	อิสระ	แต่ก็ดูแลตลอด
		<i>N</i> = 28	<i>N</i> = 47	<i>N</i> = 82	<i>N</i> = 214
ไม่มีผู้ใดดูแล	2.78	-	0.61*	0.12	0.37*
เข้มงวดกวดขัน	2.16	-	-	0.49*	0.24*
ปล่อยให้เป็นอิสระ	2.66	-	-	-	0.25*
ไม่เข้มงวดเกินไปแต่ก็ดูแลตลอด	2.41	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-101 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างลักษณะการเลี้ยงดูจากครอบครัวกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อน พบว่า

1. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ไม่มีผู้ใดดูแลมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อนแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่ครอบครัวเข้มงวดกวดขัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ไม่มีผู้ใดดูแลมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อนแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่ครอบครัวไม่เข้มงวดเกินไปแต่ก็ดูแลตลอด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ครอบครัวเข้มงวดกวดขันมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อนแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่ครอบครัวปล่อยให้เป็นอิสระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ครอบครัวเข้มงวดกวดขันมีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อนแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่ครอบครัวไม่เข้มงวดเกินไปแต่ก็ดูแลตลอด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ครอบครัวปล่อยให้เป็นอิสระ มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามการคบหาสมาคมกับเพื่อนแตกต่างกับผู้ถูกคุมความประพฤติที่ครอบครัวไม่เข้มงวดเกินไปแต่ก็ดูแลตลอด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-102 การเปรียบเทียบระหว่างลักษณะการเลี้ยงดูจากครอบครัวกับสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิด

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ระหว่างกลุ่ม	3	2.26	0.75	1.47	0.22
ภายในกลุ่ม	367	187.31	0.51		
รวม	370	189.57			

จากตารางที่ 4-102 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ลักษณะการเลี้ยงดูจากครอบครัวต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี จำแนกตามทัศนคติต่อการกระทำผิดไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-103 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัย	ข้อค้นพบ
1. เพศที่แตกต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกัน	ปฏิเสธ สมมติฐาน
2. อายุที่แตกต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกัน	ปฏิเสธ สมมติฐาน
3. ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกัน	ยอมรับ สมมติฐาน
4. อาชีพที่แตกต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกัน	ยอมรับ สมมติฐาน
5. รายได้ที่แตกต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกัน	ยอมรับ สมมติฐาน
6. สถานภาพการสมรสที่แตกต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกัน	ปฏิเสธ สมมติฐาน
7. ข้อหาในการกระทำผิดที่แตกต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกัน	ยอมรับ สมมติฐาน
8. จำนวนครั้งที่กระทำผิดที่แตกต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกัน	ยอมรับ สมมติฐาน
9. ลักษณะครอบครัวที่แตกต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกัน	ยอมรับ สมมติฐาน
10. บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยที่แตกต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกัน	ยอมรับ สมมติฐาน
11. การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวที่แตกต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกัน	ยอมรับ สมมติฐาน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับงานวิจัยเรื่อง สาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติ ในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 371 คน สามารถสรุปผลการศึกษาดังนี้

สรุปผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

สรุปผลการวิจัย พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญาส่วนใหญ่เกินครึ่งเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 89.5 และเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 10.5 มีอายุระหว่าง 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.2 รองลงมา มีอายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.9 อายุต่ำกว่า 21 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.1 อายุระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.2 และอายุ 50 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 1.6 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 30.7 รองลงมา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 21.3 ระดับประถมศึกษา และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.,ปวส.) คิดเป็นร้อยละ 17.3 ระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า คิดเป็นร้อยละ 9.2 และไม่ได้รับการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 4.3 ประกอบอาชีพ พนักงานบริษัทหรือโรงงาน คิดเป็นร้อยละ 37.7 รองลงมาประกอบอาชีพเป็นรับจ้างทั่วไป คิดเป็น ร้อยละ 29.1 ไม่ได้ประกอบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 13.5 ประกอบอาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 13.2 ประกอบอาชีพทำไร่หรือทำนาหรือทำสวน คิดเป็นร้อยละ 3.2 ประกอบอาชีพรับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 2.7 และประกอบอาชีพอื่น ๆ ได้แก่ ธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 0.5 มีรายได้ระหว่าง 10,001 - 15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 32.6 รองลงมามีรายได้สูงกว่า 15,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.2 มีรายได้ระหว่าง 5,001 - 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 22.1 และมีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 18.1 ส่วนใหญ่เกินครึ่งเป็น โสดคิดเป็นร้อยละ 57.7 รองลงมา อยู่กินกันสามีกรรรยาหรือสมรส คิดเป็นร้อยละ 29.4 แยกกันอยู่ คิดเป็นร้อยละ 7.8 และหม้ายหรือหย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 5.1 ส่วนใหญ่ขอหาในการกระทำผิดเป็นคดีเกี่ยวกับพระราชบัญญัติจราจรทางบก คิดเป็นร้อยละ 41.2 รองลงมา คดีเกี่ยวกับยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 37.2 คดีเกี่ยวกับร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 11.3 คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 9.7 และคดีอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 0.5 ส่วนใหญ่กระทำความผิดครั้งแรก คิดเป็น ร้อยละ 73.9 รองลงมา กระทำผิด 2 ถึง 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.5 มี กระทำผิด 4 ถึง 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.6 และกระทำผิดมากกว่า 5

ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.0 ส่วนใหญ่บุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยกันเป็นบิดามารดาอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 41.2 รองลงมาบิดาหรือมารดาเสียชีวิต คิดเป็นร้อยละ 27.0 บิดามารดาเล็กร้างหรือหย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 19.7 และบิดามารดาแยกกันอยู่ คิดเป็นร้อยละ 12.1 ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา คิดเป็นร้อยละ 24.0 รองลงมาพักอาศัยอยู่กับภรรยาหรือสามี คิดเป็นร้อยละ 22.1 พักอาศัยอยู่กับพี่หรือน้อง คิดเป็นร้อยละ 14.6 พักอาศัยอื่น ๆ เช่น อยู่ตามลำพังหรือเพื่อนหรือนายจ้าง คิดเป็นร้อยละ 12.4 พักอาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดา คิดเป็นร้อยละ 8.6 พักอาศัยอยู่กับปู่ ย่า ตา ยาย คิดเป็นร้อยละ 5.9 พักอาศัยอยู่กับลุง ป้า น้า อา คิดเป็นร้อยละ 5.1 พักอาศัยอยู่กับบิดาเลี้ยงกับมารดา คิดเป็นร้อยละ 3.8 และพักอาศัยอยู่กับมารดาเลี้ยงกับบิดา คิดเป็นร้อยละ 3.5 ส่วนใหญ่เกินครึ่งได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบไม่เข้มงวดเกินไป แต่ก็ดูแลตลอด คิดเป็นร้อยละ 57.7 รองลงมาได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยให้เป็นอิสระ คิดเป็นร้อยละ 22.1 ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน คิดเป็นร้อยละ 12.7 และแบบไม่มีผู้ใดดูแล คิดเป็นร้อยละ 7.5

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำผิด

ผลการสำรวจสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ตรีศึกษา

สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติมีความเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.45 เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ประเด็นสภาพแวดล้อมที่อยู่ในชุมชน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.55 มากที่สุด รองลงมา คือ ประเด็นการคบหาสมาคมกับเพื่อน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.46 ประเด็นทัศนคติต่อการกระทำผิด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.42 และประเด็นสภาพของครอบครัว ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.38

1. สภาพของครอบครัว พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติมีความเห็น โดยภาพรวม อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.38 เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ข้อที่ 7.ท่านต้องทำงานหาเงินเพื่อเลี้ยงดูสมาชิกในครอบครัว ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.68 มากที่สุด รองลงมา คือ ข้อที่ 5.ครอบครัวของท่านมีปัญหาทางการเงินที่ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.57 ข้อที่ 6.ท่านมีพฤติกรรมใช้จ่ายฟุ่มเฟือยเกินกว่ารายได้ของตนเองที่มีอยู่ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.48 ข้อที่ 2.ท่านมักจะมึนอารมณ์หงุดหงิดฉุนเฉียวกับสมาชิกในครอบครัวเป็นประจำหลังจากมีอาการเหน็ดเหนื่อยจากการทำงาน ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.29 ข้อที่ 1.ครอบครัวของท่านไม่รักใคร่ปรองดองกัน และทะเลาะกันอยู่เสมอ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.14 ข้อที่ 4.ครอบครัวของท่านมีสมาชิกในครอบครัวบางคนเคยถูกจับกุมดำเนินคดีอาญามาก่อน ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1.78 และข้อที่ 3.ครอบครัวของท่านมีสมาชิกในครอบครัวบางคนที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1.70 สอดคล้องกับทฤษฎีโครงสร้างทางสังคม (Social structure and anomie theory) ซึ่งได้อธิบายว่า โครงสร้างทางสังคมอาจก่อให้เกิดแรงกดดันต่อบุคคลบางคนและผลักดันให้เขากระทำผิด ค่านิยม วัฒนธรรมจะ

เป็นตัวกำหนดเป้าหมายของชีวิต ผู้ที่มาจากชนชั้นต่ำอาจมีโอกาสน้อยในการบรรลุเป้าหมายของชีวิต เพราะประสบความยากลำบากทางด้านเศรษฐกิจและด้านการศึกษา จึงอาจใช้วิธีการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายทำการประกอบอาชญากรรมเพื่อให้ประสบความสำเร็จในชีวิต สาเหตุพื้นฐานของอาชญากรรมจึงเกิดจาก ความบกพร่องของโครงสร้างทางสังคมและปัจจัยต่าง ๆ ทางสังคม เช่น สถาบันครอบครัว ความสัมพันธ์ในครอบครัว การศึกษา เศรษฐกิจ ลักษณะทางบรรทัดฐานในสังคม ลักษณะทางวัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ในสังคม ซึ่งก่อให้เกิดความแตกต่างระหว่างเป้าหมายทางวัฒนธรรมและวิธีการที่สังคมกำหนดซึ่งเปิดโอกาสให้บรรลุถึงเป้าหมาย แสดงให้เห็นว่า สภาพครอบครัวเป็นสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี

2. สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติมีความเห็นโดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.55 เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ข้อที่ 8. สภาพชุมชนที่ท่านพักอาศัยไม่มีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.85 มากที่สุด รองลงมา คือ ข้อที่ 10. สภาพชุมชนของท่านเป็นชุมชนที่มีพักอาศัยกันอย่างหนาแน่นและแออัด ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.73 ข้อที่ 14. สภาพแวดล้อมใกล้ ๆ ที่พักอาศัยของท่านเป็นแหล่งเสื่อมโทรม ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.57 ข้อที่ 13. สภาพชุมชนที่ท่านพักอาศัยของท่านมีสถานเริงรมย์และมีการมั่วสุมของคนทั่วไป เช่น ร้านอาหาร ติ๊ตส์สนุกเกอร์ เป็นต้น ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.52 ข้อที่ 9. สภาพชุมชนที่ท่านพักอาศัยมักจะมีพฤติกรรมทะเลาะวิวาท หรือใช้ความรุนแรงให้เห็นบ่อยครั้ง และ ข้อที่ 11. สภาพชุมชนที่ท่านพักอาศัยนั้นเป็นแหล่งที่มียาเสพติดให้โทษแพร่ระบาด ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.44 และข้อที่ 12. สภาพชุมชนที่ท่านพักอาศัยเป็นแหล่งการพนันต่าง ๆ เช่น ไฮโลว์ ไพ่ หวยได้ดิน เป็นต้น ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.33 สอดคล้องกับทฤษฎีทางนิเวศวิทยา (Ecological theory) ซึ่งชอร์วี่และคณะ (Shaw et al. 1967 อ้างถึงใน ประหยัด พวงจำปา, 2537, หน้า 46) ได้ศึกษาพบว่า การกระทำผิดของเด็กมีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมในแต่ละเขตซึ่งจัดว่าการกระทำผิดจะแตกต่างกันออกไป การกระทำผิดของเด็กจะมีจำนวนมากในท้องที่ที่เป็นย่านสลัมและย่านธุรกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งย่านที่มีการอพยพเข้าออก ซึ่งมีลักษณะเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาและพบว่าอัตราเกิดของผู้กระทำผิดซ้ำจะมีมากตามอัตราการเกิดของเยาวชนที่กระทำผิด อัตราการเกิดผู้กระทำผิดจะน้อยลงเมื่ออยู่ห่างจากศูนย์กลางของเมือง เยาวชนที่กระทำผิดในเขตที่มีอัตราการเกิดสูง จะมีแนวโน้มเป็นผู้กระทำผิดซ้ำต่อไปได้ และอัตราผู้กระทำผิดจากเขตดังกล่าวจะถูกพาตัวขึ้นศาลถึง 3 ครั้ง หรือมากกว่านั้น (อรรถพร ชูบำรุง, 2527 อ้างถึงใน ประหยัด พวงจำปา, 2537, หน้า 47) และสอดคล้องกับทฤษฎีโอกาสที่แตกต่าง (Differential opportunity theory) ทฤษฎีนี้โคลเวิร์ด (Cloward, n.d. อ้างถึงใน นาคยา บัวลอย, 2543, หน้า 30-31) เสนอว่าโอกาสที่จำกัดเป็นช่องทาง

ผลักดันให้คนกระทำความผิดกฎหมายได้ คนทุกคนมีโอกาสไม่เท่ากันเมื่อคนแต่ละคนมีความต้องการที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายในวิถีทางที่ถูกต้องเหมาะสมสภาพแวดล้อมรอบข้างมีความสำคัญมาก ถ้าใครก็ตามอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี เช่น บ้านอยู่ใกล้แหล่งการพนัน เมื่อเกิดความต้องการอย่างใดอย่างหนึ่ง ปังจัยจากสภาพแหล่งการพนันจะผลักดันให้คน ๆ นั้น มีพฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย เช่น คนนั้นจะหาทางเข้าไปเล่นการพนันเพื่อได้เงินมาซื้อสิ่งที่ต้องการ แต่กรณีในทางตรงข้าม คนที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีมีการเรียนรู้ที่ดีจากบุคคลใกล้เคียง คนนั้นก็เลยไม่กระทำการที่ผิดกฎหมาย แสดงให้เห็นว่า สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชนเป็นสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี

3. การคบหาสมาคมกับเพื่อน พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติมีความเห็น โดยภาพรวม อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.46 เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ข้อที่ 15. เมื่อท่านประสบปัญหา ท่านจะขอคำปรึกษาจากเพื่อน ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.27 มากที่สุด รองลงมา คือ ข้อที่ 16. เพื่อนของท่านมักจะชักชวนท่านไปดื่มสุราหรือเที่ยวตามผับหรือร้านอาหารในเวลากลางคืน ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.71 ข้อที่ 21. ท่านมักใช้เวลาว่างอยู่กับเพื่อนมากกว่าอยู่กับครอบครัว ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.65 ข้อที่ 18. เพื่อนของท่านมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.26 ข้อที่ 17. เพื่อนของท่านมีนิสัยและพฤติกรรมชอบการทะเลาะวิวาทอยู่เสมอ และข้อที่ 19. เพื่อนที่ท่านคบหาอยู่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับการการพนัน ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.14 และข้อที่ 20. เพื่อนของท่านมักชวนทำสิ่งที่ผิดกฎหมาย ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.05 สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social learning theory) โดยแนวคิดจิตวิทยาที่ศึกษาถึงกระบวนการการเรียนรู้ซึ่งเป็นกระบวนการทางสังคมที่พัฒนาพฤติกรรมของมนุษย์ตามวิถีของแต่ละสังคม พฤติกรรมเบี่ยงเบนและอาชญากรรมก็สามารถถูกสร้างขึ้นหรือพัฒนาขึ้นได้โดยกระบวนการเรียนรู้ อย่างไรก็ตามการพัฒนาอาชญากรรมโดยการเรียนรู้มีรูปแบบหรือแนวทางที่อาจแตกต่างไปจากพฤติกรรมคล้อยตามทั่วไป เนื่องจากลักษณะพื้นฐานของอาชญากรรมนั้นเป็นพฤติกรรมที่คนในสังคมไม่ยอมรับ และสอดคล้องกับทฤษฎีการคบหาสมาคมที่แตกต่างกันของ เอ็ดวิน ชันเซอร์แลนด์ (Sutherland's differential association theory) ซึ่งชันเซอร์แลนด์ (Sutherland) มีแนวคิดที่สำคัญว่า พฤติกรรมทางอาชญากรรมเรียนรู้กันได้โดยการติดต่อกันอย่างใกล้ชิดภายในกลุ่ม และพฤติกรรมที่แสดงออกมาในลักษณะที่จะเป็นอาชญากรนั้นขึ้นอยู่กับความแตกต่างในช่วงระยะเวลาและความสม่ำเสมอในการติดต่อดัมพันธ์ แสดงให้เห็นว่า การคบหาสมาคมกับเพื่อนเป็นสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี

4. ทศนคติต่อการกระทำผิด พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติมีความเห็น โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.42 เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ข้อที่ 24. การ

กระทำผิดในครั้งนี้เกิดจากความรู้อาจไม่ถึงการณ์โดย ไม่คำนึงถึงผลเสียที่จะเกิดขึ้น/ประมาณค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.52 มากที่สุด รองลงมา คือ ข้อที่ 27. ท่านคิดว่ากฎหมายในปัจจุบันไม่มีความยุติธรรมกับคนยากจนในสังคม ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.52 ข้อที่ 26. ท่านกระทำความผิดเพราะคล้อยตามเพื่อน หรือเพื่อต้องการให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.48 ข้อที่ 25. ท่านการกระทำผิดเพื่อต้องการเลียนแบบเพื่อน/บุคคลที่ชื่นชอบ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.36 ข้อที่ 28. ท่านรู้สึกอึดอัดในการปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ในสังคม ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.20 ข้อที่ 22. ท่านไม่มีความรู้สึกผิดต่อการกระทำผิดของท่านครั้งนี้ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1.94 และข้อที่ 23. ท่านไม่รู้สึกเกรงกลัวต่อกฎหมายลงโทษในการกระทำผิด ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1.92 สอดคล้องกับทฤษฎีแนวจิตวิทยา (Psychological theory) เป็นทฤษฎีที่มุ่งศึกษาสาเหตุอาชญากรรมเฉพาะรายบุคคล โดยมีความเชื่อว่าสาเหตุที่พฤติกรรมของบุคคลมีความแตกต่างเกิดจากปัจจัยทางด้านจิตใจ แสดงให้เห็นว่า ทักษะคิดต่อการกระทำผิดเป็นสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี

ส่วนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 เพศที่แตกต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกัน พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีเพศต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญาไม่แตกต่างกันและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 2 อายุที่แตกต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกัน พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีอายุต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญาไม่แตกต่างกันและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 3 ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกัน พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีการศึกษาต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 4 อาชีพที่แตกต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกัน พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีอาชีพต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 5 รายได้ที่แตกต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกัน พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีรายได้ต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเป็นไปตาม

สมมติฐาน

สมมติฐานที่ 6 สถานภาพการสมรสที่แตกต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกัน พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา ไม่แตกต่างกันและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 7 ข้อหาในการกระทำผิดที่แตกต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกัน พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีข้อหาในการทำความผิดต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 8 จำนวนครั้งที่กระทำผิดที่แตกต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกัน พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีจำนวนครั้งที่กระทำผิดต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 9 ลักษณะครอบครัวที่แตกต่างกัน มีสาเหตุของการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกัน พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีลักษณะครอบครัวต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 10 บุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยที่แตกต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกัน พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่อยู่กับบุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยกันต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 11 การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวที่แตกต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกัน พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ได้รับการเลี้ยงดูอบรมจากครอบครัวต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเป็นไปตามสมมติฐาน

อภิปรายผลการศึกษา

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล เรื่อง สาเหตุกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาสาเหตุของการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา

ผลการสำรวจสาเหตุของกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญาของกลุ่มตัวอย่าง จะเห็นได้ว่า ประเด็นสภาพแวดล้อมที่อยู่ในชุมชนมากที่สุด รองลงมา คือ ประเด็นการคบหาสมาคมกับเพื่อน ประเด็นทัศนคติต่อการกระทำผิด และประเด็นสภาพของครอบครัว มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของนุชนาฏ มุกระ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำกลางเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำกลางเชียงใหม่ นั้นมาจากปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นด้านครอบครัว สังคมและชุมชน การคบเพื่อน เศรษฐกิจ ก็ตามล้วนส่งผลให้เกิดการกระทำซ้ำในคดียาเสพติด ถ้าครอบครัวขาดความอบอุ่นขาดการอบรมเลี้ยงดูที่เอาใจใส่ก็ง่ายต่อการถูกชักจูงจากกลุ่มคนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด รวมถึงสภาพเศรษฐกิจ การคบเพื่อน ตลอดจนสภาพของสังคมและชุมชน ซึ่งเมื่อผู้ต้องขังพ้นโทษออกมาแล้วต้องประสบกับปัญหาทั้งด้านของสภาพจิตใจ ความวิตกกังวลกลัวที่สังคมจะไม่ให้การยอมรับ และต้องเจอกับปัญหาการตกงาน ถูกปฏิเสธจากสถานที่ทำงาน ทำให้ขาดรายได้ที่จะเลี้ยงดูตัวเองและครอบครัวส่งผลให้กลับไปทำผิดซ้ำนั่นเอง ปัจจัยด้านบุคลิกภาพก็มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดเช่นกัน ทั้งบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และแบบแสดงออกต่างก็มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำเช่นกัน ด้านปัจจัยส่วนบุคคลเฉพาะการศึกษา อาชีพ และรายได้ เท่านั้นที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำ ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุ จำนวนบุตร ไม่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำกลางเชียงใหม่ และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุธรรม ชาญสุวิทยานันท์ (2556, หน้า 57) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ กรณีศึกษาสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดของเยาวชนมาจากปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ทั้งด้านครอบครัว สังคม ชุมชน การคบเพื่อน และเศรษฐกิจ กล่าวคือด้านครอบครัว หากครอบครัวขาดความอบอุ่น ขาดการอบรมเลี้ยงดูเอาใจใส่ทำให้ง่ายต่อการถูกชักจูงจากกลุ่มคนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ปัญหาด้านสภาพจิตใจ ความวิตกกังวลกลัวสังคม ไม่ให้การยอมรับ การตกงานถูกปฏิเสธจากสถานที่ทำงาน ล้วนเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้เยาวชนกลับไปกระทำผิดซ้ำ นอกจากนี้ปัจจัย ด้านบุคลิกภาพทั้งบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงออกต่างก็มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำเช่นกันมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของวรชัย

สนองคุณ (2557) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำคามผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา: สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 80.0 มีช่วงอายุอยู่ระหว่าง 21 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.4 ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท/โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 44.2 มีระดับศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (1-3) คิดเป็นร้อยละ 39.9 มีรายได้สูงกว่า 10,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 45.3 มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 53.4 กระทำผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติจราจรทางบก คิดเป็นร้อยละ 50.4 บิดามารดาอยู่ด้วยกัน คิดเป็นร้อยละ 49.1 พักอาศัยอยู่กับภรรยา/สามี คิดเป็นร้อยละ 29.0 และได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบไม่เข้มงวดเกินไป แต่ดูแลตลอดเวลา คิดเป็นร้อยละ 67.3 ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำคามผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญามากที่สุด คือ ปัจจัยสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชนมากที่สุด รองลงมาคือ ปัจจัยการคบหาสมาคมกับเพื่อน ปัจจัยสภาพทางครอบครัว และปัจจัยทัศนคติต่อการกระทำผิดตามลำดับ

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบสาเหตุของการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา

1. การเปรียบเทียบระหว่างเพศที่แตกต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกัน พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีเพศต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญาไม่แตกต่างกันและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

2. การเปรียบเทียบระหว่างอายุที่แตกต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกัน พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีอายุต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญาไม่แตกต่างกันและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

3. การเปรียบเทียบระหว่างระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกัน พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีการศึกษาต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเป็นไปตามสมมติฐาน

4. การเปรียบเทียบระหว่างอาชีพที่แตกต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกัน พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีอาชีพต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเป็นไปตามสมมติฐาน

5. การเปรียบเทียบระหว่างรายได้ที่แตกต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกัน พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีรายได้ต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเป็นไป

ตามสมมติฐาน

6. การเปรียบเทียบระหว่างสถานภาพการสมรสที่แตกต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกัน พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญาไม่แตกต่างกันและไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

7. การเปรียบเทียบระหว่างข้อหาในการกระทำผิดที่แตกต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกัน พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีข้อหาในการทำความผิดต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเป็นไปตามสมมติฐาน

8. การเปรียบเทียบระหว่างจำนวนครั้งที่กระทำผิดที่แตกต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกัน พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีจำนวนครั้งที่กระทำผิดต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเป็นไปตามสมมติฐาน

9. การเปรียบเทียบระหว่างลักษณะครอบครัวที่แตกต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกัน พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีลักษณะครอบครัวต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเป็นไปตามสมมติฐาน

10. การเปรียบเทียบระหว่างบุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยแตกต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกัน พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีบุคคลที่พักอาศัยอยู่ด้วยต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเป็นไปตามสมมติฐาน

11. การเปรียบเทียบระหว่างการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวที่แตกต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา แตกต่างกัน พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติที่ได้รับการเลี้ยงดูอบรมจากครอบครัวต่างกัน มีสาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเป็นไปตามสมมติฐาน

มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของพัฒนัชชา อธิมมงคลวัฒน์ (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิด เกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน ศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์แรกรับเด็กและเยาวชนชายบ้านเมตตา พบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินส่วนใหญ่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป จบ ป.6 ไม่เคยถูกดำเนินคดีก่อนต้องโทษ มีคดีฐานลักทรัพย์และวิ่งราว ไม่ได้ประกอบอาชีพ ไม่มีรายได้ประจำ สถานภาพของบิดามารดาอยู่ด้วยกัน บิดาประกอบอาชีพรับจ้าง มารดาประกอบ

อาชีพรับจ้าง ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้าง รายได้ครอบครัวต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท ในส่วน
 ของระดับความคิดเห็นพบว่า ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวและสภาพแวดล้อมในชุมชน มี
 ความเห็นที่เห็นด้วยมาก สำหรับภาวะเศรษฐกิจของครอบครัว การคบเพื่อน ความคิดเห็นที่เห็นด้วย
 มาก ความคิดเห็นต่อสื่อมวลชน การเรียนรู้ บุคลิกภาพ และค่านิยม มีความเห็นที่เห็นด้วยปานกลาง
 ในการหาความสัมพันธ์โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พบว่า ลักษณะของการกระทำผิด
 ความสัมพันธ์ในครอบครัว ภาวะเศรษฐกิจของครอบครัว สภาพแวดล้อมในชุมชน การคบเพื่อน
 ความคิดเห็นต่อสื่อมวลชน การเรียนรู้ บุคลิกภาพ และค่านิยมมีความสัมพันธ์กันกับการกระทำผิด
 เกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สำหรับการวิเคราะห์ความ
 แปรปรวน พบว่า การกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนแตกต่างกันตามลักษณะของการ
 กระทำผิด ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ภาวะเศรษฐกิจของครอบครัว สภาพแวดล้อมในชุมชน
 การคบเพื่อน ความคิดเห็นต่อสื่อมวลชน การเรียนรู้ บุคลิกภาพ และค่านิยม ที่ต่างกัน จากการ
 สัมภาษณ์เด็กและเยาวชน พบว่า ส่วนใหญ่เด็กและเยาวชน พบว่า ส่วนใหญ่เด็กที่กระทำผิดเกี่ยวกับ
 ทรัพย์สินจะมีภูมิลำเนาครอบครัวที่แตกแยก มีการใช้ความรุนแรงภายในครอบครัว ตัวเด็กและ
 เยาวชนมักจะไม่เรียนหนังสือ มีการศึกษาต่ำ เป็นเด็กกระทำผิดซ้ำ ชุมชนที่อยู่อาศัยมีการใช้
 ยาเสพติดและพบว่าส่วนใหญ่กระทำผิดเพราะการคบหาสมาคมกับเพื่อน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย
 ของ พรพรรณ มากบุญ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทักษะทางสังคมของเด็กและ
 เยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต 2 จังหวัดราชบุรี พบว่า ทักษะทางสังคมของเด็ก
 และเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน จำแนกตามอายุ รายได้ครอบครัว พฤติกรรม
 การดื่มสุราของสมาชิกในครอบครัว พฤติกรรมการเสพยาเสพติดของสมาชิกในครอบครัว
 พฤติกรรมการใช้ความรุนแรงในการแก้ไขปัญหาของสมาชิกในครอบครัว จำนวนครั้งที่ถูกตำรวจ
 จับกุมตัวมาดำเนินคดี ระยะเวลาที่ศาลพิจารณาคดีพิพากษาให้เข้ารับการฝึกอบรม และการศึกษาและ/
 หรือการฝึกอบรมวิชาชีพ ในขณะที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ พบว่าไม่แตกต่างกัน ส่วนอิทธิพลจาก
 เพื่อน และการเห็นคุณค่าในตนเอง สามารถร่วมทำนายทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนชายใน
 ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ได้ร้อยละ 38.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ
 สอดคล้องกับงานวิจัยของภานุ อินทร์งาม (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ทักษะคติต่อขั้นตอนการดำเนินงาน
 ตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ของผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟู
 สมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด กรมคุมประพฤติ ในเขตจังหวัดชลบุรี สำนักงานคุมประพฤติจังหวัด
 ชลบุรี พบว่า โดยรวมและตามขั้นตอน อยู่ในระดับมาก ขั้นตอนที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ขั้นตอนการ
 ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด รองลงมา คือ ขั้นตอนการตรวจพิสูจน์การเสพยาหรือการติดยาเสพติด
 ขั้นตอนที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ขั้นตอนการสอบสวน การเปรียบเทียบโดยรวมและตามขั้นตอน

จำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ และรายได้ ไม่แตกต่างกัน จำแนกตามคำวินิจฉัย โดยรวมไม่แตกต่างกัน
 ขั้นตอนการตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติด แตกต่างกัน จำแนกตามการบำบัดยาเสพติด
 โดยรวมไม่แตกต่างกัน ขั้นตอนการสอบสวน แตกต่างกัน จำแนกตามการศึกษา โดยรวมไม่แตกต่าง
 กัน ขั้นตอนการชะลอการฟ้องศาลดำเนินคดี แตกต่างกัน จำแนกตามการสมรส โดยรวมไม่แตกต่าง
 กัน ขั้นตอนการสอบสวน การชะลอการฟ้องศาลดำเนินคดี และการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติด
 ยาเสพติด แตกต่างกัน จำแนกตามฐานความผิด โดยรวมไม่แตกต่างกัน ขั้นตอนชะลอการฟ้องศาล
 ดำเนินคดี แตกต่างกัน จำแนกตามระยะเวลาที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยรวมไม่แตกต่างกัน ขั้นตอน
 การตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติด แตกต่างกัน จำแนกตามประวัติการกระทำผิด
 โดยรวมไม่แตกต่างกัน ขั้นตอนการสอบสวน และการตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติด
 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ซึ่งแนวทางในการแก้ไขและป้องกันสาเหตุการกระทำความผิด ซึ่งนำไปสู่การลดปริมาณ
 จำนวนการกระทำความผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติจะดำเนินการแก้ไขและป้องกัน โดย
 ดำเนินการเริ่มจากสถาบันครอบครัวซึ่งถือเป็นสถาบันหลักซึ่งเป็นกลไกในการแก้ไขและป้องกัน
 โดยเริ่มจากระดับของตัวบุคคลที่กระทำผิดและมีโอกาสเสี่ยงต่อการกระทำผิด จาก
 สถาบันการศึกษาซึ่งถือเป็นแหล่งการเรียนรู้ลำดับที่สองในการในความรู้และความเข้าใจ รวมไปถึง
 การร่วมมือกันของภาครัฐและเอกชนที่จะบูรณาการกัน ให้การแก้ไขออกมาในรูปแบบนโยบายแล้ว
 นำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขและป้องกัน เพราะสิ่งสำคัญอย่างยิ่งนั่นคือชุมชนที่การแก้ไข
 ปัญหาจะไม่ส่งผลสัมฤทธิ์ได้ หากขาดความร่วมมือของทุกคนในชุมชนในสังคม ที่ต้องตระหนักทั้ง
 ปัญหาไม่ว่าจะเป็นปัญหาจากสภาพครอบครัว จากสภาพแวดล้อมที่พักอาศัย จากการคบหาสมาคม
 กับเพื่อน ตลอดจนทัศนคติของผู้กระทำผิดที่มีความเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพของสังคมในยุคแห่ง
 โลกาภิวัตน์ หากทุกภาคส่วนเข้าใจยอมทำให้สาเหตุของการกระทำผิดในสังคมไม่ก่อให้เกิดขึ้นได้
 และการรู้เท่าทันปัญหาและความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น ย่อมสามารถป้องกันและเฝ้าระวังไม่ให้การ
 กระทำผิดเกิดขึ้นอีกสังคมก็จะสามารถดำรงคงอยู่ได้อย่างปกติสุข

ข้อเสนอแนะในการศึกษา

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. สถาบันครอบครัวถือเป็นสถาบันทางสังคมที่สำคัญที่สุด ซึ่งครอบครัวโดยเฉพาะบิดา
 มารดาเป็นสถาบันแรกที่จะดูแล อบรมสั่งสอน เป็นแบบอย่างที่ดี รวมทั้งขัดเกลาบุคคลในสถาบัน
 ครอบครัวให้รู้จักความรับผิดชอบชั่วดี รู้จักปฏิบัติตามกฎระเบียบวินัยภายในครอบครัว สร้าง
 จิตสำนึกที่ดี มีคุณธรรม และอบรมสั่งสอนให้รู้จักยอมรับ และเคารพกฎเกณฑ์กติกาของสังคม

วัฒนธรรม ความเชื่อ และค่านิยม แนวทางในการแก้ไขจึงจำเป็นต้องมีบิดามารดาหรือผู้ปกครอง จะต้องให้คำแนะนำไม่ว่าจะเป็นการใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการคบหาสมาคมกับเพื่อน ผู้ปกครองจะเป็นผู้เฝ้าสังเกตดูถึงพฤติกรรมของลูกและเพื่อน นำเสนอในสิ่งที่ควรปฏิบัติ ห้ามปรามในสิ่งที่ไม่ดี และนำเอาหลักการจิตวิทยามาใช้ในการอบรมเลี้ยงดูบุตร เพื่อให้บุตรปฏิบัติตนเป็นคนดีและสามารถอยู่ได้ในสังคมได้อย่างปกติสุข ตลอดจนการนำศาสนาเข้ามาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวและกล่อมเกลาจิตใจให้เกิดประโยชน์ได้อีกทาง

2. ด้านสภาพแวดล้อม เมื่อพิจารณาถึงสภาพแวดล้อมและสังคมที่มีความเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วในยุคโลกาภิวัตน์ พฤติกรรมการกระทำผิดโดยส่วนใหญ่มักเกิดกับบุคคลที่กลับไปอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการกระทำผิด ซึ่งย่อมเป็นการง่ายที่บุคคลที่อยู่จะเกิดการกระทำผิด เพราะอยู่ในสิ่งแวดล้อมบางแห่งอาจเอื้อโอกาสต่อการมีพฤติกรรมกระทำผิด ดังนั้นในการแก้ไขปัญหาเรื่องสภาพแวดล้อมในชุมชน ภาครัฐจะต้องดำเนินนโยบายที่ชัดเจนอย่างเป็นรูปธรรมในการจัดระเบียบสังคม โดยกำหนดให้หน่วยงานต่าง ๆ ของภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมกันแก้ไขและทำงานร่วมกันในลักษณะบูรณาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้ชุมชนได้ตระหนักถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น ด้วยปัญหาสภาพแวดล้อมในชุมชนเป็นปัญหา อาจส่งผลกระทบต่อวงกว้างในภายหลังหากปัญหาสะสมมานานและยากต่อการเยียวยาแก้ไข ที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนเข้ามาแก้ไขปัญหาร่วมกัน โดยการจัดระเบียบชุมชน แล้วดำเนินการแก้ไขเพื่อให้สังคมคงอยู่ได้อย่างยั่งยืน อันถือว่าเป็นวิธีการทางสังคมสงเคราะห์อย่างหนึ่ง ที่มุ่งเน้นถึงการเปลี่ยนแปลง ปรับปรุงและพัฒนาบุคคล และชุมชน ให้มีจิตสำนึกที่จะร่วมกันดูแลแก้ไข และพัฒนาชุมชนของตนให้ปราศจากการกระทำผิด ส่งเสริมให้แต่ละชุมชนสามารถแก้ไขปัญหาตนเองได้

3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องขอความร่วมมือจากภาคเอกชน เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหา โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันการศึกษาซึ่งถือว่าเป็นบทบาทอย่างยิ่งต่อทำให้ความรู้และสร้างบุคลากรทางสังคม จึงต้องมีการส่งเสริมการเรียนรู้ให้บุคคลเกิดการพัฒนาตนเอง เข้าใจสภาพและความเปลี่ยนแปลงทางสังคม ตลอดจนสามารถแก้ปัญหาชีวิตได้อย่างเหมาะสม ดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสถาบันการศึกษานี้ควรมีการปลูกฝังทัศนคติ สร้างค่านิยมและจริยธรรมที่ถูกต้องตั้งแต่วัยเด็ก เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ สร้างสามัญสำนึกที่ดี รู้จักวิธีแยกแยะและใช้เหตุผลในการพิจารณาสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวได้อย่างถูกต้องอย่างมีระบบ

4. ภาครัฐให้การสนับสนุนการพัฒนาคนให้มีความรู้ในแต่ละชุมชน เพื่อสร้างภูมิคุ้มกัน ในสังคม ให้ชุมชนสามารถแก้ไขปัญหาการกระทำผิดในสังคมได้ ซึ่งการพัฒนาสังคมเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการสาเหตุที่ก่อการกระทำผิดนั้นจำเป็นต้องอาศัยระบบการจัดการศึกษา

เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต และพร้อมนำหน่วยงานของรัฐได้เข้าไปมีส่วนร่วมในชุมชนในการสร้างกิจกรรมแก้ไขและฟื้นฟูผู้กระทำผิดในชุมชน ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมทั่วไปในการเสริมสร้างความรู้ กิจกรรมเฉพาะด้านในการเข้าถึงสภาพปัญหาของผู้กระทำผิดหรือผู้ที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด อันจะเป็นการเฝ้าระวังเพื่อไม่ให้ผู้ที่คิดหรือต้องการกระทำผิดก่ออาชญากรรมได้อีกทาง และยังก่อให้เกิดการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างแท้จริงและยั่งยืน

5. ภาครัฐควรมีการรณรงค์และเฝ้าระวังความเสี่ยงในแต่ละพื้นที่ที่อาจก่อให้เกิดการกระทำผิดได้ โดยต้องมีการแก้ไขป้องกันการกระทำผิดซ้ำอย่างต่อเนื่อง โดยให้ภาคส่วนราชการไม่ว่าจะเป็นส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ในเชิงลึกไปในส่วนต่าง ๆ เช่น ครอบครัว ชุมชน วัด โรงเรียน สถานการศึกษา ฯลฯ เพื่อให้เกิดร่วมมือกันช่วยกันสอดส่องดูแลอย่างจริงจัง และป้องกันมิให้เกิดการกระทำผิดในชุมชน ทั้งนี้ภาครัฐควรมีมาตรการเด็ดขาดและกระบวนการยุติธรรมในการลงโทษผู้กระทำผิดที่ฝ่าฝืนกฎหมาย และมีการนำกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์มาใช้ให้กับผู้กระทำผิด โดยกรมคุมประพฤติถือเป็นหน่วยงานที่ดำเนินงานด้านยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ในกระบวนการยุติธรรมจะต้องนำเอาชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขและเยียวยา เพื่อให้เหยื่อหรือผู้เสียหายได้ถูกเยียวยาจากผลแห่งการกระทำผิด และผู้กระทำผิดได้เกิดจิตสำนึกต่อการกระทำผิด ตลอดจนได้รับโอกาสในการกลับสู่สังคมได้อย่างปกติสุข

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเชิงพฤติกรรมของผู้ถูกคุมความประพฤติในระดับภูมิภาคอื่น ๆ เช่น ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และในระดับอาเซียน เพื่อศึกษาหาข้อมูลเชิงลึกและนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนาองค์ความรู้ให้กับพนักงานคุมประพฤติและบุคลากรในสังกัด ตลอดจนให้เกิดการพัฒนาศักยภาพของพนักงานคุมประพฤติผู้ปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องให้ตรงกับประเด็นมากยิ่งขึ้น

2. ควรศึกษาเชิงปริมาณ เพื่อเปรียบเทียบองค์ความรู้ระหว่างเจ้าหน้าที่กับกลุ่มข้อมูล โดยนำความรู้ที่ได้รับมาวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์และสอดคล้องของข้อมูลกันมากเพียงใด เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์นั้นมาพัฒนาและสร้างศักยภาพของผู้ปฏิบัติงานให้ตรงกับประเด็นมากยิ่งขึ้น

3. ควรศึกษาในเชิงคุณภาพ เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างแท้จริง ผู้ศึกษาวิจัยจะได้ข้อมูลที่ละเอียด ซึ่งถือเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง นำไปช่วยกันในการแก้ไขปัญหาการกระทำผิดให้ลดน้อยลงได้

บรรณานุกรม

- กรมคุมประพฤติ, กองแผนงานและสารสนเทศ. (2549, 4 ตุลาคม). ยช0303/ว17. รายงานผลการวิเคราะห์สรุปผลงานประจำเดือนกุมภาพันธ์ 2550 ของสำนักงานคุมประพฤติทั่วประเทศ. หน้า 7.
- กระทรวงยุติธรรม กรมคุมประพฤติ.(2552). *รวมความรู้ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องสำหรับพนักงานคุมประพฤติ*. กรุงเทพฯ: สวัสดิการกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม.
- กระทรวงยุติธรรม กรมคุมประพฤติ. (ม.ป.ป.). *ภารกิจกรมคุมประพฤติ*. กรุงเทพฯ: งานประชาสัมพันธ์ กรมคุมประพฤติ.
- กระทรวงยุติธรรม. (2558). *แผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติพ.ศ. 2558-2561*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม.
- กัลป์กิตา ฉินวิรุฬห์ศิริทรัพย์. (2557). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มสุราของผู้ถูกคุมความประพฤติ คดีมาแล้วซ้ำ. *วารสารวิทยบริการมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*, 25(2), 91-100.
- กาญจนา कुमारักษ์. (2555). *การพัฒนารูปแบบการป้องกันการกระทำผิดซ้ำเกี่ยวกับยาเสพติด*. คุยฎีนิพนธ์ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนาศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เกษวารงค์ จิณะเสน. (2542). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างถูกคุกคามความประพฤติในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง*. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- คมวิรัช พัฒนรัฐ. (2537). *การวิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดนครปฐม*. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนาศึกษา, คณะพัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- จันทิรา จินดามาตย์. (2551). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังหญิงศึกษากรณีทัณฑสถานหญิงชลบุรี*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ฉลอง สุขจันทร์, พ.ต.ท. (2544). *การกระทำผิดของเด็กและเยาวชน: กรณีปล้นทรัพย์*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐศาสตร์, คณะสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- นัตรกุล พงษ์ธรรม. (2556). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน*.
 วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์,
 คณะรัฐประศาสนศาสตร์, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- เฉลิมพล เกื้อนาคี. (2557). *สาเหตุการกระทำความคิดซ้ำในคดีอาชญากรรมในเขตพื้นที่รับผิดชอบ*
ของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต,
 สาขาวิชารัฐศาสตร์, วิทยาลัยกฎหมายและการปกครอง, มหาวิทยาลัยราชภัฏ
 มหาสารคาม.
- ชกุล โตอ่อน. (2557). *ปัญหาผิดเงื่อนไขการคุมประพฤติจำเลยในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด*
 : *ศึกษาเฉพาะกรณีศาลจังหวัดลำปาง*. กรุงเทพฯ: สำนักงานศาลยุติธรรม.
- ชัยพร บุญเจริญ, ร.ต.ท. (2541). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของผู้ต้องขังหญิงที่เป็น*
ผู้ใช้แรงงาน: ศึกษาเฉพาะกรณีเรือนจำกลางจังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์สังคม
 สงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการโครงการสวัสดิการสังคม,
 บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- ชาย เสวีกุล. (2513). *อาชญาวิทยาและทัณฑ์วิทยา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จิตติวรรณ สุกใส. (2554). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในสังคมไทย*.
 คุษฎีนิพนธ์ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมวิทยา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
 รามคำแหง.
- ธีระชัย เจษฎารักษ์. (2542). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน*
ของผู้ต้องขังเรือนจำกลางคลองเปรม. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต,
 สาขาวิชารัฐศาสตร์, คณะสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นวลจันทร์ ทัศนชัยกุล. (2532). *การกระทำผิดของหญิง*. กรุงเทพฯ: นิติบรรณการ.
- นวลจันทร์ ทัศนชัยกุล. (2541). *อาชญากรรม (การป้องกัน : การควบคุม)*. กรุงเทพฯ:
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นวลจันทร์ ทัศนชัยกุล. (2548). *อาชญากรรม การป้องกัน : การควบคุม*. นนทบุรี:
 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นันท์วัน ธารามาศ. (2545). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนิสัยของผู้ถูกคุมประพฤติ*
 : *ศึกษากรณีผู้ถูกคุมประพฤติในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์สังคม
 สงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการโครงการสวัสดิการสังคม,
 คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.

- นัยวัฒน์ ณะเดิมชิต. (2533). การตัดสินใจเลือกเป้าหมายและโอกาสในการประกอบอาชีพการ
ของผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตร
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม, คณะสังคมศาสตร์และ
มนุษยศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- นาคยา บัวลอย. (2543). ปัจจัยในการกระทำความผิดของผู้ต้องขังหญิงในคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิต
และร่างกาย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรม,
คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นิศากร อุบลสุวรรณ. (2556). การกระทำผิดซ้ำคดียาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงเรือนจำ
นครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนามนุษย์และสังคม,
คณะศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- นุชนาฏ มุกระ. (2554). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดของผู้ต้องขังเรือนจำ
กลางเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสน
ศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประเทือง ธนิยผล. (2548). อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ประหยัด พวงจำปา. (2537). ปัจจัยทางสังคมที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ถูกคุมประพฤติ.
วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์,
คณะสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ปานดวงใจ ไกรสังข์. (2547). ความคิดเห็นของผู้ต้องขังต่อการฝึกอบรมวิชาชีพในเรือนจำจังหวัด
สุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสน
ศาสตร์, คณะสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์, ร.ต.อ. (2531). อาชญากรรมพื้นฐานกับกระบวนการยุติธรรม ปัญหาและ
อุปสรรคและแนวทางควบคุม. กรุงเทพฯ: การพิมพ์พระนคร.
- พรชัย ชันดี. (2543). ทฤษฎีและงานวิจัยทางอาชญาวิทยา. กรุงเทพฯ: บัณฑิต.
- พรพรรณ มากบุญ. (2555). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทักษะทางสังคมของเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึก
และอบรมเด็กและเยาวชน เขต 2 จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- พัฒนชิตา อธิษมมงคลวัฒน์ . (2552). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน ศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์แรกรับเด็กและเยาวชนชายบ้านเมตตา*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรม, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- พิชัย นิลทองคำ. (2546). *ประมวลกฎหมายอาญา*. กรุงเทพฯ: อจตยา มิเถินเนียม.
- พิศาล มุขแจ่ม. (2530). *การวิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิดของผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ภานุ อินทร์งาม. (2558). *ทัศนคติต่อขั้นตอนการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ของผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด กรมคุมประพฤติ ในเขตจังหวัดชลบุรี สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม, คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา
- ภานุพงษ์ เต็ดดวง. (2550). *ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดคดีจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิงศึกษาเฉพาะกรณีทัณฑสถานหญิงกลาง*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรม, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คพับลิเคชันส์.
- วรชัย สมองคุณ. (2557). *ปัจจัยที่มีผลต่อการทำความผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญากรณีศึกษา: สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม, คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วรวิษ มั่นคง. (2550). *ลักษณะทางสังคมและจิตวิทยาของผู้ถูกคุมความประพฤติ : กรณีศึกษาสำนักงานคุมประพฤติประจำศาลจังหวัดพระโขนง*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิศรา ศิริสุทธิเดชา. (2546). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดของผู้ต้องขังในคดีลักทรัพย์ : ศึกษาเฉพาะกรณีเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรม, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- วิวรรณ บรรจงช่วย. (2551). *การมีส่วนร่วมของครอบครัวในการแก้ไขฟื้นฟูผู้ถูกคุมความประพฤติ*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาอาชญวิทยาและงานยุติธรรม, คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ศตวรรษฐ์ ทรรพกาญจน์. (2556). *การกระทำผิดกฎหมายอาญาซ้ำของเด็กและเยาวชน*. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชากฎหมายอาญาและกระบวนการยุติธรรม, คณะนิติศาสตร์, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ศักดิ์ชัย เลิศพานิชพันธุ์. (2539). *แนวทางการปรับปรุงแก้ไขอำนาจหน้าที่ของพนักงานคุมประพฤติ*. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานิติศาสตร์, คณะนิติศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สาวตรี ไพฑูรย์. (2533). *ปัจจัยที่นำมาสู่การกระทำผิดซ้ำของสตรี*. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยาและมานุษยวิทยามหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมวิทยา, คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุชา จันทร์เอม. (2533). *จิตวิทยาเด็กเกเร*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุทาทิพย์ จันทร์วิสรุต. (2538). *สาเหตุของการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน : ศึกษากรณีเด็กและเยาวชนที่ต้องโทษอยู่ในสถานฝึกและอบรมบ้านกรุณา*. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนาสังคม, คณะพัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุธรรม ชาณสุวิทยานันท์. (2556). *ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ กรณีศึกษาสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดสมุทรปราการ*. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา.
- สุนิษา บุญมั่งมี. (2553). *ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดคดียาเสพติดของนักเรียนในค่ายทหารวิวัฒน์พลเมือง*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาอาชญวิทยาและงานยุติธรรม, คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุพจน์ สุโรจน์. (2525). *วิธีการและการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สุภาพ ทองรัตน์. (2531). *การวิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิดของผู้ต้องขังวัยหนุ่ม*. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาอาชญวิทยาและงานยุติธรรม, คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุวริย์ ฉายากุล. (2524). *แนวทางในการให้บริการสงเคราะห์ผู้ต้องขังหญิงของทัณฑสถานหญิง*. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- โตพส สุวรรณ โฉม. (2558). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดียาเสพติด ในเรือนจำพิเศษพัทยา จังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี. (2559). *ข้อมูลจากสถิติคดีงานธุรการ สำนักงานคุมประพฤติ จังหวัดชลบุรี ณ เดือนธันวาคม 2559*. ชลบุรี: สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี.
- อรอุมา วชิรประดิษฐ์พร. (2555). *สาเหตุการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนกับมาตรการแก้ไขเชิงรุก*. กรุงเทพฯ: สำนักงานศาลยุติธรรม
- อัจฉรา ทองตัน. (2536). *การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ สังคมศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม, คณะสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อำภา เหล่าเอกภักดี. (2523). *มูลเหตุแห่งการกระทำผิดของผู้ต้องขังวัยหนุ่ม ศึกษาเฉพาะกรณี ทัณฑสถานวัยหนุ่มนครปฐม*. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์.
- อุษา คงสาย. (2538). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและ คุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง*. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนาสังคม, คณะพัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- Burgess, P. (1994). *Charities, tax and public welfare in Third Sector Welfare : The Industry Commission's Inquiry and the Future of Non-Government Organizations* by R. Melville (ed). Glebe: Fort Books.
- Callison, H. G. (1983). *Introduction to community based corrections*. New York: Mc Graw -Hill.
- Clinard, M. B., & Abbott, D. J. (1973). *Crime in developing countries: A comparative Perspective*. New York: Wiley.
- Durkheim. E. (1971). *Crime and conformity in Rosenberg, mass society in crisis*. New York: Mcmillan.
- Gibbons, C. C. (1973). *Society crime and criminal careers*. New Delhi : Prentice - Hall.
- Miller, M. A. (1995). Culture, spirituality, and woman 's health. *Journal of Obstetric Gynecologic and Neonatal Nursing*, 24, 257 - 263.
- Taft, D. R. & England, R. W. (1964). *Criminology*. London: The Macmillan Company.
- Williams, K. S. (2001). *Textbook on criminology* (4th ed.). New York: Oxford University.
- Yamane, T. (1967). *Statistic: An introductory analysis*. New York: Harper & Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

สาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา
กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรีคำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้สร้างขึ้นเพื่อใช้ศึกษา เรื่อง สาเหตุของการกระทำผิดของผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีอาญา กรณีศึกษา สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี โดยแบบสอบถามผู้วิจัยขอความกรุณาให้ท่านพิจารณาตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ คำตอบของท่านจะถูกเก็บเป็นความลับ และนำไปเสนอเป็นภาพรวม และนำไปใช้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาครั้งนี้เท่านั้น

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสาเหตุของการกระทำผิด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ/ข้อคิดเห็นต่าง ๆ

ตอนที่ 1

แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลง หน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับสถานภาพของท่าน หรือเติมข้อความในช่องที่เว้นไว้

1. เพศ

1. ชาย   2. หญิง

2. อายุ

1. ไม่เกิน 20 ปี   2. 21 - 30 ปี
3. 31 - 40 ปี   4. 41 - 50 ปี
5. สูงกว่า 50 ปี

3. ระดับการศึกษาสูงสุด

1. ไม่ได้รับการศึกษา   2. ประถมศึกษา
3. มัธยมศึกษาตอนต้น   4. มัธยมศึกษาตอนปลาย
5. ปวช. , ปวส.   6. ปริญญาตรีหรือสูงกว่า

4. อาชีพก่อนถูกคุมประพฤติ

1. ☐ ไม่ได้ประกอบอาชีพ	2. ☐ พนักงานบริษัท/โรงงาน
3. ☐ ค้าขาย	4. ☐ รับราชการ / พนักงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ
5. ☐ ทำนา/ทำไร่/ทำสวน	6. ☐ รับจ้างทั่วไป
7. ☐ อื่น ๆ ระบุ.....	

5. รายได้

1. ☐ ไม่เกิน 5,000 บาท	2. ☐ 5,001 – 10,000 บาท
3. ☐ 10,001 – 15,000 บาท	4. ☐ สูงกว่า 15,000 บาท

6. สถานภาพการสมรสก่อนกระทำความผิด

1. ☐ โสด	2. ☐ อยู่กินฉันสามีภรรยา/สมรส
3. ☐ หม้าย/หย่าร้าง	4. ☐ แยกกันอยู่

7. ท่านกระทำความผิดในข้อหา...

1. ☐ คดีเกี่ยวกับร่างกาย	2. ☐ คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน
3. ☐ คดีเกี่ยวกับยาเสพติด	4. ☐ คดี พ.ร.บ. จราจรทางบก
5. ☐ คดีอื่น ๆ (ระบุ).....	

8. จำนวนครั้งที่กระทำความผิด

1. ☐ กระทำความผิดครั้งแรก	2. ☐ กระทำความผิด 2 ถึง 3 ครั้ง
3. ☐ กระทำความผิด 4 ถึง 5 ครั้ง	4. ☐ กระทำความผิดมากกว่า 5 ครั้ง

9. ลักษณะครอบครัวของท่าน

1. ☐ บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	2. ☐ บิดามารดาเลิกร้าง/หย่าร้าง
3. ☐ บิดามารดาแยกกันอยู่	4. ☐ บิดาหรือมารดาเสียชีวิต

10. ก่อนถูกจับกุมดำเนินคดีอาศัยอยู่กับ

1. ☐ บิดามารดา	2. ☐ บิดาหรือมารดา	3. ☐ บิดาเลี้ยงกับมารดา
4. ☐ มารดาเลี้ยงกับบิดา	5. ☐ ปู่/ย่า/ตา/ยาย	6. ☐ ลุง/ป้า/น้า/อา
7. ☐ พี่หรือน้อง	8. ☐ ภรรยา/สามี	9. ☐ อื่น ๆ ระบุ.....

11. ท่านได้รับการเลี้ยงดูอบรมจากครอบครัวอย่างไร

1. ☐ ไม่มีผู้ใดดูแล	2. ☐ เข้มงวดกวดขัน
3. ☐ ปล่อยให้ไปเป็นอิสระ	4. ☐ ไม่เข้มงวดเกินไป แต่ก็ดูแลตลอด

ตอนที่ 2

แบบสอบถามเกี่ยวกับสาเหตุการกระทำผิด

คำชี้แจง ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านตรงกับข้อคิดเห็นของท่านมากที่สุด

รายละเอียด	สาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูก คุมความประพฤติในคดีอาญา				
	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
สภาพของครอบครัว					
1. ครอบครัวของท่านไม่รักใคร่ปรองดองกัน และทะเลาะกัน อยู่เสมอ					
2. ท่านมักจะมีอารมณ์หงุดหงิดฉุนเฉียวกับสมาชิกในครอบครัวเป็น ประจำหลังจากมีอากรเห็นดเห็น้อยจากการทำงาน					
3. ครอบครัวของท่านมีสมาชิกในครอบครัวบางคนที่มีพฤติกรรม เกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษ					
4. ครอบครัวของท่านมีสมาชิกในครอบครัวบางคนเคยถูกจับกุมดำเนิน คดีอาญามาก่อน					
5. ครอบครัวของท่านมีปัญหาทางการเงินที่ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต					
6. ท่านมีพฤติกรรมใช้จ่ายฟุ่มเฟือยเกินกว่ารายได้ของตนเองที่มีอยู่					
7. ท่านต้องทำงานหาเงินเพื่อเลี้ยงดูสมาชิกในครอบครัว					
สภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยในชุมชน					
8. สภาพชุมชนที่ท่านพักอาศัยไม่มีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน					
9. สภาพชุมชนที่ท่านพักอาศัยมักจะมีพฤติกรรมการทะเลาะวิวาทหรือ ใช้ความรุนแรงให้เห็นบ่อยครั้ง					
10. สภาพชุมชนของท่านเป็นชุมชนที่มีพักอาศัยกันอย่างหนาแน่นและ แออัด					
11. สภาพชุมชนที่ท่านพักอาศัยนั้นเป็นแหล่งที่มียาเสพติดให้โทษแพร่ ระบาด					
12. สภาพชุมชนที่ท่านพักอาศัยเป็นแหล่งการพนันต่าง ๆ เช่น ไฮโลว์ ไพ่ หวยได้ดิน เป็นต้น					

รายละเอียด	สาเหตุการกระทำผิดของผู้ถูก คุมความประพฤติในคดีอาญา				
	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
13. สภาพชุมชนที่ท่านพักอาศัยของท่านมีสถานเริงรมย์และมีการมั่วสุมของคนทั่วไป เช่น ร้านอาหาร โต๊ะสนุกเกอร์ เป็นต้น					
14. สภาพแวดล้อมใกล้ ๆ ที่พักอาศัยของท่านเป็นแหล่งเสื่อมโทรม					
การคบหาสมาคมกับเพื่อน					
15. เมื่อท่านประสบปัญหา ท่านจะขอคำปรึกษาจากเพื่อน					
16. เพื่อนของท่านอยู่มักจะชักชวนท่าน ไปดื่มสุราหรือเที่ยวตามผับหรือร้านอาหารในเวลากลางคืน					
17. เพื่อนของท่านมีนิสัยและพฤติกรรมชอบการทะเลาะวิวาทอยู่เสมอ					
18. เพื่อนของท่านมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดให้โทษ					
19. เพื่อนที่ท่านคบหาอยู่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับการพนัน					
20. เพื่อนของท่านมักชวนทำสิ่งผิดกฎหมาย					
21. ท่านมักใช้เวลาว่างในการอยู่กับเพื่อนมากกว่าอยู่กับครอบครัว					
ทัศนคติต่อการกระทำผิด					
22. ท่านไม่มีความรู้สึกผิดต่อการกระทำผิดของท่านครั้งนี้					
23. ท่านไม่รู้สึกเกรงกลัวต่อกฎหมายลงโทษในการกระทำผิด					
24. การกระทำผิดในครั้งนี้นำมาเกิดจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์โดยไม่คำนึงถึงผลเสียที่จะเกิดขึ้น / ประมาท					
25. ท่านการกระทำผิดเพื่อต้องการเลียนแบบเพื่อน / บุคคลที่ชื่นชอบ					
26. ท่านกระทำความผิดเพราะคล้อยตามเพื่อน หรือเพื่อต้องการให้เป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน					
27. ท่านคิดว่ากฎหมายในปัจจุบันไม่มีความยุติธรรมกับคนยากจนในสังคม					
28. ท่านรู้สึกอึดอัดในการปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ในสังคม					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ/ข้อคิดเห็นต่าง ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

ภาคผนวก ข

พระราชบัญญัติคุ้มครองประพจน์ พ.ศ. 2559

พระราชบัญญัติ

คุมประพฤติ

พ.ศ. ๒๕๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕

เป็นปีที่ ๗๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการคุมประพฤติ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุมประพฤติ พ.ศ. ๒๕๕๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติวิธีดำเนินการคุมความประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ.

๒๕๒๒

(๒) พระราชบัญญัติวิธีดำเนินการคุมความประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“การคุมประพฤติ” หมายความว่า การสืบเสาะและพินิจ และการคุมความประพฤติผู้ถูกคุมความประพฤติให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามคำสั่งหรือหนังสือแจ้งของศาล หรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจ รวมทั้งการใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด

“ศาล” หมายความว่า ศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญา

“การสืบเสาะและพินิจ” หมายความว่า การแสวงหาข้อเท็จจริงและรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ถูกสืบเสาะ และพินิจเพื่อประมวลข้อเท็จจริง จัดทำรายงานและความเห็นเสนอประกอบการพิจารณาของศาล หรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจ

“ผู้ถูกสืบเสาะและพินิจ” หมายความว่า ผู้ต้องหา จำเลย นักโทษเด็ดขาด หรือบุคคลอื่นซึ่งมีกฎหมายกำหนดให้เข้าสู่กระบวนการสืบเสาะและพินิจของพนักงานคุมประพฤติ

“การคุมความประพฤติ” หมายความว่า การควบคุมและสอดส่องผู้ถูกคุมความประพฤติให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้

“ผู้ถูกคุมความประพฤติ” หมายความว่า ผู้ต้องหา จำเลย นักโทษเด็ดขาด หรือบุคคลอื่นที่ศาล หรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจ กำหนดให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กฎหมายบัญญัติภายใต้การคุมความประพฤติของพนักงานคุมประพฤติ

“สำนักงานคุมประพฤติ” หมายความว่า สำนักงานคุมประพฤติในสังกัดกรมคุมประพฤติ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการคุมประพฤติ

“พนักงานคุมประพฤติ” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ในการคุมประพฤติตามพระราชบัญญัตินี้

“อาสาสมัครคุมประพฤติ” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ช่วยเหลือพนักงานคุมประพฤติตามพระราชบัญญัตินี้

“ยาเสพติด” หมายความว่า ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ วัตถุออกฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และสารระเหยตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมคุมประพฤติ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอนพนักงานคุมประพฤติ กับออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการคุมประพฤติ

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคุมประพฤติ ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เจ้ากรมพระธรรมนูญ อธิบดีกรมการเจ้าหน้าที่ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน อธิบดีกรมราชทัณฑ์ อธิบดีกรมสุขภาพจิต เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม อัยการสูงสุด นายกฤษฎา นายความ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์ในการทำงานด้านกฎหมาย ด้านอาชญาวิทยา ทักษะวิทยา หรือการบริหารงานยุติธรรม ด้านสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา ด้านสังคมสงเคราะห์ ด้านจิตวิทยา ด้านจิตเวชศาสตร์ หรือด้านอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่องานคุมประพฤติ จำนวนไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีกรมคุมประพฤติเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการของกรมคุมประพฤติจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง สมาชิกพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๔) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ เว้นแต่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ในมหาวิทยาลัยของรัฐ

(๕) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๖) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๗) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ไม่ว่าจะได้รับโทษจำคุกจริงหรือไม่ เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๘) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจเพราะกระทำผิดวินัย

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗

(๔) รัฐมนตรีให้ออกจากตำแหน่ง เพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

มาตรา ๑๐ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายและทิศทางในการบริหารงานคุ้มครองประพฤติกุม เพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจด้านการคุ้มครองประพฤติกุม รวมทั้งพิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการคุ้มครองประพฤติกุมที่คณะรัฐมนตรีขอให้พิจารณา

(๒) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งให้คำแนะนำแก่อธิบดีในการออกระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ให้คำปรึกษา ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะแก่กรมคุ้มครองประพฤติกุม รวมทั้งส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และองค์กรต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารและการดำเนินงานคุ้มครองประพฤติกุม

(๔) กำหนดมาตรฐานการดำเนินงานต่าง ๆ ของพนักงานคุ้มครองประพฤติกุมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งให้ความเห็นชอบหลักสูตรการฝึกอบรมพนักงานคุ้มครองประพฤติกุม

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๑ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับกับการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและการประชุมของคณะกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้ และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑ ในส่วนที่เกี่ยวกับการประชุม มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะอนุกรรมการและคณะทำงานด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ ให้กรรมการได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๒

อำนาจหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงาน

มาตรา ๑๔ ให้พนักงานคุมประพฤติมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น และโดยเฉพาะให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) การสืบเสาะและพินิจเกี่ยวกับอายุ ประวัติ ความประพฤติ สถิติปัญญา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ สิ่งแวดล้อม สภาพความผิด และเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวกับผู้ถูกสืบเสาะและพินิจ รวมทั้งข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับความเสียหายและความเห็นของผู้เสียหายหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง และจัดทำรายงานและความเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการแก้ไขปรับปรุงตนเอง และวิธีการคุมความประพฤติ

(๒) สอดส่อง ติดตาม สอบถาม แนะนำ ช่วยเหลือ ตักเตือน หรือดำเนินการใด ๆ เพื่อให้ผู้ถูกคุมความประพฤติปฏิบัติตามเงื่อนไขและสามารถแก้ไขปรับปรุงตนเองได้ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันอาชญากรรมและแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด

(๓) ให้การสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) กำหนดรายละเอียดในการปฏิบัติตามเงื่อนไขตามที่ได้ตกลงกับผู้ถูกคุมความประพฤติเพื่อประโยชน์ในการคุมความประพฤติ

(๕) ส่งตัวผู้ถูกสืบเสาะและพินิจ ผู้ถูกคุมความประพฤติ หรือผู้ได้รับการสงเคราะห์ตามมาตรา ๔๑ ให้แพทย์ตรวจสุขภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจ หรือส่งตัวไปบำบัดรักษาการติดยาเสพติด ความบกพร่องทางกายหรือจิตใจ หรือความเจ็บป่วยอย่างอื่นตามที่เห็นสมควร

(๖) จัดการหรือดำเนินการเกี่ยวกับตัวผู้ถูกสืบเสาะและพินิจหรือผู้ถูกคุมความประพฤติ เช่น ถ่ายภาพ พิมพ์ลายนิ้วมือ ตรวจร่างกาย เก็บตัวอย่างปัสสาวะ เส้นผม หรือขน เพื่อประโยชน์ในการพิสูจน์บุคคลและเป็นฐานข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการแก้ไขฟื้นฟู รวมทั้งสั่งหรือจัดให้ผู้ถูกสืบเสาะและพินิจหรือผู้ถูกคุมความประพฤติในคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด หรือในกรณีที่มีหลักฐานอันควรเชื่อว่าบุคคลดังกล่าวเกี่ยวข้องกับยาเสพติด รับการตรวจหรือทดสอบว่ามียาเสพติดอยู่ในร่างกายหรือไม่ ทั้งนี้ การตรวจหรือทดสอบเกี่ยวกับยาเสพติดให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๗) ใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรืออุปกรณ์อื่นใดในการติดตามตัวผู้ถูกคุมความประพฤติตามเงื่อนไขที่ศาลหรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสั่ง ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการใช้อุปกรณ์ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๘) เรียกผู้ถูกคุมความประพฤติหรือผู้ได้รับการสงเคราะห์ตามมาตรา ๔๑ เข้ารับการอบรมความรู้และทักษะต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการแก้ไขฟื้นฟูและป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ โดยอาจเชิญบุคคลในครอบครัวของบุคคลดังกล่าวเข้าร่วมการอบรมด้วยก็ได้

(๙) จัดให้ผู้ถูกคุมความประพฤติทำงานบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์

(๑๐) ในกรณีที่ผู้ถูกสืบเสาะและพินิจ ผู้ถูกคุมความประพฤติ หรือผู้ได้รับการสงเคราะห์ตามมาตรา ๔๑ เป็นเด็กหรือเยาวชน ให้มีการให้คำแนะนำแก่บิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กหรือเยาวชนดังกล่าวพักอาศัยอยู่ด้วย เกี่ยวกับการเลี้ยงดู การอบรมสั่งสอน และการใด ๆ ที่จำเป็นและเหมาะสม รวมถึงการปรับปรุงตนเองของบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กหรือเยาวชนดังกล่าวพักอาศัยอยู่ด้วย

(๑๑) มอบหมายและกำกับดูแลให้อาสาสมัครคุมประพฤติดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

(๑๒) ทำรายงานและความเห็นเกี่ยวกับความประพฤติ การประกอบอาชีพ และพฤติการณ์ของผู้ถูกคุมความประพฤติ

(๑๓) รายงานให้ผู้มีอำนาจเกี่ยวกับการพักการลงโทษหรือการลดวันต้องโทษจำคุกตามกฎหมายว่าด้วยราชทัณฑ์หรือกฎหมายว่าด้วยเรือนจำทหารซึ่งมีคำสั่งทราบ เมื่อนักโทษเด็ดขาดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข เพื่อให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวดำเนินการต่อไป

(๑๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามพระราชบัญญัตินี้ ตามที่รัฐมนตรีหรืออธิบดีมอบหมาย หรือตามคำสั่งศาล

มาตรา ๑๕ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานคุมประพฤติมีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ในกรณีมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่ใด ๆ ที่ผู้ถูกสืบเสาะและพินิจหรือผู้ถูกคุมความประพฤติอาศัยหรือทำงานหรือมีความเกี่ยวข้องด้วย และสอบถามบุคคลซึ่งอยู่ในสถานที่นั้นเกี่ยวกับกรณีที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๔ (๑) หรือ (๒) เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก

(๒) เรียกบุคคลที่สามารถให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกรณีที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๔ (๑) หรือ (๒) มาพบและให้ถ้อยคำ

(๓) สั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองส่งวัตถุหรือเอกสารอันอาจใช้เป็นพยานหลักฐานเกี่ยวกับกรณีที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๔ (๑) หรือ (๒) ได้

มาตรา ๑๖ ให้กรมคุมประพฤติจำแนกผู้ถูกสืบเสาะและพินิจ ผู้ถูกคุมความประพฤติ และบุคคลที่ศาล หรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจมีคำสั่ง ให้อยู่ในความรับผิดชอบของพนักงานคุมประพฤติ เพื่อแก้ไขฟื้นฟูให้เหมาะสมกับผู้กระทำผิดแต่ละราย โดยให้คำนึงถึงความเสี่ยงในการกระทำความผิดซ้ำ

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจำแนกบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๗ ให้มีอาสาสมัครคุมประพฤติ เพื่อช่วยเหลือพนักงานคุมประพฤติตามที่อธิบดีมอบหมาย

ให้อธิบดีแต่งตั้งและถอดถอนอาสาสมัครคุมประพฤติ

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนอาสาสมัครคุมประพฤติ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด ส่วนวิธีการปฏิบัติงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานคุมประพฤติ และอาสาสมัครคุมประพฤติแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง
บัตรประจำตัวให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานคุมประพฤติเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๐ ให้กรมคุมประพฤติจัดให้พนักงานคุมประพฤติเข้ารับการฝึกอบรมก่อนเข้าปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้มีการพัฒนาความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ภาคปฏิบัติ รวมถึงการจัดฝึกอบรมเพื่อเพิ่มทักษะและความเชี่ยวชาญ ทั้งนี้ ตามหลักสูตรการฝึกอบรมที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

มาตรา ๒๑ ให้พนักงานคุมประพฤติซึ่งผ่านการฝึกอบรมตามมาตรา ๒๐ เป็นตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และในการกำหนดให้ได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ ให้คำนึงถึงภาระหน้าที่ คุณภาพของงาน โดยเปรียบเทียบกับค่าตอบแทนของผู้ปฏิบัติงานอื่นในกระบวนการยุติธรรมด้วย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงยุติธรรมโดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่ผู้เสียหาย ผู้ถูกสืบเสาะและพินิจ ผู้ถูกคุมความประพฤติ ผู้ได้รับการสงเคราะห์ตามมาตรา ๔๑ หรือผู้เกี่ยวข้อง ไม่สามารถพูดหรือเข้าใจภาษาไทย หรือภาษาถิ่นได้และไม่มีล่าม ให้จัดหาล่ามให้

ในกรณีที่ผู้เสียหาย ผู้ถูกสืบเสาะและพินิจ ผู้ถูกคุมความประพฤติ ผู้ได้รับการสงเคราะห์ตามมาตรา ๔๑ หรือผู้เกี่ยวข้อง ไม่สามารถพูดหรือได้ยินหรือสื่อความหมายได้และไม่มีล่าม ให้จัดหาล่ามภาษามือหรือล่ามที่สามารถสื่อความหมายโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควร

ให้กรมคุมประพฤติจัดหาล่ามตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้โดยมิชักช้า

ให้ล่ามได้รับค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พัก ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

หมวด ๓

การสืบเสาะและพินิจ การคุ้มครองประพฤติก และการทำงานบริการสังคมหรือ
สาธารณประโยชน์

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ศาล หรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจ มีคำสั่งให้พนักงานคุมประพฤติ
ดำเนินการสืบเสาะและพินิจ ให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบของหน่วยงานนั้น ส่งคำสั่งและเอกสารที่
เกี่ยวข้องไปยังสำนักงานคุมประพฤติภายในสามวันนับแต่วันที่มิคำสั่ง

เมื่อจะมีการพักการลงโทษหรือการลดวันต้องโทษจำคุกให้นักโทษเด็ดขาด ให้กรม
ราชทัณฑ์หรือเรือนจำทหารส่งหนังสือและเอกสารที่เกี่ยวข้องไปยังสำนักงานคุมประพฤติโดยเร็ว

มาตรา ๒๔ เว้นแต่ศาล หรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจ จะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น เมื่อได้รับ
คำสั่งตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง ให้พนักงานคุมประพฤติดำเนินการสืบเสาะและพินิจ แล้วทำ
รายงานและความเห็นให้ศาล หรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจ ให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่
สำนักงานคุมประพฤติได้รับคำสั่ง ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นอาจร้องขอต่อศาล หรือเจ้าพนักงานผู้มี
อำนาจ เพื่อสั่งให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวัน

เมื่อได้รับหนังสือตามมาตรา ๒๓ วรรคสอง ให้พนักงานคุมประพฤติดำเนินการสืบเสาะ
และพินิจแล้วทำรายงานและความเห็นให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่สำนักงานคุม
ประพฤติได้รับหนังสือ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็น อธิบดีอาจขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวัน
โดยแจ้งให้กรมราชทัณฑ์หรือเรือนจำทหารทราบ

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสืบเสาะและพินิจ ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรี
กำหนด

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ศาล หรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจ มีคำสั่งให้ดำเนินการคุ้มครอง
ประพฤติกให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบของหน่วยงานนั้นส่งคำสั่งและเอกสารที่เกี่ยวข้องไปยังสำนักงาน
คุมประพฤติโดยเร็ว

ให้พนักงานคุมประพฤติกชี้แจงให้ผู้ถูกคุ้มครองประพฤติกทราบถึงเงื่อนไขเพื่อการคุ้มครอง
ประพฤติกพร้อมกับสิทธิของผู้ถูกคุ้มครองประพฤติกด้วยวาจาและลายลักษณ์อักษร รวมทั้งแจ้งผลที่
จะได้รับจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขให้ทราบด้วย

ในกรณีที่ผู้ถูกคุมความประพฤติตามวรรคสองเป็นเด็กหรือเยาวชน จะต้องมีบิดามารดา ผู้ปกครอง บุคคลที่เด็กหรือเยาวชนพักอาศัยอยู่ด้วย บุคคลหรือองค์การที่รับดูแลเด็กหรือเยาวชน หรือบุคคลที่เด็กหรือเยาวชนร้องขอ เข้าร่วมรับฟังการชี้แจงด้วย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการคุมความประพฤติ ให้เป็นไปตามระเบียบที่ รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๖ ให้พนักงานคุมประพฤติจัดทำแผนการคุมความประพฤติและแผนการแก้ไข ฟื้นฟูให้เหมาะสมกับผู้ถูกคุมความประพฤติแต่ละรายเพื่อให้สามารถกลับตนเป็นคนดีและสามารถ กลับคืนสู่สังคม โดยให้ผู้ถูกคุมความประพฤตินมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนด้วย

ในกรณีที่ผู้ถูกคุมความประพฤติเป็นเด็กหรือเยาวชน ให้บิดามารดา ผู้ปกครอง บุคคลที่ เด็กหรือเยาวชนพักอาศัยอยู่ด้วย บุคคลหรือองค์การที่รับดูแลเด็กหรือเยาวชน หรือบุคคลที่เด็กหรือ เยาวชนร้องขอ มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนด้วย ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงแผนและเงื่อนไขที่กำหนดโดย ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับแผนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ อธิบดีกำหนด

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ผู้ถูกคุมความประพฤติไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดโดยคำสั่ง ศาล หรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจ หรือพฤติการณ์ที่เกี่ยวกับการคุมความประพฤติของผู้ถูกคุมความ ประพฤติเปลี่ยนแปลงไป ให้พนักงานคุมประพฤติตรวจสอบถึงเหตุการณดังกล่าว และแก้ไขฟื้นฟู เท่าที่จะสามารถกระทำได้ก่อน หากไม่อาจดำเนินการเพื่อการคุมความประพฤติต่อไปได้ หรือควร จะได้มีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขการคุมความประพฤติ ให้รับทำรายงานและความเห็นต่อศาล หรือเจ้า พนักงานผู้มีอำนาจโดยเร็ว

มาตรา ๒๘ ผู้ถูกสืบเสาะและพินิจและผู้ถูกคุมความประพฤติพึงได้รับการให้ความ ช่วยเหลือแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินชีวิต การพัฒนาศักยภาพ การเรียนรู้ การปรับเปลี่ยนทัศนคติ หรือพฤติกรรม การบำบัดรักษาอาการติดยาเสพติด การทำงานบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ การศึกษา การฝึกอาชีพ การประกอบอาชีพ ตลอดจนการสงเคราะห์อื่น ๆ ตามความจำเป็น

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ศาล หรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจ มีคำสั่งให้ผู้ถูกคุมความประพฤติ ทำงานบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ ให้พนักงานคุมประพฤติจัดให้ผู้ถูกคุมความประพฤติ ทำงานบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์เป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม

เว้นแต่ศาล หรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจ จะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น การจัดให้ผู้ถูกคุมความ ประพฤติทำงานบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์อย่างหนึ่งอย่างใดตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงาน คุมประพฤติพิจารณาจากฐานความผิด พฤติกรรม ความร้ายแรงแห่งการกระทำความผิด และ เงื่อนไขการคุมความประพฤติที่กำหนดโดยคำนึงถึงเพศ อายุ ประวัติ ความประพฤติ สถิติปัญญา สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ ความรู้ และความสามารถของผู้ถูกคุมความประพฤติ รวมถึงความ เหมาะสม ความสะดวก และระยะเวลาเดินทางระหว่างที่พักอาศัยของผู้ถูกคุมความประพฤติกับ สถานที่ทำงานบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ ทั้งนี้ งานที่จัดให้ทำจะต้องไม่ขัดหรือแย้งกับ ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อทางศาสนา ตลอดจนปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไป ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

หมวด ๔

อำนาจของศาลเกี่ยวกับการคุมประพฤติ

มาตรา ๓๐ ศาลมีอำนาจสั่งให้พนักงานคุมประพฤติดำเนินการสืบเสาะและพินิจเกี่ยวกับ อายุ ประวัติ ความประพฤติ สถิติปัญญา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ สิ่งแวดล้อม สภาพความผิด การรู้สึกความผิดและพยายามบรรเทาผลร้ายที่เกิดขึ้น เหตุอันอันควร ปราณี้ และเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวกับจำเลย แล้วทำรายงานและความเห็นให้ศาลเพื่อประกอบการ พิจารณาพิพากษาหรือเพื่อประกอบดุลพินิจในการกำหนดโทษได้

เมื่อศาลได้รับรายงานและความเห็นตามวรรคหนึ่งแล้ว ถ้าเห็นสมควรศาลมีอำนาจเรียก พนักงานคุมประพฤติหรือจำเลยมาสอบถาม หรือสั่งให้พนักงานคุมประพฤติดำเนินการสืบเสาะ และพินิจเพิ่มเติมได้

มาตรา ๓๑ ศาลอาจรับฟังรายงานและความเห็นของพนักงานคุมประพฤติตามมาตรา ๓๐ โดยไม่ต้องมีพยานหลักฐานประกอบ แต่ถ้าศาลจะใช้รายงานและความเห็นเช่นนั้นเป็น

ผลร้ายแก่จำเลยให้ศาลแจ้งข้อความที่เป็นผลร้ายนั้นให้จำเลยทราบ เมื่อจำเลยคัดค้าน พนักงานคุมประพฤติมีสิทธินำพยานหลักฐานเข้าสืบประกอบรายงานและความเห็นก่อน และจำเลยมีสิทธิที่จะนำพยานหลักฐานมาสืบหักล้างได้

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่ผู้ถูกคุมความประพฤติไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขเพื่อการคุมความประพฤติตามที่ศาลกำหนด หรือพฤติการณ์ที่เกี่ยวกับการคุมความประพฤติของผู้ถูกคุมความประพฤติเปลี่ยนแปลงไป และพนักงานคุมประพฤติได้ดำเนินการตามมาตรา ๒๗ พร้อมทั้งได้ทำรายงานและความเห็นต่อศาลแล้ว หากรายงานและความเห็นนั้นเป็นผลร้ายแก่ผู้ถูกคุมความประพฤติ ให้ศาลเรียกผู้ถูกคุมความประพฤติมาเพื่อแจ้งข้อความที่เป็นผลร้ายนั้นให้ทราบ ในกรณีเช่นว่านี้ ผู้ถูกคุมความประพฤติมีสิทธิที่จะคัดค้านและนำพยานหลักฐานมาสืบหักล้างได้ และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ถ้าผู้ถูกคุมความประพฤติขัดขืนไม่มาศาลตามหมายเรียกหรือตามนัด จงใจไม่รับหมายเรียก ได้หลบหนีไป หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะหลบหนี ศาลมีอำนาจออกหมายจับผู้ถูกคุมความประพฤติเพื่อดำเนินการต่อไป

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่มีคำขอตามมาตรา ๕๖ หรือคำแถลงตามมาตรา ๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ศาลอาจเรียกพนักงานคุมประพฤติมาสอบถามหรือให้การเพื่อประกอบการพิจารณาตามคำขอหรือคำแถลงนั้นได้

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่ศาลเห็นว่าผู้ถูกคุมความประพฤติไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขเพื่อการคุมความประพฤติตามที่ศาลกำหนด หรือพฤติการณ์ที่เกี่ยวกับการคุมความประพฤติของผู้ถูกคุมความประพฤติเปลี่ยนแปลงไป และศาลได้มีคำสั่งแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำพิพากษาหรือคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ ให้ศาลแจ้งให้พนักงานคุมประพฤติทราบ หากการแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นเป็นผลร้ายแก่ผู้ถูกคุมความประพฤติก่อน ผู้ถูกคุมความประพฤติมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งแก้ไขเปลี่ยนแปลงนั้นได้

คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๓๕ วิธีพิจารณาข้อใดซึ่งความในพระราชบัญญัตินี้มีได้บัญญัติไว้โดยเฉพาะให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๕

การดำเนินการเพื่อสร้างคามยุติธรรมเชิงสมานฉันท์

มาตรา ๓๖ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองประพตติ ให้สำนักงานคุ้มครองประพตติมีหน้าที่ดำเนินการเพื่อสร้างคามยุติธรรมเชิงสมานฉันท์

การดำเนินการเพื่อสร้างคามยุติธรรมเชิงสมานฉันท์เป็นการดำเนินการที่ให้ความสำคัญกับการบรรเทาผลร้าย หรือการระงับข้อพิพาทที่เกิดขึ้นจากการกระทำคามผิด โดยการชดใช้เยียวยาความเสียหายแก่ผู้เสียหายและชุมชน การสร้างคามสำนึกและความรับผิดชอบในการกระทำของตน และการให้ผู้เสียหาย ผู้ถูกสืบเสาะและพินิจ ผู้ถูกคุมคามประพตติ และสมาชิกของชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากอาชญากรรมได้ร่วมกันหาวิธีการในการแก้ไขปัญหาค

มาตรา ๓๗ ในระหว่างการคุ้มครองประพตติ เมื่อผู้เสียหายกับผู้ถูกสืบเสาะและพินิจ หรือผู้ถูกคุมคามประพตติฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งร้องขอให้มีการดำเนินการเพื่อสร้างคามยุติธรรมเชิงสมานฉันท์และอีกฝ่ายหนึ่งยินยอม ให้ผู้ประสานงานตามมาตรา ๓๘ พิจารณาจัดให้มีการดำเนินการดังกล่าว ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงผลกระทบต่อชุมชนด้วย

หลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการเพื่อสร้างคามยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๓๘ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานคุ้มครองประพตติแต่งตั้งพนักงานคุ้มครองประพตติหรือบุคคลอื่นใดเป็นผู้ประสานงานเพื่อทำหน้าที่จัดให้มีการดำเนินการเพื่อสร้างคามยุติธรรมเชิงสมานฉันท์

ให้ผู้ประสานงานเป็นผู้ทำหน้าที่จัดให้มีการประชุม กำหนดตัวบุคคลที่จะเข้าร่วมประชุมดำเนินการประชุม และดำเนินการอื่นใดเพื่อสร้างคามยุติธรรมเชิงสมานฉันท์

ให้ผู้ประสานงานที่ไม่ได้เป็นเจ้าของที่สังกัดกรมคุ้มครองประพตติและบุคคลที่เข้าร่วมประชุมได้รับค่าตอบแทนตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่มีการทำข้อตกลงจากการดำเนินการเพื่อสร้างคามยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ ให้พนักงานคุ้มครองประพตติเสนอข้อตกลงดังกล่าวให้ศาล หรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจทราบ

หากศาลหรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจเห็นสมควร อาจพิจารณากำหนดให้เป็นส่วนหนึ่งของเงื่อนไขการคุ้มครองประพฤติกี่ได้

หมวด ๖ การสงเคราะห์

มาตรา ๔๐ การให้การสงเคราะห์ตามหมวดนี้ ให้เป็นความรับผิดชอบของรัฐในการแสวงหาข้อเท็จจริง ติดตาม ดูแล แนะนำ แก้ไขฟื้นฟู หรือการดำเนินการใด ๆ แก่บุคคลตามมาตรา ๔๑ เพื่อให้บุคคลเหล่านั้นสามารถช่วยเหลือตนเองและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ตามสมควร ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความจำเป็นและความต้องการของบุคคลนั้น โดยให้หน่วยงานด้านการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ด้านแรงงาน ด้านการศึกษา ด้านการสาธารณสุข ตลอดจนหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เข้ามามีส่วนร่วมในการให้การสงเคราะห์

การให้การสงเคราะห์แก่บุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานคุมประพฤติสนับสนุนและส่งเสริมให้บุคคลนั้นได้รับการสงเคราะห์ในด้านสิ่งจำเป็นในการดำรงชีพ ด้านการบำบัดรักษาอาการเจ็บป่วยทางกายและจิต ด้านการให้ความรู้และการฝึกอบรม ด้านทักษะชีวิต ตลอดจนการให้ความช่วยเหลือในด้านอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต

ในกรณีที่บุคคลดังกล่าวจะทำงาน ให้พนักงานคุมประพฤติสนับสนุนและส่งเสริมให้บุคคลดังกล่าวเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อเตรียมความพร้อมในการทำงาน

ให้รัฐสนับสนุนหรือส่งเสริมให้นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการรับบุคคลตามมาตรา ๔๑ เข้าทำงานในสถานประกอบการ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ และเพื่อเป็นการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ ตลอดจนป้องกันอาชญากรรม

การบริหารจัดการ การกำหนดมาตรฐานการสงเคราะห์ รายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการสงเคราะห์ รวมถึงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้การสงเคราะห์ตามหมวดนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๔๑ ให้พนักงานคุมประพฤติให้การสงเคราะห์ตามควรแก่กรณีแก่บุคคลดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ถูกสืบเสาะและพินิจ

- (๒) ผู้ถูกคุมความประพฤติหรือผู้พ้นจากการคุมความประพฤติ
- (๓) ผู้อยู่ระหว่างการตรวจพิสูจน์และการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือผู้ผ่านการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
- (๔) ผู้อยู่ระหว่างการทำงานบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับ
- (๕) ผู้ได้รับการปล่อยตัวเมื่อพ้นโทษหรือได้รับพระราชทานอภัยโทษ
- (๖) เด็กหรือเยาวชนที่ได้รับการปล่อยตัวพ้นจากการฝึกอบรมครบตามคำพิพากษาแล้ว
- (๗) ผู้พ้นจากการถูกกักขังแทนค่าปรับหรือผู้พ้นจากการทำงานบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์แทนค่าปรับ
- (๘) บุคคลอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๒ ในการให้การสงเคราะห์ตามหมวดนี้ พนักงานคุมประพฤติอาจมอบหมายอาสาสมัครคุมประพฤติ หรืออาจทำความตกลงเพื่อมอบหมายหรือส่งต่อให้ส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรชุมชน หรือองค์กรอื่น ที่ให้ความร่วมมือก็ได้

ในกรณีบุคคลตามหมวดนี้เป็นเด็กหรือเยาวชนซึ่งตกอยู่ในสภาพจำต้องได้รับการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพ พนักงานคุมประพฤติจะต้องให้การช่วยเหลือเบื้องต้นและแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้มีหน้าที่คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กโดยมิชักช้า

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่เห็นสมควร ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดให้สถานที่ใดเป็นสถานที่เพื่อให้การสงเคราะห์บุคคลตามมาตรา ๔๑ และให้สำนักงานคุมประพฤติดำเนินการสนับสนุนการปฏิบัติงานตามความเหมาะสมกับสถานที่ดังกล่าว ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๗

การมีส่วนร่วมของหน่วยงานของรัฐและภาคประชาชน

มาตรา ๔๔ ให้กรมคุมประพฤติมีหน้าที่ดำเนินการหรือประสานความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรชุมชน หรือองค์กรอื่น เพื่อให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานสร้างเครือข่ายหรือให้ความช่วยเหลือในภารกิจของกรมคุมประพฤติ และจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิดเพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ

มาตรา ๔๕ ให้อาสาสมัครคุมประพฤติและภาคประชาชนมีบทบาทในการให้การสงเคราะห์ รวมถึงการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด ภายใต้การกำกับดูแลของพนักงานคุมประพฤติ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

ให้อาสาสมัครคุมประพฤติได้รับค่าตอบแทนตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

หมวด ๘

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๖ ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงานมีตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้และได้ล่วงรู้หรือได้มาซึ่งความลับของผู้อื่นเพราะการปฏิบัติการตามตำแหน่งหน้าที่ นำความลับนั้นไปเปิดเผยนอกอำนาจหน้าที่ของตน โดยประการที่อาจจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๗ บรรดากฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติวิธีดำเนินการคุ้มครองความประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศ ตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๘ ให้พนักงานคุมประพฤติซึ่งได้รับแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติวิธีดำเนินการคุ้มครองความประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๒๒ และยังคงปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นพนักงานคุมประพฤติตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่งานด้านการคุ้มครองความประพฤติมีความสำคัญในกระบวนการยุติธรรม อันจะทำให้เกิดประสิทธิภาพและเกิดความเรียบร้อยขึ้นในสังคม ซึ่งในการปฏิบัติงานด้านนี้มีกรมคุมประพฤติเป็นหน่วยงานหลักเกี่ยวกับการคุมประพฤติ ทั้งในชั้นก่อนการพิจารณาคดี ชั้นการพิจารณาคดี และชั้นหลังการพิพากษาคดีของศาล โดยมีภารกิจเกี่ยวกับการคุมประพฤติผู้กระทำผิดที่เป็นเด็ก เยาวชน ผู้ใหญ่ ผู้ได้รับการพักการลงโทษและการลดวันต้องโทษจำคุก รวมถึงการตรวจพิสูจน์และการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด การจัดให้มีการทำงานบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ การดำเนินการเพื่อสร้างวัฒนธรรมเชิงสมานฉันท์ การให้การสงเคราะห์ การให้หน่วยงานของรัฐและภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมและแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติงานด้านการคุมประพฤติและภารกิจของกรมคุมประพฤติมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ภาคผนวก ค
หนังสือราชการที่เกี่ยวข้อง

คณาจารย์ประจำคณะ
คณาจารย์ประจำภาควิชา

เลขที่เอกสาร: 4325
วันที่: ๒๘ ก.ย. ๒๕๖๐
เวลา: ๑๖.๐๖ น.

เลขที่: 16936
วันที่: ๒๘ ก.ย. ๒๕๖๐
เวลา: 13.44 น.

ที่ ศธ ๖๒๑๑/๒๒๐๘

คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา ตำบลแสนสุข
อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี 20131

๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๐

รองอธิบดีกรมคุมประพฤติ
รับที่: 322
วันที่: ๒๘ ก.ย. ๒๕๖๐
เวลา: 18.58

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิบดีกรมคุมประพฤติ

เนื่องด้วย นายวิสิทธิ์พล วชิรเสวตกิจ รหัสนิสิต ๕๘๘๒๐๑๗๖ นิสิตปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้ทำงานนิพนธ์เรื่อง “สาเหตุของการกระทำผิดของผู้ถูกคุมประพฤติในคดีอาญา” โดยมี รองศาสตราจารย์ ว่าที่เรือตรี ดร.เอกวิทย์ มณีธร เป็นที่ปรึกษาหลักในการทำงานนิพนธ์ในครั้งนี้

ในการนี้คณะฯ มีความประสงค์ขอความอนุเคราะห์ ให้นิสิตตามรายชื่อข้างต้นเข้าเก็บข้อมูลในหน่วยงานของท่าน ทั้งนี้ ผู้วิจัยขอรับรองว่าการเก็บข้อมูลวิจัยในครั้งนี้จะไม่ส่งผลเสียหายหรือส่งผลกระทบต่อหน่วยงานของท่านแต่อย่างใด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

สำนักงานเลขานุการกรม
รับที่: 6471
วันที่: ๒๘ ก.ย. ๒๕๖๐
เวลา: 14.56

(รองศาสตราจารย์ ว่าที่เรือตรี ดร.เอกวิทย์ มณีธร)

คณบดีคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์

คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์
โทรศัพท์ ๐-๓๘๑๐-๒๓๖๙ ต่อ ๑๑๗
โทรสาร ๐-๓๘๓๙-๓๔๗๕ ต่อ ๑๐๒

ดำเนินการตามเสนอ

(นายพจนต์ สิ้นสุวานา)

รองอธิบดีกรมคุมประพฤติ ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมคุมประพฤติ
๒๘ ก.ย. ๒๕๖๐

ส.ม. อธิบดีกรมคุมประพฤติ
เพื่อโปรดพิจารณา แคนแนล:
อ.พจนต์ สิ้นสุวานา

(นายพจนต์ บริบูรณ์ธนา)

เลขานุการกรม
๒๘ ก.ย. ๒๕๖๐

บันทึกข้อความ

สำนักงานคุมประพฤติ
จังหวัดชลบุรี
รับที่: 16722
วันที่: 17 ต.ค. 2560
เวลา: .....

ส่วนราชการ สพ. กลุ่มต่างประเทศและวิจัยพัฒนา โทร. ๐ ๒๑๔๑ ๔๘๓๕ โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๘๘๖๑

ที่ ยธ ๐๓๐๘/ 3165 วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง อนุญาตให้เก็บข้อมูล

เรียน ผอ.สคป.จ.ชบ

ตามหนังสือคณะกรรมการและนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ ศร ๒๒๑๑/๒๒๐๘ ลงวันที่ ๒๖ เดือนกันยายน ๒๕๖๐ แจ้งว่า นายวิริทธิ์พล วชิรเศวตกิจ นิสิตปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารงานยุติธรรมและสังคม มหาวิทยาลัยบูรพา กำลังทำงานนิพนธ์เรื่อง "สาเหตุของการกระทำผิดของผู้ถูกคุมประพฤติในคดีอาญา" ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลด้วยวิธีการตอบแบบสอบถามกับผู้ถูกคุมความประพฤติ ณ สคป.จ.ชบ นั้น

ในการนี้ อคป. อนุญาตให้ นิสิตรายดังกล่าว เข้าเก็บข้อมูล ณ สคป.จ.ชบ ในช่วงเดือนตุลาคม ถึง พฤศจิกายน ๒๕๖๐ โดยนิสิตจะเป็นผู้ติดต่อประสานงานกับ สคป.จ.ชบ เพื่อเข้าเก็บข้อมูลด้วยตนเอง อีกครั้งหนึ่ง หากมีคำถามหรือข้อสงสัย กรุณาติดต่อ นายพรพรชวุฒิ ปุชนียกุล พนักงานคุมประพฤติปฏิบัติการ กลุ่มต่างประเทศและวิจัยพัฒนา สพ. หมายเลขโทรศัพท์ ๐-๒๑๔๑-๔๘๓๕

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นางพรประภา แก้วกล้า)

ผอ.สพ

- เสนอ ผู้อำนวยการ
- เพื่อ โปรดทราบ โปรดทราบและพิจารณา
- เห็นควรมอบ
- เห็นควรแจ้งให้ทราบทั่วกัน
- อื่นๆ

(นางพรพรชวุฒิ ปุชนียกุล)
หัวหน้างานธุรการอาวุโส

๑๗ ต.ค. ๒๕๖๐

(นางสาวชนิศา คัมตะเขตต์)

พนักงานคุมประพฤติชำนาญพิเศษ รักษาการแทน
ผู้อำนวยการสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี

"สายด่วนกรมคุมประพฤติ ๑๑๑๑ กด ๗๘ ๑๗ ต.ค. ๒๕๖๐"

ที่ ยธ ๐๓๐๘/ 3166

สำนักพัฒนาการคุมประพฤติ
กรมคุมประพฤติ
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ
อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์ ชั้น ๖
ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง
เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง อนุญาตให้เก็บข้อมูลประกอบการทำนิพนธ์

เรียน คณบดีคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์

อ้างถึง หนังสือมหาวิทยาลัยบูรพา ที่ ศธ ๖๒๑๑/๒๒๐๘ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๐

ตามหนังสือที่อ้างถึง คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ขอความอนุเคราะห์
เข้าเก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิจัยของ นายวิริทธิ์พล วชิรเสวตกิจ นิสิตปริญญาโท หลักสูตรรัฐศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารงานยุติธรรมและสังคม สำหรับทำนิพนธ์เรื่อง สาเหตุของการกระทำผิดของผู้ถูก
คุมประพฤติในคดีอาญา” กับผู้ถูกคุมความประพฤติ ณ สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดชลบุรี ระหว่างเดือน
ตุลาคม ถึง พฤศจิกายน นั้น

ในกรณีนี้ กรมคุมประพฤติ อนุญาตให้ผู้วิจัยรายดังกล่าวเข้าเก็บข้อมูลกับผู้ถูกคุม
ความประพฤติด้วยวิธีการตอบแบบสอบถาม โดยขอให้ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับสำนักงานคุมประพฤติ
ในเรื่องวันและเวลาเพื่อเข้าเก็บข้อมูลด้วยตนเองอีกครั้งหนึ่ง ทั้งนี้ ผู้วิจัยต้องชี้แจงให้ผู้ถูกคุมความประพฤติ
ทราบด้วยว่าการเก็บข้อมูลครั้งนี้ เป็นการเก็บข้อมูลเพื่อประกอบการทำนิพนธ์ มิใช่การดำเนินการของสำนักงาน
คุมประพฤติแต่อย่างใด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางพรประภา แก่ล้ากล้า)

ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาการคุมประพฤติ

กลุ่มต่างประเทศและวิจัยพัฒนา

โทร ๐ ๒๑๔๑ ๔๘๓๕

โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๘๘๖๑